

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

“Tarihi aşk romanı hayranları, bu iyi yazılmış, ateşli romana ve güçlü karakterlerine bayılacaklar.”

—RT Reviews (Top Pick)

İskoç Gelini

NEW YORK TIMES ÇOKSATAN YAZARI

LYNSAY
SANDS

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi: <https://rantey.org>

İskoç Gelini
Özgün Adı | *Highlander Takes A Bride*
Lynsay Sands

Yayın Yönetmeni | Tuğçe Nida Sevin
Yayına Hazırlayan | Tuğçe Nida Sevin
Düzeltili | Su Akaydın
Kapak Tasarımı | Aslıhan Kopuz
Grafik Tasarım | Elif Balkın
Kapak Görseli | Arcangel Images

1. Baskı, Ocak 2017, İstanbul
ISBN: 978-605-9585-26-2

Türkçe Çeviri © Merve Solmaz, 2016
© Yabancı Yayınları, 2017
© Lynsay Sands, 2015

Sertifika No: 11407
Yayıncının yazılı izni olmaksızın alıntı yapılamaz.
Bu eser The Bent Agency ve Aslı Karasu'ün Telif Hakları Ajansı
aracılığıyla satın alınmıştır.

Yabancı™ Penguen Kitap-Kaset Bas. Yay. Paz. Tic. Ltd. Şti.'nin yan kuruluşudur.
Bahariye Cad. Dr. İhsan Ünlüer Sok. Ersoy Apt. A Blok No: 16/15 Kadıköy - İstanbul
Tel: (0216) 348 36 97 Faks: (0216) 449 98 34
www.yabanciayinlari.com – www.ilknokta.com

Kapak, İç Baskı: Deniz Ofset Matbaacılık
Gümüşsuyu Cad. Topkapı Center, Odin İş Merkezi No: 403/2 Topkapı-İstanbul
Tel: (0212) 613 30 06 - Faks: (0212) 613 51 97
Sertifika No: 29652

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

LYNSAY SANDS

*İskoç
Gelinini*

Çeviren
Merve Solmaz

Giris

Saidh eteğini yukarı toplayıp çömelmek üzereydi ki bir ses duydu: Bir erkeğin, ölüm çılgılığına benzer kısa ve tiz sesiydi. Ensesinden aşağıya soğuk terler dökülürken eteğini bırakıp doğrularak kulak kabarttı. Başta hiçbir şey yoktu. Ne koşan birinin ayak sesleri ne kavga sesi ne de neler olduğu hakkında ipucu verebilecek herhangi bir ses vardı. Ta ki hıçkırıklara dönüşen bir feryat duyana dek.

Söylenerek belindeki kılıcı çekip yürek parçalayan hıçkırık seslerini takip ederek ağaçların arasında ilerlemeye başladı. Sesi tanımıştı, kaynağının ne olduğunu biliyordu. Fraser Kalesi'ndeki misafirliği süresince kendisine ayrılan yatak odasından dün gece de aynı sesleri duymuştu. Sesler düğün yemeğinin arkasından gerdek gecesi için gelin ve damadın götürüldüğü odadan da gelmişti.

Saidh kafasından bu düşünceleri uzaklaştırıp nereye gittiğine odaklanmıştı ki önüne çıkan bir dal yüzüne çarptı. Kamp yapmak için durdukları nokta güzel bir açıklıktı ama Saidh ihtiyaçlarını karşılayabileceği bir yer bulabilmek için oradan epey uzaklaşmıştı. Bunu alışkanlık haline getirmişti. Abilerinden birinin, tam tuvaletini yaparken onu bulup korkutma-

sından ya da utandırısından kaçınmak için kamptan oldukça uzaklaşması gerektiğini öğrenmişti. Ona ders vermek için geçmişte bu oyunu çok oynamışlardı.

Sakin ola ki Saidh'in bunlara kayıtsız kaldığını sanmayın. Sekiz Buchanan çocuğu arasından tek kız olarak, kendini müdafaa etmeyi çabucak öğrenmişti. Ya böyle olacaktı ya da erkekleri şikâyet etmek için sürekli annesine koşan sümüklü ve mızımız bir kız olacaktı, ki bu kesinlikle Saidh değildi. Artık on altı yaşındaydı ve aldığı kadar veriyordu. Bu yüzden de abilerinin her birinin sevgi ve saygısını kazanmıştı.

Küçük bir açıklığa ulaşınca, Saidh'in düşünceleri bölündü. Çok güzeldi, uzun, heybetli ağaçların ördüğü bir duvarla çevriliydi. Zemin mor çiçeklerle kaplı bir halıyı andırıyordu. Ancak Saidh'in soluğunu kesen bu tablo gibi manzara değildi. Kuzeni Fenella, kocasının yüzükoyun uzanmış bedeninin yanında hıçkırarak ağlıyordu. Darmadağınık siyah saçları yüzünü örtmüştü, sabahlığı yırtılmıştı ve elinde kanlı bir bıçak tutuyordu.

"Fenella?" dedi nefes nefese. Nihayet şoku atlatmıştı, hemen kuzeninin yanına koştu. "N'oldu?"

Kuzeni başını kaldırıp tanımamış gibi onun yüzüne baktı. Daha şiddetli ağlarken başını tekrar eğip iki yana salladı.

Kaşlarını çatarak kılıcını kınına geri soktu ve Hammish'e bakmak için eğildi. Göğsünde, ortasında bir delik olan kocaman bir kan gölü vardı ve nefes alıyor gibi görünmüyordu. Saidh dudaklarının gerildiğini hissetti ve kendisine karşı koymayan kuzenine dönüp elindeki bıçağı nazikçe aldı. Kısa bir tereddütten sonra bıçağı bir kenara fırlatıp Fenella'yı omuzlarından tutarak hafifçe sarstı. "N'oldu?"

Fenella'nın haydutların saldırısına uğradıklarını ya da onun gibi bir şeyler söylemesini bekliyordu. Ancak Fenella sefil bir halde burnunu çekerek mırıldandı, "Onu öldürdüm."

"Aman Tanrım," dedi Saidh fısıldayarak. Doğrulanabilmek için Fenella'yı bıraktı ve çaresizce etrafına bakındı.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

“İsteyerek olmadı,” dedi Fenella hıçkırıklara boğulurken. “Sadece bana bir kez daha tecavüz etmesine engel olmak istedim.”

Saidh kaşlarını çatarak baktı. “Tecavüz etmek mi? Siz evlisiniz Fenella. O senin kocandı. O...”

“Bütün gece canımı yakıp gururumu inciten acımasız ve kalpsiz aşağılık herifin tekiydi,” diye karşı çıktı acıyla. “Benimle işi bittiğinde darmadağınık, üstü başı yırtılmış haldeydim ve regl döneminden daha berbat kanamam vardı.” Bakışları ölmüş kocasına kaydı ve sessizce konuştu, “Korkunçtu ama dayanabilirdim. Dayanırdım.” Kollarını göğsünde birleştirerek başını eğdi ve neredeyse duyulmayacak kadar kısık sesle fısıldadı, “Ama sonra beni çevirip anormal şekillerde bana sahip oldu. Çok daha can yakıcıydı.” Kaşlarını yukarı kaldırdı, gözlerinde korku ve yalvarmayla ekledi, “Ve bunu yine yapmak üzereydi, tam burada, ormanda, hayvanlar gibi.” Başını yeniden yerdeki adama çevirdi. “Ona izin veremezdim. Yaptıklarına dayanamadım ve belindeki bıçağı fark edince ben... ben hiç düşünmedim, ben...” Zavallı bir halde inleyerek başını tekrar eğdi. “Ben sadece onu çekip aldım ve...”

Birdenbire durup başını çaresizlik içinde iki yana sallarken Saidh, yerdeki adama göz attı. Fenella’ya inanıyordu. Dün gece odasına dönerken duyduklarından sonra inanmamak imkânsızdı. Saidh yorgunluktan bitap düşmüştü. Abisi Rory, kuzeninin düğün yemeğinden sonra onu içme yarışı için kışkırtmıştı. Saidh’in bira ya da viskiyle pek arası yoktu ve abisi de bunu bilirdi. Ama içinde yarış olan hiçbir şeye de karşı koyamazdı. Hele de birileri, “Korkuyor musun yoksa?” ya da, “Gerçi bir kız olarak zaten hiç şansın yok,” gibi sorularla karşısına çıktığında. Abisi her iki cümleyi de dün gece kullandığına göre belli ki Saidh’e herkesten fazla içki içirmeye kararlıydı.

Abisi yarışı kaybetmişti. Saidh oturduğu yerde sağa sola sallanıyordu ama Rory oturduğu banktan kayıp masanın altına

yığıldığında o hâlâ dimdikti. Ayağa kalktığında kopan alkışları ve tebrikleri hayal meyal hatırlıyordu. Sonra masadan yalpalayarak kalkıp kendisi de içkiye yenik düşmeden odasına ulaşabilmek niyetiyle ilerlemişti. Üst kata çıktığında hafızası geri gelmişti. Kahkahalar, konuşma sesleri ve müzik uğultu halinde duyulurken, uzaktan gelen bir kadın çığlığı duymuştu.

Kaşlarını çatıp yardım edebilmek için sese doğru sendeleyerek ilerlemişti. Ancak kapıya ulaştığında adımları yavaşlamış ve sonra da tamamen durmuştu. O sarhoş haliyle bile, sesin geldiği yerin gerdek odası olduğunu fark etmişti.

Ağzına geri gelen alkolü yutarak ne yapacağını bilemez halde tereddütte kalmıştı. İlk gecenin biraz acılı olabileceğini duymuştu ama kapının arkasından gelen sesler ıstırap doluydu. Bu kadar acı veren bir şey olmadığı kesindi. Sanki Hammish evliliklerinin gereğini yerine getirmiyordu da zavallı kuzenini öldürüyordu.

Saidh elini kaldırıp her şeyin yolunda olup olmadığını kontrol etmek için kapıyı çalmaya niyetlenmişti ki çığlıklar birdenbire kesildi.

“İşte bu,” diye soluk soluğa tatmin olduğunu gösteren seslerle Hammish domuz gibi homurdandı. Güçlkle duyulan sesine bir fısıltı eşlik etti. “Şimdi tam olarak evliyiz. Artık benimsin, sevgilim.”

Fenella burnunu çekip anlaştıkları anlamına gelen bir şeyler geveledi. Saidh de içini çekerek arkasını dönüp yoluna devam etti. İyi ki kapıyı tıklatmaya kalkmamıştı. Ayaklarının altındaki yer dönmeye başlayınca Saidh eğer gerekli olsaydı Fenella’ya daha fazla yardımcı olabilir miydi diye merak etti.

Yalpalayarak odasına girdiğinde hâlâ, Fenella’nın çığlıklarına bakılırsa ilk gecenin daha önce duyduklarından çok daha can yakıcı olduğunu ve genç bir kızın bu konuda daha ciddi uyarılması gerektiğini düşünüyordu. Tabii ki, eğer böyle ya-

parlarsa, kızlar evlenip yatağa girme konusunda daha az istekli olacaklardı.

Uzaktan gelen çığlık seslerini duyduğunda, Saidh henüz yatağa girmişti. Doğrulabilmek için bir an için çabaladı ama uyku hali onu yumuşacık yatağına, bilinçsizliğin kollarına hızla geri çekti.

Kalktığında hatırladığı ilk şey, gece ikinci kez duyduğu çığlıklardı. Bu yüzden Saidh, sabah kahvaltıya indiğinde kuzeninin hâlâ hayatta ve iyi olduğunu görünce rahatlamaktan çok daha fazlasını hissetti. Fenella çok solgun ve sessizdi ama Saidh endişeyle iyi olup olmadığını sorduğunda başını sallayıp kızaran yanaklarını gizlemek için kafasını önüne eğdi. O sırada Conran, onu abilerinin hep birlikte oturduğu masaya çağırarak dikkatini dağıttı ve Saidh yanlarına gidip Fenella'nın da onlara katılmasını bekledi. Kuzeni için yapabileceği pek fazla bir şey yoktu. Artık o adamın karısıydı ve atı, kalesi ya da kılıcı gibi ona aitti. Bu dünyada kadınların hiçbir hakkı yoktu.

Düşündüklerinin etkisiyle dudakları gerilirken Saidh acıyarak kuzenine dişlerinin arasından, "Bu yüzden seni öldürebilirler," dedi.

"Hay hay." Fenella ölü gibi bakışlarını yanındaki adama çevirdi. "Öldürsünler. Dün gece yaptıklarımı tekrar yaşamak-tansa ölmeyi tercih ederim."

Saidh dudağını ısırp Hammish'e göz attı, dün gece duyduğu çığlıklar kafasının içinde yankılanıyordu. Bu katıldığı ilk düğündü ama ilk gecenin her zaman bu kadar acılı olmadığı muhakkaktı. İlk gece kan geldiğini de biliyordu ama Fenella'nın tarif ettikleri kulağa çok fazla geliyordu. Onu ters döndürüp tuhaf biçimlerde sahip oluşuna gelince, Saidh kuzeninin tam olarak ne demek istediğini biliyordu. Sonuçta yedi abiyle büyümüşü ve Saidh'i utandırıp canını sıkmak için, kesinlikle anlatmamaları gereken şeyleri anlatmaktan büyük keyif alıyorlardı. Fenella'nın anlattıkları, Geordie'nin "arkadan
Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

birleşme" tanımına uyuyordu. Geordie ayrıca bunun kötürüm bırakılarak, asılarak ya da kazığa bağlanıp yakılarak tüyler ürperten bir ölümle cezalandırılacak bir günah olduğunu da söylemişti.

Doğrusunu isterseniz Saidh, Fenella'nın, kocasına kilisenin adaletini verdiğini ve bunun kötürüm bırakmak ya da kazıkta yakmaktan daha iyi bir son olduğunu düşündü. Çok emin olmasa da, belki asılmaktan bile daha iyiydi.

İçini çekerek kuzenine dönüp tekrar önünde diz çöktü. "Eğer rahibe onun sana yaptıklarını anlatırsan..."

"Hayır!" diye bağırdı telaşla. "Bana yaptıklarını hiç kimseye anlatamam. Asla."

"Bana anlattın ama," diye hatırlattı nazikçe. "Belki..."

"Hayır, Saidh. Lütfen." Ellerini sıkıca tutup çaresizce sıktı. "Beni öldür. Sana karşı koymayacağım. Boğazımı kes. Sonra da beni cesedin üzerinde bulduğunu, silahı almak için boğuştuğumuzu ve beni yanlışlıkla öldürdüğünü söylersin."

"Ah, Fenella," dedi üzülerek ve sarılmak için onu kendine çekti. "Bunu sana yapmayacağım."

"Yapmak zorundasın," diyerek gözyaşı döktü. Elbisesinin önünü kapatıyordu. "Hammish'in erkek kardeşi de en az onun kadar gaddar, bunun cezasız kalmasına izin vermeyecektir. Her şekilde beni öldürecektir. En azından bunu sen yaparsan, bana işkence etmeyeceğini biliyorum. Lütfen, Saidh."

Saidh bir süre hiç kıpırdamadı, kafasının içinde bir sürü şey dönüyordu. Fenella'nın bunu neden ondan istediğini anlıyordu ama kesinlikle bunu yapamazdı. Gözleriyle açıklığı tarayıp Fenella'yı bırakarak doğruldu. "Daha iyi bir fikrim var."

"Yok. Sadece beni öldür, Saidh. Lütfen," diye haykırdı Fenella arkasından yetişmek için sürünerek. Saidh durunca bir anda o da durdu ve yerden büyük bir dal almak için eğildi. Oldukça uzun, bir tarafı kol, diğer tarafı bilek kalınlığında bir daldı. "Ne yapıyorsun? Ateş yakacak kadar zamanımız yok."

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Saidh dönüp yüzüne bakarak derin bir nefes alıp konuştu. “Bu açıklığa geldiğinde iki adam sana saldırdı. Fakir giyimli, biri zayıf ve uzun, diğeri şişman ve kısa iki haydut.”

“Bana mı?” diye sordu Fenella kaşlarını çatarak. Saidh üzerine yürüyünce bir adım geriledi.

“Evet. Sana ve Hammish’e. Bundan başka bir şey hatırlamıyorsun,” diye ekledi elindeki kütüğü havaya kaldırırken.

“Ah,” dedi Fenella nefes nefese. Yüzü bembeyazdı.

Saidh, kuzeninin gözlerindeki korku karşısında sağlam ve kararlı durmaya çalışarak derme çatma silahını ona doğru savurdu. Fenella’nın başının yan tarafını hedef almıştı. Kenara doğru savrulup yere, kocasının cesedinin yanına düşüşünü izledi. Sonra kütüğü yere atıp koşarak çığlık atmaya başladı.

Bölüm Bir

"Ay, bu çok tatlı, Joan," diye mırıldandı Saidh kollarındaki bebeğe dikkatle bakarak. Başını kaldırıp arkadaşına sırtarak ekledi, "İyi iş çıkardınız. En çok Cam sevinmiş olmalı."

"Evet. İkimiz de çok sevindik," dedi Joan gülücükler saçarak ve sonra buruk bir yüzle ekledi, "Küçük Bernard'a bir de kız kardeş vermeyi teklif ettiğimde o kadar mutlu olmadı."

"Ne?" Saidh kulaklarına inanamıyordu. Joan ve Cam, Joan'ın doğumda ölmesinden korktukları için, çocuk sahibi olma fikri onları dehşete düşürmüştü. Doğrusunu isterseniz, şu anda kucağında tuttuğu kıymetli varlıktan kaçınmak için ellerinden gelen her şeyi yapmışlardı. Ama şimdi Joan, çarpık bir tebessümle omuzlarını silkiyordu.

"O kadar da kötü değilmiş. Ufacık bir zarar görmeden hayatta kalmayı başardım. Öyleyse neden bir kez daha olmasın?"

Saidh gülerek başını iki yana salladı ve sonra dışarıda çalan boru sesini duyunca, açık panjurlara baktı.

"Bir misafirimiz var gibi gözüküyor," diye mırıldandı Joan.

"Belki de Edith'tir," dedi Murine, cama doğru hareket eden Saidh'i takip ederken.

"Evet," dedi Saidh dışarıya göz atarken. Diğer kızın do-

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

ğumda Murine ve kendisiyle birlikte olmamasına çok şaşır-
mıştı. Onu son ziyaret edişlerinde doğumda yanlarında olmayı
planlıyordu. Bir yıldan daha uzun bir süre önce tanıştıkların-
dan beri, dördü çok yakın arkadaş olmuşlardı. Hangi şartlar
altında tanıştıkları düşünülürse, böyle olması oldukça ilginçti.
Saidh, Edith ve Murine, Campbell Sinclair'in annesinin oğlunu
yeniden evlenmeye teşvik etmek için aile kalesine davet etti-
ği bir düzine kadının arasındaydılar. Torunu olsun istiyordu
ama Campbell ilk eşini doğumda kaybettikten sonra tekrar
evlenme bahsini kapatmıştı. Annesi bunun böyle gitmeyeceği-
ne karar vererek, nişanlı olmayan her genç kızı, oğlunu tekrar
evliliğe ilgi duymaya teşvik eder umuduyla Sinclair kalesine
davet etmişti. Oğluna niyetinden hiç bahsetmeyerek onun için
sürpriz olmasını istemişti. Ama, Campbell beraberinde Joan'la
eve gelip evlendiklerini açıkladığında şaşırان kendisi olmuştu.

Diğer kızlardan bazıları, elde etmeyi umdukları adamı ken-
dilerinden çaldığı için Joan'dan anında nefret etmişlerdi. Ama
Saidh, Edith ve Murine, en iyi arkadaşı olmuşlardı.

"Hayır. Edith olamaz," dedi Joan, Saidh'in dikkatini tekrar
konuya çekmeye çalışarak.

"Neden olmasın? Cam onu davet etmedi mi?" Kaleye henüz
yaklaşmakta olan grubu daha iyi görebilmek için Saidh, gözle-
rini kısarak sordu. Uzakta görünen kara lekeler gibiydiler.

"Edith'i sevmiyor mu?" diye sordu Murine, Saidh'e yardım
etmek için bebeğe elini uzatırken.

"Ah, hayır, üçünüzü de seviyor," dedi Joan kızları rahatlat-
maya çalışarak. "Onu da davet etti. Ama rötarlı geldiği için ge-
cikti ancak her şey bitip hepimiz odalarımıza çekildikten sonra
gelebildi."

"Edith burada mı?" dedi Saidh ve Murine hep bir ağızdan
şaşkınlıkla dönüp yüzüne bakarak.

Joan kocaman gülümsedi. "Evet. Ufaklık gecenin bir yarısı
karnı açıkp beni uyandırınca Cam söyledi."

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

“Peki şimdi nerede o zaman?” diye sordu Saidh kaşlarını çatarak.

“Ve gecikmesine sebep olan şey neydi acaba?” diye sordu Murine.

“Şu anda hâlâ yatakta. Dediğim gibi, geç geldi,” dedi Joan. “Eminim birazdan kalkar ama onu neyin geciktirdiğine gelince...” Tam o sırada kapı çalındı ve Joan sözünü yarıda bırakıp duraksadı. “Girin.”

Kapı hızla açıldı ve Edith içeriye daldı. Heyecandan yanaklarına renk gelmişti ve solgun yüzünde mutlu bir tebessüm vardı. Joan’ı kucaklamak için yatağa koştı. “Günaydın! Özür dilerim, çok geç yattım. Kahvaltıya indiğimde Cam uyandığını söyledi. Ben de gelip seni ve bebeği görmek istedim.” Doğruluk beklentiyle bir kaşını havaya kaldırdı. “Cam’in dün gece böbürlenip durduğu muhteşem bebek nerede bakalım?”

Joan’ın işaret ettiği yöne bakınca, camın önündeki iki kadını farketti. Gözleri sevinçten kocaman açıldı, onlara doğru koşarken gülümsemesi yüzüne yayıldı. “Ah! Saidh! Murine. Sizi gördüğüme çok sevindim.”

Önce Murine’e sarıldı ama Saidh’e döndüğünde kollarında tuttuğu kundağı gördü. Sonunda bebeği incelerken kenardan Saidh’e sarıldı.

“Ah,” dedi Edith minicik ellerini avucuna almak için uzanırken.

“Kucağına almak ister misin?” diye sordu Saidh.

“Ah, evet,” dedi Edith hevesle ve bebeği hemen Saidh’in kollarından aldı. Kucağına yerleştirip gülümsedi, sonra da Joan’a bakıp, “Doğumu kaçırdığım için çok üzgünüm. Burada, yanında olmak istedim ama Lord MacDonnell yüzünden başaramadım.”

Saidh şüpheyile bir kaşını kaldırdı. “Buraya gelmeni engellemek için ne yaptık ki?”

Edith yüzünü buruşturdu. “Öldü.”

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

"Ah." Murine, adamın ölümünün onun gelişini nasıl geciktirdiğini çözmeye çalışarak kuşkuyla baktı.

"Allen, yani Lord MacDonnell anne tarafından kuzenim oluyor," dedi Edith içini çekerek. "Ama sanırım onu hayatım boyunca sadece ikinci ya da üçüncü görüşümdü. Normalde eğer olay gerçekleştiğinde yanında olmasaydık, öldüğünü duymazdım bile."

Etrafındaki kadınların yüzlerindeki şaşkın ifadeyi farkededen Edith, kucağında Bearnard'la yatağın kenarına oturarak açıkladı, "Buraya gelirken mola vermek için orada durduk. Yalnızca geceyi orada geçirip sabah yola devam etmeyi planlanmıştık ancak sabah uyandığımızda ölüm haberini aldık..." Çaresizlik içinde omuzlarını silkti. "Sadece 'Çok üzüldük. Başınız sağ olsun' deyip pılımızı pırtımızı toplayıp yola devam edemezdik."

"Tabii ki." Joan cesaret vermek istercesine kolunu sıvazladı, onu anladığını göstermeye çalışıyordu. "Nasıl öldü, Edith? Yaşlı mıydı?"

"Ah, hayır," dedi Edith ciddiyetle. "Allen benden sadece dört yaş büyüktü."

Saidh'in kaşları, duydukları karşısında havaya kalktı. Edith'in yirmi yaşında olduğunu biliyordu, onunla aynı yaşıyordu, bu da Allan'ı yirmi dört yapardı. Kesinlikle yaşlı bir adam değildi. "Peki ne oldu öyleyse?"

"Boğuldu," diye açıkladı Edith başını iki yana sallayarak. "Anlaşılan sabahları kahvaltıdan sonra göle yüzmeye gitmeyi seviyordu ve o sabah..." Omuzlarını silkti. "Boğuldu. Neden olduğunu bilmiyorlar. Herkesin dediğine göre iyi bir yüzücüymüş ama o sabah ..."

Yüzünü ekşiterek açıkladı, "Karısı kahvaltı yapmak için kalktığında, onun hâlâ gelmemiş olduğunu görerek endişelendi. Belli ki Allen her sabah kahvaltıda ona katılıyordu. Ama o sabah henüz dönmemişti. Masaya oturduğumda Leydi MacDonnell, kahvaltıya başlamadan önce eşini soruyordu,

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

bekleyip beklememek konusunda kararsız kalmıştı. Hâlâ yüzüp yüzmediğine bakması için birini gönderdi ama adam atının üzerinde lordun cesediyle geri döndü." İcini çekti. "Çok acıklıydı. Tilda Teyze ve Allen'ın eşi inanılmaz üzüldüler. Mutsuz mutsuz omuzlarını silkti. "Yani, dediğim gibi, öylece toparlanıp yola çıkamadık."

"Kesinlikle doğru olanı yapmışsınız," dedi Joan anlayışla.

"En fazla birkaç gün ya da bir hafta gecikmeyi umarak cenazeye kalmamızın daha iyi olacağına karar verdik. Ama Tilda Teyze... Lord onun tek oğluydu. Köylüler ve arkadaşları son görevlerini yapabilsinler diye, cenazenin köy kilisesinde iki hafta bekletilmesini uygun gördü."

"İki hafta mı?" dedi Saidh dehşet içinde. "İnanılmaz, toprağa koyduklarında iğrenç kokular yaymış olmalı."

"Toprağa koymadılar," dedi Edith. "Aileye ait kemerli mezar odasına götürüldü ve ayrıca kötü kokmuyordu." Kısa bir an durup neredeyse fısıltıyla ekledi, "Cesedi mumyaladılar."

"Ne?" Murine hayretle sordu. "Ama kilise bunu onaylamıyor. Paganlara has olduğunu söylüyor."

"Evet ama ücret karşılığı izin verirler," dedi Saidh umursamaz bir alaycılıkla.

Edith başını salladı. "Teyze bunun için özel izin aldı."

"Hmmm," diye mırıldandı Saidh. "Bu yüzden cenazeye kaldınız?"

"Evet." Edith yüzünü ekşitti. "Keşke kalmasaydık. Leydi MacDonnell'ı kimse teselli edemedi ama Tilda daha da kötüydü. Allen'ın çok güçlü bir yüzücü olduğunu ve böyle bir şeyin olabileceğine inanmadığını söyleyip duruyordu. Konuşurken de sürekli Leydi MacDonnell'a bakıyordu. Cenaze töreninde Allen'ın eşine çok soğuk davrandı ve herkese Leydi MacDonnell'ın önceki kocalarının da anormal şekillerde öldüklerini söyledi."

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

“Öyle mi sahiden?” diye sordu Murine merakla ve Saidh yüzündeki ifadeyi görünce sırttı. İyi bir dedikodu ihtimali kadar, kadınların yüzünü canlandıran başka bir şey daha yoktu.

“Öyle diyorlar,” dedi Edith. “Önceki kocası Lord MacIver, evlenmelerinden yalnızca bir ay sonra atından düşüp boynunu kırarak ölmüş.”

“Ay yazık,” dediler Murine ve Joan birlikte.

“Yani iki kocanın da kazaya kurban gitmesi,” dedi Saidh duygusuzca, “biraz şüphe uyandırıcı.”

“Hmm,” diye mırıldandı Edith hak verircesine. “Ama bence dört ölü koca kulağa çok daha kötü geliyor.”

“Ne?” diye sordu Murine dehşet içinde. “Şaka mı bu?”

“Kesinlikle doğru. Dört kez evlenip dört kez dul kalmış.”

“Peki diğer iki kocaya ne olmuş?” diye sordu Saidh, durum şimdi ilgisini çekmişti. Günü geçirmek için gizemli bir cinayet-ten daha iyi ne olabilirdi ki?

“Lord MacIvers’dan önceki, lordun amcası Lord Connell MacIvers’dı. Düğün gecesi yatakta öldü. Epey yaşlıydı,” diye ekledi çabucak. “O kadar genç bir kadının yaşattığı heyecana dayanamadığını söylediler.”

“Aaaa,” diye kıkırdadı iki kadın ilgiyle.

“Peki ilk kocası?” diye sordu Saidh.

“O da Lord Kennedy’ydi. Düğünün ertesi günü öldürüldü. Düğünün yapıldığı aile mülkünden Kennedy kalesine giderken yolda haydutlar saldırmış.”

Saidh kaskatı kesildi. “Leydi MacDonnell, Leydi Fenella Fraser olarak mı dünyaya gelmiş?”

“Evet,” dedi Edith rahatlamış bir halde ve alaycı bir biçimde gülerek kabul etti. “Olup biteni size anlatmaya başladığımda ismini hatırlayamamıştım. Ama evet: Fenella.” Başını sallayıp suratını buruşturdu ve ekledi, “Adı dulbırakana çıktı. Ki bence bu hiç adil değil,” diye ekledi sertçe. “Fenella, saldıran anında ilk kocasıyla birlikteymiş ve yaralanmış. Adamın

cesedinin yanında baygın ve kanlar içinde bulmuşlar. İkinci kocasına gelince, çok çok yaşlı bir adammış ve herkes o kadar genç bir kadınla gerdeğe girmiş olmasının ölümüne neden olduğunda mutabık.”

“Genç Macİver için ne diyorlar?” diye sordu Murine. “Ölümünün kaza olmadığına dair bir ipucu var mıymış?”

“Elbette varmış ama kral araştırmaları için adamlarını göndermiş ve kazadan öte bir şey olmadığına karar vermişler. Genç adam atıyla çıktığında, Leydi Fenella, büyük salonda annesi ve teyzesini eğlendiriyormuş. Atının onsuz eve döndüğü haberi geldiğinde de üç kadın hâlâ oradaymış. Leydi Fenella aramaya adamlarla birlikte gitmiş. Lordun atını da, dönüşte biner ümidiyle arkasında götürmüştü. Ama tabii ki binememiş. Onu bulduklarında çoktan ölmüş, boynu kırılmış.”

“Yine de...” Joan kaşlarını çatmış konuşuyordu, “Benim atım da beni atmıştı ve kaza falan değildi. Eyerine saplanmış bir iğne sırtını delip beni üzerinden atmasına neden olmuş.”

“Evet ama serin atın, üstüne bindiğin anda çıldırıp ormana doğru deli gibi koşmaya başlamıştı,” dedi Edith. “Herkesin söylediğine göre, Lord Macİver kalenin avlusunda ata binmiş ve hiç zorlanmadan yola çıkmış. At onu ormandayken atmış. Sendeki gibi eyere saplanmış bir iğneden olmuş olamaz.”

“Evet, ben de zannetmiyorum,” diye ona katılan Joan omuz silkip Saidh’e baktı. Bir şey söylemek istermiş gibi ağzını açtı ama sonra durdu, kaşları birdenbire havaya kalktı. “Her şey yolunda mı, Saidh? Biraz...” Tereddüt etti, muhtemelen nasıl görüldüğünü söylemekten çekinmişti.

Saidh onu suçlayamazdı çünkü nasıl hissettiğinden kendisi de emin değildi. Midesinde birçok duygunun karışımı bir düğüm vardı. Hissedebildiklerinden bazıları korku, dehşet ve endişeydi. Yutkunmaya çalışarak beceriksizce gülümsedi, başını iki yana sallayarak açıkladı, “Fenella benim kuzenim.”

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

“Sahiden mi?” Edith merakla sırtıyordu. “Yani kuzenin kuzenimle evlendi. Akrabayız.”

“MacDonnell’la evlendiğini bilmiyor muydun?” diye sordu Murine kaşlarını çatarak.

“Hayır,” diyerek itiraf eden Saidh içini çekti. “Aslında Kennedy’den sonra bir daha evlendiğini bile bilmiyordum.”

“MacIverlarla da mı?” diye sordu Murine hayretle.

Saidh başını hayır anlamında salladı. “İlk düğününe katıldık. Eve giderken de hep beraber seyahat ettik. Düğünden sonraki sabah bizimle birlikte yola çıktılar. Buchanan, Kennedy topraklarının bulunduğu yol üzerinde.”

“Lord Kennedy öldürüldüğünde onlarla birlikte miydin?” diye sordu Murine neredeyse soluksuz.

Saidh sessizce başını sallayıp onayladı.

“Ama eğer ilk düğününe gittiysen, diğerlerine de davet edilmişsindir?” dedi Edith.

“Hayır,” dedi Saidh ve dalgın bir halde kaşlarını çatarak ekledi, “Evet, aslında davet edilebilirdik. Ama annem Fenella’nın ilk düğününden kısa süre sonra öldü ve abim, Aulay artık bir lord ve büyük kutlamaları umursamıyor. Bir düğün hediyesi gönderip bize söyleme zahmetine girmemiş olabilir.”

“Olabilir,” dedi Edith içini çektikten sonra.

Saidh başını salladı ama aklı hâlâ Kennedy’nin cansız bedeninin uzandığı o açıklıktaydı ve kuzeninin sesi kulaklarında yankılandı, *Onu öldürdüm.*

“Kahretsin.”

Saidh, Murine’den duydukları karşısında şaşkınlıkla etrafına bakındı. Murine hiçbir zaman kötü söz söylemezdi. Onu açık panjurların önünde görünce, dışarıdan gelen seslerin farkına vardı. Karşılama çığlıklarına en az bir düzine atın ayak sesleri eşlik ediyordu. Merak ederek, Murine’in yanına dikişli aşağıdaki kalabalık sahneye baktı. Atlar bir düzine değildi, en az üç düzine varlardı. Joan’ın kocası Cam, atından inen bir

adamı selamlıyordu. Hareketlerine bakılacak olursa, Cam gelen adamı sevmiyordu. Gelen misafirin yanında bu kadar çok ve beklenmedik sayıda adam getirmesi pek hayra alamet değildi.

"Sancağı tanıyamadım," dedi Saidh kaşlarını çatarak.

"Danvrielerin sancağı," dedi Murine.

"Abinin mi?" diye sordu Saidh hayretle yüzüne bakarak.

"Üvey abimin," diye düzeltti Murine, sesi nefretini ele veriyordu. Saidh şaşırmamıştı. O ve Murine yakın arkadaşlıklar ve bu yüzden onun üvey kardeşinden iğrendiğini biliyordu.

"Montrose neden buraya gelmiş olabilir ki?" diye sordu sessizce ve aklına gelen şeyin gerçek olmasından korktu.

"Babam ölmüş olmalı," dedi Murine. Titrek bir iç çekişle, başını iki yana sallayıp gözlerini kapattı. "Bir süredir iyi değildi ama kritik dönemi atlatmış gözüküyordu. İyileşeceğinden emindim yoksa onu bırakıp buraya gelmezdim."

"Belki de öyle değildir," dedi Saidh, Murine'in haklı olabileceğinden şüphelense de. Dudağını ısırarak kolunu beceriksizce arkadaşına sardı. İçinden öyle gelmişti. Murine'in babasına ne kadar hayran olduğunu biliyordu.

"Sanırım aşağıya gidip öğrensem iyi olacak," dedi Murine bir dakika sonra.

"Serinle geliyorum," dedi Saidh.

"Teşekkür ederim," diye fısıldadı Murine ve kapıya doğru yürürken Saidh koluna girdi.

Greer toynak seslerini duyarak iç geçirdi ve gönülsüzce gözlerini açtı. Uzandığı açıklığı çevreleyen ağaçların yeşil yapraklarının arasından gökyüzünün hâlâ, yavaşça sürüklenen pofuduk beyaz bulutlarla kaplı parlak uçuk mavi renkte olduğunu görebiliyordu. Yaklaşmakta olan atın ne kadar zamanda yanına gelebileceğini tahmin etmeye çalıştı ve sonra iç çekerek üzerinde alçalıp yükselen sarışına bakmak için başını kaldırdı.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

“Durmamız gerekiyor, sevgilim. Bize doğru yaklaşan biri var.”

Sarışın hizmetçi üzerinden çekilip dudağını bükerek ona baktı. “Ama yeni başlamıştım.”

“Evet, biliyorum. İnan bana, biliyorum,” dedi soğuk bir şekilde ve İskoç eteğini düzeltip toparlandı. “Ama birisi geliyor ve tahminimce onlar gelmeden önce kendini düzeltmen için çok az zamanın var.”

Cık cıklayarak ayağa kalkıp elbisesinin üst kısmını yukarı çekti. Adamın açmak için çok uğraştığı cömert memelerini örttü. Bağcıkları bağlamakta başarılı olamayınca Greer yardım etmek için ayağa kalktı. Adamlarından Alpin yanına gelip atını durdurmadan hemen önce halletmeyi başardılar.

“Lordum,” diye bağırırken heyecanla kendini atından aşağıya attı.

Greer düşmesine engel olmak için elini uzatarak bekledi. Genç yardımcısıyla her şey tam bir krizdi ve Greer onun heyecanına kapılmamayı öğrenmişti.

“Leydi Fenella beni sizi bulmam için gönderdi,” dedi. “Nerede kaldığınızı merak etti.”

“Ah, tabii ya,” dedi Greer alaycı bir tavırla. MacDonnell’a sadece bir hafta önce, kuzeninin cenazesi için tam vaktinde gelebilmişti. Ama rahmetli lordun dul eşinin bir baş belası olduğunu hemen anlamıştı. Hiç durmadan ağlayıp zırlıyor, kale hakkında korkunç bir hayaletmişçesine atıp tutuyordu. Ve yanında sürekli ağlayıp sızlanabileceği birini istiyordu. Tilda Teyzesi, Fenella’yı oğlunu öldürmekle suçladığından ve herkes gerek ortaya çıkana dek kadından uzak durduğu için bir haftadır onunla konuşan tek kişi Greer olmuştu. Kadın hemen müttefik olduklarına karar vermişti ve onu kendisine yuva arayan zavalı aç bir köpek gibi yanında gezdiriyordu. Aslında Greer da bu yüzden Milly’yi bularak atının üzerine atıp kaleden sıvışmıştı. Biraz soluklanmaya ihtiyacı vardı.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Alpin'in bakışları hizmetçi kıza kaydı, yıpranmış elbisesinin yumuşak kumaşından hâlâ dik olan meme uçlarını farketti. Bakışlarını farkedene kız, göğsünü örtmek için elini karından yukarıya götürerek dudaklarını yaladı. Yaptığı hareket Greer'ın İskoç eteğinin altındaki penisinin kıpırdanmasına neden oldu ve kızı Alpin'den ve atından uzaklaştırmak için kolundan tutup çekti. Omzunun üzerinden, "Ona beni bulamadığını söyle," dedi.

"Peki ya misafirler?"

Greer yürümeyi bırakıp içini çekerek gözlerini kapattı. Tabii ya, şimdi bir de misafirler vardı. Sanki ülkenin yarısı iki haftadır orada çakılı kalıp neredeyse MacDonnell'lerin bütün yiyecek depolarını tüketerek henüz gitmemişlerdi. Bazı avareler cenazeye geç kaldıkları halde yemek ve kalacak yer bekliyorlardı. Ve yeni lord olarak gelenleri onun karşılaması bekleniyordu.

Milly'nin, onun aletini kavrayan küçük eli gözlerini kocaman açmasına neden oldu. Kafasını eğip baktığında yanında durmuş Alpin'in göremeyeceği şekilde sağ elini İskoç eteğinin altına sokmuş olduğunu gördü. Kızın eli hareket edince Greer inledi.

"Onlara beni bulamadığını söyle," diye homurdanarak aynı şeyi tekrarladı Greer. Milly göğüslerini koluna bastırmış aynı hareketi yapmaya devam ediyordu.

"Ama..."

"Git hadi!" diye gürledi Greer. Kalçaları Milly'nin hareketiyle istemsizce titriyordu. Sesinin daha sakın çıkması için uğraşarak ekledi, "Birazdan dönerim."

Alpin durumdan hoşnut olmadığını göstermek istercesine derin bir iç çekti. Ardından muhtemelen adamın atına yeniden binerken çıkardığı hışırtılar ve hayvanın uzaklaşırken çıkardığı nal sesleri duyuldu.

Milly hemen otların içinde dizlerinin üstüne çöküp kafasını

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Greer'ın İskoç eteğinin altına soktu. Kız elleriyle onu kalçalarından tutup ağzını aletin üzerinde kuvvetle hareket ettirmeye başlayınca, Greer dengesini sağlamak için eteğinin altındaki kızın başını tutarak inledi.

Aman Tanrım, bu kadın çok ciddi yetenekli, diye düşündü ve sonra kendini yaşadığı zevke teslim etti. Birkaç dakika sonra kızın ağzına boşalırken hazla haykırıyordu.

“O da neydi?”

Saidh, Murine'in kaygı dolu sorusuna karşılık başını iki yana sallayıp kervanın tamamının aynı şeyi yaptığından emin, atını dizginledi. Murine'in abisinin bütün adamları durup, az önce duydukları acı dolu haykırışın sahibini görebilmek için etraflarındaki ormanlık alana dikkat kesildiler.

“MacDonnell'in hayaletinin ormanda dolaştığını düşünüyorsunuzdur herhalde?”

Murine endişeliydi. Saidh hayretle yüzüne baktı.

“Hayır. Elbette, hayır. Saçmalama, Murine,” dedi. Tanrı aşkına, yakında yaşayacağı bu yerde hayaletler ya da gulyabaniler olmasından endişelenemeyecek kadar çok derdi vardı.

Tabii eğer burada yaşarsa. Saidh düşünmeden edemedi. Davet edilmiş sayılmazdı. Fenella geliyor olduğundan bile haberdar değildi. Her şey Murine'in abisi, Montrose Danvries'in Sinclair'e gelip Murine'e babasının öldüğünü ve onu İngiltere'ye eve götüreceğini söylemesiyle başladı. Saidh kendini, onlara eşlik edip edemeyeceğini sorarken buldu. Kelimeler dudaklarından döküldüğünde kendisi bile şaşır-mıştı.

Montrose isteğini anında kabul edince daha da şaşır-mıştı. Adam tam bir ahmak, bencilin teki ve bir hovardaydı. Neredeyse çıkarının olmadığı hiçbir şeyi yapmazdı. Ama bir çıkar elde etmeyi umduğu çabucak ortaya çıkmıştı. Anlaşılan, Saidh'in hissedeceği minnetle kendisine bazı imtiyazlar tanı-

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

yacağını ummuştu. Saidh, abilerinin ona öğrettiği bir hamleyle, bir erkeğin en hassas noktası olan bölgesine diziyle vurarak ona hak ettiği cevabı vermişti. Bu olaydan beri Saidh'le hiç konuşmamıştı.

"Sence MacDonnell'in ölümü bir kaza mıydı?" diye sordu Murine, kervan yeniden yola koyulurken.

"Bilmiyorum," dedi Saidh bitkin bir halde. Bütün yolculuk boyunca içini kemiren soru buydu.

"Kuzenin kocalarını birinin öldürüyor olabileceğini düşünmüyor musun?"

Saidh dehşet içinde Murine'e baktı. "Ne?"

"Şimdiye dek dört kocasını kaybetti. Belli ki kralın adamları ilk üçünü onun öldürdüğünü düşünmüyorlar. Öldürme işini yapan bir başkası olabilir. Belki onu kendisi için isteyen kıskanç bir hayranı vardır ve bu yüzden kocalarını öldürüyordur."

Saidh, yola devam ederlerken Murine'nin söylediklerini düşündü. Neredeyse doğru olmasını ümit etti. Çünkü eğer öyle değilse...

Kralın adamları Fenella'nın masum olduğuna karar vermiş olabilirlerdi, bunu anlayabilirdi. Diğerlerinden daha genç olan MacIver atından yuvarlanıp boynunu kırdığında Fenella yalnız değilmiş. Hatta MacIver'ın ailesinden birileriyle berabermiş, harika bir gerekçe. Ondan yaşça büyük olan diğer MacIver, aşırı yaşlıymış. Muhtemelen kendisinden oldukça genç ve güzel bir kadınla yatağa girmenin heyecanına yenik düşmüştür. Ancak Saidh, kralın adamlarının bilmediği bir şey biliyordu, o da ilk kocasını kesinlikle Fenella'nın öldürdüğüydü. Ve bunu biliyor olması, bütün adamların Saidh'in zihnindeki ölümlerini gölgeliyordu. Fenella'nın, MacIverların; küçük ve büyük ve MacDonnell'in ölümlerinde de rolü olup olmadığını öğrenmesi gerekiyordu. Çünkü eğer ölümlerinde payı varsa, Saidh o gün, şu anda yaşıyor olabilecek üç adamın katilini kurtarmış olacaktı. Elleri kana bulanmış olabilir.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Ormandan çıkıp kaleye giden toprak yolda Montrose'un atını takip ederken, kafasını meşgul eden bu düşüncelerin etkisiyle dudaklarını sımsıkı birbirine bastırmıştı. Cevabı bulacaktı ama ondan sonra ne yapacağı hakkında hiçbir fikri yoktu. İhtimallerin neler olabileceğini bile düşünemiyordu. Eğer kuzeni adam öldürüyorsa, onu durdurmak için yapabileceği bir şey var mıydı? Kennedy'nin öldürülmesi işine karışmış olduğuna kabul etmeden bir şey yapması mümkün değildi. Adamı öldürmemiş olabilirdi ama öldüreni gizleyerek yardım etmişti. Bunun için nasıl bir ceza alırdı acaba?

Kaleye çıkan merdivenlerin başında herkes atlarını dizginleyip indikten sonra Saidh kafasındaki sorularla kederli bir sessizliğe büründü. Bir uşak, merdivenlerden yukarıya doğru onlara eşlik edip kale kapısından içeriye soktu. Yüzündeki üzgün ifadeyle, efendilerini bulamadıklarını ancak Leydi MacDonnell'in birazdan onları karşılayacağını söyledi. Hafif bir hışırtı ve ayak tıkırtısıyla dikkatlerini merdivenlerden aşağıya inen yaşlı leydiye yönelttiklerinde uşak, özür dilercesine yaptığı açıklamalarını henüz bitirmemişti. Saidh, hâlâ çekici görünen kadını süzerken, Allen MacDonnell'in annesi olduğunu tahmin etti. Kuzeni olmadığı kesindi.

"Lord Danvries." Tilda MacDonnell, onları karşılamak için geniş holü geçerken kederli bir biçimde gülümsedi.

"Evet. Teşekkür ederim," dedi Danvries. Kaba saba ve küstah, gürleyen sesinin yerini bir kerecik de olsa sakini ve hürmetkâr bir ton almıştı. Dönüp Murine'i işaret ederek ekledi, "Bu Carmichael soyundan, kız kardeşim Leydi Murine Carmichael."

"Canım." Leydi MacDonnell, Murine'in elini tutup kendi elleri arasında nazıkçe sıktı. "Babanızın vefatını duymak beni çok üzdü. İskoçya kısa bir arayla iki iyi adamını kaybetmiş görünüyor.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

“Evet,” diye mırıldandı Murine. Babasının ölümünü öğrendiğinden bu yana ne zaman birisi ondan bahsetse, gözlerine yaşlar hücum ediyordu.

Leydi MacDonnell, Murine’i hafifçe kucakladı. Sonra geri çekilip Saidh’e hoş geldin demeden önce kendi gözlerindeki yaşları sildi. “Ve bir kız kardeş daha, ya da...”

“Ah, hayır.” Montrose, “Bu Leydi Saidh Buchanan, eve dönüş yolumuzda bir kez daha durmuş olmamızın nedeni. Leydi Fenella’nın kuzeni ve çok yakın arkadaşı. Onu görüp teselli edebilmek için yalvararak benimle gelmeyi istedi,” diyerek ha-ince ve halinden hoşnut gülümsemesiyle araya girdi. Saidh, son cümlesini duyana dek gülümsemesinin nedenini anlamamıştı.

Yalvarmak sözcüğünü duyan Saidh’in dudakları gerildi. Hayatında hiçbir şey için yalvarmamıştı ki bu kez de ona eşlik etmeyi teklif eden Murine’di. Leydi MacDonnell’ın yüzündeki tebessümün donduğunu görünce, Montrose’a olan öfkesini unuttu.

Solgun yüzü ve soğuk bakışlarıyla Saidh’i sertçe selamladı. “Kuzenini odasında bulabilirsin. Üst kata çıktığında soldaki üçüncü oda.”

Saidh, taziyelerini sunmak istedi ama hoş karşılanmayacağını düşünerek tereddüt etti. Resmen kovulmuştu ve artık kadının onu görmek istemediği belliydi. Saidh, Montrose’un bu durumdan çok keyif aldığını tiksinererek fark etti.

Onu görmezden gelerek Leydi MacDonnell’a dönüp sesizce teşekkür ettikten sonra holün sonundaki merdivenlere yöneldi.

Saidh yukarıya çıkarken hiç kimseyle karşılaşmadı. Leydi MacDonnell’ın, Fenella’ya ait olduğunu söylediği odanın kapısında durup dinledi ama içeriden hiç ses gelmiyordu. Omuzlarını dikleştirip kapıyı hızlıca tıklattı ve içeriden gelen “Girin” sesini duyuncaya dek bekledi.

Odanın Lord MacDonnell ve eşinin uyudukları yatak odası olmadığını anlaması için Saidh'in bir kez bakması yetti. Fenella daha küçük, hatta Saidh'in tahminince küçüğün de küçüğü bir odaya geçirilmiş gibiydi. Oda o kadar ufacıktı ki, tek kişilik bir yatak ve köşedeki ahşap sandalye güç bela sığılmıştı. İçeride şömine olmadığından kışın aşırı soğuk oluyor olmalıydı.

Allen'in annesinin Fenella için bu odayı seçtiğini tahmin etmek hiç zor değildi ve görünüşe bakılırsa kuzeni de buna karşı çıkmamıştı. Fakat zaten Fenella'nın buradaki durumu belirsizdi. Artık Lord'un eşi değildi ve evdeki konumunu garantileyecek bir varis de doğurmamıştı. Leydi MacDonnell ondan çok daha fazla güce sahipti.

"Saidh?"

Şaşkın ve umut dolu fısıltıyı duyunca bakışlarını yataktaki kadına çevirerek kaşlarını havaya kaldırdı. Beş yıl öncesinden hatırladığı, güzel, yuvarlak yüzlü, al yanaklı Fenella'yla alakası yoktu. Düğünden sonraki sabah gördüğü tombul ve soluk yüzlü Fenella'ya bile benzemiyordu. Karşısında bir deri bir kemik kalmış, sarı benizli, sürekli gözyaşı dönmekten gözleri kan çanağına dönmüş bir kadın vardı.

"Ah, Saidh!" Fenella yataktan fırlayıp gözü dönmüş bir açlıkla kollarını Saidh'e dolayıp onu kucakladı. "Tanrıya şükür. Tanıdık bir yüz. Seni çok özledim. Ne yapacağım şimdi ben? Kocam öldü. Allen'ı çok sevdim. Bu kez mutlu olacağımdan o kadar emindim ki. Beni nasıl bırakıp gidebildi? Cezalandırılıyorum, değil mi? Tanrı beni Kennedy yüzünden cezalandırıyor. Ben..."

Saidh eliyle ağzını kapatarak kuzenini susturdu. Fenella'nın sözlerini zihninde tekrarlarlarken tedbirli bir şekilde kapıdan yana göz attı ve sırlarının ne kadarını ele verdiklerini merak etti... ve elbette kimin duymuş olabileceğini.

Parmağını dudaklarına götürüp Fenella'yı susturdu ve çabucak gidip kapıyı araladı. Holün iki tarafına da hızlıca bakıp boş olduğunu görünce derin bir nefes alıp rahatlayarak kapıyı tekrar kapattı.

Bölüm İki

"Kahretsin," diye mırıldandı Greer kale kapılarından atıyla geçerken avlusunu dolduran atları ve adamları görünce. Görebildiği kadıyla en az otuz kırk adam vardı ve üstelik İngiliz askerleriydiler. Lanet bir istila partisi gibi görünüyor, diye düşündü ve sonra tepelerindeki sancağı fark edip tiksintiyle suratını buruşturdu. Montrose Danvries dönmüştü. Kız kardeşini yanına almış dönüyor olmalıydı. Belki de, karnını doyurup misafirler için ayrılan odalardan birinde uyuyarak MacDonnell'da bir gece daha geçirmeyi umuyordu. Greer bu defa sadece bir gece olmasını ümit etti. Adamdan hiç hoşlanmamıştı.

Kapılardan geçer geçmez atını durdurup kolunu Milly'nin beline dolayarak attan indirdi.

"Kalenin arkasına dolanıp oradan gir," diye tembihledi. "Benim bu adamlarla konuşacaklarım var ve sanırım seni görmeleri daha iyi olur."

Milly hızlı hızlı başını sallayıp ahırlara doğru duvar boyunca yürüdü. Greer, binanın arkasında hiç kimse tarafından rahatsız edilmeden gözden kaybolana dek bekledi. Sonra doğrulup atını ileri sürdü. Avluya yayılmış adamlara ve atlara

neredeyse yaklaşmıştı ki önlerinde duran Alpin'i ve ahırlardan sorumlu adamı gördü. Ama Bowie ortalarda görünmüyordu.

"Alpin," diye bağırdı.

Adam etrafına bakınıp Greer'ı görünce rahatlayarak hemen yanına koştu.

"Bu İngilizler avlumda ne halt ediyor? Ve Bowie nerde?"

"Bowie teyzesi ve Lord Danvries'le içerde, bunlar da Lord Danvries'in adamları, lordum," dedi Alpin ve sonra da öfkeliymiş gibi görünerek ekledi, "Kaleye yaklaşan misafirlerimiz olduğunu size söylemeye çalıştım. Duvarlardaki adamlar onları uzaktan görmüş. Leydi Fenella'nın sizi bulmak için beni gönderdiğini duyunca, onların geldiğini de haber vermeme istediler... ama söylememe müsaade etmediniz."

Greer çocuğa bir kez daha üsleriyle nasıl konuşması gerektiğini hatırlatmayı düşündü ama sonra hiç konuşacak havada olmadığına karar verdi. Çok daha önemli meseleleri vardı. "Sakın bana Leydi MacDonnell'in o lanet herifi yine burada kalması için davet ettiğini söyleme."

"Pekâlâ. Size bunu söylemeyeceğim," dedi Alpin omuz silerek ve sonra da bir çeşit memnuniyetle ekledi, "ama öyle yaptı. Bir lord değil de hâlâ paralı bir askermiş gibi davranıp Millie'nin eteklerini kaldırmaya çalışmak yerine benimle bi zahmet kaleye dönseydiniz engel olabilirdiniz."

"Fazla ileri gidiyorsun, genç adam," diye kükredi Greer. "Ama bir gün bu söylediklerine pişman olacaksın."

Alpin hiç umursamış gibi görünmüyordu. Omuz silkip ahırlara gitmek için döndü ama Greer yakasına yapışıp geri çekti. "Ahırdaki adama atlara çok iyi bakmasını söyle. Sonra da Bowie'ye barakaların içinde mümkün olduğuunca çok adamı hazır bekletmesini söyle. Diğerlerini iç kaleye yolla. Geçen defa yaptıkları gibi büyük salonda kalabilirler. Ama Bowie'ye daha fazla muhafız görevlendirmesini söyle. Danvries'e güvenmiyorum."

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

“Tamam,” dedi Alpin hoşnutsuzlukla. “Herif aşağılık pisliğin teki.”

Greer şaşkınlıkla kaşlarını çatı. “Tanrı aşkına, böyle konuşmayı nereden öğrendin sen?”

“Sizden,” dedi Alpin umursamaz bir alaycılıkla ve dönüp Bowie’nin yanına doğru yürüdü. Onlar konuşurlarken Greer, geldiğini görmüştü.

Başını iki yana sallayarak, atını bırakmak için ahırlara doğru yürüdü. Ahırdan sorumlu adam, İngilizlerin atlarıyla uğraşmaktan onunkini görmüyordu. Ayrıca, Greer, Danvries’i tekrar görmeye de pek istekli değildi. Hatta, keşke günün geri kalanını ve geceyi de ormanda geçirseydim, diye düşünüyor-du. Sonra da daha erken dönüp Danvries ve adamları içeri girmeden önce kapıyı kapatmadığı için pişmanlık duydu.

“Özür dilerim,” dedi Fenella. Gözünde yaşlar birikmişti ve başını iki yana sallarken zavallı bir halde ellerini ovuşturuyordu. “Sağlıklı düşünemiyorum. Allen’ın ölümünden beri bunu hiç beceremedim. Harika bir adamdı, Saidh. Tanısaydın çok severdin. Çok nazik, asil ve duyarlıydı. Hizmetçilere iki günde bir çiçekler kesip odama koymalarını söylerdi.”

Odanın bir duvarı boyunca yan yana dizilmiş kuru çiçek aranjmanlarını işaret etmek için döndü. Saidh, buraya taşındıktan sonra çiçekleri eski odasından getirttiğini düşündü.

“Ve bana en pahalı kumaşları ve mücevherleri alırdı,” diye devam etti Fenella yeniden ona dönerek. “Ama hepsinden öte, çok tatlıydı. Düğün gecemizde korktuğumu anladı ve birlikte olmaya zorlamak yerine önce beni yatıştırıp sakin olmamı, asla kendi keyfi için beni bir şeye zorlamayacağını söyledi. Eğer istemiyorsam yapmak zorunda olmadığımı ama çocuklarımızın olmasını istiyorsak ona izin vermemi, bunun gerçekleşmesi için de sadece ben ne istiyorsam onu yapacağımızı söyledi.”

Gözlerinde biriken yaşlar yanaklarından aşağıya süzülüyordu. "Tüm İskoçya ve İngiltere bir araya gelse, Allen kadar tatlı ve iyi bir başka adam daha çıkmaz. Ve o artık yok." Ağzından çıkan son sözcük keder dolu bir haykırıştı ve ardından Fenella kendini Saidh'in kollarına atıp ikinci kez yürekleri dağlayan hıçkırıklara boğuldu.

Saidh bir süre öylece durdu ama sonra kuzeninin sırtını beceriksizce sıvazlamak için ellerini kaldırdı. Kadının hali onu şaşkına çevirmişti. Yanına gelirken onun kocalarını öldüren bir çeşit deliye dönüşmüş olmasından şüphelenmişti. Aksine, kocasına delicesine âşık görünen ve onun için sadakatle yas tutan bir kadın bulmuştu. Hiç kimşenin böyle bir acıyı yaşıyormuş numarası yapabileceğini sanmıyordu.

Hıçkırıkları dinene kadar Fenella'nın sırtını okşayıp yatağın ucuna oturttu ve ellerini avucuna aldı.

"N'oldu?" diye sordu sessizce. "İki gün öncesine kadar yeniden evlendiğinden bile haberim yoktu. Kennedy'nin ardından iki kez daha evlendiğini duydum ve ikisinin de öldüğünü. N'oldu onlara?"

Fenella, kıpkırmızı gözlerini kırıştırdı. "Nasıl bilmezsin? Seni hepsine davet ettim."

"Sahiden mi?" diye sordu Saidh kaşlarını çatarak. Demek ki Aulay'ın davetleri aldıktan sonra ona ve abilerine hiç bahsetmeden basit bir tebrik mesajıyla geçiştirmiş olabileceğini söylerken yanılmamıştı. Buchanan'a dönünce bu konuyu abisiyle konuşmalıydı. Sosyal ilişkilerden hoşlanmıyor olmasını anlıyordu ama bu onun da katılmak istemediği anlamına gelmiyordu. Tamam, belki istemeyebilirdi. Saidh ziyafetlerden ve düğünlerden en az Aulay kadar nefret ediyordu ama yine de kuzeninin... tekrar tekrar evleniyor olduğunu bilmesi güzel olurdu.

"Aulay," dedi Fenella birdenbire içini çekerek. Saidh'le aynı şeyleri düşündüklerinden emindi. "Düğüne sadece ka-

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

tılmamakla kalmayıp size söyleme zahmetine de girmediğini fark etmeliydim. Hâlâ yara izleri konusunda eskisi kadar hassas mı?”

“Evet,” diyerek onu alçak bir sesle doğruladı Saidh. Aulay her zaman neşeli ve mutlu bir çocuktı ve büyüdüğünde kadınların hayranlık duyduğu cesur ve yakışıklı bir genç olmuştu.... ta ki babalarını öldüren savaşa dek. Aulay savaş meydanından ruhunda ve bedeninde yaralarla dönmüştü. Yakışıklı yüzü, neredeyse onu öldürmek üzere olan bir kılıç darbesinin iziyle ikiye bölünmüştü. Yaraları iyileşmiş olsa da, dışa dönük ve rahat karakterini henüz geri kazanamamıştı. Saidh bunu asla başaramayacağımdan korkmaya başlamıştı. Abisiyle ilgili endişelerini bir kenara atarak Fenella’nın ellerini sıktı. “Anlat-sana. Kennedy’den sonra Lord MacIverla evlendiğini duydum. Nasıl oldu bu?”

“Kral,” dedi Fenella üzüntüyle. “Yaşlı MacIver arkadaşığıydı ve eşi olmamı istedi. Kral da dul kalmamdan altı ay sonra onunla evlenmemi emretti.” Tiksintiyle yüzünü buruşturdu. “Kennedy’nin bana yaptıklarından sonra yeniden evlenmek istemedim ama başka şansım yoktu. Tek umudum MacIverin çok yaşlı olduğu için kocalık vazifelerini yerine getiremeyecek olmasıydı.”

“Öyle miydi peki?” diye sordu Saidh yüzünü dikkatle inceleyerek.

Fenella yüzünü buruşturdu. “Denedi. Üzerimde bir süre oflayıp pufladı, işini becermeye çalıştı ama sonra dönüp iç geçirerek uykuya daldı. En azından ben uyuduğumu düşündüm ve yatıp uyudum. Bir terslik olduğunu sabaha dek farketmedim. Uyandığımda bembeyaz ve buz gibiydi. İşte o zaman bir cesetle uyuduğumu anladım.”

Saidh kendini tutup bir tepki vermemek için dudağını ısır-dı. Tam başka ne soracağını düşünüyordu ki Fenella devam etti.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

“Tabi durum böyle olunca kral, MacIver’ın yeğeniyle evlenmem gerektiğine karar verdi. Benim gibi genç bir kadını kocasız bırakıp pörsümeme izin vermenin çok utanç verici olduğunu söyledi. Ama gerçek şuydu ki, yeğeni düğün yemeği boyunca gözlerini benden ayırmamıştı ve kral da onu görüp beni topraklarla ve kaleyle birlikte lordun yeğenine devretmeye karar verdi,” dedi acıyla.

“Düğününüzde kral katıldı mı?” diye sordu Saidh konuyu değiştirmek için.

“İki düğüne de katıldı. MacIver’ın her zaman destekçileri vardı ve böylelikle onları muhafaza etmek istemişti,” dedi sertçe.

“Böylece genç MacIver’la evlendin,” dedi Saidh onun yerine.

“Evet.”

Fenella devam etmeyince Saidh konuştu, “Peki nasıl bir ești? Nazik miydi?” :

Fenella iç geçirdi ve zavallı bir halde omuz silkti. “Fena değildi. En azından genç ve sağlıklıydı. Amcası gibi kötü kokmuyordu. Ama kesinlikle Allen gibi değildi. Kocalık haklarını istiyordu,” dedi üzülerek. Sonra da başını kaldırıp itiraf etti, “Kennedy’den sonra korkar oldum, gerdeğe girmekten korkuyordum. Yaşlı MacIver fark etmiş gibi gözüküyordu, o kadar korkmuştum ki öylece uzanıp acının ve aşığılanmanın başlamasını bekledim. Ama ne kadar beceriksiz ve...” Nasıl dillendireceğini bilemiyormuş gibi çaresizce omuz silkerek sonunda söyledi, “pörsük olduğunu görünce hayretler içinde kaldım.”

“Neyse,” diye mırıldandı. Yanaklarına kan gelmişti, daha iyi görünüyordu. “Genç MacIver’la durum aynı değildi. Nazik ve yavaş olmaya çalışıyordu ama yine de bazı istekleri vardı. Allen gibi değildi.”

“Söylemiştin,” diye mırıldandı Saidh sessizce.

“Evet, doğru. Beatham MacIver yeterince nazikti ama ke-

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

sinlikle Allen kadar düşünceli ve tatlı değildi. Adam tam bir at delisiydi. Atıyla sürekli tehlikeli şeyler yapardı. Aptal hayvanın üzerinden düşüp boynunu kırdığında hiç şaşırmadım. Ayrıca aşırı üzülmedim de,” diye itiraf etti neredeyse özür dilercesine. “En azından başlarda. Ama sonra kral durumu araştırmaları için adamlarını gönderdiğinde ölümüyle bir ilginç olup olmadığını düşündüklerini anladım...”

“Eminim bunu gerçekten düşünmemiştir,” dedi Saidh hızlıca. “Sadece daha sonra hiç kimsenin konuyu gündeme getirememesi için yaptığından eminim.”

“Evet, belki de,” dedi Fenella kuşkuyla ve omuz silkti. “Her neyse, yine dul kaldım ve MacIver’da sıkışıp kaldım. Beatham arkasında bir varis bırakmadan öldü ama kral hamile olup olmadığını görmek için bekledi. Regl dönemim geldiğinde karnumda bir bebek taşımadığımı kesinleştiğini söyledim. O da lord unvanını ve malikaneyi Beatham’ın ikinci dereceden kuzenine devretti.”

“Ve sonra da kral Allen’la evliliğini mi ayarladı?” diye sordu Saidh.

Fenella başını iki yana salladı. “Hayır, hemen değil. Önce Fraser’a eve dönmeme izin verildi. Sanırım insanların üç kocamın da öldüğünü unutmalarını umdu,” dedi yüzünü ekşiterek. “Ama sonra Allen babama benimle evlenip evlenemeyeceğini sordu ve babam da beni vermek için gayet istekliydi.”

İçini çekerek Saidh’in elini bırakıp yatağın üstündeki kürk-lü örtüye dokundu. “Önce çok kızdım. Tekrar evlenmek istemiyordum,” dedi. “Allen’ı tanıımıyordum ve ne kadar nazik biri olduğunu da bilmiyordum. Annem düşün için beni biraz zorladı. Ama sonunda... dünyanın en muhteşem adamını tanıdım.” Tatlı tatlı gülümsedi ama sonra yüzü soldu ve gözlerine yaşlar hücum etti. “Ama artık o da ölü ve herkes olay anında gölün yakınında bile olmadığım halde, bir şekilde benim yaptığımı düşünüyor. Yüzme bilmiyorum Saidh, sen de biliyorsun.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Gölün yakınına bile gitmedim. Ve ona âşıktım, onu öldürmüş olmam imkânsız. Tanrı kesinlikle yaptığım şey yüzünden beni cezalandırıyor. Hammish'i öldürmenin cezası olarak yalnızca onu tekrar elimden alabilmek için bana Allen'ı verdi."

"Sşşş," dedi Saidh kızarak kapıya doğru göz atarken. Bu gidişle kuzeni cinayetten kendini astıracaktı. Ayağa kalkıp Fenella'nın bacaklarını yatağa doğru kaldırarak konuştu. "Neden biraz dinlenmiyorsun? Daha sonra konuşabiliriz."

Fenella burnunu çekip başını sallayarak onayladıktan sonra yatağın üstüne kıvrıldı. Ama Saidh odadan çıkmak için doğrulduğunda elini yakaladı, gözleri korku saçıyordu. "Uyandığımda burada olacaksın, değil mi? Beni bırakmayacaksın?"

Saidh tereddüt etti. Artık Fenella'nın kocalarını öldürmediğinden emin olduğuna göre kalmaktansa gitmeyi tercih ederdi. Ama Fenella'ya bunu söyleyemedi. Belli ki dost bir yüze hasret kalmıştı. Ayrıca, eğer bunları atlatana dek onunla kalmazsa, Hammish'le ilgili her şeyi bir başkasına yumurtlama ihtimali vardı. Fenella'nın ona ihtiyacı vardı.

"Evet, uyandığında aşağıda olacağım. MacDonnell'dan ayrılmayacağım," diyerek onu rahatlatmaya çalıştı.

"Teşekkür ederim Saidh. İhtiyacım olan her an yanımdaydın," dedi boğuk bir sesle.

Saidh sadece başını sallayıp kolunu Fenella'nın ellerinden kurtararak kapıya yöneldi. Bir yandan da "İyi uykular," dedi.

"Tabii ki, sabah çıkıyoruz. Saidh'in bizimle gelip gelmemesi size kalmış. Gitmesini istiyorsanız Buchanan'a kadar ona eşlik etmek bizim için sorun olmaz. Yolumuzun üzerinde sayılır. Sizin hem Murine'i almaya giderken hem de geri dönüşte bizi misafir etmeniz yanında bu hiçbir şey değil."

Greer, Danvries'in söyledikleri karşısında gözlerini de-virmemeyi başardı. Anladığı kadarıyla, iki seferde de adam Tilda'ya onu ve adamlarını zorla davet ettirerek pek fazla seçe-

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

nek bırakmamıştı. Kuzeye giderken mola verdiğinde Allen'ın ölüm haberini aldığını ve kendisi de bir kayıp yaşadığı için durum taziyelerini bildirmek istediğini söylemişti.

Tilda, çok etkilenmişti, Lord Carmichael'ın ölümünün verdiği acıyı paylaşıyordu. Keder birliktelikleri sever, ne de olsa. Ama o uykuya çekilip de Montrose Danvries kafayı bulduğunda, üvey babasını pek sevmediğini, ona karşı sadece öfke ve hınç duyduğunu belli etmişti. Nedeni servetini ona bırakmamış olmasıydı. Lord unvanını, kaleyi ve topraklarını fiili bir Carmichael'a ve bir İskoç'a bırakmıştı.

Greer bile aç gözlü doymak bilmez İngiliz'in unvanla ya da insanlarla ilgilenmediğini, umurunda olan tek şeyin eline geçecek servet olduğunu biliyordu. Lord Carmichael'ın da bunları biliyor olduğundan emindi.

"Ah, onun kalıp kalmayacağına karar verecek merci ben değilim. Buranın lordu şu anda Greer," dedi Tilda sessizce.

Greer kaskatı kesildi. Teyzesinden ilk kez böyle bir şey duyuyordu. Geldiğinden beri malikânenin hanımı gibi davranıp sanki hâlâ MacDonnell'ı o yönetiyormuş gibi her şeye o karar veriyordu. Ve Alpin ne kadar nefret etse de, Greer bu duruma müsaade ediyordu. Alpin'in bunu neden bu kadar kafaya taktığını ya da neden şimdi kadının liderlik esasını Greer'a bırakıyor olmasının onu telaşlandırdığından emin değildi. Ama şaşırın tek kişinin o olmadığını görebiliyordu. Danvries'in yüzüne bakılırsa, lordluk unvanının ve toprakların neden Greer'a kaldığı hakkında hiçbir fikri yok gibi gözüküyordu. Nedense, adamın şaşkınlığı Greer'da gülme isteği uyandırdı.

Görüş alanında bir hareket fark edince merdivenlerden tarafa dönen Greer, merdivenlerden aşağıya inen bir kadını farkettil. Kısa boylu ve giydiği koyu yeşil elbisenin altında kıvrımlı hatlara sahip bir kadındı. Sanki basamaklarda yürüyüyordu da süzülüyordu. Bakışları önce kadının kalp şeklindeki

yüzünü çevreleyen vahşi, siyah buklelerine sonra da kavisli dudaklarına ve parlak yeşil gözlerine kaydı. Soluğu kesilecekmiş gibi hissetti.

Kadın, gençliğinde yatağına uzanıp yorganın altında kendini tatmin etmeye çalıştığı gecelerde hayalini kurduğu sevgiliye çok benziyordu. Kadını, bacaklarını açıp başını zevkle geriye atarak onun üzerinde ileri geri hayal ettiğini hatırladı. Omuzlarına dökülen uzun saçları, bir, iki ve heyecandan yorgun düştüğü üçüncü ve son kez içine girip çıktığı ve sonunda boşaldığında nefes nefese alçalıp yükselen göğüslerini örtüyordu. O yaşta, hayalindeki sevişmeler bile hızlı sona eriyordu. Neyse ki o zamandan bugüne kendini geliştirmişti. En azından Greer böyle düşünmeyi tercih ediyordu. Hayalindeki kadın merdivenlerin en alt basamağına ulaşarak onlara doğru yürümeye başladı. Onunla, gençliğinde hayalini kurduğundan fazlasını yapıp yapamayacağını merak etti.

"İşte Leydi Saidh."

Greer, teyzesinin sesini duyunca gözlerini kıstı. Demek Fenella'nın akrabası olan ve Montrose Danvries'in yeniden kaleye gelebilmek için bahane olarak kullandığı kadın buydu. Ve onun kalıp kalmaması için karar verecek olan kişi de kendisiydi.

"Kalıyor," diye gürlledi ve masayı terketmek için birdenbire ayağa kalktı.

"Greer? Nereye gidiyorsun?" dedi teyzesi hayretle. Onu yalnız bırakıp gittiği için sesi biraz kırıncı ama Greer durmadı. Duramadı. Eteğinin altında, ormanda Milly'nin kaldırdığından daha büyük bir şey canlanmıştı. Bu kadına yalnızca bakması bile buna sebep olduysa gerçekten konuşunca neler olabileceğini düşünerek ürperdi. Uzaklaşması gerekiyordu... Gidip eteğinin altındaki yaratıkla ilgilenmeliydi. Belki Milly yardımcı olurdu. Arkasından sokulup gözlerini kapatarak,

Leydi Buchanan'ın içine girmiş gibi hissedebilirdi.

Düşüncesi bile aletin daha da sertleşmesine neden oldu. Teninin acıyla gerildiğini, içinin sıkıştığını hissetti. Koşar adımlarla dışarıya çıkarken bunları düşündüğüne inanmadı. Belki de kadının kalmasına hayır demeliydi. Sonuçta bir leydiydi, zevkleri için kullanıp bir kenara atabileceği ordu fahişelerinden ya da Millylerden biri değildi.

Tam küçümseyerek Milly'yi düşünürken, elleri kalçaların da ve göğüslerini öne çıkarmış halde yüzünde kötü niyetli bir gülümsemeyle karşısına çıktı.

"Lordum," dedi nefes nefese iyice yaklaşmış ereksiyon halindeki penisini tutarak. Gözleri kuşkuyla açıldı. "Oooo, sanırım birilerinin benim ilgime ihtiyacı var."

Kadın onu öpmek için ayaklarının ucunda yükseldi ama Greer kendini geri çekilirken buldu. Son görüşmelerinin ardından soğan yemiş olmalıydı çünkü nefesi berbat kokuyordu. Yüzünün de kirli olduğunu farketti. Çenesinde, yanaklarında ve alnında kara lekeler vardı. Saçları da pek temiz sayılmazdı, Leydi Saidh'inkiler gibi omuzlarından aşağıya dökülmüyordu. İyi olan tek şey hepsinin birleşiminin, Greer'ın üzerinde sakinleştirici bir etki bırakmasıydı. Eteğinin altındaki sertlik yarıya inmişti ve giderek küçülüyordu.

"Sorun ne?" diye sordu Milly kaşlarını çatarak.

"Hiçbir şey," dedi kadının elini kendi bedeninden uzaklaştırırken. "Yapmam gereken bir şey var hepsi bu. Sonra konuşuruz, sevgilim."

Greer kadının omzuna dokunup atını geri almak için ahırlara yöneldi. Gölde güzel bir dalışın kendine gelmesini sağlayabilecek tek şey olduğunu düşündü. Ve ayrıca Milly kadar pisse temizlenmiş de olurdu. Yıllar boyunca tozlu yollarda yürüdüğünden, çamurlu yerlerde uyuduğundan ve en az kendisi kadar kirli fahişelerle düşüp kalktığından, pisliğe alışkındı. Ama işler değişmişti. Artık yiyecek bir şeyler ya da uyuya-

cak bir yer elde etmek için kılıç sallamasına gerek yoktu. Artık şatosu, yatağı ve banyosu olan bir lorddu. Banyoyu kullanmaya, yatağında uyumaya ve bir lord gibi davranmaya başlasa iyi olacaktı. İşte o zaman Leydi Saidh gibi tatlı ve zarif bir leydiyi baştan çıkarıp kendine eş yapabiliirdi.

“Kahretsin!” diye homurdandı Saidh elindeki fırçayı saçlarının arasından acımasızca çekerek. Sabah insanı olduğu pek söyle-nemezdi ve saçlarıyla arasındaki sevgi-nefret ilişkisi de muh-temelen uyandığında yaşadığı sabırsızlıktan kaynaklanıyordu. Aslında, saçlarıyla arasındaki ilişkinin çoğunlukla sevgiye pek yer bırakmayan nefret duygusu olduğunu sanıyordu. Doğru-sunu isterseniz, abilerinden tutup papaza kadar herkesi şoka uğratıp dehşete düşürmeyeceğini bilse tamamen kestirirdi. Belki de abilerinin umurunda olmazdı. Auley öfkeden deliye dönmeseydi hepsi kafalarını asırlar önce kazıtırlardı. Ve hepsi-nin de nedeni aynı şabırsızlık olurdu. Hepsi annelerinden baş etmesi çok zor olan saçlarını miras almışlardı; çok gür, kıvrıcık ve kullandığı fırçayla açtığı dakika yeniden dolaşan saçlar.

Can sıkıntısıyla iç geçirerek pes edip fırçayı odanın di-ğer ucuna fırlattı. Fırça duvara çarpıp gürültüyle yere düştü. Umursamayıp hemen elbisesinin iplerini bağlamaya girişti. Bütün bunlarla ilgilenecek bir hizmetçisi olmalıydı. Çok kısa bir süre önce bir tane vardı ama geçen yıl Sinclair'den ayrıl-masından kısa süre sonra daha önceden dadısı olan hizmetçisi hastalanıp öldü. Aulay yerine başka birini almayı düşünmedi ve Saidh de böyle bir şey talep etmedi. Dadısıyla o kadar uzun zamandır birlikteydi ki yerini kimsenin dolduramayacağını düşünmüştü. Ve ayrıca her fırsatta onu bezdirecek, saç fırça-sıyla arkasından kovalayacak, yüzünü yıkaması ve duş alması için sıkıştırarak, “Yüce Tanrım, en azından bir leydi olmaya çalış,” deyip duracak bir hizmetçinin olmayışı içini rahatlatı-yordu.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Saidh pek iyi bir leydi değildi. En kötüsü de sayılmazdı. Gerektiğinde bir leydi gibi konuşup yürüyebiliyordu ama aslında yapmamayı tercih ediyordu. Ona sürekli erkekmiş gibi davranan yedi abiyle büyümüştü. Böyle bir özgürlüğe alıştıktan sonra toplum içinde leydilere has hareketler yapmak ağır geliyordu. İşte bu yüzden davet edildikleri bütün ziyafet ve kutlamalara katılmamaktan rahatsız olmuyordu. Aslında, Fenella'nın ilk düğünü katıldığı son sosyal etkinlikti ve abileriyle birlikte yaptıkları içki içme yarışıyla başını belaya sokmuştu. Annesi, Buchanan'a dönerken yol boyunca bir leydiye uygun olan davranışlardan bahsedip durmuştu.

Saidh elbisesini bağlama işini nihayet bitirdiğinde derin bir iç çekti. Ölmeden önce annesinden işittiği son azardı. İçkili oyunlara katılmaması, abilerine küfürlü şakalar yapmaması ve abisi Aulay'ın onun için yaptırdığı o "lanet" kılıcı üzerinde taşınmaması konularında ısrar etmişti.

Düşünürken gözüne yatağın ayak ucundaki sandık ilişti. Kendisi için özel yapılmış olan kılıcı kıyafetlerinin arasına sokuşturmuştu. Annesinin ölümünden beri onu takmamıştı ama şimdi takmasının uygun olup olmayacağını merak etti. Atıyla göle gitmek istiyordu ve yalnız gittiğine göre kendini korumak için kılıcı yanına alması iyi olabilirdi. Özellikle de Montrose Danvries hâlâ buradayken. Eğer adam onu yalnız yakalarsa, en hassas noktasına tekme atmış olmasını yanına bırakmazdı. Murine'in arkadaşı olduğu gerçeğinin umurunda olduğunu sanmıyordu. Adam tam bir domuzdu ve Saidh arkadaşının o pislikle İngiltere'de yaşayacağından dolayı pişmanlıktan başka bir şey hissedemedi. Rahmetli Lord Carmichael'ın onu korumak için hiçbir önlem almamış olmasını anlamıyordu. Ne mal ne mülk, hiçbir şey. Toprakları terkedip kuzenlerinden birine devretti ve kadını üvey kardeşinin insafına bıraktı.

Gerçekten şoke edici, diye düşündü Saidh, Murine adama neredeyse tapıyordu. Babasını çok severdi ve ölümüne yürek-
Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

ten üzülmüştü. Murine babasına onu güvence altına almadığı için gücenmemişti bile. Yalnızca kendisi öldüğünde evli ve zaten birileri tarafından iyi bakılıyor olduğumu düşünmüştür, demişti.

Saidh başını iki yana sallayarak sandığa doğru yürüdü ve deri kınıyla birlikte kılıcı ve demircinin onun için yaptığı kemeri çekip çıkardı. Kaledekiler tarafından görülmeyeceği bir yere ulaşana dek kılıcı eteğinin katları arasında saklamak için elinden geleni yaptı.

Saidh aşağıya indiğinde salon uyuyan adamlarla doluydu. Aralarından geçip iç avlu kapısına ilerlerken çoğunun Danvries'in askerleri olduğunu fark etti. Dışarıya adım attığında güneş henüz ufuktan yükselmeye başlıyordu. Saidh erken kalkmıştı. Gece pek iyi uyuyamamıştı. Aslında buraya geldikten sonra dünün büyük kısmı berbat geçmişti. Masaya bile varamadan, Lord MacDonnell kalkıp hızla uzaklaşmıştı. Murine, babasının ölümünü öğrendiğinden beri onunla çok sakın konuşurken, Leydi MacDonnell farkedilir derecede sessizdi. Montrose ise kendini beğenmişlikle kötü kötü gülmek arasında gidip geliyordu. Fenella'ya gelince, Saidh'e kalması için yalvardıktan sonra ortalıkta görünmemişti.

Yemek sona erdiğinde Saidh rahatlamıştı ve hemen kuzenini kontrol etmek için üst kata çıkmıştı. Fenella ve Leydi MacDonnell'in Saidh ve Danvries birliği gelmeden önce kötü bir tartışma yaşadıklarını öğrenmişti.

Duruma bakılırsa, hakaretler edilmiş ve sonra Leydi MacDonnell, Fenella'yı resmen oğlunu öldürmekle suçlamıştı. Fenella aşağıya inmeyi reddediyordu ve bir süre daha odasında kalmak niyetindeydi.

Saidh, sinirli bir şekilde kuzeninin bunu kendisine kalma-ya karar vermeden önce söylemiş olması gerektiğini düşündü. Fenella odasından dışarı çıkmayacaksa Saidh'in orada kalmasının ne manası vardı ki? Fenella, onun düşünmesine fırsat

vermeden sevgili Allen'ını kaybettiği ve Tanrı onu ilk kocasını öldürdüğünden dolayı cezalandırdığı için omzunda huçkırarak ağlamaya başlamıştı.

İyi ve anlayışlı bir ruha sahip olmasına rağmen Saidh, melankoliye ve zırlamalara meraklı değildi. Daha çok, zor bir durumla karşılaştığında gıkını çıkarmayan, kabullenip yeni duruma uyum sağlayan tiplerdendi. Bu sebeple Fenella'yla nasıl başedeceğini bilmiyordu. Ayrıca bu kadın Allen'la yalnızca birkaç haftadır evliydi. Kesinlikle birine aşırı bağlanıp bu kadar ıstırap çekmesine yetecek bir süre değildi. Saidh, Fenella'nın Allen'a üzülmekten çok ölümünün kendi hayatını etkileyecek olmasına hayıflandığından şüphe duyuyordu. Dört koca gömmüş olmak karşısına çıkan her adamın iki kez, hatta on kez düşünmesine neden olacaktı. Hiç kimse onunla evlenme riskine girmeyebilir ve o da bir daha evlenemeyebilirdi. Bu da ömrünün geri kalanında burada kalıp MacDonnell ailesine bağlı yaşayacağı anlamına gelirdi, tabii eğer evine gitmezse, ki dün gece Saidh'e bunun imkânsız olduğunu söylemişti. Babası Allen ölürse Fenella'nın da onunla birlikte gitmesini çünkü eve geri dönmesinin hoş karşılanmayacağını, bu yüzden kocasının uzun yaşayacağına emin olmasını söylemişti.

Saidh amcasının bunu gerçekten kastedip etmediğini merak etti ya da Fenella'nın kocalarının ölümleriyle ilgili bir tuhaflik olduğundan şüphelenip şüphelenmediğini. Ancak Fenella babasının öyle düşündüğünden emindi. Allen'ın annesi ondan nefret ettiği için ve oğlunun ölümüyle bir ilgisi olduğundan şüphelendiği ve yeni lord pek ortalarda görünmediği için burada kalmak onun için pek hoş olmayacaktı.

Saidh kızı nasıl yatıştıracağı konusunda en ufak bir fikri yoktu. Bu yüzden kuzeninin yanından ayrılıp Leydi MacDonnell'in kalması için kendisine verdiği odaya çekildiğinde rahat bir nefes aldı. Kendisine kaledeki en büyük ve en lüks döşenmiş odayı verdiği için kadına teşekkür edip et-

memesi gerektiğine karar veremedi. Yoksa Fenella'nın odası onunkinin yarısı kadar bile güzel olmadığı için onun adına gücünmeli miydi? Bu yüzden bütün gece yatağın içinde dönüp durdu. Kuzenin sözleri beyninin içinde tekrar tekrar yankılanıyordu.

Bütün kale uyurken, ahırlardan sorumlu adam uyanmış Danvries'in atını hazırlıyordu. Saidh, neye ihtiyacı olduğunu sormak için yanına gelen adamı kışkışladı. Sonra da kendi kışrağına eğri vurup üzerine binmeden önce ahırdan çıkardı.

Kapıdaki adamlardan biriyle kısa bir konuşmadan sonra adam onu doğru tarafa yönlendirdi. Saidh çok geçmeden Allen'ın boğulduğu göle giden yoldaydı. Bir açıklık bularak atını dizginleyip oturdu ve suyu izlemeye başladı. Manzaranın güzelliğinden büyülenmişti. Allen'ın sabahları neden burada yüzmek istediğini kesinlikle anlayabiliyordu. Huzurlu ve çok güzeldi.

Doğmakta olan güneşin suyun üzerine yansıyan ışığını görünce âşıklar için de harika bir buluşma yeri olabileceğini düşündü. Gölün yüzeyinde siyah bir halka belirdiğinde Saidh düşüncelere henüz dalmıştı. Karaltı yavaşça yükseldi ve İskoçya'da daha önce varlığını hiç duymadığı tüylü siyah kafa-lı, korkunç bir yaratık ortaya çıktı. Kalbi deli gibi çarpıp gözleri fal taşı gibi açılırken Saidh hemen kılıcına davrandı.

Bölüm Üç

Yaratık kıyıya doğru ilerleyip üzerindeki suları attığında şimdiye dek gördüğü en güzel göğsü ortaya çıkarınca Saidh rahat bir nefes alıp kılıcını kınına geri soktu.

Adam saçlarını geriye atmak için ellerini kaldırıncaya gördüğü şeyin tüy değil saç olduğunu anladı. Yüzüne yapışan saç tellerinden kurtulamayınca adam kafasını yeniden daldırarak işi suyun yapmasına izin verdi. Yeniden doğrulduğunda saçları geriye doğru yapışmış, yüzü ve omuzları yerine sırtına dökülüyordu.

Lord MacDonnell. Yüzü ortaya çıkınca Saidh onu hemen tanıdı. Adamı, ona doğru ilerlerken göz ucuyla izledi. Sular süzülürken göğsü daha da ortaya çıktı, sonra karnı ve sonra da...

"Orda öyle oturup bön bön bakmaya devam mı edeceksin?"

Saidh gözlerini kırptırıp adamın yüzüne doğrultmak için kendini zorladı. Adam yürümeyi bırakıp eğlenerek ona baktı. Ellerini suya sokup henüz ortaya çıkmamış olan kalçalarına yasladı. Oturduğu yerde hafifçe kıpırdanarak, umursamaz göründüğünü umduğu bir biçimde omuz silkti. "Yedi abim var. Daha önce görmediğim bir şey değil."

Neyse ki söylediği doğrudu. Buna rağmen konu abileri olunca suyun altında ne olduğunu görmek için bu kadar istekli

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

olmamıştı. Şimdiyse kendini sadece bir erkek göğsü görüp heyecanla sırttan o kadınlar gibi nefesi kesilmiş halde bulmuştu.

“Ben abin değilim,” dedi MacDonnell umursamaz bir alaycılıkla. “Ve ayrıca bu durumda bir leydi arkasını dönerdi.”

“Ben bir leydi değilim,” diye cevap verdi Saidh düşünmeden ve sonra hemen ne söylediğinin farkına vararak göle arkasını döndü. Arkasından gelen su seslerini ve kıpırdanmaları duyarken o şekilde durmak ızdırıp vericiydi. Saidh arkasını dönüp gölden çıkan adamı bütün ihtişamıyla görmek istedi.

“Bir leydiye yakışıyor mu hiç?” dedi kendi kendine alçak sesle. Annesi orada olsaydı büyük hayal kırıklığına uğrardı, biliyordu.

“Neymiş o, bir leydiye yakışmayan?”

Saidh hemen arkasından gelen soruyla irkildi. İçgüdüsel bir hareketle dönmeye başlıyordu ki kafasının içinde yankılanan annesinin sesiyle durdu. İç geçirip soğukkanlı olmaya çalışarak omuzlarını silkti ve itiraf etti. “Benim hareketlerim. Yani annem hep öyle der.” Sesinde alaycı bir neşeyle, “Korkarım ki o kadar çok abiyle büyümek tam bir leydi olmama engel oldu. Annem beni idare etmek için elinden geleni yaptı ama babam ve abilerim onun çabalarını boşa çıkarmaya yetiyordu ve sonunda...” Omuz silkti. “Annem kaybedeceği bir savaş vermiş oldu.”

“Bence gayet iyi bir leydisin.”

Sesi yeniden uzaklaştı, hışırtılar geliyordu. Kesin eteğini yere serip yanına çömelmişti. Giyebilmek için katlıyor olmalıydı. En azından öyle tahmin ediyordu. Doğmakta olan güneşin parlattığı geniş sırtıyla bütün bunları yapışını zihninde canlandırdı. Başını iki yana sallayıp düşüncelerini uzaklaştırmaya çalışarak boğazını temizleyip konuştu, “Bir savaşçı gibi küfrettiğimi duysan böyle söylediğine pişman olursun.”

“Küfretmek mi?” diye sordu, şaşkına dönmüştü.

Saidh yüzünü buruşturdu ama yine de başını sallayıp

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

onayladı. "Evet. Abilerimden edindiğim kötü bir alışkanlık. Bana en pis küfürleri öğrettiler."

Anı bir kahkahayla yine tam dönüyordu ki kendini tuttu. Çenesini küstahça yukarı kaldırarak ekledi, "Ata binince bacaklarımı rahat açabilmek için elbiselerimin altına içlik de giyiyorum. Bunu yapabilen başka bir leydi daha tanımıyorum."

"İçlik mi?" Sesine bakılırsa bu kez sersemlemişti.

Saidh başını sallayıp elbisesinin bir parçasını tutarak dizine kadar kaldırdı ve giydiği içliğin paçalarını gösterdi.

"Tanrı aşkına nereden geldi bu fikir aklına?" diye sordu hayret içinde.

"Annemin fikriydi," dedi Saidh elbisesinin eteğini geri bırakırken. "Başta ata binmeme, koşuşturmama ve abilerimle ağaçlara tırmanmama engel olmaya çalıştı ama işe yaramayınca bana içlik yaptırdı."

"Annen akıllı bir kadına benziyor," dedi eğlenmeye devam ederek.

"Evet, öyleydi," dedi Saidh üzülerek. "Çocukken hep hal hareketimden dolayı onun için büyük bir hayal kırıklığı olduğumdan korkmuşumdur. Ama bir gün babam beni karşısına alıp annemin de gençken tıpkı benim gibi olduğunu söyledi. O da elbiselerinin altına içlik giyip, benim doğumuma dek bir savaşçı gibi kılıç kullanıyormuş. Bütün bunları kalıtsal olarak edindiğimi söyledi. Öyleyse neden beni bir leydi gibi yetiştirmekte ısrar ettiğini sorduğumda ise böyle bir kadınla onun gibi mutlu olabilecek çok az adam olduğundan endişe ettiğini söyledi. Lordların çoğu bir leydi istiyor, annem sırf bu yüzden bana herkesin beklediği gibi bir leydi olmayı öğretmek adına kendi vahşi yanlarına gem vurmuş."

Konuşması bitince bir sessizlik oldu ve Saidh bu adama neden bu kadar çok şey anlattığını merak etti. Karşısındaki bir yabancıydı ama o, çok yakın arkadaşları olan Murine, Joan ve Edith'e bile anlatmadığı şeyleri bu adama itiraf ediyordu.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

“Peki ya kılıç?”

Saidh neredeyse kulağının dibinde fısıldanan soruyla kas-katı kesildi. Tam arkasında duruyordu, göğsünün sıcaklığı sırtını ısıtıyordu ve eli Saidh’in belinde tam kılıcın üzerinde duruyordu.

“Ben...” Durup boğuk çıkan sesini düzeltmek için boğazını temizledi ve yeniden denedi. “Abim, Aulay, doğum günümde benim için yaptırmıştı, yıllar önce,” diye itiraf etti ve sonra da sırtarak ekledi, “Sürekli abilerimin kılıçlarını almamdan şikâyet etmelerinden bıktığını söylemişti.”

Adam sessizce güldü, nefesi saçlarını kıpırdattı. Yakınlığından rahatsızlık duyarak biraz uzaklaşıp döndü. Adama bakmaktan kaçınarak suyun kenarına yürüdü.

“Zemin kum mu, kaygan taş mı?” diye sordu gölün karanlık yüzeyine bakarak.

“Küçük çakıl taşlarıyla birlikte kum,” diye cevapladı, sesi yine yaklaşıyordu. “Hiç kaygan değil.”

“Yavaş yavaş mı yoksa birden mi derinleşiyor?”

“Şimdiye dek hiç hemen derinleşen bir yerine rastlamadım,” diye cevapladı ve sordu, “Yüzmeyi mi düşünüyorsun?”

Saidh olabilir mi, diye düşündü. Soruları o yüzden sormamıştı ama kıyafetlerini çıkarıp serin suya dalmak çok cazip geldi.

“Yoksa Allen’ın öldürülüp öldürülmediğini mi anlamaya çalışıyorsun?”

Soruya şaşırarak telaşla arkasına döndü. “Fenella’nın Allen’ı boğmadığından oldukça eminim.”

“Ben de.”

Saidh gözlerini kırpıştırıp başını geriye attı. “Gerçekten mi?”

“Evet. Bedeninde hiçbir darp izi yoktu. Başına vurulmamıştı ya da başka bir belirti yoktu. Ayrıca Fenella onu altına alıp boğabilecek kadar güçlü değil ve olay olduğunda kaledeydi. Allen buraya gelmeden önce Fenella’ya özel bir banyo hazırlamala-

rı için emir vermişti. Küveti ve suyu taşıyıp sonra da boşaltmak için çok sayıda hizmetçiye ihtiyaç vardı. Hepsi de Fenella'nın odada onlarla olduğuna ve sonra da salondaki yemek masasında gördüklerine yemin ediyorlar. Onu öldürmüş olamaz."

Saidh rahat bir nefes aldı. Fenella'nın kocasını kesinlikle öldürmediğini söylemişti, kendisine de aynı şeyi söyleyip duruyordu ama yine de şüphelenmekten kendini alamadığı için utanıyordu. Hepsi Hammish yüzündendi. Sürekli ellerinde adamın kanıyla yerde oturan Fenella gözünde canlanıyordu. Ve tabii ki, arada ölen diğer iki kocasının da yardımı olmuyordu.

"Yani Allen'ın ölümünün yalnızca trajik bir kaza olduğunu mu düşünüyorsun?"

"Öyle söylemedim," dedi MacDonnell sessizce ve Saidh gözlerini kocaman açarak ona baktı.

"Kaza olmadığını mı düşünüyorsun?"

"İşi yapması için adam tutmuş olabilir," dedi ciddiyetle.

Saidh hemen başını hayır der gibi salladı. Kuzenin ilk gerdek gecesinde yaşadığı istismarın onu çıldırtıp kocalarını öldüren akıl hastası bir kadına dönüştürmüş olabileceğini düşünebilirdi ama Lord MacDonnell'in öne sürdüğü şey soğukkanlılıkla ve önceden planlanarak yapılması gereken bir şeydi. "Hayır, bence Allen'a gerçekten âşıktı."

"Sahiden mi?" diye sordu merakla ve ekledi, "Bana da öyle dedi ama başka ne söyleyebilirdi ki?"

"Bana doğru söylüyor gibi geliyor," dedi Saidh kararlı bir sesle.

"Neden?" diye sordu Lord MacDonnell.

Saidh kısaca ne söylemesi gerektiğini düşündü. Bu adama çoktan kendi sırlarının birçoğunu itiraf etmişti. Nedenini bilmesine de ona güveniyordu. Belki ona abilerini hatırlatmıştı. Yeniden suya dönüp konuştu, "Fenella'nın ilk kocası gerdek gecelerinde ona karşı çok sertti. Bu da onun ilişkiye girmekten

korkmasına neden oldu. Allen bu durumu bir şekilde hissetmiş olmalı ki Fenella'ya çok nazik davranmış. İlk gece ya da ondan sonraki herhangi bir gecede ilişkiye girmek konusunda ısrarcı olmamış. Korkmasına gerek olmadığını, o istemeden ona asla dokunmayacağını söylemiş."

"Hiçbir zaman talepte bulunmamış mı yani?" diye sordu MacDonnell inanamayarak. "İnanması çok zor. Çok çekici bir kadın."

Saidh yüzüne bakmak için döndü ve sertçe, "Eğer Fenella talep etmedi diyorsa doğrudur. Yalan söylüyor olamayacak kadar fazla minnettardı."

Kaşlarını çatıp başını iki yana salladı. "Peki ya bir vâris sahibi olmak? Bir sonraki lordu doğurması bekleniyordu."

Saidh omuz silkti. "Dediğine göre eninde sonunda bir çocuk sahibi olmayı arzuluyorsa, Fenella'nın seçeceği herhangi bir şekilde bunu yapabileceklerini söylemiş. Muhtemelen evliliğe alışıp ona güvenmeyi öğrenmesi için zaman tanıyordu."

Lord MacDonnell homurdandı, pek ikna olmuşa benzemiyordu.

Saidh içini çekti. "Ona inanıyorum ve Fenella'nın onu bu yüzden sevdiğine eminim."

"Onunla yatmadığı için mi sevdi yani?" diye sordu şüpheyle.

Saidh başını sallayarak onayladı. "Ona karşı çok nazik ve anlayışlı olduğu için de sevdi. Fenella'nın sevdiğini bildiği için sık sık hizmetçilere çiçek toplatıp odalarına koydurduğunu söyledi. Banyo yapmak istediğinde hizmetçilere emir verme işini karısına bırakmak yerine hemen kendisi yaparmış. Elbiseleri için pahalı kumaşlar ve muhteşem mücevherler almış. Aşçıya onun sevmediği yemekleri kesinlikle pişirmemesi emrini vermiş." Omuzlarını silkti. "Sanki şey gibi..."

"Gerçek olamayacak kadar iyi," dedi Lord MacDonnell. "Hiçbir adam o kadar anlayışlı olamaz. Bir erkekten çok..."

"Ne?" dedi Saidh MacDonnell birdenbire durunca.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

MacDonnell tereddüt ederek başını iki yana salladı. "Yok bir şey."

Saidh kaşlarını çattı. Bir şeyler düşündüğü aşikârdı ama Fennella sırlarını anlatacak kadar ona güvendiği halde o, düşündüğü şeyi paylaşacak kadar ona güvenmiyordu.

"O bıçağı kullanabiliyor musun?" diye sordu ansızın adam.

Saidh gözlerini kırıştırdı ve adamın işaret ettiği yöne bakınca belindeki kılıçtan bahsettiğini anladı. Hafifçe somurtup yakından göstermek için kılıcı kınından çekip çıkardı. "O bir bıçak değil. Bir kılıç."

"Ama kısa," dedi alay edercesine kılıcı ondan alıp keskinliğini test etmek için parmağını üzerinde gezdirirken. Parmagında ince bir çizgi halinde kan belirdi ve şaşkınlıkla kaşlarını kaldırdı.

"Ben kısayım," diye atıldı Saidh, kılıcı çabucak geri alırken. "Bana uygun olması için öyle yapıldı.

"Evet ama bunu kullanabiliyor musun yoksa siz kadınların taktığı kolyeler gibi sıradan bir süs mü?" diye sordu alaycı sesiyle.

Saidh gözlerini kısarak baktı. "Eğer kılıcın yanında olsaydı sana nasıl kullandığımı gösterirdim, MacDonnell."

"Hmmm." Şöyle bir bakıp suyun kıyısındaki büyük bir kayanın içinden kocaman, çok ağır görünen bir kılıç çıkardı. Havaya kaldırmak yerine gülümseyip, "Kahvaltıdan sonra burada buluşalım, o zaman gösterirsin."

"Neden şimdi değil?" diye sordu Saidh. Heyecanlanmıştı ve hemen göstermek istiyordu.

"Çünkü kahvaltıya zamanında gitmezsek bizi merak edebilirler," dedi sol taraflarında birkaç adım ötedeki bir ağaca bağlı atına binmek için harekete geçerken.

Saidh hayvana şaşkınlıkla baktı. Ağaçların gölgesinde sessizce duran atı fark etmemişti bile.

"Ayrıca açım," dedi atını çevirip neşeyle Saidh'e bakarak.

Başını geriye atarak sordu, "Atına binebilir misin yoksa yardım mı etmem lazım?"

Saidh küstahlığına kaşlarını çatarak karşılık verdi ve kılıcını hızla kınına sokup atına yürüyerek üzerine atladı.

"İçliğinizi görebiliyorum, leydim," diye alay ederek sataştı MacDonnell, bacaklarını açıp atının üzerine yerleşen Saidh'e.

"Ben de penisini görebiliyorum," diye cevap verdi Saidh tatlılıkla. MacDonnell eğilip telaşla kendini kontrol ederken atını açıklığa doğru sürdü. Tabii ki yalan söylüyordu, eteği onu tamamen kapatıyordu ama penisinin açıkta sallandığını sandığı anki yüz ifadesi paha biçilmezdi.

MacDonnell şaka olduğunu anladığında attığı kahkaha ağaçların arasından duyuldu. Arkasından yaklaşan nal seslerini duyabiliyordu. Saidh atını dört nala sürdü. Ondan önce kaleye varmaya kararlıydı ama tabii ki bu imkânsızdı. İyi bir atı vardı ama MacDonnell'inki kesinlikle çok daha büyüktü. Bacakları Saidh'in atının iki katıydı. Onunkinin yanında atının küçük bir midilli gibi kalacağından korktu ama birçok at Lord'unkinin yanında çok ufak kalırdı. Gözünün ucuyla baktığında adamın sadece yetişmekle kalmayıp kendisini geçmek üzere olduğunu gördü.

Saidh engel olmak için atını hızlandırdı ama sonra dizginleri gevşetti. Bu yarış nasıl olsa kazanamayacaktı ve böyle bir şey için bir hayvana işkence edemezdi. Kenara çekilerek geçmesine izin verdi. Ama MacDonnell da atını yavaşlatıp gerisinde kalınca şaşırırdı.

"Çok iyi ata biniyorsun," diye iltifat etti Lord MacDonell.

"Öyledir," dedi. "Çok da iyi dövüşürüm. Kahvaltıdan sonra bana meydan okuduğuna pişman olacaksın. Seni bozguna uğratacağım."

"Gayretini görmek için sabırsızlanıyorum," dedi sırıtarak. Çok çekici görünüyordu.

Saidh ters ters bakıp tekrar önüne döndü, umursamıyor görünmekte kararlıydı.

“Dans etmeyi sever misin?” diye sordu aniden adam.

“Hayır,” dedi uzatmadan ama neden böyle aptalca bir soru sorduğunu merak etti.

“Kanarya gibi şarkı söyler misin?”

“Boynu kırık bir kanarya,” diye cevapladı.

“Dikiş yapabilir misin?”

“Bir defasında abilerimden birinin yarasını dikmiştim ama kendi aramızda dövüşürken onu kesen de bendim, bu nedenle benim dikmem son derece adildi,” dedi yırtıcı bir gülüşle. Dikiş dikmeyi biliyordu. Hatta onun için çok kolaydı. Dikiş dikmek rahatlatıcı bir işti. Soğuk bir kış akşamında yapacak hiçbir şeyiniz olmadan eve tıklıldığınızda vakit geçirmek için iyi bir yoldu.

“Peki ...”

“Lordum,” diyerek araya girdi Saidh.

“Evet?”

“Ben kazandım,” dedi ve atını dört nala asma köprüye, oradan da avlu kapısına sürdü. Atını ahırlara doğru sürerken arkasından patlayan kahkahaları duydu ve kendini gülümserken buldu. Tam o sırada yanına gelen ahır görevlisi gülümsemesini yarıda kesti.

Adam dizginleri alıp Saidh atından inerken kocaman gülümsedi. “Siz içeri girip kahvaltınızı yapın leydim. Hayvanla ben ilgilenirim.”

Saidh tereddüt etti ama atının üstünde ağır ağır avluya giren Lord MacDonnell’ı görünce başını sallayıp teşekkür ederek hızla kaleye yöneldi. Ondan önce içeri girip masaya oturmak istiyordu. Henüz beş altı adım atmıştı ki birdenbire birisi kedisini belinden tutup havaya kaldırdı. Saidh şaşkınlıkla ciyakladı ve dönüp hayretle MacDonnell’e baktı. Yönünü değiştirmek arkasından geldiğini bile farketmemişti.

"Galibe kaleye kadar eşlik etmeme müsaade edin," dedi atına bindirip önüne oturttuğu kadının kulağına.

Saidh onu yere indirmesi için bağırarak istedi ama avludaki kalabalığın dikkatini çekmemek için çenesini tuttu. Kıpırdamadan sessizce durdu. Göğüslerinin hemen altından tutan kolun gayet farkındaydı. Atın her hareketinde kolunun üst kısmı hassas yuvarlakların altına değiyordu. Sırtında hissettiği, adamın göğsünün sıcaklığı neredeyse azap vericiydi. Tertemiz erkek kokusuyla çevrelenmiş gibiydi. Arkasında hissettiği sertliğin giderek büyüüp daha da sertleştiğini hissetmesi biraz zaman aldı.

"Lordum?" dedi tatlı sesiyle.

"Evet?" dedi gür sesiyle kulağının dibinde. Hassas tenine değen dudaklarının içini titretmesi onu sinirlendirmişti.

"Sanırım bundan biraz fazla zevk alıyorsunuz," dedi. "Ya da kılıcınızın üstünde oturuyorum."

Kıkır kıkır gülerken nefesi kulağını okşuyordu. "Arkanı dönmeni söyleyip sudan çıkınca beni çıplak görmene izin vermediğim için bana kızgınsın."

Göl kenarında adama öküzün trene baktığı gibi baktığını hatırlayınca yüzü kızardı ama hemen başını iki yana sallayıp atıldı, "Size öyle geliyor."

"Ah, kesin öyledir," dedi ve merdivenlerin başında Saidh'i attan indirdi. Ellerini göğüslerinin altından çekerken Saidh'in içi bir tuhaf oldu. Soluğu kesildi. Dizlerinin bağı çözülmesinden merdivene adımını atar atmaz sendeledi. Adımlarını kontrol etmeyi başarınca hızlanarak yukarı çıkıp kendini salona attı.

MacDonnell, onun üzerinde sersemletici bir etki bırakmıştı. Sudan çıkarken onu izlemek hoşuna gitmişti, hiç kimseye anlatmayacağı şeyleri ona anlatmıştı ve her yakınlaştığında içinden tuhaf hisler yükselmişti. Öyle bir ateş basmıştı ki onu yumruklamak istemişti. Hisleri kesinlikle saldırgandı. Şaşırtıyordu.

“Saidh!”

Odanın tıklım tıklım olduğunu görünce şaşırdı. Birçoğu masaya oturmuş kahvaltı yapıyordu, hizmetçiler telaşa etrafta koşturuyordu. Murine kendilerine özel olarak ayrılan yemek masasından kalkmış ona el sallıyordu.

“Tanrı’ya şükür,” dedi Murine iç geçirerek ve yanına varır varmaz Saidh’i kucakladı. “Sen gelmeden gitmek zorunda kalacağız diye çok korktum. Hâlâ uyuduğunu sanmıştım,” diye ekledi Saidh’i serbest bırakıp kaşlarını çatarak.

“Hayır, pek iyi uyuyamadım ve güneş doğmak üzereyken kalkıp ata binmeye karar verdim,” dedi Saidh arkadaşının yanındaki boş yere otururken. Suratını asarak sordu, “Yani kahvaltıdan sonra gidiyor musunuz?”

“Evet. Montrose erken yol almak istiyor. Önümüzde uzun bir yol var,” diye ilave etti.

Saidh arkadaşının sıkı yüzüne endişeyle baktı. Murine’in abisiyle Londra’da yaşamak konusunda istekli olmadığını biliyordu ve bunun için onu suçlayamazdı. Adamdan hiç hoşlanmıyordu ve Murine’in hayatını mahvetmesinden endişe duyuyordu. Babaları öldüğünde cenazeye katılabilmesi için Murine’i göndermeyerek soğuk ve kalpsiz herifin teki olduğunu kanıtlamıştı.

Kendi abilerinin böyle bir şey yapabileceğini hayal bile edemiyordu. Buna kalkıştırlarsa Saidh’in kılıcını çekmekten geri kalmayacağını bilmeleri tek neden değildi, kendileri de bunu istemezlerdi. Abileri iyi adamlardı. Anladığı kadarıyla ne yazık ki Montrose öyle değildi.

“Belki ben gidene kadar burada kalabilirsin,” dedi aniden. Murine ona hayretle baktı. “Ne?”

“Evet, Leydi MacDonnell benden nefret ediyor gibi görünüyor ama seni sevdiği kesin. Kalıp aramızda tampon vazifesi görebilirsin ta ki...” Cümlesini nasıl bitireceğini bilmiyordu. Ne kadar kalacağı hakkında bir fikri yoktu. Fenella gitmeme-

si için yalvarmıştı ve o da kabul etmişti ama... Saidh kuzenini görmek için masaya göz gezdirdi. En azından şimdi kendisi orada olduğu için Fenella'nın yemeklere ineceğini umuyordu. Ama hâlâ ortalarda görünmüyordu.

"Eğer kuzenini arıyorsan, sanırım yemeğini odasına aldı," dedi Murine sessizce ve ekledi, "aşağıya inerken elinde bir tepsiyle hizmetçilerden birini odalardan birine girerken gördüm. Onun odası mıydı bilmiyorum ama küçük bir odaydı. Ondan başka herkes burada olduğuna göre onun odası olmalı."

"Ah," diye mırıldandı Saidh. Varlığının kuzenini aşağıya indireceğini ummakla hata etmişti. Peki ama Fenella bütün zamanı odasında geçirecekse neden Saidh'in kalmasını istemişti? Kuzenininki kendisiyle birlikte onun da odada duracağını düşünmüş olmamasını umdu. Buna tahammül edemezdi.

"Teklifin için teşekkürler," dedi Murine bir anda Saidh'i düşüncelerinden sıyrarak. "Ama sanırım Montrose'la birlikte gitsem daha iyi olacak." Yüzünü çarpıtarak güldü, "Beni eve götürmesi için tekrar birini göndereceğinden de emin değilim."

"Abim seni götürecek birini ayarlar," dedi Saidh.

"Evet, biliyorum." Murine gülümsedi. "Ama burası senin evin değil Saidh. Kalmam için beni senin davet etmen uygun olmaz."

"Ah, evet," dedi Saidh son baktığında orada olmayan ama şimdi önüne koyulmuş olan yemeğe şaşkınlıkla bakarak. Hizmetçiler çok hızlı ve sessizdi.

"Ayrıca Leydi MacDonnell senden nefret etmiyor. Dün gece onunla konuştum ve senin ne kadar tatlı ve kibar olduğundan bahsetti."

"Tatlı ve kibar mı?" diye sordu Saidh irkilerek.

"Öylesin," dedi Murine kesin bir ses tonuyla. "Joan'a yaptığın ziyareti kısa kesip Leydi Fenella'nın iyi olup olmadığını görmeye geldin. Halbuki yeniden evlendiğinden bile haberin

yoktu, hatta üç kez. "Bence bu yeterince tatlı ve kibar," diye ısrar ederek ekledi, "Leydi MacDonnell'a böyle söyledim."

Saidh yüzünü ekşitti.

"Şimdi sana daha farklı bir gözle baktığını göreceksin."

"Peki öyleyse," dedi Saidh gülererek ve o sırada açılan kapıya baktı. İçeriye girenin MacDonnell olduğunu görünce şaşırmadı. Ama kendisine doğru yürüdüğünü görünce bedeninin verdiği tepkiye şaşırdı. Tıpkı Buchanan'daki salonda abileriyle birlikte oyunlarından birini oynadıkları zamanki gibiydi. Etrafta çılgınlar gibi koşturup zıplar, bir o tarafa bir bu tarafa taklalar atıp dururlardı. Eşyaları havaya fırlatıp kendilerini kovalayan Cook ya da diğer hizmetçilerden kaçarlardı. Bir yandan da çığlıklar atarlardı. Şu anda o salon bedeniydi ve vücudundaki sıvılar, bağırarak koşan abileri ve kendisiydi.

"Lord MacDonnell çok yakışıklı," dedi Murine birdenbire yanından.

Saidh bir şeyler homudanıp dikkatini önündeki tabağa verdi. Bir yandan da hislerini kontrol etmeye çalışıyordu.

"İsmi ne, biliyor musun?" diye sordu Murine merakla.

Saidh başını hayır anlamında salladı. Hiçbir fikri yoktu.

"Greer."

Saidh kulağının dibinden gelen sesle irkildi. Yavaşça doğrulup döndüğünde tam arkasında olduğunu gördü.

"Rear mı?" diye sormayı başardı boş bir ifadeyle. "Bir erkeğe vermek için tuhaf bir isim."

"Ah canım." Mutfağa açılan kapılardan onlara doğru yaklaşan Leydi MacDonnell'in neşeli sesi duyuldu. "Hayır canım. İsmi Greer. Greer. Rear değil."

"Ah." Saidh özür dilercesine gülümsedi. Sanki gerçekten yanlış duymuş gibi masumca gözlerini kırptırdı. "Kulağa daha hoş geliyor."

* (İng.) Art, arka, geri -çn

"Evet, öyle," dedi Leydi MacDonnell da gülerek.

Sırtındaki sıcaklığın geri çekildiğini hissederek Greer'a baktığında masanın ortasındaki sandalyeye ilerlediğini gördü. İsmi yanlış anladığı yalanına gücenmekten çok eğlenmiş gibi görünüyordu. Yüzündeki o kendini beğenmiş gülümsemesi, Saidh'in içinde yumruk atma hissi uyandırıyordu. Erkeklerle karşı neden böyle hissettiğini anlamıyordu.

"Saidh?"

"Hmm?" Murine'e soru sorarcasına döndü.

"Buradayken dikkatli olsan iyi edersin," dedi Murine sesizce.

"Ne için?" diye sordu Saidh şaşırarak.

Murine biraz tereddüt ettikten sonra devam etti. "Lord MacDonnell arkandayken kolumda tuhaf bir şey hissettim. Aranızda bir sıcaklık var gibiydi. Burada kaldığın sürece onunla yalnız kalmaktan kaçınmak için elinden geleni yapsan iyi olur."

"Ah." Saidh endişesini savuşturdu. "Merak etme."

Murine daha çok şey söylemek istiyor gibiydi ama durup masanın diğer ucunda ayağa kalkan Montrose'a baktı. Dudaklarının arasından bir iç çekiş yükseldi ama Saidh için gülümsemedi. "Gitme vakti geldi."

"Ah." Murine ayağa kalkınca Saidh de kalkıp koridor boyunca ona eşlik etti. Saidh konuşmaya başladığında kapıya varmak üzerelerdi. "Murine, başın sıkışırsa ya da yardıma ihtiyacın olursa Buchanan'a yazmaktan, hatta gelmekten sakın çekinme. Kapımız sana her zaman açık."

"Teşekkür ederim," dedi Murine ve arkadaşını kucaklamak için durdu. Sen iyi bir arkadaşsın Saidh. Senin için de aynısı geçerli. Başın sıkışırsa ya da ihtiyacın olursa kapım sana hep açık."

Saidh arkadaşını kısaca kucaklayıp gülümseyerek dışarıya kadar eşlik etmek için geriye çekildi. Salondan çıkıp avluyu atlarla dolu görünce şaşırdı. Kaleye girdiklerinden beri ahırdaki

adam çok çalışmış olmalıydı. Saidh atıyla kendisi ilgilenmeyip adama bıraktığı için kendini kötü hissetti.

"Hadi Murine. Bütün günü burada geçiremeyiz," diye atıldı Montrose atına binerken.

Murine güldü ve denileni yapmak için harekete geçti.

Saidh ata binişini izledi, sonra da yanına gidip atın burnunu okşadı. "Joan'ın ispirto ruhu işe yarıyor olmalı, Murine. Bebek doğduğundan beri hiç bayılmadın."

"Evet." Murine tatlılıkla gülümsedi. "Joan'a yazıp teşekkür etmeliyim."

Saidh başını sallayıp geriye çekildi. "İyi yolculuklar."

"Hoşça kal," dedi Murine ciddiyetle ve atını çevirip abisini ve diğerlerini takip etti.

"Onun için endişeleniyorsun."

Saidh bakışlarını Murine'den ayırıp yanında duran Greer'a çevirdi. Adam iri yarıydı, şimdiye dek fark etmemişti. Yanında kendisini küçücük ve çıtı pıtı hissetti. Abileri de boylu posluydu ama onların yanında hiç böyle hissetmemişti.

Avludan çıkan son adamlara da baktıktan sonra başını sallayıp onayladı. "Babası Murine için hiçbir hazırlık yapmamış, çeyizi bile yok. Artık abisine bağımlı ve onun çok iyi bir abi olmadığından endişe ediyorum."

"Babası Lord Beathan Carmichael değil miydi?" diye sordu Greer.

"Evet," dedi. Greer kaşlarını çatmıştı.

Başını iki yana salladı. "Kızını beş parasız bırakıp Montrose Danvries'e bırakacak bir adama benzemiyor."

"Onu tanıyor musun?" diye sordu şaşkınlıkla.

"Bir iki kez onun için çalışmıştım," dedi.

Duydukları karşısında Saidh'in kaşları havaya kalktı. "Nerede onun için çalıştın?"

"Allen ölmeden önce kiralık askerdim, o ölünce lordluk

bana miras kaldı," diye itiraf etti utanç duymadan. "Lord Carmichael bir ya da iki kez hizmetlerimi kiraladı. Onu sevdim," diye ilave etti. "Ve Murine'e hiçbir şey bırakmadığını söyleyen her kimse doğruyu söylemediğini düşünüyorum."

Kaşlarını çatıp boş köprüye doğru bakarken Murine'e yazıp Greer'ın söylediklerini anlatmayı düşündü. Bunu Montrose'un yanına bırakamazdı. Murine'in anlattıklarına göre babasının mirasını bile kumarda kaybetmişti. Bildiği kadarıyla geriye kalan tek şey Danvries kalesi ve çiftçilere kiraladığı topraklardı.

Evet, ona yazacaktı, Saidh karar vermişti. Merdivenlerden yukarıya çıkmak için döndü. Hâlâ kahvaltısını yapmamıştı, sonra da göle dönüp Greer'la kılıç tutmadan önce gidip Fenella'yı kontrol etmesi gerekiyordu.

Bölüm Dört

Saidh düzlükte atından inip derin bir iç çektikten sonra mutlulukla nefesini geri bıraktı. Üst kata Fenella'yı kontrol etmeye çıktığı için ilk önce kendisinin geleceğini ummamıştı. Kuzeninin, Allen'ı kaybetmenin yasını tutup ağlayarak onu saatlerce odada alıkoyacağını düşünmüştü ve Saidh de kalıp bir türlü teselli olmayan kadını teselli edebilmek için elinden geleni yapacaktı.

Ama neyse ki üst kat sahanlığında Fenella'nın hizmetçisiyle karşılaşmıştı ve kadın, hanımının banyoda olduğunu söyleyince rahatsız etmek istemediğini, duştan çıkınca tekrar gelip Fenella'yı kontrol edeceğini kuzenine söylemesini istedi. Sonra da tekrar aşağıya inmeden önce elbisesini değiştirmek için aceleyle odasına çıktı. Oradan da hemen ahırlara gidip atını alıp göle doğru yola koyuldu.

Kılıcını dışarı çıkarıp kaslarını gevşetmek için birkaç kez havaya savurdu. Greer'ı çok uzun süre beklemek zorunda kalacağını sanmıyordu. Ahırlara giderken yolda durduğunda adamlarıyla antrenman sahasında çalışıyordu. Fırsat bulur bulmaz arkasından geleceğinden emindi. Kahvaltıdan sonra düelloya çağıran kendisiydi.

Saidh kılıcını bir kez daha savurdu. Gökyüzünü ikiye bölerken çıkardığı ısığa benzer ses kulağa çok hoş geliyordu. Sonra suya baktı ve kendisini o tarafa doğru ilerlerken buldu. Gerçekten çok güzel bir yerdi, Fenella'nın kocasının ya da başka birinin böyle bir noktada öldüğüne inanmak güçtü. Görünüşü Greer kadar hoş muydu acaba? O da uzun boylu, güçlü ve bu kadar muntazam vücutlu muydu? Greer'ın bir tanrı kadar güzel, yanık teninden su damlaları süzülürken gölden çıkışını hatırlayarak merak etti.

"Hayır, bir tanrı değil," diye düşündü. Teni o kadar kusursuz ve saf değildi. Göğsünde ve kollarında yara izleri vardı. Muhtemelen sırtında da. Lordluk unvanını almadan önce geçimini kılıç kullanarak sağladığına inanmak hiç zor değildi. Ama hâlâ çok güzeldi. Saidh'e göre o izler görüntüsünü bozmanın aksine adama başka bir hoşluk katmıştı.

"Dövüşmek yerine yüzmeyi tercih edersen, bekleyebilirim."

Saidh duyduğu sesle irkilerek hızla arkasına döndü. Greer'ı sessizce gelip atından inmiş, kendisine doğru yürürken görünce şaşırdı. Nasıl olmuştu da hiç ses çıkarmadan gelebilmişti? Soru aklına gelir gelmez aslında cevabı bildiğini farkettiler. Bedeni orada olsa da aslında aklı adamın gölden çıktığı sahnedeydi. O, kesinlikle insanın dikkatini dağıtan bir şeytandı.

"Daha sonra yüzebilirim," dedi Saidh, adam yanına yaklaştıkça onu görebilmek için çenesini yukarıya kaldırarak.

"Tüh. İçliğini ve elbiseni çıkarıp suya dalışını izlemek çok eğlenceli olabilirdi," dedi sırtarak.

Saidh gözlerini kırptırdı, bu adamın ateşli bakışları altında soyunup sonra da serin suda ateşini söndürme düşüncesiyle göğüs uçları serleşti. Bedeninin gösterdiği tepkiyle kaşlarını çatarak başını iki yana salladı. "Rüyanızda görürsünüz, lordum."

"Evet. Rüyalarımda o kadarını ve daha fazlasını yaptın," diye kabul etti ve Saidh'in kızaran yanaklarını görünce sırıttı.

Saidh nasıl cevap vereceğini bilemedi ve Greer daha ciddi bir ifade takınıp kılıcını kınundan çıkarmak için geri çekilince rahatladı. Greer kaşını kaldırıp sordu, "Öyle mi dövüşeceksin?"

Saidh elbisesine baktı ve o da bir kaşını kaldırdı. "Dövüşmek için soyunmamı mı bekliyorsunuz?"

"Sadece elbiseni. Altında içliğin var ne de olsa," dedi.

"Evet," dedi Saidh. "Ama içliğim cicilerimi kapatmıyor."

"Cicilerin?"

"En küçük abim memelerime öyle diyor," diye açıkladı Saidh eğlenerek ve lordun bakışları göğüslerine kayınca adamın birdenbire kızaran yüzüyle keyiflendi.

"Cicilerinin açıkta olması benim için sorun değil," dedi ne-redeyse homurdanarak.

Saidh kahkahayla güldü. "Hiç şüphem yok," dedi umursamaz bir alaycılıkla ve kılıcını yerine geri soktu. Sonra öne eğilip bacaklarının arasından elbisesinin arkasına uzanarak eteğinin arka ucunu yakaladı. Doğrulup öne doğru çektiği eteğini beline soktu. Pek hoş gözükmüyordu, kabul ediyordu ama en azından dövüşürlerken artık etekleri engel olmazdı. Bacakları terbiyeli bir biçimde hâlâ içliğiyle örtülüydü.

Hazır olduğunu düşünerek kılıcını tekrar çekip lordun yüzüne baktı. "Hadi o zaman. Bu defa seni yeneceğim."

"Ah, tatlım," dedi hafifçe gülümseyerek Lord. "Hayatımı kılıç kullanarak kazandım. Korkarım yenik düşecek olan sensin."

"Göreceğiz," dedi Saidh, hiç de korkmamıştı, harekete geçip rakibine hücum etti.

Greer hamlesini kılıcıyla karşıladı, saldırının etkisiyle gözleri dehşetle açılmıştı. Kolaylıkla karşı koydu ama, "Belki de bunun için tahta kılıçlar kullanmamız daha iyi olurdu. Canının yandığını görmek istemem."

"Ya da belki de kendi canının yanmasından korkuyorsundur," dedi bir kez daha saldırırken. Kılıçları buluştuğunda

ekledi, "Ama yanmayacak. Kılıcımı nasıl kontrol edeceğimi biliyorum ve ayrıca bu yalnızca bir oyun, birbirimizi incitmeye çalışmıyoruz."

"Bunu duyduğuma sevindim," dedi Greer memnuniyetle Saidh'in karşılamak zorunda kaldığı birkaç hamle savurarak. Saidh hepsini başarıyla savuşturup tam yeni bir hamleye hazırlanıyordu ki eteği çözülüp bacaklarına dolandı.

Korkarak dengesini sağlamaya çalışırken Greer'a karşı kontrolsüz bir hareket yapmamak için geriye çekilmek istedi ve ayağı tökezledi. Göle yuvarlanırken soğuk suyun hissettirdiği panikle nefesi kesildi. Poposunun üstüne düştü, göğsü ve kafası suyun içindeydi. Dehşet içinde çığlık atmaya çalışırken bir avuç dolusu su yuttu. Kendini hızlıca oturur hale getirerek başını sudan çıkarmayı başardı.

Hem ağzındaki suyu tükürüp hem küfrederek çırpınırken iki eliyle debelendi. Dengesini sağlamaya çalışırken kılıcından destek alıp yeniden suya düşmemeye çalıştı. Dizlerinin üzerinde doğrulabilmek için hemen yanındaki çamura kılıcını sapladı yoksa suyla birlikte sürüklenmek üzereydi.

Dizlerinin üstünde durup kılıcı sapladığı yerden çıkarak yüzüne dökülen saçlarını çekti. Birkaç adım ötede duran Greer'ı görene kadar somurtarak etrafına bakındı. Gözleri hayretten fal taşı gibi açılmıştı. Ağzını da o kadar açmıştı ki çenesi neredeyse göğsüne kadar sarkmıştı.

"Baksana?" diye bağırdı adama. "Yardım etmeyi düşünümüyor musun?"

Ağzını kapatıp insanı çileden çıkaran bakışıyla gülümsedi. "Emin değilim. Kılıcını deli gibi sallamaktan vazgeçtin mi?"

"Zaten çamura saplanmış olduğunu görüyorsun," dedi öfkeyle.

"Evet. Böyle güzel bir silaha bu yapılır mı?"

"Kaleye döndüğümde temizleyip bilerim," dedi Saidh sertçe. Kaşlarını çatmış kılıcının sapına bakıyordu. Onunki kadar

kaliteli bir kılıcı yere saplamak hiç de iyi bir fikir değildi ama çaresiz kalmıştı. Hâlâ da öyleydi. Elbisesi ağırdı ve altındaki içlik iyice aşağıya çekiyordu. Etrafındaki dalgalar da sanki onu gölün ortasına çekmeye çalışıyordu.

“Kılıç nasıl bilenir biliyor musun ki?” diye sordu Greer merakla.

Saidh cevap verme zahmetine girmeyip başını iki yana sallayarak ayağa kalkmaya çabaladı. Düşündüğünden çok daha zordu. Ayağının altındaki zemin yumuşaktı, her hareketinde kayıyordu ve elbisesi fena halde engel oluyordu. Ama yine de ayağa kalkmayı başararak kılıcını hemen eline aldı. Kınına koyduğu an Greer gelip onu kucağına aldı.

“Yürüyeblirim,” dedi öfkeyle Greer onu sudan çıkarmak için döndüğünde.

“Bana pek öyle gelmedi,” dedi Greer dalga geçercesine. Onu kucağından indirip kuru zemine bıraktı ve halini görmek için geri çekildi. Göz göze geldiklerinde kaşını kaldırarak konuştı. “Sanırım bu seni mağlup ettiğim anlamına geliyor.”

“Hiç de değil,” diye atıldı Saidh hemen. “Elbisem çözülüp ayağıma dolandı.”

“Bağladığın yerden elbiseni çözüp seni düşürdüm,” diye karşılık verdi bir nebze bile utanmadan. Şaşkın şaşkın yüzüne baktığında omuzlarını silkti. “Savaşta her şey mubahtır, tatlım. Çıkarına olan her neyse onu yaparsın.”

Saidh, hepsini onlardan öğrenmiş olmasına rağmen abilerinin bile yüzünü kızartacak bir dizi küfür etti.

Greer sadece gülüp başını iki yana sallayarak mırıldandı, “O ağzın var ya.”

“N’olmuş ona?” diye bağırdı Saidh ters ters bakarak.

“Hoşuma gidiyor,” dedi. O kadar sessiz söylemişti ki Saidh zor duydu.

Saidh akli karışmış halde adamın yüzüne baktı. Islaktı ve üşümüştü ama bir şekilde lordun sözleri ve bakışları bedenine

sıcak titreşimler gönderebilmişti. Bu sıcacık hisleri ortaya çıkarabilen tek kişinin o olduğunun farkındaydı. Hayal kırıklığı ve saldırgan tavırlarla sonuçlanan garip bir arzu ve ihtiyaçtı hissettiği. Ona doğru uzanarak karşılık verdi.

Greer'ın gözleri irileşti, o da Saidh'e uzandı. Saidh aniden ayağını adamın ayak bileğinin arkasına takıp elleriyle onu sırt üstü yere itti. Greer dehşet içinde küfürler savurarak yere yığıldı. Saidh'i de son anda kollarından kavrayıp beraberinde yere çekti.

Saidh şaşkınlıkla homurdanarak göğsünün üzerine kapaklandı, sonra da lordun yüzünü görmek için doğruldu. Yüzünden sarkan nemli saçları Greer'ın yüzüne dökülüyordu. Öylece durup baktı. Halbuki yumruklayıp küfretmesi, onu tuzağa düşürüp göle yuvarladığı için fırçalaması gerekiyordu. Ya da lordu yerde çamur içinde bırakıp kaleye dönmeliydi. Aksine düştüğü yerde kalıp adamın simsiyah gözlerine baktı. Bedenin alt tarafı onunkiné yapışık, üst tarafı ise hafif yukarıdaydı. Kıyafetlerin altındaki sıcacık teninin her zerresini hissediyordu.

Greer da ona baktı ama sonra bakışları düştü. Saidh, elbisesinin yakasında parmaklarını dolaştırmasına karşı çıkmadı.

"Üşümüş olmalısın," dedi.

"Evet," diye cevap verdi Saidh ne kadar zor nefes aldığına şaşırarak.

"Seni ısıtırim."

"Olur," diye mırıldandı Saidh lord eliyle başının arkasından tutup onu kendine çekerken. Dudakları sıcacık ve yumuşak ama bir o kadar da sertti. İlk öpüşünde nefesini tuttu. Diliyle iki dudağının birleştiği yere değince Saidh ürperdi. Dudakları kendiliğinden açılarak karşılık verdi. Greer diliyle dudaklarını aralayıp keşfe başladı.

Saidh için bu keşfedilmemiş bir bölgeydi. Gittiği her yerde onu takip eden yedi tane otoriter ve meraklı abiyle büyümüş-

tü. Daha önce hiçbir erkek onu öpmeye yeltenmemişti bile. O yüzden nasıl karşılık vermesi gerektiği konusunda kararsız ve de beceriksizdi. Birdenbire arzuladığı gibi dilini emmeli miydi yoksa o da dilini adamın ağzına mı sokmalıydı? Saidh'in hiçbir fikri yoktu bu yüzden ikisini de yapmadan, kolları titremeye başlayana dek hiçbir şey yapmadan adamın üzerinde durmaya devam etti.

Greer birdenbire öpmeyi bırakıp kıpırdanarak ikisini birden döndürdü. Artık Saidh sırtüstü yerde uzanıyordu, Greer da yanındaydı. Öpmeye devam etmedi. Onun yerine bakışları kızın bedeninde dolaştı. Saidh, lordun yüzüne bakıyordu ve adam ıslak elbisesinin üzerinden göğüs ucunu sıkınca şaşırarak göğüslerine baktı.

Çamaşırı eskiydi, bu yüzden onu giymişti. Yeni bir şey giyip de dövüşürken zarar görmesini istememişti. Ama şimdi kumaşın içinden koyu kırmızı meme ucunu görünce kumaşın çok ince olduğunu ve ıslanınca şeffaf bir görüntü aldığını fark etti. Utanmaya fırsat bulamadan Greer başını gömüp memesi-ni ağzıyla kavradı.

Saidh derin bir nefes aldı, hassas göğüs ucu ateş gibi yarken karşılık olarak sırtı yay gibi gerildi. Sonra inleyerek kumaşın üzerinden onu emmeye başlayan adamı itmek niyetiyle başını kavradı. Ama itmek yerine parmaklarının saçlarını karıştırıp Greer'ı daha yakınına çektiğini hissetti. Emmeyi bırakıp başını kaldırdığında hayal kırıklığıyla bir kez daha inledi ama sonra gevşeyip yeniden öpüşmeye başladıklarında kollarını boynuna doladı.

Bu kez dilini emmeye karar verdi. Ona karşı koyamıyordu, Greer da durumdan rahatsız değildi. En azından öpmeyi bırakmıyordu. Aksine daha da ateşlendiler, yüzünü Saidh'in kine gömüp dilini bir içeri bir dışarı, bir içeri bir dışarı sokup çıkarmaya başladığında fazlasıyla sertti. Saidh öpüşmekten öyle yorgun düşmüştü ki Greer'ın bir eliyle elbisesinin yakasını

açmaya çalıştığını fark etmemişti bile. Aniden öpmeyi bırakıp ağzını yine göğsüne bastırdı. Bu kez aralarında kumaş yoktu.

Saidh, içinde kabaran heyecan duygusuyla çığlık atarak adamın başını daha sıkı kavradı ve alev alev yanan bacaklarını sımsıkı birbirine bastırdı. Adamın elini bacağında hissetti, sonra da poposunda. Sonra yeniden dudaklarına yapışıp elini bacaklarının arasına kaydırды. Saidh dudakları birbirine kenetliken inleyerek parmaklarının etrafında kasıldı. Kalçaları karşılık verircesine kıpırdanıyordu. Birdenbire yine içinde bir kasırğa gibi o istek, ihtiyaç, hüsrana ya da her neyse kabardı ve içini kavuran bir hiddet hissetti.

Greer'ı şaşırtan bir hamleyle adamı sırt üstü itip bacaklarını açarak üzerine oturdu ve öylece yüzüne bakakaldı. Ne yapacağını bilmiyordu. Yumruklamak istemediğinden kesinlikle emindi ama onun yerine ne yapması gerektiğine dair bir ipucu da yoktu. Saçları omuzlarına dağılmış, göğüsleri çıplak halde adamın üzerinde oturuyordu.

Greer bir süre dikkatle Saidh'in yüzündeki ifadeyi izleyip çarpık bir biçimde güldü. "Teslim oluyorum. Benimle ne istersen yap hadi."

Saidh, üstünü başını toplayıp kendine çeki düzen verdikten sonra kaleye dönmesi gerektiğini düşünerek tereddüt etti ama bunları yapmak içinden gelmiyordu. Az önce Greer'ın ona gösterdiklerinden daha fazlasını istiyordu. Bir erkekle bir kadının arasında böyle bir şey olabileceğini hiç bilmiyordu. Ve hiçbir zaman utangaç biri olmamıştı. Yedi abinin arasında istediği en ufak şey için bile savaşımak zorundaydı. Greer'ı istiyordu.

Adamın elleri Saidh'in bacaklarındaydı. Saidh onları tutup göğüslerine götürdü. "Bana ne yapacağımı göster."

Greer'ın gözbebekleri büyüyerek bakışları karardı, göğüslerini saran ellerini hafifçe sıkı ama sonra derin bir nefes alıp başını iki yana salladı.

"Lütfen," dedi Saidh. "Seninleyken... şey istiyorum..." Hüs-

ranla başını sağa sola salladı ve cümlesini tekrarladı, “Bana ne yapacağımı göster.”

Greer tereddüt etti ama sonra göğüslerini okşayıp sıkarak yumuşacık yuvarlakları yoğurdu. Sonra da meme uçlarını sıktı.

Saidh inleyerek başını geriye atıp hislerinin tadını çıkarmaya karar verdi. Kalçalarıyla adama süründüğünün farkında bile değildi. Greer biraz daha okşadıktan sonra Saidh’i yeniden yere yatırdı. Üzerine yatıp bacaklarıyla bacaklarını açıp aralarına yerleşti.

Ellerini göğüslerinden çekip yerden destek alarak ağırlığının bir kısmını üzerinden aldı ve Saidh’i tekrar öptü. Dilini ağzının içinde hareket ettirirken kalçaları ve göğsü de hareket halindeydi. Sert aletiyle bacaklarının arasındaki yumuşak noktaya süründükçe, meme uçları hissettiği zevkle neredeyse zonklamaya başladı.

Saidh’in bedeni, sürünmenin verdiği zevkle gerilerek karşılık verdi. Sadece hayal edebildiği bir zafere kendini hazırlıyordu. Sanki birdenbire içinde bir baraj taşarak zevk ve mutluluk dalgası, kontrol edilemeyen bir yangın gibi ortalığı kasıp kavurdu. Bir çılgılık atıp şiddetle sarsılarak hâlâ ona sürünmeye devam eden Greer’ın kalçalarını bacaklarıyla sardı. Sonra o da kaskatı kesilerek ağaçlardaki kuşları ürküten bir sesle gürledi.

Greer otların üstüne uzanıp Saidh’i de kendine doğru çekerek göğsüne yatırdı. Saidh halinden memnun bir kedi gibi yerleşerek başını lordun çenesinin altına sokup mutlulukla uzandı. Greer gülümsedi ve bir elini tembel tembel Saidh’in sırtında dolaştırdı. Nefesini tutup az önce olan muhteşem şeyi düşündü. Uzun zamandır, hatta daha önce hiç bu kadar zevk dolu bir boşalma yaşamamıştı. Daha harika olan şeyse ikisi de henüz kıyafetleriyle bu yaşamış olmasıydı. Genç bir yeniyetme gibi kızın üstüne çıkıp içine bile girmeden boşalmıştı.

Kız çıplakken nasıl olurdu kim bilir?

Greer bu sorunun cevabını öğrenmek için yanıp tutuşuyordu ve eğer Saidh bir leydi olmasaydı, onun içliğini çıkarır, eteğini de kaldırıp hemen o an öğrenirdi.

Saidh uykulu bir şekilde mırıldanıp kıpırdandı. Greer dayanamayıp açıkta kalan memesinin ucuna dokundu. Saidh inledi, sırtı yay gibi kıvrıldı ve meme ucu hemen büyüyüp sertleşti. Greer'ın kasıkları da sertleşti. Bu kadına karşı koymak imkânsızdı.

Çelme takıp ikisinin birlikte düşmesine sebep olarak Greer'ı şaşırtmıştı ama hareketi bir şekilde lordu sarsarak onun bir leydi olduğunu, oyun oynayacağı biri olmadığını hatırlamasına yardımcı olmuştu. Ayağa kalkıp kendine çeki düzen verme niyetindeydi ki Saidh ellerini tutup göğüslerine bastırdı. Sonra da üzerinde sallanarak çoktan ortaya çıkmış olan ereksiyonunu daha da canlandırmıştı. İşte o zaman buna bir son verecek gücü kendinde bulamadı. Ama onun bekâretini almayacak kadar da sağduyu sahibiydi. Kendisi kabul etse de etmese de o bir leydiydi ve bu sadece kanından da gelmiyordu. Bir savaşçı gibi küfrediyor olabilirdi, ki bu Greer'ın hoşuna gidiyordu. İçlik giyip kılıç taşıyor da olabilirdi ama yine de bir bebek kadar masumdu. İstekli olup karşılık verse de, oldukça ateşli olsa da daha önce hiç öpüşmemiş bile olduğundan emindi. Çok hızlı öğrenmişti ama aslında ne yapıyor olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu.

"Ah, Greer," diye inledi Saidh iyice sokularak. Greer elini sırtından aşağıya kaydırıp poposunu sıkıldığını o an fark etti. Bir yandan da kızı kalçalarına bastırıyordu. Saidh'in karşılık vermesi hoşuna gitti ve meme ucunu parmaklarının arasına alıp nazikçe okşamaktan kendini alamadı.

Saidh soluğunu tutup kıpırdanarak bir bacağını Greer'ın üzerine atıp içgüdüsel bir hareketle adamın kalçalarına sürtünmeye başladı. Greer kızın hâlâ uyuduğundan emindi. Bacağını tekrar kıpırdatıp aletin üstünde oynatmaya başlayınca Greer

inledi. Yeniden sertleştğini görünce korktu. Kızı altına alma arzusuyla savaşıarak ellerini durdurmaya çalıştı. İlk seferinde yapamadığı şeyi yapmak için yanıp tutuşuyordu. İçliğini aşığıya indirip orada kendisini beklediğinden emin olduğu ıslak sıcaklığa gömülmek istedi. Saidh'in sadece izin vermekle kalmayıp çok istekli bir şekilde kendini kaptıracağından emindi. Ama o bir leydiydi ve hoşuna gitse de gitmese de otların arasında yuvarlanmaktan fazlasını hakediyordu.

Doğru olanı yapmaya karar vererek Saidh'in altından çıkıp ayağa kalktı. Uykusunda Greer'ın yanından uzaklaşmış olmasına hoşnutsuzlukla homurdanan Saidh'e gülümsedi. Eteğindeki ıslağı fark edince yüzündeki gülümseme dondu. Lekenin ne olduğu şüphe götürmezdi. Aynı leke Saidh'in elbisesinin önünde de vardı. Farkettiğinde kaşlarını çatı. Üzerinde gidip gelirken sertleşip yaşadığı zevkin izlerini ikisine de bulaştırmış gibi görünüyordu.

Muhteşem ötesi bir zevk tattığını düşündü, iyi iş çıkarmıştı. Eğilip Saidh'i kollarma aldı. Kaleye bu halde dönemezlerdi yoksa herkes ne yaptıklarını anlardı. Bir leydinin hayatını bu şekilde mahvetmek istemezdi. Saidh için başka planları vardı ve bunlar itibarını zedelemekten çok başka şeylerdi.

Saidh mutlulukla içini çekerek yüzünü Greer'ın boynuna gömdü. Saidh'in sıcakık nefesini boynunda hissedenden lord kendini yine gülümserken buldu. Yumuşacık tatlı bir kedi gibi burnunu sürtüyordu. Greer suya doğru yürüdü. Buz gibi suya girip de bir anda cırlayarak elinden kurtulmaya çalışınca da onun pençeleri olan bir yavru kedi olduğunu düşündü.

"Hadi ama," diye sakinleştirmeye çalıştı Greer ve suda ilerlemeye devam etti. "Temizlenmemiz gerekiyor." Saidh tırnaklarını boynuna ve omzuna geçirdiğinde acıyla bağırdı. O anda hiç düşünmeden içgüdüsel bir hareketle ellerini gevşetti. Tek isteği acıdan kaçmaktı, Saidh'i suya düşürmek gibi bir niyeti yoktu. Saidh'in de düşmeye niyeti yoktu. Kaçmaya çalıştığı

şey zaten suydı ve taş gibi düşmek yerine ayaklarını Greer'ın bacaklarına ve kasıklarına dolayıp pençelerini adamın kafasına ve boynuna saplayarak onu merdiven olarak kullandı ve sudan kurtulmaya çalıştı.

Greer bir süre onunla boğuşup kurtulmaya çalıştı ve sonra da kendini ileri atıp ikisinin birlikte suya düşmesini sağladı. Ancak beklediği gibi olmadı, onu rahat bırakmak yerine Saidh tepesine tırmanmaya çalıştı. Yukarı çıkmaya çalıştıkça Greerı aşağıya itiyordu. Sonunda poposunda dikilen Saidh'le gölün dibinde yüzüstü duruyordu. Greer tam dizlerinin üzerinde yükselip Saidh'i suya düşürmek pahasına da olsa yukarı çıkacaktı ki Saidh sırtından inip saçından tutarak Greerı yukarı çekti.

"Ne yapmaya çalışıyorsun? Boğulmak mı istiyorsun?" diye feryat etti lordun kafasını suyun üstüne çekerken.

Greer yuttuğu suyu tükürüp Saidh'in elini saçından çekerek suyun içinde doğruldu. Sonra da dönüp ters ters baktı. "Hayır. Onu yapmaya çalışan sensin."

"Ben mi?" diye cırladı inanamayarak. "Hatırladığım son şey, kuru yerde kıvrılıp yatıyor olduğum. Sonra birden buz gibi suya daldırıldım. Kimseyi boğmaya çalıştığım falan yok. Asıl sen beni boğmaya çalıştın." Lordun hâlâ asık olan yüzüne baktı. "Allen'ı da sen mi boğdun? Önce uyutup sonra da boğmak için suya mı ittin?"

"Tabii ki hayır. Az önce yaptığımız şeyi Allen'la yapmamıza imkân yoktu," dedi umursamaz bir alaycılıkla. Öfkesi yatışmaya başlamıştı. Muhtemelen buz gibi su ve yanındaki kadının kediye benziyor oluşu onu sakinleştirmişti. Ama bu defa boğulmuş bir kediymiş. Çarpık gülüşüyle açıkladı, "Az önce ne yazık ki ikimizin de üstünü kirlettim. O şekilde kaleye gidemedik. Bu yüzden temizlenmek için suya girmemiz gerektiğini düşündüm."

Yüzündeki şaşkınlığı görünce neden bahsettiği hakkında

Saidh'in en ufak bir fikri olmadığını anladı. Saidh kaşlarını çatarak, "Peki ama bir dahaki sefere en azından uyar. Neler olup bittiğinin farkında değildim."

Greer sadece homurdandı ve sonra Saidh'i kolundan tutup kıyıya çekti. Çünkü ıslak elbisesi onu aşağıya doğru çekerken yardımı olmadan sudan çıkamayacağını biliyordu. Sular diz seviyesine geldiğinde Saidh'i kollarına aldı, ağırlığının altında ayakta zor duruyordu. Lanet olsun, kadınların elbiseleri ıslakken ne kadar ağır diye aklından geçirdi dengesini geri kazandıktan sonra.

"Teşekkür ederim," dedi Saidh atının üzerine oturduğunda ama Greer sesinin minnettar olmaktan çok kırgın olduğunu fark etti.

Başını iki yana sallayıp hiçbir şey söylemeden kendi atına bindi.

Bölüm Bes

“Nerelerdeydin?”

Saidh, Fenella’nın çığlıklarından irkilerek geri çekildi ve kimse duymasın diye odanın kapısını kapattı. Sessizce cevap verdi, “Sabah seni görmeye geldim ama banyodaydın. Ben de atımla kısa bir gezintiye çıktım.”

“Kısa mı?” diye sordu Fenella hayretle. “Saatlerdir yok-sun.”

“O kadar çok olmadı,” diye karşı çıktı Saidh zayıf bir sesle ama aslında pek emin değildi. Hem bir an kadar kısa, hem de bir ömür kadar uzun bir süreydi. Tecrübe ettiği şey, Saidh’in hayatını değiştiren bir olaydı. Greer’la daha fazla dövüş pratiği yapmak için göle tekrar gitmeye can atıyordu. Tabii eğer Greer isterse, diye düşündü birdenbire kaşlarını çatarak. Gölde yeniden buluşmakla ilgili bir şey söylememiştii.

“Güzel vakit geçirdin mi bari?” diye sordu Fenella içini çekerek.

“Ah, evet,” diye cevap verdi Saidh gülümseyerek. Greer’ın üzerine ata biner gibi oturduğu an aklına gelmişti. Greer göğüslerini okşarken kalçalarını oynatıp sürtünmüştü. Hayatının en güzel ata binışıydi ama Saidh’i yere yatırıp üzerine çıkarak

ağırlığını bedeninde hissettiği an çok daha fazla zevk almıştı.

“İslandın mı sen?”

Saidh gözlerini kırpıştırdı. Saidh gerçekten ıslanmıştı ama Fenella’nın, bacaklarının arasındaki ıslaklıktan bahsettiğini sanmıyordu. Göle girdiğinden de bahsetmedi.

“Sabah hava bulutluydu, yağmur yağacak gibi duruyordu,” diye açıkladı Fenella. “Yağdı mı? Gezintide yağmura mı yakalandın yoksa?”

“Ah, hayır.” Saidh zorla gülümseyerek kaşlarını kaldırdı. “Bugün ne yapmak istersin?”

“Hiçbir şey,” dedi Fenella sefil bir halde yatağının kenarına çöküp.

Saidh dudağını ısırp Fenella’nın önünde durdu ve nazikçe konuştu, “Bu odadan çıkıp biraz hava alsan senin için iyi olmaz mı?”

“Hayır.” Burnunu çekti.

Kadınm tekrar hıçkırıklara boğulmasından korkarak elini tutup Fenella’yı arkasından kapıya doğru sürükledi. “Bence iyi olur. Bu odada kalmaya devam edersen hasta olacaksın. Küçük bir yürüyüş harika olur. Küçücük,” diye ekledi Fenella karşı çıkmaya başlayınca. “Avluda kısacık yürür güneşleniriz. Böylece hizmetçiler de sen yokken odanı havalandırır.”

“Ama ben yürümek istemiyorum,” dedi Fenella beceriksizce elini kurtarmaya çalışarak.

Saidh kuzenini merdivenlerden aşağıya, büyük salona doğru çekti. “Hayatının geri kalanını bu odada geçiremezsin, Fenella. Hâlâ gençsin, sen ölmedin.”

“Hayır, kocam öldü,” diye bağırdı Fenella merdivenlerin en alt basamağında. Sonra da elini Saidh’dan kurtarıp yüzünü kapatarak hıçkırıklara boğuldu.

“Kahretsin,” dedi Saidh ne halt edeceğini bilmez bir halde. Daha önce böyle bir durumla karşılaşmamıştı. Abileri göz yaşlarından hiç hoşlanmazdı. Başlarındaki bütün dertlere ve

büyük sıkıntılara rağmen Joan ve Murine böyle yapmamıştı. Murine babasının ölüm haberini aldıktan sonra bile güçlü durmuş yıkılmamıştı. Gözyaşları yanaklarından süzülürken hızla koşup, "Gidip eşyalarımı toparlayayım," demişti. Sonra da başı yukarıda, omuzları dik halde yürüyüp gitmişti. Saidh cununun yandığından emindi ama kesinlikle çökmemişti. Acısını sabırla göğüslüyordu; Saidh, Fenella'nın da en az onun kadar metanetli olabildiğini diledi.

İçini çekerek Fenella'nın yanına yaklaşp sırtına dokunarak, "Hizmetçini bulup getireyim, olur mu?" diye sordu.

Cevap falan beklemeden, kadının orada olduğundan ya da değilse bile nerede olduğunu bilecek birilerinin olacağından emin halde mutfak tarafına doğru koştu.

Hizmetçi kızı bulması birkaç dakikasını aldı. Fenella'yı neşelendireceğini düşünerek çiçek toplamak için bahçeye çıkmıştı. Saidh çiçekleri taşımasına yardım ederek salona yöneldi ve içeri girer girmez aniden durdu. Fenella hâlâ oradaydı ama Greer'ın kollarında hıçkırmaya devam ediyordu.

Saidh gözlerini kısıarak onları izlerken elinde taşıdığı çiçekleri ezdi. Dikenlerden biri eline batana kadar ne yaptığını farketmedi bile. Çiçekleri tutan ellerini gevşetip omuzlarını dikleştirerek onlara doğru yürüdü.

"Sorcha'yı buldum," dedi yanlarına yaklaşınca. "Ve bak, senin için çiçek toplamış."

Fenella, Greer'dan uzaklaşp iki kadının taşıdığı çiçeklere baktı ve yeniden hıçkırıklara boğulup kendini adamın kollarına tekrar attı. Kaskatı bedeni ve kıpkırmızı boynuyla, kaleye dönünce giydiği tertemiz ve kuru İskoç kumaşın üzerine kaplanmış ağlayan kadına dehşet içinde baktı. Sonra bakışlarını Saidh'e çevirip kaşlarını şüpheyile havaya kaldırıp dudaklarını kıpırdattı, "Şimdi ne yapacağım ben?"

Fenella'yı onun kollarında gördüğü ilk an hissettiği öfkenin geçtiğini fark eden Saidh, sırtarak omuzlarını silketti.

Yardım etmediğini gören Greer somurtup Fenella'yı kucağına alarak yukarıya çıkardı. "Gel, Sorcha seni yatağına yatır-sın."

Saidh gülererek elindeki çiçekleri Sorcha'nın elindekilerin üstüne koyup geri geri yürüyerek uzaklaştı. Ağlayıp duran bir kadınla o lanet odaya tıkılıp kalmasına imkân yoktu.

"Ah!"

Ayağının yumuşak bir şeye değmesiyle arkasından bir ses geldi. Hızla döndüğünde, bastığı şeyin Leydi MacDonnell'in ayağı olduğunu gördü. Kadın ayağını ovma için yukarı kaldırmış gülümsüyordu.

"Ay, çok özür dilerim, leydim," diye mırıldandı Saidh kadının kolunu tutup dengesini sağlamasına yardım ederken. "Önüme bakmıyordum."

"Ben de," dedi Leydi MacDonnell dudaklarını bükerek gülümserken. Ayak parmaklarını ovmayı bırakıp içini çekerek doğruldu. Sonra da merdivenlerde kaybolmak üzere olan üçlüye baktı. Kadının yüzünün öfkeyle karardığını görünce Saidh dikkatini dağıtması gerektiğine karar verdi. "Yukarıya mı çıkıyordunuz?"

Leydi MacDonnell boş bir ifadeyle baktıktan sonra başıyla onayladı. "Evet. Dikilecek birkaç şey için hizmetçimi çağıracaktım."

"Ben size yardım ederim," dedi Saidh. "Dünyanın en iyi terzisi değilim ama düz dikişi beceririm."

"Ah, çok tatlısın," dedi Leydi MacDonnell. "Eğer birkaç dakikan varsa yardımına kesinlikle hayır demem."

Saidh hemen başını sallayıp peşinden ateş başındaki sandalyelere yürüdü. Dikiş dikme düşüncesi onu pek mutlu etmese de gülümsemeyi başardı. Ama şu anda umurunda değildi. Böylece Fenella'nın ağlaması hafifleyip sakinleşene kadar uzakta olmak için bir bahanesi olacaktı. Fenella ondan kalmasını istediğinde kabul ederken yanında durup kuzeninin sırtını

sıvazlayıp bütün gün ve gece hıçkırarak ağlarken “geçecek, geçecek” demek gerçekten arzu ettiği bir şey değildi. Gözyaşları tükenene kadar kuzenini bekleyecek ve sonra onu teselli edip dikkatini başka şeylerle dağıtmaya çalışacaktı. Ama o âna dek dikiş dikmek çok daha cazip bir uğraş gibi görünüyordu.

Leydi MacDonnell’in istediği dikişin basit bir tadilat olduğuna görünce rahatladı. Dert edilecek özel bir dikiş gerekmiyordu, sadece dümdüz dikecekti. Saidh’e tuhaf gelmese de başta sessizce çalıştılar. Greer’in aşağıya inip dışarıya çıkmadan önce Saidh’e ters bir bakış atmasıyla konuşmaya başladılar.

“Greer sana kızmış gibi.” Leydi MacDonnell’in çok hoşuna gitmiş gibiydi. Saidh dudaklarını ısıırıp gülümseyerek konuştu:

“Evet, kızdığından eminim. Az önce Fenella’yı ona bıraktığım için kızmış olmalı.”

“Ah,” dedi Leydi MacDonnell. “Onu tam yukarıya çıkarırken geldim. Yine mi Greer’in omuzunda ağlıyordu?”

Saidh başını sallayıp elindeki işe döndü ve neredeyse fısıltıyla konuştu, “Yaptığı tek şey ağlamak.”

“Evet ve çok sinir bozucu,” dedi Leydi MacDonnell, Saidh’in şaşkın bakışları karşısında. Sonra da gülümseyerek, “Kulaklarım çok iyi duyar,” dedi.

“Ah.” Saidh yutkunup hafifçe tebessüm etti.

Aradan bir dakika geçtikten sonra leydi, “Kuzenin için pek endişelenmiyor gibisin,” dedi.

Saidh elindeki çoraba bakarak içini çekti. “Aslında pek emin değilim. Onu çok az tanıyorum, leydim.”

Leydi MacDonnell şaşırarak kaşlarını kaldırıncaya Saidh kendinden emin başını salladı.

“Çocukken annesinin hasta olduğu dönemde bir ya da iki hafta kadar bizimle kaldı. Sonra da onaltı yaşındayken düğününe katıldım. Ama bu iki olay dışında...” Omuzlarını silkti. “Üçüncü kez bu kadar yakınındayım.”

"Anlıyorum," dedi düşünceli bir halde ve sordu, "Küçükken nasıldı?"

"O zaman da sürekli ağlardı," dedi Saidh yüzünü buruşturarak ve sonra adil olmak için ekledi, "ama sanırım onlar benim hatamdı."

"Nasıl yani?" diye sordu Leydi MacDpnnell merakla.

"Abilerimle oynayarak büyüdüm. Fenella geldiğinde de 'İşte bir oyun arkadaşı daha' diye düşünerek yüzüne çamur sürmekten, beline kürk bağlamaktan, ağaçlara tırmanmaktan, savaş naraları atarak daldan dala sıçramaktan hoşlanacağını sandım."

"Yüzüne çamur sürmek mi"

"Evet, şey ben ve abilerim Britanyalı savaşçıları oynamayı seviyorduk ama mavi boyamız olmadığından çamur kullanıyorduk."

"Ah, anladım," dedi Leydi MacDonnell sırtıp başını sallayarak. "Çok eğlenceli olduğunu hayal edebiliyorum."

"Evet," diye doğruladı Saidh gülererek ama neşesi çabuk söndü, derin bir iç çekti. "Fenella aynı fikirde değildi. O küçük bir leydiydi. Ben istediğim zaman savaşçı olabiliyordum ama o benim gibi değildi. Hatta bir savaşçı olup onu kaçırmamı ve abilerimin de onu benim pis pagan ellerimden kurtaran yiğit muhafızlar olmalarına karar vermişti."

"Yedi tane abin yok muydu?" diye sordu Leydi MacDonnell kaşlarını çatarak.

"Evet."

"Pek adil olmamış öyleyse," dedi. "Küçük bir Britanyalı savaşçı yedi koca adama karşı."

"Ben kazandım," diye açıkladı Saidh kurnaz kurnaz gülererek.

"Yok canım!" dedi Leydi MacDonnell inanamayarak.

Saidh başını salladı. "Abilerim bana zarar verdiklerinde çok sert cezalar alıyorlardı ama aynı kural benim için geçerli de-

ğildi. Hem minicik bir kız ne kadar zarar verebilirdi ki?" dedi yapmacık bir masumiyetle. "Böylece onlar beni zarar vermeden yakalayıp etkisiz hale getirmeye çalışırken ben saçlarını çekmek, canımın istediği kadar yumruk ve tekme atmak konusunda serbesttim. Ve sonunda yedisini birden bozguna uğrattım.

Leydi MacDonnell'in gözleri şaşkınlıkla kocaman açıldı ve sonra kahkahalara boğuldu.

Saidh gülerek ekledi, "Fenella, muhafızları onun da mağlup olmasına sebep oldu diye daha da kızdı."

"Tahmin edebiliyorum," dedi kadın alayla.

"Özellikle de ağlamaya başladığında onu ağaca bağlayıp öğle yemeğine kadar orada bırakınca köpürdü."

"Hey güzel Tanrım," dedi Leydi MacDonnell hayranlıkla. "Seni gerçekten seviyorum, Saidh Buchanan."

"Teşekkür ederim," dedi Saidh memnuniyetle. "Siz de muhteşem bir leydisiniz."

Birbirlerine bakıp güldükten sonra Leydi MacDonnell yenisinden dikişini eline aldı. "Demek Fenella istediğini elde edemediğinde hep ağlıyordu."

Saidh şaşırarak başını kaldırıp baktı ama sonra yavaş yavaş farkına vardı. Fenella çocukken ne zaman istediği olmasa mızımlık yapardı. İlk geldiğinde Saidh'in, yanında getirdiği bebeklerle oynayacağını sanmıştı. Ama Saidh ilgilenmemişti, her zaman yaptığı gibi abileriyle etrafta koşturmuştu. Fenella ağlamıştı.

Annesi Saidh'i kenara çekip kuzeniyle bebek oynamasının daha nazik bir davranış olacağını söylemişti. Bebek oynamak istemediğini söyleyerek karşı çıktığında annesi ısrarla önce kuzeniyle bebek oynamasını, ertesi gün de kuzeninin onun istediği şeyi oynayacağını söylemişti. Bu yüzden Saidh dişini sıkıp bebeklerle oynamıştı ama ertesi gün, Fenella saklambaç oynarlarken onlara katılmayı reddetmişti. Saidh omuz silkip

onu bırakarak abileriyle oynamaya gidince de gözyaşlarına boğulmuştu. Bu onun günüydü ve Fenella'nın katılıp katılmaması umurunda değildi.

Fenella ağlayarak annesine koşunca Saidh yine bebeklerle oynamak zorunda kalmaktan korkmuştu ama annesi kurallarının dışına çıkmadı. Eğer Saidh saklambaç oynamak istiyorsa Fenella ya katılacaktı ya da bütün gün Saidh'in annesiyle oturacaktı. Fenella o gün ve takip eden iki gün boyunca Saidh'in annesiyle oturmayı seçmişti ama üçüncü gün onlarla oynamak için nihayet dışarı çıkmıştı. İşte o gün Britanyalı savaşçıları oynamışlardı ve Saidh onu ağaca bağlayıp bırakmıştı. Fenella ağlayarak annesine gidip onu gammazlayınca, Saidh ertesi gün yine bebek oynamak zorunda kalmıştı.

İşte Fenella'nın Buchananlardaki ziyareti böyle geçmişti. İstedliğini elde edemediğinde ağlardı ve bu da genellikle ona istediğini verirdi. En azmdan Saidh'in annesi ve abilerinden ne istiyorsa alırdı. Saidh mızırmızı olmadığı için abileri sürekli ağlayan bir kıza alışkın değillerdi ve susturmak için ellerinden geleni yapıyorlardı. Saidh ağladığını gördükçe sinirleniyordu ve ondan uzak durmaya çalışıyordu. Fenella'nın babası onu evlerine götürmek için geldiğinde Saidh rahat bir nefes almıştı.

Hammish Kennedy ve Fenella'nın düğününe gittiklerinde bu olanların hiçbirini kuzenine karşı kullanmamıştı. Fenella da onlara karşı kin besliyor gibi görünmüyordu. Saidh, nazik bir hanımefendiye dönüşmüş olan Fenella'nın yanında kendini tuhaf ve eksik hissetse de düğünden önceki kısacık zamanda çok iyi anlaşılmışlardı. Saidh onun yanında kendini hâlâ öyle hissediyordu.

Kaşlarını çatarak birdenbire Leydi MacDonnell'a dönüp sordu, "Gerçekten oğlunuzu Fenella'nın öldürdüğünü mü düşünüyorsunuz?"

"Evet," dedi leydi hemen. Bakışları sertti. Yüzünde kısa bir tereddüt belirdi ve sonra, "Bilmiyorum. Bir şey var ki..." İçini

çekerek göz ucuyla Saidh'e bakıp sordu, "Sence böyle bir şey yapacak yeteneğe sahip mi?"

Saidh elindeki dikişe döndü. Fenella'nın yetenekli olduğunu biliyordu. Sonuçta ilk kocasını öldürmüştü ama o zaman koşullar çok başkaydı, kocası ona işkence etmişti. Fenella, Allen'ın Hammish Kennedy gibi olmadığını söylemişti. Hatta dediğine göre onun için muhteşem bir ești.

Başını kaldırıp, "Bence gerektiğinde herkes öldürebilme yeteneğine sahiptir ama Fenella'nın bana anlattıklarına göre oğlunuzu gerçekten sevmiş. Oğlunuz ona karşı çok nazik ve anlayışlıymış."

Leydi MacDonnell gülerek başını iki yana salladı. "Onu yatağında yalnız bırakıp hizmetçilere hoşuna gidecek şeyler yapmaları için emir veriyordu ki kendisi de canının istediği şeyi yapmakta özgür olsun."

"Kocası olarak hiçbir talepte bulunmadığını biliyor muydunuz?" diye sordu Saidh şaşırarak.

"Ah, evet," dedi Leydi MacDonnell çarpık bir gülüşle ve sonra da ciddiyetle söyledi, "Oğlum bana hiç yalan söylemedi ve yıllar önce bir erkeğin arkadaşlığını tercih ettiğini söylemişti."

"Bütün erkekler başka bir erkeğin arkadaşlığını tercih etmez mi?" diye sordu Saidh.

"Yatakta değil ama," dedi Leydi MacDonnell fısıltıyla.

Saidh fal taşı gibi gözlerle kadına baktı. "Allen..."

Leydi MacDonnell üzülerek başını salladı. "Allen iyi bir evlattı, akıllıydı, güçlüydü, mükemmel bir savaşçı ve lorddu ve bana karşı hep nazik ve sevgi doluydu. Daima ondan bekleneni yapardı, bu durum haricinde tabii. Eğer başarabilseydi eminim bunu da yapardı."

"Bunu size kendisi mi anlattı?" diye sordu Saidh inanamayarak.

"Dediğim gibi bana karşı hep dürüsttü," dedi leydi içini

çekerek ve sonra başını iki yana salladı. "Ve sanırım benim anlamamı istedi. Öyle olmak istemiyordu. Tehlikeli ve zor bir yaşamdı. Kilise bunu doğaya aykırı görüyordu ve onun gibileri yakarak öldürüyordu ya da sakat bırakıp asıyordu," dedi.

"Evet," diye mırıldandı Saidh. Kilise oğlancılara karşıydı. Kaşlarını çatarak başını sağa sola salladı. "Peki öyleyse neden sadece..." Çaresizce durdu, nasıl söyleyeceğini bilmiyordu.

"Neden sadece kadınları tercih etmedi ki?" dedi Leydi MacDonnell sessizce ve Saidh başıyla onaylayınca durup dururken, "Balıktan nefret ederim," dedi.

Saidh konuyu değiştirmeye çalıştığını düşünerek gözlerini kırıştırdı. "Benim için de fark etmez. Yememeyi tercih ederim. Onun yerine et, tavuk falan tercih ederim."

"Aynen. Ben de," diye kabul etti Leydi MacDonnell ve sordu, "Balığı neden sevmiyorsun peki? Bir gün oturup balık sevmediğine mi karar verdin?"

"Hayır," dedi Saidh gülerek. "Balığa karşı tamamen boşum. Damak zevkime uygun değil. Çok fazla... balıksı," dedi.

Leydi başını salladı. "Benim için de öyle. İşte Allen da bana böyle anlattı. Bir gün oturup kadınları değil erkekleri sevdiğine karar vermemiş. Kadınlar damak zevkine uygun değilmiş. Sohbet ederlerken bir arkadaşı kaledeki hizmetçilerden birinden bahsederken fark etmiş. Adam kızın kocaman memelerinden ağzının suyu akararak bahsediyormuş. Gördüğü en güzel memelermiş. Allen'a aynı fikirde olup olmadığını sordum. O da kadına baktığını ama o kadar güzel olduğunu düşünmediğini ve diğer erkeklerin övgü dolu yorumlarını da haketmediğini düşündüğünü söyledi. Diğer erkekler gözüne çekici geliyordu ama o kız için aynı şeyi söyleyemiyordu."

"Aaa," dedi Saidh.

"Bana öyle olmak istemediğini söyledi, diğer erkekler gibi olursa hayatının daha kolay olacağını söyledi. Kadınları sevmeyi denedi ama ne yazık ki içinden gelmiyordu." Leydi Mac-

Donnell çok üzgündü, sesi yumuşacıktı. "Bu onun için çok acı vericiydi. Utanıyordu, kafası karışık ve benim için bir hayal kırıklığı olduğunu düşünüyordu. Ama yine de görevini yapıp evleneceğine ve bana torunlar vereceğine söz verdi."

"Ah," dedi Saidh cılız bir sesle.

"Ve böylece kendine eş bulmaya koyuldu," diye devam etti Leydi MacDonnell. "Ona seçim yaparken çok dikkatli olmasını söyledim. Birçok gelinin düzenli olarak ilişkiye girmeyi bekleyeceğini ve ilgisiz durarak eşinin güvenini yitirebileceğini anlattım. O da kendine göre bir eş bulma arayışına girdi."

"Fenella," dedi Saidh sonunda anlayarak.

"Evet," dedi leydi. "Allen'ın nişanlısı henüz çocukken öldü ama aynı durumda olan şaşırtıcı sayıda çok kadın vardı. Birçoğuyla tanıştı ama çok isteklilerdi, hemen bebek sahibi olmak istiyorlardı. Hatta sonrasında daha fazla çocuğu olsun isteyen de vardı. Sonra Fenella'yla tanıştı. Dokunuşlarından ve bakışlarından kaçıyor, bu yüzden onu daha fazla tanımayı istedi." Dudakları gerildi. "Hammish Kennedy hayattayken bir sürü dedikodu dönüyordu. Tuhaf zevklerinden, gerdek odasındaki işkencelerinden bahsediyorlardı. Fenella'yla evlendikleri gecenin ertesi sabahı asılan çarşafların ne kadar çok kanla kaplı olduğu konuşuluyordu."

Saidh yutkunup o çarşafı hatırlayarak başını salladı. O da görünce çok korkmuştu. Ölümci bir darbe alıp yatağında kan kaybederek ölmüş birinin çarşafına benziyorlardı. Ve ertesi sabah Fenella aşırı solgundu.

"Allen, Fenella'nın gerdek gecesinden korktuğunu ve onunla yatağa girmeyi pek istemediğini düşündü," diye devam etti Leydi MacDonnell üzüler. "Ve nihayet hemen onunla evlenip buraya getirdi."

Saidh elindeki dikişi unutarak sandalyesine yaslandı. "Bu da kocalık haklarıyla ilgili hiçbir istekte bulunmayışını açıklıyor." Çarpık bir gülüşle kabul etti, "Allen haklıydı, Fenella ilk

evliliğinden sonra gerdekten çok korkuyordu. Kesinlikle birbirleri için biçilmiş kaftanlarmış.”

“Evet,” diyerek Leydi MacDonnell ona katıldı.

Saidh başını yana eğerek sordu, “Ve hâlâ onu öldürdüğünden şüpheleniyorsunuz. Ama neden?”

“Fenella çoğunlukla iyiydi. Ama bazen gözlerinde bir bakış vardı... bir tekdüzelik, soğukluk, boş bir ifade,” dedi yavaşça, sanki kendisi de neden oğlunu öldürdüğünden şüphelendiğini anlamaya çalışıyordu. “Ve bir de o tüy var.”

Saidh kafasının karıştığını saklamadı. “Tüy mü?”

Leydi MacDonnell elindeki dikişi bıraktı, bakışlarını çok uzağa çevirip açıkladı, “Yaşlı olan MacIver hayattayken kocasının eski ve çok yakın arkadaşıydı, bu yüzden Fenella’yla evlendiği düğünlerine katıldım. Sabah yatağında ölü bulunduğunda hâlâ oradaydım. Fenella...” Yüzünü buruşturup başını iki yana salladı. “Şey, her zaman olduğu gibi ağlıyordu. Ben ve oradaki birkaç kadın cesedi cenazeye hazırlamayı teklif ettik.”

Saidh başını sallayıp devam etmesini bekledi.

“Cesedi yıkıyorduk,” dedi yavaşça. “Yüzüyle ben ilgileniyordum ki gözlerinin kan çanağına dönmüş olduğunu fark ettim.”

Saidh bunun ne anlama gelebileceğini bilmiyordu.

Leydi MacDonnell anlamış olmalıydı ki açıkladı, “Allen tek çocuğum değildi. Ondan önce doğmuş olan üç oğlum daha vardı ve hepsi bir yaşına bile basmadan uykularında öldü. Benim hatam olduğunu, zayıf çocuklar doğurduğumu düşündüm. Ama sonra Allen birkaç aylık olduğunda, gecenin bir yarısı uyanıp onun için endişelenerek kontrol etmeye gittim. Sütannesi bir yastıkla onu boğmaya çalışıyordu. Diğer bütün oğullarıma aynı şeyi yaptığını itiraf etti.”

“Çok üzüldüm,” dedi Saidh içtenlikle, kadının yaşadığı trajedilerden dehşete düşmüştü. Dört evlat kaybetmişti, ilk kez duyuyordu.

“Teşekkür ederim,” dedi leydi. “Ölen üç oğlumun da gözleri kan çanağı gibiydi ve hizmetçinin ne yaptığını öğrenince gözlerinin boğulmayla bir ilgisi olup olmadığını merak ettim.”

“Ve Lord Macİver’ın gözleri de kan çanağı gibiydi,” dedi Said yavaşça.

Leydi MacDonnell başıyla onayladı. “Elbette bu kesin bir kanıt değil. Lord Macİver yaşlı bir adamdı ve gözleri çoğunlukla kırmızı ve çapaklıydı.”

“Evet.” Saidh başını salladı.

“Ama bir de ağzında bir kaz tüyü vardı, dilinin arkasında kalmıştı,” diye ekledi Leydi MacDonnell.

“Fenella’nın onu bir kazla boğduğunu mu düşünüyorsunuz?” diye sordu Saidh tereddütle ve leydi bir kahkaha patlattı.

“Hayır, tatlım, Lord Macİver varlıklıydı ve yataklarıyla yastıkları uykuda rahatlığı sağlamak için kaz tüyüyle ve baharatlarla doldurulmuştu,” diye açıkladı.

“Ah.” Saidh yüzünü çarpıtıp kabul etti, “Bizim yastıklarımız yün ve paçavralarla doluydu.”

Leydi MacDonnell gülümsedi.

“Yani Fenella’nın onu yastıkla boğduğunu ve tüylerden birinin bir şekilde ...”

“Nefes almak için çabalarken ağzına girmiş olmalı,” dedi leydi alçak sesle. “Bunun bir ihtimal olduğunu düşünüyorum. O zaman tüyün Fenella’yı ilişkiye zorlarken kaçmış olduğunu düşünmüştüm.” Suratını asarak kafasını iki yana salladı. “Macİver yaşlı bir adamdı, yeniden dul kalmak için Fenella’nın zaten çok beklemesine gerek kalmayacaktı. Yani neden bu riski alıp onu öldürmüş olsun ki? Ayrıca adam henüz ikinci kocasıydı ve birincisi onu da yaralamış olan haydutlar tarafından öldürülmüştü.”

Saidh dudağını ısırp dilini tuttu.

“Lord Macİver’ın yeğeni onunla evlenip kısa süre sonra

öldüğünde bile, adamları onun öldürmüş olabileceğini düşünmedim. Üstelik genç MacIver ata binerken yalnızmış ve Fenella kalede annesi ve teyzesiyle birlikteymiş. Yani o yapmış olamaz.”

“Evet,” diye mırıldandı Saidh ama Joan’ın atma saplanıp ürküten ve atından düşmesine neden olan iğneyi hatırladı.

“Ama şimdi kendi oğlum öldü, o kadar senede dördüncü koca ve bir kadının bu kadar kötü bir şansa sahip olabilmesi de kulağa saçma geliyor.” Leydi MacDonnell başını iki yana sallayıp iç çekti. “Belki de sadece kaybım için suçlayacak birini arıyorumdur. Sonuçta Allen’la evlenmesi gerdekten korkuyor olmasına harika bir çözüm oldu. Lordun karısıydı, zengin, makam sahibi ve iyi bir ünvan sahibiydi, bir leydiydi. Kocasının ölümünden sonra Greer’in merhametine kalmış durumda.”

Saidh yorum yapmadı, bir süre sonra Leydi MacDonnell fıslıtyla konuştu, “Ama düşünüp duruyorum, ‘Dört ölü koca...’ ve babamın çocukken bana anlattığı akrep ve kurbağa masalını hatırlıyorum.”

“Akrep ve kurbağa mı?” diye sordu Saidh merakla.

“Evet.” Hafifçe gülümsedi. “Babam gençken pek çok yabancı ülkeye seyahat etmiş ve dolayısıyla anlatacak çok masalı vardı. Ayak ucuna ya da dizlerine oturup abilerime ve bana masallar anlatmasına bayılırdım. Bunlardan biri de nehri geçmek isteyen bir akreple ilgiliydi. Tabii ki akrep yüzemiyormuş; akrep belli ki sokarak insanı öldürebilen böceğe benzer büyük bir yaratık,” diye açıkladı Saidh’in kafasının karıştığını fark edince.

“Ah,” dedi Saidh yüzünü buruşturarak. Böceklerden pek hoşlanmazdı.

“Her neyse, akrep yüzemiyormuş ve karşıya geçmekte olan bir kurbağaya onu da geçirmesi için ricada bulunmuş. Kurbağa, akrebin onu sokacağını söyleyerek elbette reddetmiş. Ama akrep kesinlikle sokmayacağını yoksa ikisinin de boğulacağını

söylemiş. Böylece kurbağa akrebin sırtına binmesine izin vererek nehri geçmek için yüzmeye başlamış.”

“Ve karşıya ulaştıkları an kurbağayı sokup öldürmüş,” diye tahminde bulundu Saidh tiksintiyle.

“Hayır,” dedi Leydi MacDonnell sabırla. “Nehrin henüz ortalarında sokmuş.”

“Ne?” diye ciyakladı Saidh. “Aptal yaratık, böyle bir şeyi neden yapar ki?”

“Ben de aynı şeyi sormuştum,” dedi gülümseyerek. “Ve babama göre kurbağa da aynı soruyu sormuş. Beni neden soktun? Şimdi ikimiz de öleceğiz demiş boğulurlarken.”

“Akrep ne demiş?” diye sordu Saidh merakla.

“Bu benim doğamda var.”

Saidh boş boş baktı.

“Ve merak ettiğim şu ki,” dedi Leydi MacDonnell üzülererek. “Dört düğün ve dört ölü koca. Belki de gerdekten bu kadar çok korkmasına neden olan o gece, Fenella’ya başka bir şey oldu. Belki de düşüncesini değiştirip kocalarını öldüren bir kadına dönüşmesine sebep oldu. Tıpkı akrebin elinde olmadan kurbağayı öldürdüğü gibi.”

Saidh yavaşça nefesini bırakıp arkasına yaslandı.

“Ama dediğim gibi, ben canım oğlumu kaybetmiş olduğum için suçlayacak birini arıyorum. Ayrıca ilk kocasını öldürmediğini biliyoruz ve üçüncüsünü öldürmüş olması da pek olası görünmüyor.” Başını iki yana sallayıp elindeki dikişi kenara bıraktı. “Birden kendimi çok yorgun hissettim. Yemeğe kadar gidip biraz uzanacağım.” Saidhe gülümseyip ekledi, “Sen de ben yokken devam etmek zorunda değilsin. Neden atınla gezintiye çıkmıyorsun ya da avluda biraz yürüyüş yapmıyorsun? Temiz hava eminim benim gevezeliğimden daha iyi gelecektir.”

“Olabilir,” diye mırıldandı Saidh elindeki işi bırakırken. Ayağa kalkıp, Leydi MacDonnell uzaklaşırken, “İyi uykular,”

dedi. Kadının salonu geçerek merdivenlerden çıkışını izledi. Gözden kaybolduktan sonra bile orada öylece durup merdivenlere bakmaya devam etti.

Gidip Fenella'yı kontrol etmesi gerektiğini biliyordu ama istemiyordu. Aslında, az önce öğrendiklerini düşünüp sindirme şansı bulana dek kuzeninin yakınlarında olması hiç iyi bir fikir değildi. İcini çekerek dönüp uzun adımlarla salonu geçip ahırlara yöneldi.

Bölüm Altı

“Baksana!”

Greer birlikte çalıştığı partnerine durmasını işaret edip kılıcını indirerek Alpin’e bakmak için döndü. Adamın işaret ettiği tarafa bakınca tam zamanında ahırlara doğru gözden kaybolan Saidh’i gördü. Alpin’e Saidh’e göz kulak olup görür görmez ona haber vermesini söylemişti ve o da öyle yapmıştı.

Dudaklarında hafif bir tebessümle etrafına bakındı. Bowie de Alpin’in sesini duymuş olmalıydı. Uzun boylu sırma saçlı adam ondan tarafa bakıyordu ve Greer’ın işaretiyle hemen ona doğru koştu.

“Evet, lordum?” diye sordu önünde durup.

“Adamları izlemeye devam et. Leydi Buchanan’la bir şey konuşmam gerekiyor.”

“Tamam, lordum.” Bowie başını aşağı yukarı sallayıp adamlara döndüğünde hepsinin ne olup bittiğini görmek için durduğunu farketti. Kaşlarını çatarak adamlara işlerine güçlerine bakmaları için emirler yağdırmaya başladı. Greer memnuniyetle başını sallayıp yürüdü. Bowie kuzeninin adamıydı ve Greer onu da diğer MacDonnell’lerle birlikte miras almıştı. Ama Allen iyi bir seçim yapmıştı, Bowie akıllıydı, güçlüydü

ve işinde iyiydi. Greer lordluğu devraldığında yapması gerekenleri öğretmek konusunda paha biçilmez yardımları olmuştu.

Kuzenini hatırlayınca derin bir iç çekti ama sonra başını sallayıp kuzeni ve yeni pozisyonuyla ilgili iç karartıcı düşünceleri bir kenara attı. Şimdi ilgilenmesi gereken yeni meseleler vardı ve en önemlisi de Leydi Buchanan'dı.

Ahıra girdiğinde Saidh içeride yalnızdı. Kahya ortalıkta değildi ve Saidh atının olduğu bölmedeydi, eyerlemeye çalışırken hayvana sakinleştirici sözler fısıldıyordu. Greer gördüklerinden memnun bir şeyler homurdandı. Hayvana nasıl davranacağını biliyordu ve bunu yapmaktan gocunmuyordu. Çok iyiydi. Öylece durup sabırsızlıkla kahyanın gelip bunları onun yerine yapmasını beklerken ellerini ovuşturan pek çok leydi tanıyordu.

"Teyzemle dikiş dersiniz bitti demek?" dedi haylaz haylaz. Ona doğru yürüyüp kollarını bölmeye yasladı.

Saidh şaşırarak etrafına bakındıktan sonra somurtarak, "Bana dikiş öğretmiyordu. Ona yardım ediyordum."

"Nasıl yardım ediyordun? Bana dikiş dikmeyi bilmediğini söyledin," diye hatırlattı gülerek.

"Dikiş dikip dikmediğimi sordun ve ben de bir keresinde yaraladıktan sonra abimin yarasını diktim demiştim. Dikiş dikemiyorum demedim."

"Ah." Greer sırtarak bölmenin kapısını açıp içeriye girdi. "Nereye gidiyorsun?"

"Ata binip biraz dolaşmayı düşünüyordum," dedi.

"Tek başına mı?" diye sordu Greer kaşlarını çatarak.

Saidh omuz silkti. "Kılıcım yanımda."

"Bana binebilirsin," dedi Greer. Saidh şaşkın şaşkın bakınca ağzından çıkanın farkına varıp eliyle dudaklarını kapattı. "Yani benimle birlikte binebilirsin demek istedim. Benim için sakıncası yok." Greer'ın üzerine binmesinin ya da Greer'ın

onun üzerine binmesinin de sakıncası yoktu ama gerçekten yanlışlıkla ağzından kaçmıştı. Tamamen bir dil sürçmesiydi.

Saidh eyeri sessizce halledip attan uzaklaşarak Greer'a yaklaştı. Çok yakınındaydı. Öyle yakındılar ki Greer'ın yanağındaki belli belirsiz çilleri görebiliyordu ve başını kaldırıp ona baktığında nefesini çenesinde hissetti.

"Güzel olabilir," dedi boğuk bir fısıltıyla. "Birlikte son binişimizden çok keyif aldım."

Greer'ın kaşları neredeyse saçına değecekti. Bu kez atlardan bahsetmediğinden kesinlikle emindi. Ona göre az önce dokunuşlarından ve öpüşlerinden çok zevk aldığını kabul etmişti ki o zaten bunu biliyordu. Tatmin olduğunda pek de sessiz kalamamıştı. Ancak Greer'ın tecrübelerine göre kadınlar böyle şeyleri cesurca kabul etmiyordu. Kıpırmızı oluyor, kırıpkırmızı oluyor ve heyecanla kıkırdıyorlardı...

Saidh'in kesinlikle diğer kadınlar gibi olmadığını hatırlattı kendine. Böyle olmasını seviyordu. Hem de çok.

Gülümseyerek elini boynuna kaydırıp başını tuttu ve eğilip nazik bir dokunuşla dudaklarını öpmeye başladı. Ama Saidh kollarını beline dolayıp vücudunu onunkine bastırarak dudaklarını aralayınca niyetini tamamen unutup kendini kaybetti. Beynine ve kasıklarına hücum eden kan da duruma hiç yardımcı olmuyordu. Kadın sadece dokunuşuna verdiği özgürce tepkiyle düşüncelerini altüst etmişti.

Saidh içini çekerek göğüslerini Greer'a yapıştırıp belindeki elini biraz daha sıkınca lord, nerede olduğunu unutup elbisesinin yakasını çekiştirmeye başladı. Elbisesinin içine sıkışmış yumuşacık yuvarlakları görüp hissetmek istiyordu. Greer, kadının vücudunun üst kısmını geriye atarak elbisesini daha kolay kaldırabilmek için öpüşmeyi kestiğinde Saidh inleyerek şikâyet etti ama sonra sabırsız hareketlerle işini çabucak bitirmesi için ona yardım etti. Hatta elbisenin omuzlarını çekiştirip kendini onun için soymaya başlamıştı bile.

"Ah, evet," Greer memelerini elleriyle kavrayıp nazikçe okşayarak homurdandı. "Evet."

"Öp beni," dedi Saidh bir elini Greer'ın saçlarının arasına sokup başını aşağıya doğru çekerek.

Greer hemen karşılık vererek bacağına hafifçe yukarı kaldırdı. Saidh de içgüdüsel bir hareketle, bacaklarından birini onunkilerin arasına sokup, lord onu öperken kasiğine sürtünüp tatmin olmaya çalıştı. Kadının bacağı aletine değince ikisi birlikte inledi.

Saidh'in eteğini çekiştirdiğini hissedince öpüşmeyi bırakıp ne yapmaya çalıştığını görmek için aşağıya baktı. Saidh nefes nefese, "Seni hissetmek istiyorum," dedi.

Greer eteğini kaldırabilmesi için ona yer açmaya çalışarak geri çekildi ama o sırada ata çarptı ve at kişnedi. Sesi duyan Greer şaşkın şaşkın gözlerini kırıştırdı. Nerede olduklarını unutmuştu, nasıl yaptığını hatırlamıyordu ama Saidh'i kapı tarafına çevirmişti ve kendi sırtı ata dönüktü.

Saidh yine çekiştirmeye başlayınca ne yaptığını görmek için başını çevirdi. Eteğini açmak için omzundaki broşu çekiştiriyordu. Çabucak sabırsız parmaklarını tuttu. "Burada olmaz."

"Ne?" Söylediğine anlam veremeyerek kaşlarını çatı. "Ama ben... Ne yapıyorsun sen?"

Greer, Saidh'in elbisesini omuzlarına doğru geri çekerek iplerini bağlamaya başlayınca asılan suratına bakıp sırtı. "Kahya her an gelebilir."

"Ne? Ah," Yüzündeki ifadeden onun da nerede olduklarını unuttuğu belli oluyordu, anlamış olmasına sevinmişti. En azından birbirleri üzerinde yarattıkları etki konusunda yalnız değildi.

"Öyleyse benimle at binmeye gel," diye fısıldadı ipleri bağlama işini devralırken.

Greer baştan çıkarılmıştı ama başını iki yana salladı. Eğer şimdi onunla giderse ulaştıkları ilk açıklıkta üzerine bindiği şey atı olmayacaktı. "Yapmam gereken işler var."

Saidh gözlerini kıstı. "Ne işi? Daha bir dakika önce birlikte at binmeyi teklif eden sendin."

"Evet ama bu pek iyi bir fikir değil," dedi nazikçe.

Saidh iplerini bağlamayı bitirirken ağzının içinde bir şeyler geveledi. Sonra da ellerini kalçalarına dayadı. "Şu an sizi yumruklayabilirim, lordum. Gerçekten bunu yapabilirim."

"Niyetim seni üzmemek değil," dedi hissettiği hayal kırıklığını fark ederek. Aynı şeyi kendisi de hissetmiyor değildi. Ama neyse ki o yaşadığı hayal kırıklığını çalışma sahasındaki adamlarının üzerinde atabilirdi. Saidh'in bunu yapabileceği herhangi bir yer olmadığını fark edince kısa bir tereddüitten sonra Saidh'i tekrar kapıya yasladı.

"Ne yapı...?" diye şaşkınlıkla söze başlamıştı ki Greer birdenbire eteğini sertçe yukarı kaldırıncı soluğu kesildi. Elini çamaşırından içeri sokup onun için hazır bekleyen ıslak sıcaklığa dokundu.

"Ah," diye inledi Saidh ne yapmaya çalıştığını anlayarak onu öpsün diye başını aşağıya çekti.

Greer başını geriye atıp hayır der gibi sağa sola salladı. Çünkü biliyordu ki eğer onu öperse kendini kaybedecekti. Saidh'i okşamaya başlayıp ona asıl zevki yaşatacak yuvarlak çıkıntıyı bularak parmağını üzerinde ve etrafında dolaştırdı.

"Ah," dedi Saidh nefes nefese. Gözlerini kapatarak adamın kollarını sıkıp yaşadığı heyecanı reddedermiş gibi başını bir yandan diğerine sallıyordu.

"Greer, lütfen," diye inledi kendini ona iyice bastırarak. Tırnakları gömleğinin altından kollarına batıyordu ve kalçaları adamın okşamalarının ritmiyle hareket ediyordu. "Lütfen, öp beni."

Onun yerine kızın yüzünü boşa kalan eliyle göğsüne yaslayıp iyice kendine çekerek bir parmağını içine soktu.

Saidh bir çığlık attı, sesi adamın göğsünde boğuldu. Greer dişlerini sıktığını fark ederek bunun şimdiye dek yaptığı en

aptalca şey olduğunu düşündü. Kız parmağının etrafında kasıldı, çok sıcak ve sırlı sıklamdı ve ah, aşırı sıkıydı. Aletini sarıldığında da ayrı şeyi hissedecekti, onu içine çekecekti, tekrar tekrar boşalırken oradan asla çıkmamasını isteyecekti. Kasıkları ona itaatsizlik ediyor, aleti zonkluyordu.

Göğsünde hissettiği keskin acıyı, Saidh'in karşı çıkışları takip etti. Sonra hareket etmesini engellemek için Greer'ın elini tuttu. Greer o an Saidh'in orgazm olduğunu ve devam eden okşamalarına karşı aşırı hassas olduğunu anladı. Bu arada kızın kalçalarına binmiş olduğunu da farketti. Aleti taş gibi sertleşmişti ve korkunç sızlıyordu.

Tuttuğu nefesini bırakarak elini kızın içinden çıkarıp eteğini serbest bıraktı. Kıpırdamadan durup bekledi. Saidh onu sımsıkı tutuyordu, nefesini düzene sokup sakinleşmeye çalıştığını biliyordu. Kendisi de aynı şeyi yapıyordu. Ayrıca bir dakika daha geçtiğinde aletin sakinleşip küçüleceğini biliyordu, en azından dışarıya çıktığında adamlarının, onun şu anda yapıyor olduğu şeyi anlamayacakları kadar.

"Hâlâ beni yumruklamak istiyor musun?" diye sordu bir dakika sonra ikisinin de dikkatini dağıtmak için.

Saidh gülererek adamın göğsüne yasladığı kafasını hayır der gibi salladı.

"Güzel," diye mırıldandı Greer bir eliyle miskin miskin kızın sırtını okşarken. Az önce yaptığı şeyin ne anlama geldiğini merak ediyordu. Greer kendisi tatmin olup birlikte olduğu kadını öylece bırakacak cinsten bir adam değildi. Her zaman sevgililerinin onunla geçirdikleri zamandan zevk aldıklarından emin olurdu. Ama ilk defa kendisini unutarak bir kadını tatmin etmeye çalışmıştı. Hele de onu bu kadar çok arzularken. Sadece aleti değil tüm bedeni zonkluyordu. O bir leydiydi ve bunu imkânsız kılıyordu. Peki ama neden onu kendi kendini tatmin etmesi için yalnız bırakmayıp böyle bir şey yapmıştı?

"Ben gezintime çıkayım, sen de işine git," dedi Saidh birdenbire Greer'ı düşüncelerinden uzaklaştırarak. Gönülsüzce kollarından geriye çekildi. Saidh'in tek başına at binecek olmasından hiç hoşlanmamıştı. Ama acı içindeki aleti, ki hâlâ taş gibiydi, Saidh'e eşlik etmesinin aptallık olacağını söylüyordu.

"Sana eşlik edebilirim," dedi birdenbire.

Saidh atının yanında durup şaşırarak baktı. "Buna hiç gerek yok."

"Olabilir ama yardıma ihtiyacın olduğunda yalnız olmaya çağını bilirim daha iyi hissedeceğim," dedi omuz silkip kapıya doğru yönelirken. Tam kapıyı açacaktı ki kahya içeriye girdi ve şaşırarak durdu.

"Ah, lordum," deyip elindekileri göstererek açıklama yaptı, "Atın bacağındaki yaraya lapa koyacaktım. Atınızı eyerlememi..."

Kahya bir anda sustu. Elindekileri gösterirken gözü Greer'ın eteğine takıldı. Adamın neden baktığını anlaması için Greer'ın da eğilip bakmasına gerek yoktu. Hâlâ belirgin derecede heyecanlı olduğunun farkındaydı, aleti hâlâ eteğinden fırlayacakmış gibi duruyor olmalıydı. Utanacağını sanmıştı ama öyle olmadı. Hayatın herkes için böyle anlarla dolu olduğunu öğrenmişti. Onlar için üzülmeyin anlamı yoktu, bu yüzden Greer neşeyle gülererek, "Buna uygun bir eyer bulabileceğinden şüpheliyim," dedi.

Kahya gözlerini kırpıştırıp kafası karışmış bir halde yukarı baktı. Sonra şakayı anlayarak sırttı. "Hayır, lordum. Ama isterseniz size özel bir tane yapabilirim."

"Dizginler ve kamçı işe yarayabilir," dedi Greer aynı alaycılıkla.

"Evet, sanırım birçok adam için öyledir," dedi kahya gülererek. "Gençken atımın kamçısı ve dizginleri olsaydı eminim bu kadar çok çocuğum olmazdı."

Greer kıs kıs gülüp adamın yanından geçti.

"Atınızı eyerlememe gerek yok öyleyse, değil mi?" diye sordu kahya. Greer kapıda durup arkasına baktı.

"Benimkini değil ama Alpin'in atını hazırlarsan sevinirim. Leydi Buchanan'a gezintisinde eşlik edecek."

"Ah." Kahya Saidh'in atının burnunu okşadığı küçük bölmeye göz attı. Sonra da Greer'ın yavaş yavaş alçalmakta olan eteğine bakıp başını salladı. "En azından siz kamçı ve dizginleri bulana dek onun eşlik etmesi en iyisi."

"Ben de aynı şeyi düşünüyordum," dedi Greer ve iki adam birlikte gülüştüler. Greer başını uzatıp bağırdı, "Alpin!"

"Bir leydi ağaca tırmanmaz."

"Bu üçüncü söyleyişin, genç adam," diye cevap verdi Saidh ayağını bir sonraki dala atıp kendini yukarıya çekerek.

"Evet ama hâlâ yapmaya devam ediyorsunuz, beni duymamış olabileceğinizi düşündüm," dedi Alpin sertçe. Saidh cevap vermeyince de ekledi, "Biliyorsunuz ki ben elmaları koparmak için ağaca tırmanıp sizin için aşağıya atabilirim."

"O zaman aşağıda elmaları yakalayacak kimse kalmaz ki," dedi Saidh.

"Bir leydinin yapması gerektiği gibi aşağıda bekleyip elmaları siz yakalayabilirsiniz," dedi, sesi rahatsız olmuş gibi geliyordu.

Saidh elmayı koparıp aşağıya atmadan önce Alpin'in nerede olduğunu görmek için baktı. Çocuk elmayı yakalayıp diğerlerinin yanına koyunca Saidh, aşağıya inmeye başladı. "Kaç yaşındasın, Alpin?"

"Dokuz," dedi çocuk gururla.

"Hmmm," diye mırıldandı başka bir dala yavaşça basarak. "Doksan yaşmda gibi davranıyorsun."

"Lord MacDonnell de aynı şeyi söylüyor," dedi Alpin tiksintiyle.

"Demek aynı fikirdeyiz," dedi Saidh neşe içinde biraz daha inerek.

"Sanırım siz ikiniz pek çok konuda aynı fikirdesiniz," dedi Alpin kızgın bir tavırla.

"Sanırım haklısın," dedi Saidh gülerek ve yere atladı. Ellerini ovalayıp eteğini astığı yerden çıkararak beline sıkıştırdı, sonra da gözlerinin içi gülerek çocuğa sordu. "Bu güzel değil mi?"

"Hayır," dedi Alpin ciddi bir tavırla. "Bence kötü bir şey."

Saidh'in kaşları hayret içinde yukarı kalktı. "Neden öyle olsun ki?"

"Çünkü ikiniz de bir lord, ya da bir leydinin nasıl davranması gerektiğini umursamadan canınızın istediği gibi davranıyorsunuz," dedi sertçe. "Birilerinin sizi ele alıp öğretmesi gereken... Şimdi ne yapıyorsunuz, Tanrı aşkına?" diye telaşla atılarak sordu elmalara doğru yürüyüp yere diz çökerek sepet gibi yaptığı eteğine hepsini doldurmaya çalışan Saidh'e.

"Kopardığımız elmaları topluyorum," diye cevap verdi Saidh sabırla.

"Görebiliyorum ama o şekilde atınızı süremezsiniz," dedi Alpin dehşet içinde.

"Tabii ki sürebilirim. İki elim var, biriyle eteğimi tutup diğeriyle de dizginleri tutarım."

"Ama eteğinizi o şekilde belinize sıkıştırarak ata binemezsiniz," diye bağırdı.

"Eteğimin altında içlik var Alpin," dedi umursamayarak.

"Biliyorum," dedi iğrenerek, "ama kaledeki herkesin bilmesini istemezsiniz sanırım. Leydi MacDonnell ya da hizmetçilerden biri sizi görürse ne olacak?"

Hizmetçilerin görmesi mi yoksa Leydi MacDonnell'ın görmesi mi daha kötüydü karar veremedi. Saidh başını iki yana salladı. Çocuk kesinlikle yaşlı bir kadın gibi davranıyordu. Gezintiye çıktıklarından beri dırdır etmekten başka bir şey yapmamıştı.

Bacaklarını iki yana açarak ata binmemesi gerektiğini söylemişti. Elbisesinin altına giydiği içlik de neyin nesiydi? Hiç uygun bir şey değildi. Bu kadar hızlı at binmemeliydi. Atıyla kayaların ya da çalıların üzerinden zıplamamalıydı. Ağaçlara tırmanmamalıydı. Eğer dırdırını daha fazla dinlemek zorunda kalsaydı, çocuğu öldüreceğinden emindi ve Greer'ın şimdiye dek nasıl olup da bunu yapmamayı başardığı hakkında hiçbir fikri yoktu.

Elmaları toplamayı bitiren Saidh ayağa kalkıp atına binmek için yürüdü. Tek eliyle biraz zorlansa da başardı ve Alpin'in hazır olup olmadığını görmek için bakındı. Hazır değildi. Çocuk elleri kalçalarında kızgın kızgın bakarak hâlâ aynı yerde duruyordu.

"Alpin," dedi sabırla, "eğer benimle dönmeyi planlıyorsan atına binmen gerek... yoksa seni geride bırakmak zorunda kalacağım."

"Bir leydi asla tek başına yola çıkmamalı. Etrafta haydutlar olabilir ya da... hey!" diye bağırdı Saidh'in yola çıktığını görüp atına doğru koşarken.

Saidh gülererek biraz daha hızlandı, çocuğun yetişip yetişemediği umurunda bile değildi. Gerçekten bir baş belasıydı, Greer'ın ona nasıl tahammül edebildiğini biliyordu.

Bunu düşünmek Greer'ı aklına getirdi, içini çekerek atın üstünde gevşedi. Elinde olmadan hayvanı hızlandırmıştı. Ah Greer, diye düşündü sersem sersem ve ona yaşattığı zevki anımsayarak ürperdi. Yaptığı şeyden dolayı vücudu hâlâ karıncalanıyordu, neden olduğunu anlamasa da çünkü sabah göl kenarında hissettiği karıncalanma bu kadar uzun sürmemişti.

Tabii ya, göle dalınca kesilmiş olmalı, diye düşündü. Bu defa ateşli bedenini serinletebileceği soğuk bir su da yoktu. Sadece karıncalanmayı değil bacaklarının arasındaki ıslaklığı da hâlâ hissedebiliyordu. Hatta Greer'ı ve yaptığı şeyi düşündükçe daha da ıslanıyordu. Yetenekli parmaklarıyla aklını başından almıştı ve Tanrım sahiden muhteşem bir histi.

Birdenbire kaşlarını çatarak keşke o sırada öpüşüyor olsaydık, diye düşündü. Dudaklarını özlemişti. Öpüşmedikleri sürece bu ikisinin yaptığı bir şey değil de sadece Saidh için yapılan bir şey gibi hissettiriyordu. Nedense bu biraz canını sıkı-mıştı. O da zevk almış mıdır, diye merak etti. O sırada yanına gelen Alpin'i görünce suratını astı. Alpin hâlâ konuşuyordu, "Bir leydi asla..."

Saidh neyi yanlış yaptığını duymak istemiyordu, bu yüzden atını hızlandırıp tekrar öne geçti. Hiç yavaşlamamalıydım, diye düşündü. Şu anda oturup Greer'ı dert edinmenin zamanı değildi. Elmaları aşçıya götürmesi gerekiyordu.

Saidh, Leydi MacDonnell'dan öğrendiklerini düşündü ve kuzeniyle konuşup birkaç zor soru sorması gerektiği sonucuna vardı. Elmaların yardımı dokunabilirdi. Saidh elmaları aşçıya çabucak yetiştirebilirse Fenella'nın en sevdiği tatlıyı yaptırabilirdi ve böylece kuzenini yumuşatıp istediği soruları sorduğunda ağzından cevapları kolaylıkla alabilirdi.

"Yemek hoşuna gitmedi mi?"

Greer'ın sorusuyla Saidh küçük dilimlere ayırdığı peynirden başını kaldırıp hafifçe gülümsedi.

"Hayır. Gayet güzel. Ben sadece..." Omuzlarını silkerek, çaktırmadan kuzenine üç kocasını öldürüp öldürmediğini nasıl soracağını çözmeye çalıştığını söylemeden, peynirin geri kalanını dilimlemeyi bıraktı. Suçlayıcı davranırsa Fenella'nın kendini kapatıp konuşmayı reddedeceğinden emindi. Ayrıca önünde bir engel de vardı, elmaları aşçıya götürdüğünde tatlı-yı akşama yetiştirebilmesi için çok geç olmuştu.

"Saidh?" diye seslenerek Greer tekrar kendini hatırlattı.

"Hmmm?" Yüzüne bakınca soran bakışlarını fark ederek cevabını bitirmesini beklediğini hatırladı. İcini çekerek başını iki yana sallayıp mırıldandı, "Ben sadece düşünüyordum."

"Neyi?"

"Akrebi ve elma tatlısını," dedi mutsuzca.

"Akrep ve elma tatlısı mı?" diye tekrarladı Greer akli karışmış halde.

"Evet, aşçıya elmaları getirmekte çok geç kalmış olmaktan ve yemekten önce tatlıyı yetiştirememiş olmasından korkuyorum."

"Anlıyorum," dedi yavaşça. "Peki bunun akreple ne ilgisi var?"

"Ah," dedi Saidh kaşlarını çatarak. "Şey, Leydi MacDonnell'in babası savaştayken, nehri geçmek isteyen bir akreple karşılaşmış."

"Teyzemin kocası bu akrebi tanıyor muymuş?" diye sordu Greer kuşkuyla.

"Hayır, tanımıyordu tatlım," dedi Leydi MacDonnell, Greer'in diğer tarafında oturduğu yerden öne doğru eğilerek. Yeğenin arkasından Saidh'e gülümsedikten sonra açıklamak için Greer'a döndü. "Saidh babamın savaştan döndüğünde bize anlattığı hikâyeden bahsediyor. Babama da orada birileri anlatmış. Kendisinin bir tane bile akrep gördüğüne inanmıyorum."

"Ah," dedi Greer gülerek. "Anladım."

Leydi MacDonnell da gülümseyip ayağa kalktı. "Hâlâ kendimi yorgun hissediyorum. Şakalarım biraz dengesiz olabilir. Odama çekilip istirahatini beni hasta eden şeyle savaşmama yardım etmesi için dua etsem iyi olacak."

"Öyleyse sana iyi uykular," dedi Greer da ayağa kalkarak.

"Teşekkür ederim, Greer," deyip öpmek için yanağına uzandı.

"İyi uykular, leydim," dedi Saidh.

"Sana da tatlım," dedi Leydi MacDonnell nazik bir gülüşle ve yanından geçerken sevgiyle omzuna dokundu.

Greer yeniden oturmadan önce Leydi MacDonnell'in merdivenlere ulaşmasını bekledi. Sonra da Saidh'e bir gülücük

atıp, "Senden giderek daha fazla hoşlanıyor gibi ve oldukça hızlı," dedi.

Saidh, Greer'ın yüzündeki memnun ifadeyi fark etti ama sadece omuz silkip, "Ben de onu seviyorum," dedi.

"Güzel, güzel," dedi Greer mutlulukla.

"Neden güzel?" diye sordu Saidh.

"Boş ver. Bana teyzemin babasının akrebinden bahset."

"Peki." Saidh, Greer'ın yüzünü görebilmek için yan döndü.

"Dediğim gibi, akrep nehri geçmek istemiş ama yüzemiyor-muş ve..."

Greer'ın arkasında Bowie'yi görünce durup o tarafa baktı. Greer, Saidh'e özür dilercesine bakıp gülümsedi. Bowie eğilip MacDonnell'in kulağına Saidh'in duyamadığı bir şeyler söyledi.

"Bir dakikanı rica ediyorum," dedi Greer ve ayağa kalkıp Bowie'nin arkasından kapıya doğru yürüdü.

Saidh arkasından suratını asıp yenmemiş yemeğine baktı ama tabağı itip ayağa kalktı. Merdivenlere yönelerek elma tatlısı olsun olmasın gidip Fenella'yla şu konuşmayı yapması gerektiğini düşündü. Ama yarı yolda, orada kalmasını isteyen kişinin Fenella olduğunu ve eğer yanlış şeyler söylerse gitmesini de isteyebileceğini hatırladı. Bir anda durdu. MacDonnell'ı bırakmak istemiyordu. Burayı sevmiştii, Leydi MacDonnell'ı sevmiştii ve kesinlikle Greer'ı sevmiştii. Eğer gitmek zorunda kalırsa öpüşlerinden ve tatlı dokunuşlarından mahrum kalacaktı.

Fenella'yla yarın konuşmaya karar verip birdenbire dönerek masaya yöneldi. Böylece hem elma tatlısı hazır olacaktı hem de Fenella'yı küstürüp buradan atılmadan istediği bilgileri nasıl alabileceğini çözmüş olacaktı.

Tam birkaç adım atmıştı ki tekrar durdu. Greer'ı beklerken o sert banka oturup yarım kalmış yemeğine bakmak istemiyordu. Ateşin yanında oturmaya karar verdi, o tarafa dönmüştü

ki omzuna dokunan bir el onu durdurdu. Arkasına dönünce Greer'la göz göze geldi. Sırıtıyordu. Saidh surat astı.

"Yolunu kaybetmiş bir kuzu gibi bir o tarafa bir bu tarafa dönüp duruyordun," diyerek sataştı Greer.

"Yukarıya çıkıp Fenella'ya bakacaktım ama sonra o işi yarına bırakmayı düşündüm ve..." Saidh elini sallayıp daha sonra söyleyeceklerini boş ver der gibi savuşturdu.

Greer sadece başını sallayıp, "Gel birlikte ateşin başında oturalım," diye önerdi.

Saidh başını sallayarak onaylayınca lord ateşin başındaki sandalyelere yöneldi.

"Ee," dedi yerine oturur oturmaz. "Şu akrebe n'olmuş?"

"Ah, evet." Kendini toparlamak için birazcık duraksadıktan sonra konuşmaya devam etti, "Akrep nehri geçmeyi istemiş ama..."

"Neden?" diye araya girdi Greer.

Saidh durup gözlerini kırıştırdı. "Ne?"

"Akrep neden nehri geçmek istemiş?" diye sordu.

"Şey, bilmem," dedi rahatsız olarak. "Teyzen o kısmı anlatmadı."

"Ve sen de sormadın, öyle mi?" Şaşırmış gözüktüyordu.

"Nehri geçmek isteme nedeninin bu hikâyede hiçbir önemi olmadığından eminim," dedi Saidh sertçe.

"Tabii ki var," dedi küçümseyerek. "Bir insanın niyeti her zaman önemlidir."

"Akrep bir insan değil, seni iğnesiyle sokup öldürebilecek böcek gibi bir yaratık," dedi öfkelenerek.

"Ama yine de eğer nehri geçmek istiyorsa bir nedeni olmalı," dedi Greer sakince. "Diğer tarafta hoş bir dişi akrep mi varmış? Yoksa çoktan karşıya geçmiş olan eşinin peşinden mi gidiyormuş? Yoksa..."

"Tamam," diye atıldı Saidh. "Savaştan kaçmak için nehri geçmek istemiş."

"Ah." Başını sallayıp gülümsedi, gözleri parlıyordu. "Çok güzel, devam et."

Saidh içini çekerek başını iki yana sallayıp hikâyesinin devamını zihninde toplayarak anlattı, "Nehri geçmek istemiş istemesine ama yüzme bilmiyormuş, bu yüzden..."

Birdenbire durup Greer'ın sandalyesinin yanında beliren Alpin'e uyarırcasına baktı.

"Özür dilerim," diye mırıldandı çocuk ve sonra Greer'a dönüp konuşmadan önce boğazını temizledi. "Eğer bu gece bana tekrar ihtiyacınız olmayacaksa istirahat çekilebilir miyim?"

Greer çocuğun sorusuna şaşırarak gözlerini kısıp yüzüne baktı. Sonra da uzanıp ateşine bakmak için elini alnına koydu. "Ateşin var, yüzün de kıpkırmızı. Hasta mı oluyorsun?"

Alpin yüzünü buruşturdu ama sonra omuzlarını silkip geçiştirdi. "Yok, iyiyim. Sadece biraz keyifsizim."

"Hadi git o zaman," dedi Greer sertçe. "Benim yatağımın ayak ucunda uyuyabilirsin. Isınmak için de istediğin kadar kürk alabilirsin."

"Teşekkürler lordum," dedi Alpin alçak sesle ve aceleyle merdivenlerden yukarıya çıktı.

"Çok naziktin," dedi Saidh, Greer çocuğun arkasından bakarken. "Lordlar genelde yataklarını adamlarıyla paylaşmazlar."

Gülümseyerek omuz silkti. "Çok iyi bir çocuk. Yatağın üst kısmında yatmasına da izin verirdim ama uykusunda çok tekliyor."

Saidh dudağını ısırsa da kendini tutamayıp konuştu. "Ama balık satıcıları gibi sürekli vırvır edip kafa ütülüyor."

"Evet, doğru," diye sırtarak hak verdi Greer. "Ama çok cesur ve çalışkan, zamanla seversin."

"Hmmm," dedi Saidh karar veremiyormuş gibi.

Greer, Saidh'in emin olamayışına sessizce gülerek konuya geri döndü. "Peki, şu ak..." Bu defa da kahya yanında belirip sözünü kesti.

Saidh bıkkınlıkla sandalyesinde geriye yaslandı ama sonra ayağa kalkıp merdivenlere yöneldi. Artık akrep ve kurbağanın hikâyesini anlatmak istemiyordu. Ayrıca sürekli olarak lafı yarım kalırken hikâyeyi bitirebileceğinden de emin değildi. Doğrusu, sabrı tükenmişti.

Bölüm Yedi

“Nereye gidiyorsun?”

Greer birden yanında belirip sorduğunda merdivenleri yarılamıştı. Tırabzanları tutup somurtarak baktı, “Odama gidiyorum lordum.”

“Peki ama akrep hikâyesi n’olacak?” diye sordu Saidh merdivenleri çıkmaya devam ederken arkasından yürüyerek.

“Yarın anlatabilirim. Ayrıca sürekli birileri araya girerken bu gece bitirmem imkânsız gibi görünüyor,” dedi Saidh odasının kapısına yaklaşırken.

“Başka kimse araya girip bölmeyecek,” diye inandırmaya çalıştı Greer.

“Nasıl bilebilirsin,” diye karşı çıktı kapıda durup Greer’a kaşlarını çatarak.

“Evet, haklısın,” diye kabul etti Greer ve sonra da yanından geçip kapısını açtı.

“Ne yapıyorsun sen?” diye sordu Greer aceleyle Saidh’i içeri sokup kapıyı kapatmaya çalışırken.

“Beni burada aramak hiç kimsenin aklına gelmez,” dedi ve etrafına şöyle bir göz gezdirip Saidh’in elinden tutarak şöminenin önündeki koltuklara çekti. Saidh kimin yaktığını

bilmese de ateş yanıyordu. Bunu yapabilecek bir hizmetçisi yoktu. Ama yine de her gece şöminesi yanıyordu. Evde hizmetçisinin ateşi gerçekten hiç yakıp yakmadığını ya da yakan kişinin hizmetçisi olduğunu düşünmekle yanılıp yanılmadığını merak etti.

"İşte burda oturabiliriz ve böylece sen de hikâyeni bitirirsin," dedi Greer neşeyle koltuklardan birine çöküp Saidh'i de kucağına oturması için yanına çekerek.

"Bir tane daha koltuk var," dedi hafif bir tebessümle.

"Evet ama böyle daha güzel, değil mi?" diye sordu elini Saidh'in sırtında gezdirirken. Diğer eliyle de elini tutup oynamaya başladı.

Aslında öyleydi. Greer'in ona dokunup tutmasını seviyordu. Göğsüne yaslanıp yanağına bir öpücük kondurduktan sonra kulağına fısıldadı. "Evet."

Greer elini biraz daha sıkarak, "Hadi hikâyeni anlat, sevgilim. Eğer istiyorsan tabii," dedi.

Saidh şaşırarak arkasına yaslandı. "Elbette anlatırım."

"Çünkü dikkatini dağıtmak için elimden geleni yapacağım," dedi yaramaz bir gülüşle.

Saidh gözlerini kıstı. "Böyle bir şeyi nasıl planlarsın?"

"Sence?" diye sordu boğuk bir sesle ve parmaklarını kolunun hassas kıvrımlarında gezdirdi. "Neden deneyip de görmüyoruz? Bakalım yaptıklarımla zevk çılgınları atmadan önce hikâyeni anlatabilecek misin?"

Saidh ürperdi, vücudu şimdiden karıncalanmaya başlamıştı ve içinde bir sıcaklık hissediyordu. Nefes nefese, "Kazanınca ne alacağım?" diye sordu.

"Kazanırsam desen iyi olur çünkü ben kazanacağım," dedi Greer. Ellerini boynunda gezdiriyordu. Öne eğilip kulağına, "Kazanmayı severim," diye fısıldadı. Konuşurken dudaklarıyla Saidh'in kulağını okşuyordu. Bir anda hafifçe ısırınca Saidh kucağında kıpırdandı.

Greer inleyerek Saidh'i yatıştırmak için kalçalarına dokundu. Kasığını dürtten sertliği fark edene kadar neden böyle yaptığını anlamadı.

"Greer?" dedi fısıltıyla kalçalarındaki ellerine bakarak.

"Evet, sevgilim?"

"Bu oyundan çok keyif alacağım," dedi Saidh nefes nefese, başını kaldırıp Greer'a gülümseyerek ekledi, "Ve ben de kazanmayı severim."

Bir süre boş gözlerle Saidh'e baktıktan sonra başını geriye atarak kahkaha attı. Saidh hemen onun ağzını kapatıp başını sağa sola sallayarak, "Eğer böyle devam edersen herkes uyanıp kapıma dayanacak," dedi.

Greer kendine gelerek Saidh'in elini ağzından çekip mırıldandı, "Evet ve böyle bir şeyi hiç istemeyiz."

"Tabii eğer oyuna devam etmek istemiyorsan o başka," diye uyardı ve aceleyle devam etti, "Evet, akrep nehri geçmek istemiş ama yüzme bilmediği için oradan geçen bir kurbağadan onu karşıya geçirmesini rica etmiş. Ama..."

"Kurbağalar zıplar, yüzmezler," diye araya girdi Greer. Aheste aheste Saidh'in elbisesinin iplerini çözüyordu.

"Hayır, yüzerler," diyerek karşı çıktı Saidh yaptığı şeyi umursamıyormuş gibi görünmeye çalışarak.

"Kanıtla öyleyse," dedi bir yandan ipleri çözmeye devam edip diğer yandan boynunu küçük küçük dişlemek için eğilerek.

Saidh kaşlarını çatarak kurbağaların yüzdüğünü ispatlamanın bir yolunu bulmaya çalıştı. Greer dudaklarını kulağında gezdirmeye başlayınca soluğu kesildi. "Kurbağalar... şey..." dedi nefes almaya çalışarak. Lord kulağını yalayıp okşarken başını ona doğru yatırdı. "Yani..."

Elbisesi nihayet Greer'ın parmaklarının altında açılıp lord göğüslerine dokunmak için kumaşı iki yana ittiğinde Saidh dudağını ısırdı.

“Leydi MacDonnell öyle söyledi,” dedi Saidh, Greer’ın avuçları göğüslerinin üzerine kapanırken.

“Bu bir kanıt değil,” dedi nazikçe okşarken.

“Bu onun hikâyesi ve eğer yüzerler diyorsa yüzerler,” dedi nefes nefese üst bedenini ona doğru çevirip omuzlarından sıkıca tutarken. Greer, şimdi meme uçlarını sıkarak sırayla okşuyordu.

Greer yuvarlak oyuncaklarıyla oynarken düşünceli gözü-küyordu. “Öyle olsun,” dedi.

“Evet,” diyerek inleyen Saidh adamın dokunuşlarının altında kıvranırken bir anda yaptığı şeyin farkına vardı ve başını sallayıp toparlanarak hikâyeye devam etti. “Kurbağaya sormuş ama kurbağa, hayır, beni sokarsın, demiş.”

“Kime?” diye sordu Greer.

Öne doğru eğilip meme uçlarından birini dişlerinin arasına alıp ağzında emmeye başladığında Saidh, kafası karışmış bir halde eğilerek ona baktı. Sadece izlemek bile korkunç derecede heyecan vericiydi, hele bir de hissettikleri... Altındaki sertliği hissederek inleyip kucağında yer değiştirdi. Greer daha sert emerek pembe ucu iyice ağzına sokup diliyle oynamaya başlayınca Saidh sırtını geriye attı.

“Şey...” Saidh yeniden toparlanıp tereddütle sordu. “Ne sormuştun?”

Greer memesini ağzından çıkarıp başparmağını ıslak yüzeyinde dolaştırmaya başladı. Kurnazca gülerek, “Hikâyeyi anlatmakta zorlanıyor musun yoksa?” diye sordu.

Sinsi bakışlarına sinirlenerek gözlerini kısıtı. Öfkesi tutkusunu biraz olsun söndürmüştü. “Hayır. Bu saçma soruyu anlamaya çalışıyordum. Kime olabilir ki?” dedi soruyu bir anda hatırlayarak.

“Kim onu sokacaktı ki?” dedi Greer kıs kıs gülerek.

“Kurbağa akrebi karşıya geçirmeyi reddetmiş çünkü akrebin onu sokmasından korkmuş,” dedi Saidh kısaca.

"Ah, anladım." Greer ciddiyetle başını salladı. "Açıklama için teşekkür ederim. Emin olamamıştım."

"Hayır, emindin," dedi Saidh duygusuzca. "Sadece zaman kazanmak için beni yavaşlatmaya çalışıyorsun."

"Hakkımda böyle düşünmeniz beni yaraladı, leydim," dedi Greer kızın elbisesini omuzlarından aşağıya çekip belinde toplayarak. Saidh üst kısmı çıplak karşıındaydı. "Tanrım, Saidh, çok güzel bir kadınsın."

Saidh'in yüzü lordun tatlı sözleriyle kızardı ama dudak büyük mırıldandı. "Daha önce görmüştün."

Eğilip göğsünü yalamadan önce, "Bu şekilde değil," dediğini duydu.

Saidh kararlı bir şekilde güçlü durarak devam etti, "Akrep onu sokmayacağını söylemiş çünkü aksi takdirde kendisi de boğulacaktı. Böylece kurbağa..." Lordun eli elbisesinin eteğinden içeriye girerek bacaklarının arasını avuçladığında aniden durdu. "Sen... Ben..."

Greer boşta kalan eliyle Saidh'i öpebilmek için kızın başını kendine doğru çekti. Daha önce parmaklarıyla bacaklarının arasında yaptığı şeyi taklit etmeye çalışarak dilini ağzına soktuğunda Saidh inledi.

Saidh kısıcık öptükten sonra başını uzaklaştırıp, "Bu hiç adil değil. Konuşmamı engellemeye çalışıyorsun."

"Haklısın," dedi Greer homurdanarak. "Seni bir daha öpmeyeceğim. Sadece bana doğru dön ki, aşkım, yüzünü görebileyim."

Saidh elleri lordun omuzlarında kucağında kıpırdanarak soluk soluğa, "Neden?" diye sordu.

"Göl kenarında yaptığın gibi üzerimde olmanı seviyorum. Hadi gel, çık üzerime," dedi ellerini bacaklarının arasından çekip kalçalarından tutarak.

Saidh kısa bir tereddütten sonra yere düşmemesi için elbisesini yakalayarak kucağından indi. Ama kucağına tekrar oturmak

yerine sırtıp birden anlatmaya başladı. "Böylece kurbağa akrebi sırtına alıp nehrin karşı tarafına doğru yüzmeye başlamış."

"Hey, şimdi kim hile yapıyor acaba," dedi Greer ve Saidh'i belinden tutup kucağına oturttu.

Lordun üzerindeydi ama elbisesi altında kalmıştı ve bacaklarının üst kısmını çok sıkıyordu. İyice yerleşmeden önce kumaşı aralarından çekmek için kendini hafifçe yukarı kaldırdı. "Ama yolun yarısına gelmeden akrep kurbağayı sokmuş."

"E, herhalde," dedi bir yandan da kumaşı altın çekip okşamaya devam edebilmek için yeteri kadar yer açmaya çalışarak.

Said, Greer harekete geçmeden hikâyeyi bitirebilmek için acele ediyordu. "Kurbağa, beraberinde akreple boğulmaya başlarken sormuş. "Neden... şey..." Greer elbisesinin altına ulaşip doğru yeri bulduğunda küçük bir çığlık attı. Başını iki yana sallayıp kararlılıkla devam etti, "Kendinin de öleceğini bildiğin halde neden beni soktun? Ve akrep demiş ki..."

"Sevgilim?" Greer hafif bir iniltiyle araya girerek Saidh'e baktı. Yüzü birdenbire solmuştu. Okşamayı da kestiğini farketti. Sadece elini bastırmıştı ve hiç kıpırdamıyordu.

"Ne?" dedi Saidh tereddütle.

"İçliğin nerde?"

Sesindeki sert tonla kaşlarını kaldırdı. "Şey, akşam yemeği için üstümü değiştirirken çıkardım. Gece at binmeyi düşünmediğim için," diye açıkladı mantıklı bir şekilde.

"Ah, Tanrım," diye inleyen Greer alnını Saidh'in göğsüne yasladı. Bu, göğsünü emmek istiyorum değil de, Tanrı beni terk etti ve korkunç derecede çaresizim duruşuydu.

Saidh dudaklarını büzerek adama baktı ama Greer donmuş gibi aynı şekilde durmaya devam edince kucağında sabırsızlıkla kıpırdandı. "Bu..."

"Kıpırdama," dedi Greer neredeyse kükreyerek. Kafasını hızla yukarı kaldırıp sıcak kömüre değmiş gibi elini eteğinin altından çekti. Saidh'in yüzündeki şaşkın ifadeyi görünce

ağzını açtı, sonra kapattı ve sonra daha nazik bir şekilde, "Yalvarıyorum, leydim. Kıpırdama."

Greer çok endişeli görünüyordu. Neden olduğu hakkında Saidh'in hiçbir fikri yoktu. İçliğini giymediği için üzülmüş gibiydi ama neden öyle olacaktı ki. Öğleden sonra elini içliğinden içeriye sokup ona dokunmuştu. Şimdi ona daha yakından dokunabildiği için üzülmüş olmasına imkân yoktu.

Rahatsız edici bir şekilde altından dürten sertliği fark ederek Saidh tereddütle bunun çok saçma olduğunu düşündü. Daha ne kadar bu şekilde oturabilirlerdi ki? "Pekâlâ. Ben sadece..." Daha rahat bir pozisyon bulabilmek için kıpırdanmaya başlayınca Greer yine inleyerek kalçalarından tutup onu durdurmaya çalıştı.

"Yemin ederim, Saidh, bunu bir daha yaparsan kendimi durduramayacağım," diye uyardı dişlerini sıkarak.

"Tamam," dedi Saidh sakinleştirici bir sesle. "Peki, tamam."

"Tamam değil," dedi başını tekrar eğip. "O içliğe güveniyordum ama giymemişsin."

"Anlıyorum," dedi Saidh bitkin bir halde ama aslında hiçbir şey anlamamıştı. Acaba ona içliğinden dokunmayı mı seviyordu? Ya da elini onun altından geçirmeyi mi? Hiçbir fikri yoktu ama orada öylece oturmaktan yorulmuştu ve eğer oyunu oynamayacaksa hiç eğlenceli değildi. Hissettiği şiddetli tutku yavaş yavaş sönüyordu. İçini çekerek sordu, "İçliğimi tekrar giymemi ister misin? Daha iyi hissetmeni sağlar mı?"

"Hayır," diye gürledi Greer. "İyi hissetmemi sağlayacak tek şey kıpırdamadan durup düşünmeme izin vermen."

"Ne düşüneceksin?" diye sordu Said merakla.

"Balıkları," dedi Greer kısaca.

Saidh kaşlarını kaldırdı. "Neden?"

"Çünkü balıktan nefret ederim."

"Sahiden mi?" Saidh güldü. "Ben de. Leydi MacDonnell da sevmiyor."

Greer çaktırmadan küfretti.

Saidh bir süre sessiz kaldı ama sonra boğazını temizleyip sordu. "Neden balıkları düşünüyorsun?"

"Saidh!" diye atıldı Greer ve sonra içini çekerek parmaklarını ovuşturup kibarca açıkladı, "Tatlım, içliğine güveniyordum çünkü böylece masumiyetine el sürmeden yalnızca seni tatmin edebilecektim ama şimdi kendimi tutmakta zorlanıyorum, masumiyetini bozmak istemiyorum, bu yüzden de arzum dizginlemek için ölmüş pis kokulu bir balık düşünüyorum. Çünkü aklıma gelen en kötü şey o ve ayrıca kendimi kontrol etmeme yardımcı olabilecek tek şey."

"Ah," dedi Saidh sessizce ama sonra, "Peki, sen de tatmin olsan çok mu kötü olur?" diye sordu. "Bana iki kez o zevki yaşattın. Sanırım birinci de tatmin oldun ama bugün öğlenden pek emin değilim. Kesinlikle sen de hak ediyorsun."

"Tanrım, savaşılar gibi küfrediyorsun, onlar gibi dövüşüyorsun ama nasıl hayatta kalacağın hakkında en ufak bir fikrin yok, sevgilim," dedi Greer umutsuzlukla ve Saidh'i belinden tutup kucağından alarak kendisi de ayağa kalkarken havaya kaldırdı. Saidh'in elbisesi bir anda kalçalarından kayarak yere düştü. Greer ağlayacak gibi duruyordu. Yeniden donup kalarak kızı havada tutup tüm çıplaklığını açlıkla seyretti.

"Greer?" dedi Saidh yumuşak sesiyle.

Greer bakışlarını onun bedeninden kaçırıp yüzüne yöneltti. "Evet?"

"Bu benim doğamda var," dedi ciddiyetle ve Greer boş gözlerle bakınca açıkladı, "Akrep ölen kurbağaya böyle demiş. Bu benim doğamda var." Güldü. "Kazandım."

Greer güçlkle nefes alarak güldü ve başını iki yana salladı. "Hayır, sevgilim. Kesinlikle eminim ben kazandım."

"Hayır. Hikâyenin sonu buydu. Ben kazandım," diye ısrar etti Greer onu odanın diğer tarafına taşıırken.

“Teyzemin hikayesinin sonu olabilir ama bizim hikâyemizin sadece başlangıcı,” dedi Saidh’i yatağa oturturken.

“Ama...”

“Buradan Buchanan’a gitmek ne kadar sürüyor?” diye araya girdi Greer doğrularak.

Saidh kaşlarını çatı. “Bilmiyorum. Yarım gün olabilir, sevgilim.”

Greer başını sallayıp dönerek kapıya yöneldi. “Kıpırdama. Hemen döneceğim.”

Lord odadan dışarı süzülürken Saidh şaşkınlıkla arkasından baktı. Sonra da dudak büküp içini çekerek yatağa uzandı. Adam aklını kaçırmış olmalıydı. Mantıklı olan tek açıklama buydu. Önce Saidh’i okşuyordu, sonra içlik giymedi diye üzülüyordu ve sonra da hararetle anlamsız şeyler söyleyip en sonunda da ona kıpırdamamasını emrederek dışarı koşuyordu.

Kazanamadığını söylemekle ne demek istemişti acaba? Saidh’i tatmin etmeyi başaramadan, Saidh hikâyeyi bitirmişti. Bu gece bunu başaramayacağını düşünmeye başlamıştı. Hikâyelerinin henüz başladığı saçmalığı da neyin nesiydi? Ne hikâyesiydi bu?

Daha can sıkıcı olan şey ise nasıl hayatta kalacağını bilmediğini söylemiş olmasıydı. Saidh kendini ona tamamen sunduğu için böyle söylediğini biliyordu ama Greer yanıyordu. Saidh aptal bir kadın değildi. Leydilerin kendilerini kocalarına saklamaları gerektiğini, kendini Greer’a sunarsa ileride evlenemeyeceğini biliyordu. Nişanlısı ölmüştü ve hiçbir lord onun kadar kaba saba birini eş olarak istemezdi. Abileriyle çok fazla zaman geçirmiş, çok sayıda küfür öğrenmişti. Nasıl dövüleceğini de biliyordu. Eteğinin altına içlik giyiyor, erkekler gibi bacaklarını açarak ata biniyor ve onlar gibi savaşabiliyor. Oyun arkadaşları olan abileriyle büyürken özgürlüğü tatmıştı ve bir adamın malı olmak için özgürlüğünden vazgeçebileceğinden emin değildi.

Durum böyle olunca henüz keyfine varabilecek kadar gençken neden Greer'la birlikte olmanın tadını çıkarmayacaktı ki? Abileri bunun için ona kızmazdı, bundan emindi ve Joan'ın doğumu için Sinclair'den ayrılmadan önce Aulay ona Buchanan'da her zaman bir yuvası olduğunu söylemişti.

İç geçirerek kapıya bakmak için başını çevirdi, Greer'ın ne cehenneme gittiğini merak ediyordu ve tabii ne yapmak için gittiğini. Karnından sesler gelmeye başlayınca yiyecek bir şeyler getirmeye gitmiş olmasını umdu. Akşam yemeğinde kafasını Fenella'yla o kadar meşgul etmişti ki hiçbir şey yiyememişti ve şimdi karnı açtı. Biraz da üşüdüğünü farkederek ateşe doğru döndü. Ateşin sönmeye başladığını görünce biraz daha yakmaya karar verdi.

Yataktan çıkıp çarşafa sarınarak şömineye odun atmak için ateşe doğru yürüdü. Şöminenin önündeki posta diz çöküp odunları masayla ateşlerken kapı açıldı. Saidh, kapıyı kapatan Greer'a baktı. Yemek getirmediğini fark edince üzüldü.

Üzgün bakışlarını fark eden Greer yanına yürüdü. "N'oldu?"

"Yemek getirmeye gittiğini sanmıştım," dedi elindeki masayı geri koyup doğrularak.

"Birazdan getireceğim," dedi Greer. Hafifçe gülümseyip eteğini sabit tutan iğneyi çıkarmak için uzandı. "Çarşafaların içinde bile harika görünüyorsun."

"Ben mi?" diye sordu Saidh belli belirsiz. Eteğini tutan iğneyi çıkarıp masaya koymasıyla Saidh'in dikkati dağılmıştı ve eteğini çekmesiyle yere düşmesi bir oldu. Saidh, gömleğinin altında açıkta kalan baldırlarına ve dizlerine şaşkınlıktan kocaman açılmış gözlerle bakıp, "Aman Tanrım, sen de mükemmel görünüyorsun," dedi.

Greer kendi kendine gülerek başından çıkarmak için gömleğini kaldırdığında Saidh bacaklarının arasına bakakaldı. Birkaç kez Saidh'e yasladığında hissettirdiği kadar heybetli görünmü-

yordu. Az önce üzerine oturduğunda bir kütük kadar kocaman ve rahatsız hissettirmişti ama şimdi öylece buruş buruş sallanan bir şeydi. Büyümeye başladığında Saidh'in düşünceleri bir anda yarım kaldı. Güneşi arayan bir çiçek gibi havaya kalkarak ona doğru uzanıyordu. Saidh merakla, hiç düşünmeden dokunmak için uzandı ama Greer hemen elini tuttu.

Saidh başını kaldırdığında Greer'ın ona bir tür şaşkınlıkla baktığını gördü.

"Hiçbir utanma hissetmiyorsun, değil mi Saidh?" diye sordu boğuk bir sesle.

"Günün her saatinde odana dalan yedi tane abiyle utangaç olmak çok zor," dedi alaycı bir şekilde. Başını geriye attı. "Sanırım düzgün bir leydi utanırdı."

"Evet," diyerek Greer hak verdi. Saidh'e uzanarak üzerindeki çarşafı çekip kendi eteğinin üstüne attı ve ekledi, "Ama ben seni böyle seviyorum."

Greer onu kollarına çekerken, "Ah," diyerek Saidh iç geçirdi. Memeleri önce adamın göğsüne dokundu ve sıcak tenini hissetmeden önce kıllarından gıdıklandı. Saidh kollarını boyuna dolayıp öpmesini umarak başını yukarı kaldırdı. Greer ona istediği şeyi ve hatta daha fazlasını verdi. Dudaklarını onunkine dayayıp, ellerini sırtına kaydırırken dilini dudaklarından içeri soktu. Kızı eğilmeden öpebileceği şekilde sıkıca kavrayıp yukarı doğru kaldırdı.

Saidh inleyerek bacaklarını beline dolayana kadar kafasını bir o yana bir bu yana eğerek defalarca öptü. Sonra öpüşmeyi kesip meme uçlarından birini ağzına alabilmek için Saidh'i daha yükseğe kaldırdı. Saidh'in bakışları hayretle titreşti ve odanın etraflarında döndüğünü görünce fal taşı gibi açıldı. Onu yine yatağa taşıdığını fark etti, sonra onu bacaklarını bırakmadan yatağa oturtmak için Greer diz çöktü.

Saidh kendiliğinden bunu yaparak bacaklarını lordun iki yanına doğru açtı. Greer, memelerini emmek için başını bacak-

ların arasından soktu. Saidh zevkle inleyerek ellerini lordun saçlarına daldırıp devam etmesi için teşvik etti. Greer durduğunda hayal kırıklığıyla homurtulu sesler çıkardı ama göbeğinin altını öpmeye başladığında heyecandan soluğu kesildi. Karın kasları kıpır kıpırdı, Saidh, Greer'in ne yapmaya çalıştığından emin değildi. Hoşuna gidip gitmediğinden de emin olamayarak adamın saçlarını çekti. Ama Greer bileklerini tutup yatağa uzanması için zorladı. Dilini kalçalarında dolaştırırken engel olamasın diye ellerini tutmaya devam etti.

Ellerini kurtarmak için boşuna çırpınırken adamın çok güçlü olduğunu düşündü. Birdenbire Saidh'i serbest bıraktı. Saidh bir şey yapamadan Greer başını bacaklarının arasına gömdü. Dilini onun en hassas yerine sürttüğünde Saidh şaşkınlıkla dondu.

"Greer?" dedi soluk soluğa tereddütle. Altındaki çarşafa sıkı sıkı yapıştı.

Greer cevap veremedi. Saidh dudağını ısırarak zevkten çığlık atmamak için çabaladı. Greer bacaklarını daha da açarak meme ucunu emer gibi en hassas noktasını emmeye başladı. İçinde tuhaf bir şey hissetti, tüm bedenine yayılıyordu. Greer yalayıp emmeye devam ederken Saidh inleyerek nefes nefese çırpındı.

Okşamalarına karşılık vermek için kalçalarını hareket ettirmek istedi. Hissetmek üzere olduğu tatmin duygusuyla savaşılmaya çalıştı. Ama Greer onu yatağa yapıştırıp, kendinden geçene dek hiçbir şey yapmasına izin vermedi. Saidh bir anda sarsıldığını hissetti, hızla yaklaşan bir fırtına gibiydi. Tam çığlık atmak için ağzını açmıştı ki Greer boşta kalan eliyle ağzını kapatıp sesi engelledi.

Hiç kimsenin onları duymadığı göl kenarında olmadıklarını hatırlayan Saidh dudaklarını ısırarak kendini engelledi. Gözlerini kapatıp kendini yatağın üzerine bıraktı. Vücudu titriyor, kalbi gümbür gümbür atıyordu. Güçlkle nefes almaya

çalışırken zihni çok uzaklarda, zevkin hüküm sürdüğü bambaşka bir yerdeydi.

Saidh, Greer'ın hareket ettiğini fark etmedi, bacaklarının arasında bir dakika önce hissettiği alevin yerini hafif bir serinlik aldı. Sonra bir şey onu dürterek açıp içine girdi. Bu defa daha önce kullandığı parmaktan daha büyük bir şeydi, tüm bedenine şiddetli bir acı yayıldı. Tadını çıkardığı zevkli an bir kelebeğin incecik kanatları gibi uçup gitmişti. Saidh içgüdüsel olarak bağırıp doğrularak kendini korumak için Greer'a vurdu. Greer daha fazla vurmasına engel olmak için ellerini tutunca Saidh gözlerini açtı.

Göğsü korkuyla inip kalkarken ve az önce zevk aldığı yerde acı hissederken Greer'a şaşkın gözlerle baktı. Greer başını göğsüne yaslayıp sırtını okşadı. "Özür dilerim, tatlım, acı vermemek için bir defa da itmenin daha iyi olacağını düşündüm."

"Bana ne batırdın?" diye sordu kafası karışmış bir halde. Ne olduğunu farkında değildi.

"Sadece ben," dedi ciddiyetle ve biraz geriye çekilip Saidh'in birleştiklerini görmesini sağladı. Bedeni onunkinin içinde kaybolmuştu.

"Ah," dedi Saidh zayıf bir sesle. "Yemin ederim kılıç falan soktuğunu sandım."

Greer yüzünü buruşturdu. "Daha önce hiçbir kadının bekâretini almamıştım. Bu kadar acıyacağını bilmiyordum. Belki de..."

"Hayır," dedi nefes nefese ve Greer içinden çıkmaya çalışırken onu tutmak için bacaklarını beline doladı. Canı biraz daha yanmıştı. "Sadece..." Gözlerini kapatıp başını iki yana salladı. "Sadece biraz dur."

"Saidh?"

Koridordan gelen ve Leydi MacDonnell'inkine benzeyen sese döndü. Kapıyı zorladı ama neyse ki açılmadı. Greer gerilmişti. Tüm vücudunun hissetmiş olması etkileyiciydi.

"Saidh, tatlım? İyi misin?"

Saidh gözlerini sımsıkı kapattı.

"Ses versen iyi olur yoksa bütün kaleyi ayağa kaldıracak," diye fısıldadı Greer kulağına.

Saidh başını sallayıp gözlerini açık tutmaya zorladı, "Evet."

"Emin misin? Çılgılık attığını duydum, canım. İstersen..."

"İyiyim," dedi Saidh sesini biraz daha ikna edici olmaya zorlayarak. "Gerçekten, leydim. Rahatsız ettiğim için özür dilerim. Sadece kâbus gördüm," dedi yorgun bir sesle alnını Greer'a yaslayıp söylediği şeyin gerçekten pek de uzak olmadığını düşünerek. Güzel bir rüya olarak başlayan şey, Greer içine girdiğinde tam bir kâbusa dönüşmüştü. Aman Tanrım, ilk birleşmenin acılı olduğunu duymuştu ama bu..."

"Konuşmak ister misin?" diye sordu Leydi MacDonnell. "Kâbusunu anlattırsan belki faydası olur."

"Hayır," dedi Saidh bir çırpıda dehşet içinde kapıya bakarak. Kilide rağmen her an açılmasından korktu.

Bir şey memesine dokundu. Eğilip Greer'ın elini geri çektiğini görerek şaşırdı. Ağzına sokup başparmağını ıslattıktan sonra meme ucunu okşamaya başladı. Sertleşip belirginleşen meme ucunun etrafı koyulaşarak gerilmeye başladı.

Saidh izlerken yutkundu, aynı şeyi diğer memesine de yapmaya başlayınca soluğu kesildi. Yüzüne bakmak için kafasını kaldırıncı Greer öpmek için eğilip Saidh'in birleşmeleriyle sona erdiğini düşündüğü zevki tekrar canlandırmak için dilini ağzına soktu.

"Sıcak bir şey ister misin? Hizmetçilerden biriyle şarap ya da rom yollayabilirim. Belki iyi gelir."

"Hayır," dedi inleyerek Greer dudaklarını çektiğinde.

"Hayır mı yoksa evet mi dedin, canım? Kapının arkasından seni zor duyuyorum."

Saidh başını iki yana sallayıp konsantre olmaya çalışarak derin bir nefes aldı, "Sizi rahatsız ettiğim için çok özür dilerim,

leydim. Nezaketiniz için minnettarım ama hayır, sadece uyumak istiyorum.”

“Pekâlâ, tatlım,” dedi Leydi MacDonnell. Bu arada Greer memelerini bırakıp aşağılara kaymış, Saidh’in en hassas noktasını okşamaya başlamıştı.

Saidh dudaklarını ısırıp Greer’ın kollarına yapıştı.

“Ama eğer fikrini değiştirir ya da bir şeye ihtiyaç duyar-
san koridorun sonundayım, tatlım. Uyandırmaktan çekinme,”
dedi Leydi MacDonnell. “İstersen gelip beni görebilirsin. Tamam mı?”

“Ah, evet,” dedi Saidh nefes nefese bacaklarını kaldırıp Greer’ın kalçalarına dolayarak..Topuklarını poposuna bastırıp okşamalarının tadma varırken onu kendine doğru çekti.

“Tamam öyleyse, iyi uykular canım. Sabah görüşürüz.”

“Evet,” dedi Saidh neredeyse bağırarak. Greer dışarı çıkıp tekrar içine girdi. Bu defa şaşırtıcı derecede az acımıştı ve Greer okşamaya devam edip Saidh vücudunu, kollarını, bacaklarını ona dolamaya başladıkça, bedeni gerilerek lordu orada tutmaya çalışınca daha fazla zevk hissetti.

Greer, Saidh’in yüzünü göğsüne bastırınca dudaklarını tenine doğru çevirdi. İçinde yükselen sesleri bastırmak için böyle yaptığını biliyordu. Greer içindeki baskıyı artırdıkça boğazından gelen küçük inlemeler adamın teninde boğulup çok fazla duyulmuyordu. Aniden Saidh’i okşayan elini geri çekip kalçalarını kavrayarak iyice kendine çekti. Saidh çoktan kendinden geçmişti bile. Greer kükremeye benzer bir ses çıkardığında Saidh’in adamın göğsüne bastırıldığı dudaklarından da zevk dolu bir çığlık yükseldi.

Bölüm Sekiz

Saidh yuvarlanarak sırtüstü dönüp tembel tembel gerinirken vücudunun bazı bölgeleri müsaade etmeyince durdu. O bölgelerden biri her zaman rahatsızlık duyduğu yerlerden değildi. Gece olanları ve ne yaptığını hatırlayınca gözleri bir anda fal taşı gibi açıldı.

Ne yaptıklarını düşünerek Greer'ı yanında görebilmek umuduyla başını yastıkta çevirdi ama gördüğü tek şey yanındaki boşluktu.

Hemen yatakta doğrulup etrafına bakındı ama adamın daha önce orada olduğuna dair tüm ipuçları yokolmuştu. Şöminenin önündeki kıyafetleri gitmişti, gece yerde bıraktıkları çarşaf da yoktu. Şu anda üzerinde duran ve onu örten şeyin o çarşaf olduğunu farketti. Ama ilk birleşmelerinden sonra Greer'ın mutfağa inip getirdiği yiyecek ve içeceklerden de eser yoktu. Ateşin başında yere oturup yemeklerini yemişlerdi, yani en azından yemeye başlamışlardı ama bir şekilde dikkatleri dağılmıştı ve sonunda Greer'ın yerde eteklerini kaldırmasıyla son bulmuştu... tabii eğer etek giyiyor olsaydı ama giymiyordu.

Sonrasında yatağa döndüler ve sonra Saidh lordun koynuna girip sarılarak uykuya daldı. Ancak bir süre sonra Greer'ın okşayışlarıyla uyandı ve yeniden birlikte oldular.

Saidh tatmin olmuş bir halde içini çekerek kendini yatağa bıraktı. İlk birleşmeleri korkunçtu, en azından içine girdiği ilk an, sonrasında her şey çok daha iyiydi. Bir iki kez daha hafif bir acı hissetse de, o âna ulaşana dek Greer onu hazzın doruklarına çıkardığından acıyı umursamıyordu bile.

Greer'ın dün gece yaptıklarını hatırlayınca kasıklarının en üst noktası bir karıncalanmayla canlandı. Saidh gözlerini kapatarak anılara daldı. Bir süre sonra parmaklarını çarşafın altına kaydırıp çekinerek kendine dokundu, Greer'ın ona dokunduğunda ne hissettiğini merak ediyordu.

İlk kez kendine dokunuyordu, ne kadar yumuşak ve kaygan olduğuna çok şaşırdı. Elbette kendi kendine dokunmak aynı hissi vermiyordu. Greer'ın varlığını özledi, bedeninin sıcaklığını, sarhoş eden kokusunu, dudaklarında bıraktığı tadı.

Birdenbire nerede ve ne yapıyor olduğunu merak ederek elini çekti ve çarşafı kenara iterek yataktan sıçradı. Hemen getirdiği tek bavula koşup Sinclair'den yanında getirdiği birkaç elbiseyi çıkarıp deneyerek hangisini giyeceğine karar vermeye çalıştı. Hayatında ilk kez ne giyeceğini umursuyordu. Greer'a hoş görünmek istiyordu. Durum böyle olunca elbette elbiselerinin çoğunu başka bir yerde bırakmış olması can sıkıcıydı.

Kapı çaldığında elbiseleri birbirini ardına giyip çıkarmaktan yorgun düşmüş bir halde söyleniyordu. Durup şaşkınlıkla kapıya bakarak Greer olabileceğini düşünüp koştu, yüzüne bir tebessüm yayılmıştı. Neyse ki kapıyı ardına kadar açmama konusunda yeterli sağduyuyu kazanmıştı. Hafifçe aralayıp baktı, böylece çıplak olduğu gözükmecekti.

Ama gelenin Greer değil de bir hizmetçi olduğunu görünce hayal kırıklığına uğradı. Saidh boş gözlerle kadına baktı. "Evet?"

"Lordum sizin için bir banyo hazırlanmasını emretti," dedi kadın gülümseyip reverans yaparak.

“Aa,” diye mırıldandı Saidh kadının arkasındaki hizmetçi ordusuna dikkatle bakarak. İkisinin elinde kocaman bir küvet vardı ve yarım düzinesi de su dolu kovalar taşıyordu. Greer’ın düşünceli tavrıyla yüzündeki tebessüm biraz daha yayıldı. Kapıyı kapatıp, “Bir dakika,” diye bağırdı.

Yatağa koşup en üstteki çarşafı çekerek vücuduna sardı. Tam dönecekti ki gözü yatağın üstündeki kan lekesine takıldı. İlk birleştikleri, bekaretini kaybettiği yerdeydi. Yüzünü buruşturup, “Girin,” diye bağırmadan önce yerdeki örtüleri hızlıca lekenin üstüne attı.

Kapı bir anda açılınca Saidh hızla dönüp hizmetçiler ellerindekilerle telaşla koştururken lekeyi kapatmak için örtülerin üstüne oturdu. İşlerini çok hızlı yapıp dakikalar içinde tek sıra halinde odadan çıktılar. Arkalarında üzerinden buharlar çıkan bir banyo bırakmışlardı. Saidh’le kapıda ilk konuşan kadın dışında hepsi dışarı çıktılar. Kadın diğerlerinin arkasından kapıyı kapatıp Saidh’e gülümsedi.

“Leydi MacDonnell hizmetçisiz geldiğiniz için onu Sinclair’de bırakmış olabileceğinizi söyledi. Burada olduğunuz sürece onun yerini almamı istedi,” dedi ve hemen ekledi, “Tabii sizin için de uygunsuz?”

“Ah,” dedi Saidh tereddütle. Geçen bir yıl boyunca hizmetçisiz olmaktan çok memnundu ama bunu pek dillendirmese iyi olurdu. Leydi MacDonnell, bir hizmetçisi olmadığı için dehşete kapılmış olmalıydı ama Saidh yeniden bir tane olması fikrinden pek memnun olmamıştı. Erin’i ne kadar sevse de, kadının her fırsatta onu daha düzgün bir leydi yapabilme uğraşları sinirini bozuyordu. Sürekli Saidh’in saçlarından yakıp uğraşarak saçmasapan lüleler yapıyordu. Banyoya gelince, kadın hiçbir işe yaramadığı gibi sadece canını sıkıyordu. Sanki kendisi yapamıyormuş gibi kollarını bacaklarını yıkamaya çalışıyor ve banyoyu güzel kokması için çeşitli baharatlarla dolduruyordu.

Saidh saçındaki sabunu arındırmasına hayır demezdi ama onun haricinde banyo konusunda yardım istemiyordu. Ödünç bir hizmetçi teklifine hayır diyemezdi. İcini çekerek ayağa kalkıp, "Ben yıkadıktan sonra saçımdaki sabunu arındırırsan çok sevinirim ama onun dışında yardıma ihtiyacım yok."

"Nasıl isterseniz, leydim," dedi kadın karşı çıkmadan.

Saidh rahatlayarak başını sallayıp üzerinden buharlar tüten küvete yürüdü.

"Adın ne?" diye sordu çarşafı atıp küvete girerken.

"Joyce, leydim," dedi kadın Saidh'e sabun ve bir parça bez vererek.

"Teşekkür ederim," diye mırıldandı Saidh eşyaları alarak.

"Rica ederim." Joyce tam dönecekken Saidh'in sabunu beze sürttüğünü görünce durdu. Biraz tereddüt etse de nazıkçe, "Önce saçınızı yıkarsanız daha iyi olur. Böylece saçınızı temiz suyla durulamış olursunuz. Hem de vücudunuzun geri kalanını yıkarken saçınız kuruşmuş olur."

"Ah." Saidh kaşlarını çatarak sabunlu beze baktı. Erin de hep önce saçını yıkatmaya çalışırdı ama hiçbir zaman nede-niyle ilgili açıklama yapmadığından Saidh onu geçiştirirdi. Ama Joyce'un söylediği mantıklıydı. Tam tersine Saidh saçının sabunlu değilken daha kolay yıkanacağını düşünmüştü. Ayrıca kuruması için sonradan zaman kazanacak olması da harikaydı.

Joyce çekinerek gülümseyip, "Siz saçlarınızı yıkarken bezi alıp kenara koyayım mı?"

"Evet, lütfen." Saidh bezi uzattı ve Joyce alıp kuruması için şöminenin önünde duran küçük tabureye serdi.

"Siz banyo yaparken odayı toplayıp yatağı düzelteyim mi?" diye sordu Joyce dönüp Saidh'in yere bıraktığı çarşafı almak için eğilerek.

"Hayır!" dedi Saidh panik halinde ve sonra zoraki gülüm-

seyip başını iki yana salladı. "Şimdilik sadece çarşafı yatağın ayak ucuna koy Joyce. Bugün yatak dağınık kalsın."

Joyce'un kaşları yukarı kalktı ama sadece başını sallayıp çarşafı yatağın ayak ucuna serdi.

Saidh saçlarını yıkamaya koyuldu, temkinli bakışları her an hizmetçinin üzerindeydi. İhtiyacı olan son şey yatağın ayak ucundaki kan lekesini açıklamaktı ama yine de ne olur ne olmaz diye bir bahane bulmaya çalıştı.

"Şimdi ne yapmamı istersiniz?" diye sordu Joyce tereddütlerle ona dönerek.

Saidh duraksayarak yanında getirdiği küçük sandığın etrafına dağılmış elbiselere baktı.

"Geldiğinde ne giyeceğime karar vermeye çalışıyordum," diye açıkladı başıyla geride bıraktığı dağınıklığı işaret ederek. Boğazını temizleyip ekledi, "Belki temiz olanları ayırıp bana hangisinin daha çok yakışacağını söyleyebilirsin."

"Elbette." Joyce'un yüzü sevinçle parladı ve hemen elbise-leri toplamak için fırladı. Saidh sabunla saçına masaj yapmaya başladı. Bir dakika sonra küvetteki yerini değiştirdi. Bacaklarını havaya kaldırıp küvetin diğer ucuna uzatarak başını geriye atıp suya soktu. Suyun içinde sallayıp sabunu arındırmaya çalıştı.

"Saçınızı yıkayabilmeniz için birkaç kova su ayırdım."

Saidh duyabilmek için başını sudan çıkardı.

Joyce bir kez daha küvetin yanına geldi. Nazıkçe gülümseyip, "Saçlarınızı iyice durulayalım."

"Ah... tamam," dedi Saidh zayıf bir tebessümle ve Joyce boş bir kovayı alıp dolu olan diğer ikisinin arasına koyarken onu izledi. Önce kaynar su dolu kovadan, sonra da ılık olandan su aldı. Sıcaklığını kontrol ettikten sonra ikna olarak başını sallayıp doğruldu.

"Kafanızı biraz geriye doğru eğin," dedi Joyce. "Şunu da gözlerinize tutun ki sabunlu su kaçmasın."

Saidh temiz bez parçasını kabul edip sıkıca gözlerine bastırdı. Başını geriye attı, ılık su saçlarından sırtına doğru akar-ken memnuniyetle iç geçirdi.

"Bir kova daha dökünce tamamdır," dedi Joyce ve Saidh itaatle olduğu şekilde kalıp bekledi. Bir dakika sonra başından aşağıya bir kova daha su döküldü.

"İşte oldu," dedi Joyce. Kadının sırlıslıkla saçını topladığını hisseden Saidh gerildi ama sonra, "Sadece fazla suyu sıkıp bir parça bezle saracağım ki hem kurusun hem de banyonuz bitene kadar saçlarınız tekrar sabunlu suya düşmesin," deyince rahatladı.

Joyce konuşurken dediği şeyi yaptı ve Saidh bezi gözle- rinden çekip kadın saçlarını sararken küvetin içinde yavaşça oturdu.

"Teşekkür ederim," diye mırıldandı Saidh.

"Benim için bir zevkti," dedi Joyce ve gözleri için kullandığı nemli bezi elinden alıp sabunlu bezi verdi. "Şimdi gidip elbiselerinizi ayıracağım. Yardıma ihtiyacınız olursa seslenin."

"Teşekkür ederim," dedi Saidh tekrar şaşkına dönmüş bir halde. Joyce'a ısınmaya başlamıştı. Erin gibi rahatsız etmiyordu. Belki de Erin'den daha genç olduğu içindir. Saidh'den fazla büyük görünmüyordu. Galiba bu yüzden onu azarlayıp bez- dirmeye çalışmıyordu.

"Ne kadar zamandır bir leydinin hizmetçisisin?" diye sor- du Saidh merakla, kollarını ve omuzlarını yıkamaya başlarken.

Joyce kıkırdadı. "Aslında değilim. Mutfakta çalışıyorum ama büyük partiler gibi çeşitli durumlarda geçici olarak, bir sebeple yanında hizmetçisi olmayan leydilerle ilgileniyorum."

"Geçici olarak bu işi yapan birine göre çok fazla bilgilisin," dedi Saidh kollarını temizlerken.

"Evet, şey, her leydiden bir şey öğreniyorum," dedi Joyce gülümseyerek. "İlk önce saçların yıkanması gerektiğini ve en

iyi nasıl temizleneceğini öğreten Leydi MacKendrick'ti. Eğer bütün sabunu arındırmazsak saçın düz ve cansız olacağını söylemişti. Leydi MacKendrick'in güzel saçlarına herkes hayrandır."

"Başka neler öğrendiğini anlatsana," dedi Saidh bacaklarından birini küvetin dışına çıkarıp sabunlamaya başlarken.

"Leydi Buchanan uyandı ve banyosunu yapıyor, lordum."

Greer izlediği iki adamından başını çevirip yanındaki çite oturan Alpin'e başını salladı. Çocuğa hafifçe gülümseyip homurdandı, "Güzel. Öyleyse sadece Bowie'nin yüzmeden dönmelerini bekliyoruz."

"Döndü," dedi Alpin ahırları işaret ederek.

Greer ayağa kalkıp onlara doğru gelen adamı görmek için döndü. "Güzel. Öyleyse o çalışmayı devralırken biz yüzmeye gidebiliriz."

"Biz?" diye sordu Alpin telaşla.

Greer duymamış gibi yapıp talimatlarını vermek için Bowie'nin yaklaşmasını bekledi.

"Neden *biz* dediniz?" diye sordu Alpin, Greer sözünü bitirip Bowie yanlarından uzaklaşırken.

Greer çocuğa döndü. Kolundan tutup tünediği yerden indirerek alay edercesine sordu, "Daha sık banyo yapmam konusunda dırdır eden sen değil miydin?"

"Evet ama savaştayken dırdır etmezsem haftalarca banyo yapmadan duruyordunuz," dedi Alpin, Greer onu çitten aşağıya çekerken. "Ve ayrıca ben küvette sıcak bir banyoyu kast etmiştim, içinde her tür balık ve yarattığın olduğu buz gibi bir gölü değil."

"İçeride banyo yapmak leydiler ve çocuklar içindir... ve belki sadece kışın erkekler için," dedi Greer gönülsüzce. Sonra da toparlanarak ekledi, "Ama hava şimdi olduğu gibi iyiye, bir savaşı daima gölü tercih eder."

“Bugün çok iyi değil ama,” diye karşı çıktı Alpin, Greer onu ahırlara doğru çekerken. “Biraz serin.”

“Yaz ölüm çılgınlıkları atmadan önce sonbahar bize yaklaşmakta olduğunu haber veriyor,” dedi Greer omuzlarını silkerek.

“Eğer bu soğukta beni göle sokarsanız, duyduğunuz benim ölüm çılgınlıklarım olabilir,” dedi Alpin, kahya yanında Greer’ın atıyla görüldüğünde. “Zaten ateşim var ve yatağa düşmek istemiyorum.”

“Evet, biliyorum,” dedi Greer anlayışla Alpin’i ata bindirirken. Kendisi de arkasına binip kahyaya teşekkür ederek dizginleri aldı ve atı asma köprüye doğru sürdü. “Ve ben de bu yüzden tek başıma gitmek yerine birlikte gitmemizin daha iyi olacağını düşündüm.”

“Beni öldürmeye çalışıyorsunuz,” diye sızlandı Alpin birdenbire eyerin üstüne yığılarak.

Greer çocuğun başarılı tiyatroculuğu karşısında gözlerini devirip başını iki yana salladı. “Hayır. Sana yardım etmeye çalışıyorum. Ateşin var. Ve eğer düşürmezsek daha kötü olabilir. Bence soğuk su çok iyi gelecek. Yoksa sülükler ve yara lapaları kullanmak zorunda kalacaksın.”

“Sülük istemiyorum,” dedi Alpin dehşet içinde. “Onlardan nefret ediyorum.”

“Biliyorum,” dedi Greer. Dudaklarını sıkarak ekledi, “Ama sürekli başımın etini yemenden o kadar hoşlanıyorum ki yüzlemek işe yaramazsa ne yapılması gerekiyorsa onu yapacağım. Sülükler de buna dahil.

Alpin homurdanarak Greer’a iyice sokuldu. Greer çocuktan yükselen ateşi fark edince kaşlarını çatı. Alpin için gerçekten endişeleniyordu. Saidh’in yatağında uyandığında gün ağarıyordu. Bir kez daha birlikte olabilmek için Saidh’i uyandırmak istedi ama o kadar huzurlu uyuyordu ki bugün zaten hissedeceği rahatsızlığına biraz daha eklemekten başka bir işe yara-

mayacağını düşünerek kendisini Saidh'in yatağından çıkmaya zorladı. Odadaki varlığına dair tüm izleri toplayıp kendi odasına geçti.

İçeriye girdiğinde odası boş görünüyordu ve Greer hemen üzerini değiştirip aşağıya indi. Kahvaltıdan önce hızlıca yıkanmak için atını alıp göle gitmek istedi ama normalde Bowie'nin atının durduğu boş ahır görünce yalnız olmak istiyorsa beklemesi gerektiğini anladı. Bowie de sabah erken saatte yüzmeyi seviyordu. Birçok kez gölde karşılaşmışlardı.

Greer sabırsızlıkla cıklayarak kahvaltısını yapmak için ağır adımlarla tekrar içeriye yürüdü ama canı sıkılmıştı. Yüzmediği için iştahı da açılmamıştı ve ayrıca Leydi MacDonnell, Saidh ya da Alpin de ortalarda yoktu. Leydi MacDonnell'in önceki gece pek iyi hissetmediğini biliyordu ve muhtemelen hâlâ dinleniyor olmalıydı. Saidh'i de kendisi uyutmadığı için geç yatmıştı. Ama Alpin'in yokluğu hayraalamet değildi. Avluyu ve kalenin her yerini aradıktan sonra odasına döndü ve aslında boş olmadığını gördü. Çocuk yatağın ayak ucundaki örtü yığınının altında tir tir titriyordu.

Alnuna dokununca endişesi daha da arttı. Çocuğu sarsarak uyandırıp kahvaltısını yaptırmak için aşağıya indirdi. Bütün itirazlarına rağmen yeteri kadar yediğinden emin olmak için başında bekledi. Sonra mutfağa gidip aşçıya ocağa banyo için su koymasını söyledi, sonra da Alpin'in yanına döndü ve yukarıya çıkıp yatağından birkaç örtü kapmasını ve Leydi Saidh'in kapısında beklemesini söyledi. Uyandığını gösteren ilk seste mutfağa koşup banyoyu yukarı çıkarmalarını söylemesi gerekiyordu. Sonra da dışarı çıkıp Greer'a haber verecekti.

Çocuk söyleneni yaptı, Bowie geri döndü ve şimdi de Greer Alpin'i soğuk suya girmeye ikna etmeye çalışıyordu ve biraz gözünü korkutmak zorunda kalmıştı. İnanaşa göre yapılması gereken şey bütün camları kapatıp hastayı sımsıkı sararak odayı iyice ısıtmak ve böylece ateşi düşürmekti. Ama Greer

çok bilge bir şifacıyla tanışmıştı ve adam bunun yanlış olduğunu, çok yüksek ateşin beyne zarar verebileceğini, ateşi daha da yükseltmek yerine bedeni soğutmanın daha iyi olacağını söylemişti.

Hiç kimsenin yapabileceğini ummadığı bir zamanda o şifacı hayatını kurtarmıştı. Onun tavsiyesine uyup Alpin'i soğutacaktı. Eğer işe yaramazsa... o zaman başka bir şey denerdi.

"İşte oldu."

Saidh, Joyce'un tuttuğu aynaya baktı. Aynadaki yansımasını görünce gözleri hayretle kocaman açıldı. Şaşkınlıktan ağzı açık kaldı. "Ne kadar hızlı yaptın. Çok tatlı oldum."

Joyce gülererek aynayı kenara bıraktı. "Leydim, Tanrı sizi çok güzel yaratmış. Ben sadece saçınızı tarayıp gün içinde yüzünüze düşüp sizi rahatsız etmesin diye minik birkaç örgü yaptım.

Tam olarak öyle yapmıştı. İnce uzun bir örgü yapmak için saçının bir tarafından birkaç tutam aldı, sonra diğer tarafa da aynı şeyi yaptı ve ikisini birlikte başının arkasında topladı. Örgüler saçının geri kalanının yüzüne gelmesine engel oluyordu. Çok akılcıydı. Saçı yüzüne düşmediğinde kılıcıyla daha iyi dövüşebilirdi... ama çok hoş gözüküyordu... ve bir leydi gibi, diye düşünüp şaşırdı. Çok zamanını almamıştı bile, fazla zahmetli de değildi.

Saidh kadına mutlu bir şekilde gülümseyip ayağa kalktı. "Bu işte çok iyisin Joyce. İyi ki buradasın."

"Ah, çok nazıksınız, leydim. Fazla bir şey yapmadım," dedi Joyce.

Saidh gülümseyerek uzanıp minnetle elini sıktı ve sonra Erin yerine Joyce'un ona hizmet etmesinin çok eğlenceli olacağını düşünerek kapıya yöneldi. Giderken kadını yanında götürebilmek için Leydi MacDonnell ya da Greer'ı ikna edip edemeyeceğini düşündü. Leydi MacDonnell böyle bir cevherden ayrılmak konusunda pek istekli olmayabilirdi.

Leydi MacDonnell'ı düşününce, kadının dün gece tam Greer'la birleştikleri an çılglık attığında endişelenerek kontrol etmek için kapıya geldiğini hatırladı ve dudağını ısırıldı. Kadına çok kaba davranmıştı, kapının arkasında ayakta bekletmişti ama o an çok da fazla seçeneği yoktu. Gidip özür dilemesi gerektiğine karar verdi.

"Leydi MacDonnell nasıl?" diye sordu kapıyı açıp Joyce'un önünden koridora çıkarken.

"Odasında istirahat ediyor ama sanırım düne göre daha iyi hissediyor," dedi Joyce.

"Peki Lord MacDonnell?" diye sordu Saidh çok meraklı görünmemeye çalışarak.

"Ah, bu sabah çok iyi ve zindeydi," dedi Joyce. "Buraya geldiğinden beri onu bu kadar neşeli görmemiştim. Leydi MacDonnell ve Alpin'in hastalığı ona uğramamış gibi gözüküyor."

"Alpin hasta mı?" diye durakladı Saidh şaşırarak kadına dönüp.

"Evet," dedi Joyce iç geçirerek. "Ve Leydi MacDonnell'dan daha ağır görünüyor. Leydi MacDonnell sadece yorgun ama küçük Alpin ateşli, bu sabah lord onu zorla kahvaltıya götürürken tir tir titriyordu."

Saidh üzülerken merdivenlerden inmek için döndü. Çocuğun nasıl bir baş belası olduğunu düşününce hastalığına üzülmesine kendisi de şaşırdı.

"Ah, nerdeyse unutuyordum," dedi Joyce birdenbire en alt basamağa ulaştıklarında. "Aşçı sabah ilk iş olarak istediğiniz elma tatlısını yaptığını söyledi. Ne zaman arzu ederseniz alabilirmişsiniz."

"Aa," dedi Saidh. Fenella'yı yumuşatıp bir çeşit akrep olup olmadığını ve öldürmenin doğasında olup olmadığını öğrenme planını tamamen unutmuştu.

Pekâlâ, diye düşündü Saidh, nasıl olsa kahvaltı yapacaktı.

Elma tatlısını birlikte kahvaltı yapmak için Fenella'nın odasına çıkarabilirdi.

"Teşekkür ederim Joyce," dedi Saidh alçak sesle mutfağın kapısına yönelirlerken.

Aşçı iri yarı, kırmızı suratlı, sürekli gülümseyen bir adamdı. Saidh'i neşeyle selamlayıp elma tatlısını gurur ve memnuniyetle uzattı. Kuzeni için yaptırdığını öğrenince daha mutlu oldu.

Saidh elindeki tatlıyla ve Fenella'yı çok seven aşçıyla diğer hizmetçilerin bakışları altında mutfaktan çıktı. Hiç kimse Allen'ın ölümüyle alakası olduğunu düşünmüyordu ve Leydi MacDonnell'ı ne kadar sevseler de zavallı Fenella'yı böyle acılı bir zamanda kocasını öldürmekle suçladığı için ayıplıyorlardı.

Saidh merdivenleri çıkarken ya yanıhıyorsa diye düşündü. Ne de olsa Leydi Mac Donnell öyle olabileceğini söylemişti. Üstelik Fenella'nın ilk kocasının ölümünün haydutlarla ilgisi olmadığını bilmiyordu. Tıpkı Saidh'in Lord MacIver'in ağzındaki tüyden haberinin olmadığı gibi, ki bu hiçbir şeyi kesinleştirmezdi ama insanda şüphe uyandırıyordu işte.

Saidh kuzeninin odasının kapısında durdu ve tam vurmak için elini kaldırmıştı ki kapı bir anda açıldı ve Fenella kolundan tutup onu içeri çekti.

"Neredeydin?" diye bağırdı Fenella kapıyı çarpıp Saidh'e dönerek.

"Aşçıya senin için elma tatlısı yaptırdım," dedi Saidh elindeki tatlıyı uzatarak.

"Şimdiden bahsetmiyorum, dün bütün öğleden sonra ve hatta..." Aniden durup burnunu çekerek tatlıya baktı. "Elma tatlısı mı?"

"Evet." Saidh tatlıyı uzattı. "Hâlâ sıcak, fırından yeni çıktı."

"Harika kokuyor," dedi Fenella.

"Evet. Dün Alpin'le çıkıp senin için elma topladık."

“Sahiden mi?” diye sordu Fenella şaşırarak.

Saidh başını sallayıp omuz silkti. “Şey, elma tatlısını ne kadar sevdiğin aklıma geldi ve seni mutlu edebileceğini düşündüm.” Yüzünü buruşturarak ekledi, “Dün akşam yemeğine yetiştirebileceğini düşünerek elmaları aşçıya verdim ama çok geç olmuştu. O yüzden bu sabah erkenden yapmış.”

“Ah, Saidh. Ne kadar kibarsın,” dedi Fenella gülümseyerek.

Saidh de tebessümle karşılık verdi ve sonra etrafına bakınıp odanın köşesinde duran, daha önceki ziyaretlerinde farketmediği küçük masanın üstüne tatlıyı koymak için o tarafa yöneldi.

“Dün gece yemekten sonra yanına gelmek istedim ama pek iyi değildim, gidip erkenden yattım,” dedi Saidh kuzenine dönerek. Yalan değildi, Greer’ı salonda bırakıp dinlenmek için yukarı çıkarken kendini iyi hissetmiyordu. Yaşlı kocakarılar gibi huysuzdu. Ve erken yatmıştı ama yalnız değildi.

“Kendini iyi hissetmediğini anlamıştım,” dedi Fenella kaşlarını çatarak. “Kâbus gördüğünü biliyorum. Çığlık attığını ve Leydi MacDonnell’in seni kontrole geldiğini duydum.” Sonra da sırtarak ekledi, “Yaşlı kadını koridorda bırakıp seni kontrol etmek için yatağından çıkıp geldiğinde kapıyı bile açmaman çok kabaydı.”

“Ah,” dedi Saidh cılız bir sesle. Çok kaba davrandığı için kendini suçlu hissediyordu. Fenella’nın yanından çıkınca hemen gidip kadını kontrol etmeliydi ve düşünceli davranışı için teşekkür etmeliydi. Bu düşünceleri bir kenara bırakıp Fenella’ya baktı ve tatlı yemeye çağırdı. “Hadi gel, kahvaltını yap. Senin için yaptım.”

“Kahvaltımı çoktan yaptım,” dedi Fenella masaya doğru yürürken. “Ama elma tatlısını kaçırمام. Sen de yemelisin. Elmaları sen topladın.”

“Teşekkür ederim,” diye mırıldandı Saidh ve tatlıdan bir parça kapı.

"Gelsene." Fenella yatağına dönüp oturdu ve yanındaki yeri işaret etti. "Leydi MacDonnell bana eşya bile koyamayacağım bu küçük odayı layık gördüğü için burda yemek zorundayız." Kaşlarını çatarak ekledi, "Sanırım hayatımın geri kalanını bu hücrede geçirmek istemiyorsam kendime bir koca bulmalıyım."

Saidh hayretle yüzüne baktı. Daha bir gün önce Greer'ın göğsünde ağlayıp sızlıyordu, Allen'ın gerçek aşkı olduğunu söyleyip hıçkırıklara boğuluyordu. Şimdi de tekrar evlenmeyi mi düşünüyordu yani?

Fenella bakışlarını fark ederek somurttu. "Mantıklı olmak zorundayım Saidh. Eski kocamın, beni onu öldürmekle suçlayan ailesinin merhametine kalmış genç bir kadınıym."

"Greer, Allen'ı öldürdüğünü düşünmüyor," dedi Saidh alçak sesle.

"Evet." Fenella içini çekti. "O da çok nazik ve yakışıklı, benim Allen'ım kadar düşünceli ve nazik görünüyor." Bakışlarını düşünceli bir biçimde tavana çevirdi ve hafifçe çenesine vurarak mırıldandı, "Onun da beni kendi zevkleri için sıkıntıya sokmayacağına bahse girerim. Belki de Allen gibi o da bunlara takılmıyordur."

Saidh ne söyleyeceğini bilemeyerek dudaklarını sıktı. Fenella'ya Allen'ın ona böyle şeylere takılmadığından değil, kadınlara ilgi duymadığından rahat bıraktığını söyleyebilirdi ama bu çok zalimce olurdu. Şu anda bunu bilmesine hiç gerek yoktu. Aynı şekilde Greer'ın çok güçlü ihtiyaçları olduğunu ve aşırı şehvet düşkünü olduğunu söylemenin de iyi bir fikir olmadığına karar verdi. İşine geldiği şekilde düşünmek isteyecekti, bu yüzden hiç yorum yapmayıp konuyu değiştirdi.

"Fenella, biraz evliliklerinden bahsetsene," dedi Saidh ve sözcükler ağzından çıkar çıkmaz irkildi. Sorusu suçlayıcı değildi ama sesi umduğu kadar sakin ya da gerçekten sohbet edip kadınların hep yaptığı gibi kıkırdayarak erkeklerden

bahsetmek ister gibi de çıkmamıştı. Ama zaten Saidh o tarz bir insan değildi... şey, yani genellikle öyle düşünürdü. Joan, Murine ve Edith'le pek çok defa sohbet etmişti ve onlarla bile bir iki kez erkeklerden konuşup gülüşmüştü.

Joan, Murine ve Edith'in, kendisine hem anne hem arkadaş olan annesi haricindeki ilk kız arkadaşları olduğunu farketti. Aman Tanrım, kızlarla kıkırdaşmak, bu saç stili... korkarak sanki hep sahip olduğu erkeksi tavırlardan çıkıp bir kıza dönüştüğünü düşündü. Bir sonraki adımda herhalde yanaklarını ve dudaklarını boyayıp içliğini çıkaracaktı.

Asla! diye düşündü dehşet içinde ama tekrar düşününce eğer eteğinin altına içlik giymezse Greer'ın işini yapmasının daha kolay olacağını fark etti. Sadece kendi eteğini ve onunkini kaldıracaktı ve...

"Neyi bilmek istiyorsun? Sana zaten anlatmıştım."

Saidh gözlerini kırıştırdı ve Fenella'nın kendisine gücendiğini fark etti. Duraksayarak ihtiyacı olan bilgiyi almak için daha diplomatik bir yol bulmaya çalıştı ama ne yazık ki aklına bir tane bile gelmedi. Hem de Fenella'ya doğruyu söyleyip onu gafil avlamak, lafı dolandırıp gerçeği söylemesini beklemekten daha çok işe yarayacak gibi geliyordu Saidh'e. İçini çekerek dimdik oturdu ve gözlerinin içine bakarak sordu, "Leydi MacDonnell'in, yaşlı MacIver'la düğününüze katıldığını biliyor muydun?"

Fenella şaşırarak gözlerini kırıştırdı. "Hayır. Öyle miymiş?"

"Evet. Hatta cesedi yıkayıp defne hazırlanmasına yardım eden kadınların arasındaymış."

"Aa." Fenella suratını buruşturdu. "Benim de yardım edeceğimi düşündüler ama ne yapacağımı bilmiyordum. Kocamı kaybetmişim ve nerede durmam gerektiğinden ya da bana ne olacağından emin değildim. Pek yardım edebilecek durumda değildim."

"Anlayışla karşıladığından eminim. Ama sorun şu ki; ve Leydi MacDonnell'in Allen'in ölümüyle ilgin olduğundan

şüphelenmesinin de nedeni, MacIver'ın yüzünü yıkarken gözlerinin kanlanmış olduğunu fark etmiş ve ağzında bir de kaz tüyü bulmasıymış. Yani iki ipucu da yastıkla boğulmuş olabileceğini gösteriyormuş."

Fenella uzun bir süre donup kaldı ve sonra da ayağa fırlayıp öfkeyle üzerine yürüdü. "Kocamı öldürdüğümü mü düşünüyorsun," diye suçladı Saidh'i.

Saidh omuzları dimdik ayağa kalkıp sertçe yüzüne baktı. "İlkini öldürdüğünü biliyorum," diye hatırlattı alçak sesle. "Şu anda diğerlerini de öldürmediğinden emin olmaya çalışıyorum. Dört yılda dört ölü koca bir gelin için fazla büyük bir talihsizlik."

Fenella'nın omuzları düştü ve başını iki yana sallayıp üzülerek, "Ah, Saidh. Sen de mi?" dedi.

Saidh sert duruşunu bir kenara bırakıp iç geçirdi. "Fenella, ben sadece..."

"Çık dışarı," diyerek sözünü kesti Fenella sessizce.

"Ben..."

"Dışarı çık!" diye gürledi Fenella ve masaya koşup elma tatlısını kaptıktan sonra Saidh'e fırlatmak için döndü. "Al şu kahrolası tatlını da."

Saidh içgüdüsel bir hareketle başını eğdi ve arkasını döndüğünde tatlının parçalanmış bir halde kapıdan yavaşça aşağıya süzüldüğünü gördü. Toplamak ya da temizlemek için durmadı. O Fenella'nın sorunuydu. Başardım, diye düşündü kapıdan dışarı süzülürken.

Saidh kapıyı arkasından çektikten sonra koridorda teredditle durdu. Fenella'yı gördükten sonra Leydi MacDonnell'i kontrol etmek niyetindeydi ama şu an hiç havasında değildi. Kadın ona karşı çok nazikti, çılgılığını duyunca hasta yatağından kalkıp onu kontrole gelmişti. Ve Fenella'nın dediği gibi kapıyı açmamakla büyük kabalık etmişti. Tabii ki o an öyle bir şey yapmasına imkân yoktu. Çıplaktı ve Greer'ın kocaman be-

deni onu yatağa ivilemişti. Yine de ilgisi için kadına teşekkür edip onu yatağından kaldırdığı için de özür dilemeliydi.

Saidh içini çekerek leydinin odasına yöneldi.

Bölüm Dokuz

"Lordum?"

Greer, Bowie'nin ona yetişebilmesi için yavaşladı ama kaleye doğru yürümeye devam etti. Alpin'in uykudaki solgun yüzünden de gözünü ayırmadı. Suratını buruşturarak uyuyup uyumadığını düşündü. Greer çocuğu göle sokunca avazı çıktığı kadar bağırmıştı ve aynı Saidh gibi dışarı çıkabilmek için Greer'in üzerine tırmanmaya çalışmıştı. Ama çocuk Saidh'in yarısı kadardı. Yüzünü tırmalamasını engelleyip suda tutması pek zor olmamıştı. Alpin sakinleşip uykuya dalar gibi olduğunda ateşini ölçmek için yanağını alına bastırdı. O anda kuru olan tek yeri yanağıydı ama çocuğu suya sokmanın işe yarayıp yaramadığını anlayamadı. Biraz daha beklerse anlayabileceğini düşündü.

O sırada çocuğun yol boyunca ne kadar sessiz ve kıpırtısız olduğundan endişelenmekle meşguldü. Üzerindeki ıslak kıyafetleri çıkarıp hemen yatağa yatırmak istiyordu, bu yüzden Bowie'yi dinlemek için durmamıştı.

"Gözcüler birkaç dakika önce yaklaşmakta olan bir grup gördüklerini söylediler," dedi Bowie lorda yetişebilmek için bir yandan koştururken. "Buchanan sancağı taşıdıklarını söylediler ama henüz uzakta olduklarından tam emin olamamışlar."

"Ne?" Greer durup adama döndü. "Ama henüz öğle vakti bile değil. Öğleden önce gelmelerini beklemiyordum."

Bowie çaresizce omuz silkti. "Belki de onlar değildir. Adamlar bu mesafeden emin olamıyorlar."

"Büyük ihtimalle onlardır," dedi Greer ve yürümeye devam etti. "Aşçıyı uyarıp her şeyi hazır etmesini söyle ve sonra da kiliseye birini yollayıp pedere haber ver."

"Tamam, lordum," dedi Bowie ve Greer yoluna devam ederken aceleyle uzaklaştı.

"Leydi MacDonnell'ı görmeye gelmiştim," diye mırıldandı Saidh kadının kapısını açan hizmetçiye.

"Ah, Saidh, çok tatlısın." İçeriden Leydi MacDonnell'in sesi duyulunca hizmetçi geri çekilip girmesine müsaade etti.

İçeriye girdiğinde leydiyi ateşin başında örtülere sarınmış otururken buldu. Elinde de içinden buhar yükselen bir fincan vardı.

"Helen'in ilaçlarından biri," dedi Leydi MacDonnell yüzünü ekşitmekle gülmek arası bir ifadeyle. "İğrenç kokuyor ama işe yarıyor. Şimdiden iyi hissediyorum."

"Bu çok iyi," dedi Saidh karşısındaki sandalyeye otururken. "Kendinizi iyi hissetmenize çok memnun oldum. Sizin için endişelendim. Dün gece geldiğinizde kapıyı açmadığım için kendimi kötü hissettim. Korkarım ki..." Kaşlarını çatarak dikkatlice konuştu, "Doğruyu söylemek gerekirse, kalkabilecek halde değildim. Ağır bir şey beni yatağa çiviliyormuş gibi hissettim."

"Ah canım," dedi Leydi MacDonnell endişeyle. "Umarım benim hastalığıma yakalanmıyoursundur. Helen sana da ilaç hazırlasa iyi olur."

"Hayır," dedi Saidh hemen. Leydi MacDonnell'm zorla içtiği şeyin kokusunu alabiliyordu ve sadece kokusunun bile insanı korkutup iyileştirebileceğinden emindi. Gülmeye çalışarak

leydiyi rahatlatmaya çalıştı, "Bu sabah çok daha iyi hissediyorum ama Alpin'in hastalandığını duydum."

"Greer'in küçük adamı mı?" diye sordu leydi telaşla. "Çok yazık. Çok tatlı bir çocuktur."

Saidh yüzünü buruşturup çocuğu kesinlikle o şekilde tanımlamayacağını düşündü.

"Helen, Alpin'e ilaç hazırla da gidip çocuğu görelim," diye talimat verdi Leydi MacDonnell.

"Hemen, leydim," dedi hizmetçi ve odadan dışarı süzüldü.

"Durun, yardım edeyim." Saidh hemen ayağa fırlayarak kalkmaya çabalayan Leydi MacDonnell'in içeceğine uzandı.

"Teşekkürler tatlım," diye mırıldandı Leydi MacDonnell üzerindeki örtüleri çekiştirirken. Kıyafetini çoktan giymişti bile. Örtülerden kurtulunca içeceğine uzandı ve Saidh fincanı geri verdiğinde ürpererek ateşe döktü. "İğrenç bir şey. Bu pis şeyi içmektense hasta olmayı tercih ederim ama sakın Helen'a söyleme. Alınır."

Saidh güldü ama hemen başını salladı. "Sırrınız benimle güvende, leydim."

"Öyle olacağından emindim," diyerek gülümsedi Leydi MacDonnell ve sonra dönüp kapıya yöneldi. "Bugün gerçekten daha iyi hissediyorum ama Helen gereksiz yere telaşlanmayı seviyor. Ve aslında dün gece de hasta değildim, sadece çok yorgundum ve o da güzel bir gece uykusuyla geçti." Başını iki yana sallayıp kapıyı açmadan önce kapıda durup arkasına dönerek Saidh'i inceledi. "Dün gece gördüğün kâbuslar sana pek iyi gelmemiş. Biraz solgun ve yorgun görünüyorsun."

"Ah." Saidh'in yüzü kızardı. "Şey, sanırım biraz yorgunum."

"Öyleyse kesintisiz bir gece uykusu tavsiye ederim," dedi Leydi MacDonnell koridora doğru yürürken. "Peki, genç Alpin nerede? Umarım Greer o haliyle çocuğu soğuk koridorda uyutmamıştır."

"Hayır. Greer yatağının ayak ucunda uyusun diye onu kendi odasına gönderdi," diyerek Saidh leydiyi rahatlattı.

"Çok iyi, çok iyi," dedi Leydi MacDonnell hızlanarak. "Greer'ı hep sevmişimdir. Dışarıdan bakınca sert ve aksi görünür, savaşta da çok acımasızdır ama iyi kalplidir, çocuklara ve hayvanlara karşı çok naziktir. Bu her zaman iyi bir işarettir." Saidh'e göz atıp ekledi, "Ondan daha iyi bir koca bulamazsın."

Saidh inanamayarak kocaman gözlerle baktı. "Şey, ben... ben, yani o... zaten nişanlı değil mi?" diye sordu Saidh güçlkle duyulabilen bir sesle. Öyle olduğunu düşünmüştü. Soyuların birçoğu daha kundaktayken ya da kısa bir süre sonra nişanlanırdı. Saidh öyleydi mesela. Neyse ki Ferguson denen alçak herif hiçbir hak talep edemeden öbür dünyayı boylayıp Saidh'i kendisiyle evlenmekten kurtarmıştı.

"Hayır. Babası hiçbir zaman böyle bir şey planlama zahmetinde bulunmadı," dedi Leydi MacDonnell. "Greer'ın babası pek nazık ya da düşünceli bir adam değildi. Önünde öyle bir örnek varken Greer nasıl bu kadar kibar bir adam oldu merak ediyorum. Aslında hiç merak etmemek lazım, ondan nasıl davranmaması gerektiğini öğrenmiş olmalı."

"Olabilir," diye mırıldandı Saidh, Greer'ın odasının kapısı na vardıklarında. Leydi MacDonnell kapıyı açıp içeriye girdi.

Alpin yatağın ayak ucunda değildi, küçük bir lord gibi yatağın ortasına kıvrılmıştı. Greer'ın gömleklerinden birini giymişti, kolları uzun geldiği için iki kez kıvrılmıştı. Başında nemli bir bez vardı ve yatağın başucunda da bir hizmetçi oturmuş çocuğa et suyu çorba içiriyordu.

"Alpin, canım," diye şarkı söyler gibi mırıldandı Leydi MacDonnell yatağa doğru yürürken. "Hasta olduğunu duydum."

"Evet." Çocuk sırtarak yatakta oturdu. "Ama şimdi daha iyiyim. Çok kötüydüm, lord ateşimi düşürmek için beni zorla göle soktu. Soğuktan öleceğimi sandım ama işe yaramış gibi gözüküyor. Şimdi çok daha iyi hissediyorum."

"Lord hiç kalkmadan yatmanı söyledi," dedi hizmetçi sinirli bir şekilde göğsünde itip çocuğu tekrar yatırmaya çalışarak.

"Ama artık iyiyim," diye karşı çıktı Alpin doğrulmaya çalışarak. "Gerçekten."

"Korkarım haklılar, Alpin," dedi Leydi MacDonnell nazikçe ve yatağın kenarına oturup çocuğa gülümsedi. "Sahiden uzanıp dinlenmelisin. Şimdi iyi hissediyor olabilirsin ama Greer ateşini düşürmeyi başardığı için böyle hissediyorsun. Senin için çok endişelendiğini görebiliyorum yoksa sana kendi kıyafetlerini giydirip yatağını vermezdi."

"Evet." Alpin başını eğip ellerini üzerindeki yumuşacık kumaştan yapılmış gömleğin üstünde gezdirdi. Bir an sessiz kaldıktan sonra başını kaldırıp endişeyle sordu, "Beni tekrar göle götürmek zorunda kalmaz, değil mi?"

"Çok kötüydü, değil mi?" diye sordu Leydi MacDonnell anlayışla.

"Çok kötüydü," dedi ve sonra da kızgın bir suratla ekledi, "Ona sizin ateşi düşürmek için öyle yapmadığınızı söyledim ama beni dinlemedi."

"Ama ateşini düşürmüş," dedi Leydi MacDonnell.

Alpin memnuniyetsizce omuzlarını silkti ve Saidh çocuğun yüzünde birbiri ardına beliren karmakarışık ifadelere güldü. Sonra Saidh dışarıdan gelen kalabalık sesleri duyarak merakla pencereye döndü.

"Seslere bakılırsa misafirlerimiz var," dedi Leydi MacDonnell yumuşacık sesiyle ve Saidh dışarıya bakmak için cama doğru yürüdü ama geç kalmıştı. Bakmak için eğildiğinde avlu telaş içinde işleriyle uğraşan asker ve hizmetçilerle yeniden sessizliğe bürünmüştü.

"Greer nerede?" diye sordu Leydi MacDonnell hizmetçiye Saidh odaya geri dönerken.

"Pederle bir şey konuşmaya gitti," dedi hizmetçi omuz silerek. "Hemen döneceğini söyledi."

"Ah, Tanrım," dedi Leydi MacDonnell ve kapı birden açılıp adamlar içeriye doluşunca hepsi şaşkınlıkla kapıya baktı.

Saidh bir an saldırya uğradıklarını düşündü. Grubun başındaki adama bakmadan kılıcına davrandı. Uzun boylu, geniş omuzlu, uzun saçları yüzündeki yaranın yarısını kapatan adam Saidh'i fark edip hemen ona koştu. Bir boğa tarafından yere serilmek gibiydi. Saidh'in fırsat bulabildiği tek şey, adam onu havaya kaldırıp göğsüne bastırmadan önce kendini hazırlamaktı. Adam neredeyse gürleyerek, "Tamam, küçük Saidh. Geldik. O aşâğılık herifi öldürüp seni eve götüreceğiz."

"Aulay?" Saidh adamın kolları arasında güçlkle nefes alabiliyordu. Omuzlarından iterek biraz hava almaya çalıştı ve sonunda azıcık da olsa başararak akli karışmış halde sordu, "Kimi öldüreceksiniz? Ve burada ne işiniz var Tanrı aşkına?"

"O mesajı alıp da gelmeyeceğimizi mi düşündün?"

Saidh soruyu soran abisine dönüp kafası iyice karışmış halde baktı. Dougall, Aulay kadar iri ve güçlü ikinci büyük abisiydi. Aulay'in yüzündeki yara izi olmasa Dougall'la ikiz olduklarını sanabilirdiniz. "Ne mesaj?"

"Boş ver," dedi üçüncü büyük abi Niels gürleyerek onu Aulay'in kollarından kendine doğru çekerek. "İyi misin, tatlım? Canını çok acıttı mı?"

"Bırak da kız nefes alsın, Niels," dedi dördüncü büyük abi Conran öne atılıp Saidh'i ondan uzaklaştırarak. "Hepiniz kızı büyükbabanın savaşıla ilgili hep anlattığı bir in dolusu ayı gibi hırpaladınız."

"Büyükbaba hiç ayı görmedi," dedi beşinci abi Geordie iğrenerek. "Babam ayıların hepsinin büyükbaba doğmadan çok önce avlanarak öldürüldüklerini söyledi."

"Evet, ne yazık ki," dedi altıncı abi Rory içini çekerek. "Keşke öldürmeselerdi de etrafta dolaşan birkaç tane ayı olsaydı. Onlarla güreşmeyi çok isterdim."

"Seni lime lime ederdi," dedi Geordie.

"Hiç de bile!" diye atıldı Rory. "Asıl ben..."

Saidh araya girmezse kavga etmelerinin an meselesi olduğunu farkederek iki parmağını ağzına sokup gürültülü bir ısıklık çaldı. Bir anda sesi kestiler ve en genç olanları Alice sırtarak, "Onları ne zaman susturacağını merak ediyordum," diyerek sessizliği bozana kadar hiç kimse konuşmadı.

Saidh onu umursamayarak etrafını ağaçlar gibi sarmış yedi koca adama sert sert baktı. "Şimdi rica etsem biriniz bana burada ne siktiğimin haltını ettiğinizi açıklayabilir mi?"

"Aman Tanrım, savaşçılar gibi küfrediyor," dedi Alpin dehşet içinde. "Sanki Leydi Buchanan'ın kıyafetleri içinde Lord MacDonnell konuşuyor."

Abileri tekrar bağrıışmaya başladılar ve Saidh buna sebep olduğu için yataktaki çocuğa kızgın bir bakış fırlattı. Abileri onu iki kolundan tutup kapıya doğru sürüklemeye başlayınca onlara döndü. Yaşadığı dehşetle birkaç adım sürüklemelerine izin verse de sonra çırpınmaya başladı.

"Odama çıktıklarını söyleyerek neden bahsediyorsunuz siz?" diye sordu Greer hayretle büyük salondaki boş masadan Bowie'ye bakmak için dönerek. "Onları buraya oturtup içecek bir şeyler ikram etmenizi ve bir dakika içinde döneceğimi söylemenizi istemiştim."

"Evet ama kız kardeşlerinin nerede olduğunu sordular ve o sırada yanımızdan geçen Leydi MacDonnell'in hizmetçisi Tilda Teyzeniz'le birlikte Alpin'i kontrol etmeye gittiklerini söyledi. Buchananlar da..." Çaresizce omuzlarını silktilti. "Onları durduramadım. Yedi kişilerdi ve o kadar hızlıydılar ki ben nereye gittiklerini anlayana kadar merdivenlerin yarısına varmışlardı." Üst kattaki odalardan birinden gelen gürültüyle durup yukarıya baktı. "Aman Tanrım, yoksa teyzenizi suçlayıp ona mı saldırdılar?"

Greer küfrederek üst kata koştu. Bowie'nin ağırdan aldığı farkederek basamakları ikişer ikişer çıktı. Buchananların onun odasına çıktıklarını bilmiyor olsaydı bile, gürültü ve küfürlerden nerede olduklarını hemen bulurdu. Saidh, Alpin ve teyzesi için endişelenerek kapıyı açınca hayretle durdu.

Alpin onu bıraktığı gibi yatağın içindeydi, yüzüne heyecandan renk gelmiş halde oturuyordu. Teyzesi Tilda ve Alpinle ilgilenmesi için bıraktığı hizmetçi yatağın kenarında otuyorlardı. Üçü de dehşet içinde yatağın ucunda olup bitenleri seyrediyordu. Üç adam döşeme tahtalarının üzerinde yuvarlanarak kasıklarını tutmuş kıvranıyorlardı. Bir diğeri acı içinde dizlerinin üstüne yığılmıştı ve diğer üçü öfkeden deliye dönmüş Saidh'in yumruk ve tekmelelerinden kaçınarak onu kontrol altına almaya çalışıyorlardı.

Greer bağırarak için ağzını açmıştı ki Saidh'in etrafını çeviren üç abisinden birine aniden savurduğu tekmeyle durup irkilerek geri çekildi. Greer, kasıklarına yediği tekmeyle yere yığılan adamın acısını ruhunda hissetti. Sanki tekmeyle o yemiş gibi acıyla bacaklarını büküp kasıklarını tutmamak için çabaladı.

"Of, çok acımış olmalı," diye mırıldandı Bowie ve Greer silkenip öne atıldı.

"Burda lanet olası ne haltlar dönüyor?" diye gürledi.

"Gördünüz mü? Size söylemiştim!" dedi Alpin heyecanla. "Birbirlerine benziyorlar. Onun da ilk söylediği şey buydu."

Greer çocuğa ters ters baktı ama sonra hasta olduğunu hatırlayıp sayıkladığını düşünerek Saidh'e dönerken ayakta iki adam tarafından yere yıkıldı. Zemine çok sert çarptı, nefesi kesilmişti ve Saidh bir anda haykıran abilerinin üstüne ve dolayısıyla Greer'in üstüne atladığında henüz kendine gelmişti.

Tekrar soluğu kesilirken Greer inledi, bir daha nefes alamayacağından emindi. Ölmeyi beklerken, Saidh'in haykıran

sesini duydu, "Onu rahat bırakın, sizi koca ayılar! Onun hiçbir suçu yok!"

Nedense gülümsedi ve gözlerini açtığında kızın abilerinden birini kafasından, öbürünü kulağından tutup acımasızca bük-tüğünü gördü. Sırtarak hiç de adil dövüşmediğini düşündü.

"Günaydın, sevgilim," dedi Greer ona doğru baktı ve abile-rinin kafalarının üzerinde bakışları buluştu.

Saidh gözlerini kırpıştırarak sırttı ve nefes nefese cevap verdi, "Günaydın, lordum."

"Bütün bunlar onun yüzünden!" dedi Saidh'in kulağını bükmeye çalıştığı adam bağırarak. "Seni ondan kurtarmaya geldik, beyinsiz karı."

"Aman, Tanrım," dedi Leydi MacDonnell odadaki herkes nefesini tutmuş kopacak fırtınayı beklerken. İnleyip kıvranan adamlar bile sustu.

"Saidh, canım," dedi kafasından tuttuğu adam. "Dougall öyle söylemek istemedi."

Saidh bir an dondu kaldı ve sonra inanılmaz bir hızla ayağa fırladı. Kılıcını çekip düz tarafını Dougall'ın kışına hızla vura-rak haykırdı, "Onu hemen kaldır yoksa seni şişlerim, Dougall Buchanan."

Greer derin bir iç çeken Dougall'a baktı, adam teslim ol-muştu, ayağa kalkıp diğer kardeşine de kalkması için el uzattı. İkisinin ağırlığından kurtulan Greer çabucak ayağa kalkıp üs-tünü başını silkeleyen Dougall'ı ilgiyle seyretti. Greer'in üstü-ne atladığı için üzerinde silkeleyecek hiçbir şey yoktu aslında. Galiba ettiği hakaretten dolayı üzdüğü Saidh'i yatıştırmak için bir yol bulmaya çalışıyordu ya da öfkesi biraz söner umuduyla yüzleşmeyi erteliyordu. Belki ikisi de geçerlidir, diye düşündü Greer ve Saidh'e doğru yürüdü.

Ama yolu yedi asık suratlı adam tarafından kesildi. Az önce yerde yuvarlananlar bile birdenbire ayağa kalkıp önüne

çıkmuşlardı. İçlerinden ikisi yine de acıyla yüzlerini buruşturmuş ürkek ürkek duruyordu.

Greer bir kaşını kaldırdı. "Hanginiz Aulay' siziz?"

Saidh'in kasıklarına tekme attığı son adam öne çıktı. Çenesi gerilmişti ama onun dışında rahatsız olduğunu gösteren hiçbir belirti yoktu. Greer çok etkilenmişti çünkü adamların hâlâ yerde yuvarlanıyor olmalarını bırakın, acıdan ağlıyor olmaları gerekirdi. Düşünebildiği tek şey ya bu adamların böyle şeylere çok alışkın oldukları ya da hadım olduklarıydı.

"Ben Aulay, Lord Buchanan," diye homurdandı adam yüzündeki yaranın etkisiyle normalden daha öfkeli görünen bakışlarla.

Greer başını salladı. "Davetimi aldınız, değil mi?"

"Ne daveti?" diye sordu Saidh, bilinçsizce kılıcını indirerek ve aralarındaki adamların sırtlarına yaklaştı.

"Davet değildi ki. Savaş çağrısıydı," diye homurdandı Aulay.

"Evet, savaş çağrısıydı," dedi diğer kardeşlerden biri ve hepsi ileriye doğru tehditkâr birer adım attılar.

Greer adamlara dikkatle bakıp ne yazdığını hatırlamaya çalıştı. O anda, Saidh'in odasına geri dönmek için o kadar istekliydi ki aceleyle hareket edip mesajı adamlarından birine vermişti. Hemen harekete geçebilmek için mesajın bir an önce ulaştırılmasını istemişti. Şey olmuş olabilir...

"Saidh'in bekaretini bozduğunu yazmışsın," diye atıldı Aulay.

"Ne?" diye cırladı Saidh.

"Evet," diye onu doğruladı diğer kardeşlerden biri. "Yağmurda kalmış bekaşıüzümü tatlısı gibi seni bozduğunu yazmış."

"Yok artık," dedi Greer sinirle birilerinin böyle bir saçmalığı yazmış olabileceğine inanmasından utanarak. "Bekaşıüzümüyle ilgili hiçbir şey yazmadım."

"Ah, hayır," dedi adam özür dilercesine. "Sen sadece onun kızlığını bozduğunu yazmışsın. Bektaşüzümünü daha etkili olsun diye ben ekledim."

"Kes şunu, Alick," diye atıldı adamlardan birine. "Her zaman bir ozan gibi konuşmak zorunda mısın?"

"Ozan gibi konuşmanın nesi varmış?" diye sordu Alick gücenerek. "Daha değerli bir kabiliyet."

"Yeter," diye bağırды Aulay hepsini susturarak. Sonra Greer'a öfkeyle baktı, tabii Greer dakikalar önce bıkkınlıkla gözlerini devirdiğini görmeseydi şu anki bakışları daha etkili olabilirdi. Belli ki dünyaya gösterdiği duygusuz savaşçı değildi.

"Kız kardeşimi kirlettin," diyerek onu suçladı Aulay.

"Evet ama onunla evlenmeyi planlıyorum. Ve mesajda sizlerin onay ve teşvikinizi istediğimi yazmıştım."

"Ve ayrıca öyle olsun ya da olmasın onunla zaten evleneceğini yazmışsın," dedi Aulay.

"Ve öyle de yapacağım," dedi Greer.

"Demek öyle yapacaksın," diye homurdandı Aulay ve diğerleri de aç köpekler gibi hırlayarak biraz daha yaklaştılar.

"Abilerinle ustalıkla baş ettin."

Saidh, Greer'ın etrafındaki adamlardan bakışlarını uzaklaştırıp dikkatini hiç fark ettirmeden yanına yaklaşmış öylece duran Leydi MacDonnell'a verdi.

Saidh çarpık çurpuk gülümseyerek mırıldandı, "Teşekkür ederim. Ama size söylediğim gibi çok da adil olmayan bir avantajım var."

"Sen çok serbest hareket ederken onların canını yakmadan seni kontrol etmeye çalıştıklarını fark ettim," dedi Leydi MacDonnell sırtarak. "Yine de yedisi de çok hoş ve güçlü erkekler, oldukça etkilendim," dedi ve koluna dokunarak devam etti, "Sanırım bana artık Tilda Teyze dersin daha mutlu olurum."

"Ah," dedi Saidh şaşırarak ve gülümseyip başıyla onayladı. "Teşekkür ederim, leydim... yani Tilda Teyze."

Leydi MacDonnell başını sallayıp kolunu bir kez daha okşadı. "Bu adamlar senin adına geleceğine karar vermeden önce durumu kontrol altına alman gerektiğini de düşünüyorum. Erkekler genelde senin istediğini düşündükleri şeyleri yaparlar ve sen yol göstermezsen yanılırlar."

"Evet," dedi Saidh içini çekerek. Evlilikle ilgili kısım onu o kadar afallatmıştı ki tamamen kafası karışmış bir halde öylece donup kalmıştı. Tilda Teyze sayesinde kendini toparlayıp iki parmağını ağzına yapıştırarak az önceki gibi ılık çaldı.

Adamlar susup ona bakmak için döndüler.

"Bekâretim bozulmadı," dedi sertçe.

"Evet, sevgilim, bozuldu," dedi Greer ciddiyetle. "Tamamen, üç ya da dört kez, sayabildiğim kadarıyla." Kaşlarını çatı. "Dün geceyi hatırladığından emin misin?"

Abileri homurdanarak ona doğru döndüler ve Saidh gözlerini devirip Greer'a bakarak sordu, "Kendini öldürtmeye mi çalışıyorsun?"

"Dün gece mi?" diye sordu Aulay birdenbire. "Ama biz mesajı dün gece aldık."

"Evet, tekrar Saidh'in odasına çıkmadan önce..."

"Bu yüzden mi beni yatakta çınlıplak bıraktın?" diye sordu Saidh inanamayarak. "Abilerime haber vermek için mi?"

"Ama seni koruyacak şartları sağlamadan seninle birlikte olamazdım," diye açıkladı makul bir şekilde.

"Benim korunmaya ihtiyacım yok," diye atıldı Saidh.

"Bir dakika," dedi Dougall. Başını kaşıyarak Greer'a dönüp sordu, "Yani bize Saidh'in kızlığını bozduğunu ve onunla evleneceğini söyleyip yukarıya işini becermeye çıktığını mı söylemeye çalışıyorsun?"

Greer başını sallayıp onaylayınca Geordie, "Bu adam kaçık," diye mırıldandı.

"Evet," diyerek Alick hak verdi. "Kaçık bir adamla evlene-mezsın, Saidh."

"Ben hiç kimseyle evlenmiyorum," diyerek kestirip attı Saidh.

"Ama eğer bekâretin bozulduysa biriyle evlenmek zorun-dasın," dedi Conran.

"Ben..." Saidh inkâr etmekten vazgeçti, dişlerini sıkarak sordu, "Conran, sen bâkir mısın?"

"Ne?" diye sordu hayretten ağzı açık bir halde. "Evet, tabii ki."

"Peki ya sen, Rory? Sen bâkir mısın?"

"Aptal olma, Saidh," dedi başını iki yana sallayarak.

"Peki ya diğerleri? Dougall? Niels? Geordie? Alick? Siz bâkir misiniz?" Hiçbiri cevap veremeden ekledi, "Çünkü hepinizi tek tek gördüm, Aulay hariç hepinizi Buchanan'da kıkırdayan hiz-metçilere yanaşıp kuytu köşelere çekip eteklerini kaldırırken gördüm. Peki ben neden Greer'ın eteğini kaldırdım diye kirlen-miş oluyorum?"

"Eteğimi falan kaldırmadı," dedi Greer adamlara, hepsi öf-keyle dönüp ona bakınca. Tam rahatlamışlardı ki ekledi, "Oda-sına döner dönmez ben kendim çıkardım."

"Gerçekten seni öldürmemiz için uğraşıyorsun," dedi Alick.

"Belki de böyle yaparak Saidh'le evlenmekten kaçmaya ça-lışıyordur," dedi Rory.

"Ben kimseyle evlenmiyorum," diye atıldı Saidh.

Aulay derin bir nefes alarak Saidh'in ellerini tuttu. İçten ve nazık bir ifadeyle gözlerinin içine baktı. "Tatlım eğer bekâretini bozduysa evlenmek zorundasın."

Saidh kaşlarını çatı. "Sen kirlendiğimi mi düşünüyorsun Aulay?"

"Hayır, tabi ki öyle düşünmüyorum ama..."

"İçinizde öyle düşünen var mı?" diye sordu abilerine dönerek. "Hepinizin yaptığı şeyi yaptım diye beni eksik görüyorsunuz?"

"Hayır, elbette öyle değil," dedi Alick hemen.

"Asla, canım," diye onu inandırmaya çalıştı Rory.

"Seni suçlamıyoruz," diye ekledi Dougall. "Sana kardeşlerimizden biri gibi davranmak bizim hatamızıdır."

"Evet, sobe, saklambaç ya da Briton savaşçıları oynarken seni oyuna almamalıydık," dedi Conran.

"Ya da kaçırıp bağladığımız sarışın bakire olmalıydı," diye fikrini belirtti Niels.

"Ve ağaçlara tırmanmana da izin vermemeliydik."

"Ya da ata erkek gibi binmene."

"Ve kesinlikle ağaca tırmanmayı ve küfretmeyi de öğretmemeliydik."

"Benden bu kadar çok mu nefret ediyorsunuz?" diye sordu ümitsizlikle ve karşılığında ona bakan yedi boş surat gördü. "Fenella gibi olmamı mı istiyorsunuz? Sürekli ağlayıp sızlanmamı?"

"Hayır, Saidh," dedi Aulay sessizce. "Seni hiç kimseye değışmeyiz. Hepimiz sadece bunun senin değil, bizim hatamız olduğunu söylemeye çalışıyoruz."

"Hata falan yok," diye ısrar etti bıkkınlıkla. "Nişanı bozulmuş, hayatının geri kalan kısmını Buchanan'da evlenmeden geçirecek bir kadını. Birazcık zevk ve eğlence arıyor olmanın nesi yanlış?"

"Buchanan'da evlenmemiş bir kadın olmayacaksın," dedi Greer kaşlarını çatarak. "MacDonnell kalesinde benimle evli olacaksın."

"Sadece bekâretimi bozdun diye seninle evlenmeyeceğim," dedi Saidh sertçe.

"Bak ben... şeyden değil, yani..."

Greer hayal kırıklığıyla durduğunda Alpin derin bir nefes alıp konuştu, "Kılıç kullanmakta usta, küfretmekte de fena değil ama iki lafı biraraya getirip konuşmayı beceremiyor."

"Herkes dışarı!" diye gürledi Greer.

"Şu anda Alpin'i kımıldatmanın pek iyi olduğunu düşünmüyorum. Yine ısınmaya başladı," dedi Tilda Teyze kimse kıpırdamayınca. "Burada kalıp ona göz kulak olayım."

"Ben hiçbir yere gitmiyorum," dedi Aulay sertçe.

Diğer kardeşler konuşmadılar ama kollarını kavuşturup kaşlarını yukarı kaldırarak ona meydan okuyor gibiydiler.

"Ah, Tanrım," diye mırıldandı Greer ve Saidh'i kolundan tutup adamların arasından yanına çekti. Görünüşte de olsa biraz mahremiyete ihtiyacı vardı.

Durup yüzüne baktı, sonra da kaşlarını çatarak Saidh'in hâlâ elinde tuttuğu kılıcı işaret etti. "Şunu kaldırır mısın, sevgilim? Silahlı değilim ve yanlış bir şey söylersem şişlenmek istemiyorum."

Saidh şaşırarak kılıca baktı ve çabucak kınına soktu. Kollarını birleştirip bir kaşını yukarı kaldırdı. Farkında olmasa da abilerinin tavrını taklit ediyordu.

Greer başını iki yana sallayıp Saidh'in ellerini tutarak ciddiyetle konuştu, "Seninle bekâretini bozduğum için evlenmiyorum. Dediğim gibi, bekâretini bozmadan önce abine seninle evlenmek istediğimi yazdım. Yani gerçek şu ki, gerçekten bekâretini bozmak istedim."

Saidh boş gözlerle bakınca Greer kaşlarını çatı.

"Hayır, yanlış söyledim. Demek istediğim, gerçekten seninle evlenmek istedim."

"Neden?" diye sordu Saidh ellerini çekerek.

Greer tereddüt etti. "Neden ne?"

"Neden benimle evlenmek istiyorsun?" diye açıkladı ve Greer homurdandı.

"Ah, sevgilim. Sen beni gerçekten..."

"Neden?"

"Şu konuşma işinde pek iyi değilim," dedi Greer bezginlikle.

"Neden?" diye tekrarladı Saidh geri adım atmayarak.

"Hiç de kolay değilsin, Saidh Buchanan," dedi Greer.

"Evet, öyledir," dedi Rory odanın diğer tarafından her şeyi duyduklarını kanıtlamak istercesine.

"Sanırım onu çekici kılan şeylerden biri de bu," dedi Tilda Teyze.

"Evet, öyle," dedi Greer, "Ciddiyim."

"Ve bu yüzden benimle evlenmek mi istiyorsun?" diye sordu Saidh. "Zor olduğum için mi?"

"Hayır," dedi Greer ciddiyetle. Nefes almak için durup yeniden Saidh'in ellerini tuttu, "Sana âşık olduğumu itiraf edip yalan söylemeyeceğim. Birbirimizi henüz yeteri kadar tanımıyoruz. Senden deliler gibi hoşlanıyorum ve inanılmaz derecede arzuluyorum. Bana iyi bir eş olacağından ve anlaşabileceğimizden eminim."

"Ona çok güzel olduğunu ya da onun gibi hoş bir şeyler söylemeyecek misin?" diye şikâyet etti Alick sessizlik olunca araya girerek.

"Öyle olduğunu zaten biliyor," dedi Greer kısık sesle gözlerinin içine bakarak. "Ona bunu dün gece kanıtladım, hem de defalarca... ve eğer benimle evlenirsen her gece ispatlamaya devam edeceğim," diye ekledi ellerini sıkarak.

Saidh olup biteni sessizce anlamaya çalışarak ona baktı. Âşık olduğunu söylememiş olmasından memnundu. Çünkü ona inanmazdı. Ama ondan hoşlanıyor olması güzeldi ve kesinlikle o da Greer'dan hoşlanıyordu. Dün gece ona yaptığı her şey çok hoşuna gitmişti ve bunları her gece yapacağına söz vermiş olması cezbediciydi. Daha önemlisi, Saidh'in de çok iyi anlayacaklarını düşünüyor olmasıydı. Tabii Greer onu değiştirmeye çalışmadığı sürece.

"İçlik giydiğim için ya da ata erkekler gibi bindiğim için söylenip durmayacaksın, değil mi?" diye sordu.

"Hayır," diyerek söz verdi Greer.

"Kılıcımı bırakmam için zorlamayacaksın?"

"Asla," dedi. "Kendi müdafaa etmen hoşuma gidiyor. Senin için fazla endişelenmem gerekmeyecek."

"Peki ya küfretmem?" diye sordu.

"Bilmediğini düşündüğüm birkaç küfür daha öğretebilirim," diye cevap verdi.

Saidh kısa bir süre düşünüp başını salladı. "Tamam öyleyse."

"Evet mi?" diye sordu Greer çok şaşırarak. "Benimle evlenecek misin?"

"Evet," dedi Saidh ve Greer onu kollarına alıp dudaklarına bir öpücük kondurunca soluğu kesildi. Kızı hemen yere indirip geldiklerinden beri kapıda bekleyen Bowie'ye döndü. "Peder aşağıda bekliyor olmalı, git getir onu."

"Peder mi?" diye sordu Saidh. "Bunun için biraz bekleyebiliriz."

"Beklenecek bir şey yok. Tören için aşağıda bekliyor," dedi Greer.

"Ama..."

"Hadi gel, tatlım. Hizmetçim ve ben seni törene hazırlarız," dedi Tilda Teyze neşeyle yanına gelip onu kapıya doğru sürükleyerek.

"Ama..." dedi Saidh zayıf bir sesle ve odadan dışarı çıkarılırken dönüp Greer'a baktı. Kapı kapanmadan önce gördüğü son şey Greer'ın etrafını çeviren abileriydi.

Bölüm On

“Düğün gününde birlikte olduğunuzun sergilenmesi oldukça sıradışı.”

Saidh, Tilda Teyze’nin söylediğini duyunca gözlerini kırpıştırarak bakışlarını kocasından uzaklaştırıp korkuluklara asılmış kanlı çarşafa baktı. Oflayarak, “Evet, kimin fikri olduğunu bilmiyorum. Muhtemelen abilerinden birinin fikridir.”

“Orada durması canını sıkar mı?” diye sordu Tilda Teyze nazikçe.

Saidh omuzlarını silktili. “Greer’ın onlara bekâretimi bozduğunu ve benimle evlenmek istediğini yazdığını haykıran abimi kalerin yarısının duymuş olmasından daha fazla değil.”

“Hmmm. Ondan dakikalar sonra da diğer yarısının duymuş olduğundan eminim,” dedi Tilda Teyze.

“Evet,” dedi Saidh gülerek ve kocasını bulmak için döndü. Masalardan birinde Dougall’ın karşısında oturuyordu. Diğer abileri de etraflarında toplanmış önlerindeki içkileri kafalarına diken Dougall ve Greer’a gülerek eğleniyorlardı. Sadece birkaç dakika önce hepsi yemek masasında oturuyordu ama sonra abileri Greer’ı iterek içki içme yarışı yapmaya zorlamışlardı. Neden böyle yaptıkları hakkında hiçbir fikri yoktu. Yarış

yapmaları sorun değildi ama burada onların yanında da yapabilirlerdi, onlara karışmazdı.

Kız kardeşlerini bunu bilecek kadar iyi tanıdıklarını düşündü bir anda. Neyin peşindeydiler acaba?

“Sanırım kanlı çarşafı koymuş olmaları gerdek törenini atlayacağımız anlamına geliyor,” dedi Tilda Teyze ve sonra şüpheli gözlerle Saidh’e baktı. “Tabii eğer bir tören istemiyorsan?”

“Ah, hayır.” Saidh konuyu çabucak geçiştirdi. Fenella’nın düğününde nasıl bir şey olduğunu görmüştü ve tam bir saçmalık olduğunu düşünüyordu. Aklına Fenella gelince düğünden haberi olup olmadığını merak ederek merdivenlere göz attı. Mutlaka haberi olmalıydı. Daha önce duymadıysa bile, hizmetçisi onun için akşam yemeği almaya geldiğinde kesinlikle duymuş ve hanımına haber vermiş olmalıydı. Fenella’nın yalan da olsa iyi dileklerde bulunmak için bile ortalıkta görünmemiş olmasına hiç şaşırmadı. Yalnızca birkaç saat önce suratına elma tatlısı fırlattıktan ve Greer’ı kendisine eş olarak düşündüğünü çıtlattıktan sonra düğüne gelecek hali yoktu. Fenella cıgırından çıkmış olmalıydı.

“Bu gece yine kendimi biraz bitkin hissediyorum. Erken yatmam iyi olacak,” dedi Tilda Teyze birdenbire. Saidh’e gülümseyerek ekledi, “Ve sen de son birkaç dakika içinde üçüncü kez esnediğine göre erken yatsan iyi olur. Greer yanına gelmeden önce biraz kestirmek iyi gelebilir.”

“Belki de öyle yaparım,” dedi Saidh esnemesini bastırma-ya çalışarak ve Leydi MacDonnell’la birlikte o da ayağa kalktı. Greer’a ve abilerine tereddütle baktı. “Sizce Greer’a söylemeli miyim?”

“Hayır.” Leydi MacDonnell kıkırdadı. “Bırak eğlensin. Bira-razdan yukarıya çıkar.”

Saidh başını sallayarak onunla birlikte merdivenlere doğru yürüdü.

"Umarım leydi olarak ilk gecende odanızda yatamamak canını sıkmaz," dedi Leydi MacDonnell endişeyle birkaç basamak çıktıktan sonra. "Alpin bu kadar hasta olunca..."

"Benim için hiç sorun değil," diye araya girerek onu rahatlattı Saidh.

"Yine de gerdek geceni misafir odasında geçiriyor olman hoş değil."

"Hiç önemli değil," diye tekrarladı Saidh sertçe. "Odam güzel ve sizin de dediğiniz gibi Alpin bu kadar kötüyken onun yerini değiştirmek çok anlamsız."

"Evet," diye mırıldandı Tilda Teyze kaşlarını çatarak. "Alpin demişken yatmadan gidip çocuğu kontrol edeyim. Düğün için aşağıya inmemizden önce ateşi tekrar çıkmıştı. Maria'a söyledim, çocuğun başında bekleyen hizmetçiye," diye açıkladı. "Kötüleşirse bana haber vermesini söyledim, demek ki kötüye gitmedi ama yine de kontrol edersem daha rahat edeceğim."

"İsterseniz sizin yerinize ben de bakabilirim."

"Teşekkür ederim ama hayır. Marian'la konuşmak istiyorum. Yatacağımı haber vereyim ki beni aşağıda aramasın."

Saidh kadına bunu kendisinin de söyleyebileceğini anlatmak için ağzını açtı ama o sırada Leydi MacDonnell tökezleyerek Saidh'e çarptı. Saidh tırabzana sıkıca tutunarak kadını düşmekten kurtardı. Diğer eliyle de onu tutup bir daha sendelemesini engelledi. Kadın şaşırtıcı derecede ağırdı ve Saidh ağırlığını tamamen yüklendiğinde kolunun dayanabilmesini umdu. İkisi birlikte tırabzana savruldu ve ağırlıklarından korkuluk çatırdadı.

Saidh bir an tırabzanın kopmasından ve ikisinin birlikte salona düşmesinden korktu ama neyse ki korkuluk dayandı ve o da dengesini sağlayabildi. Sonra da Leydi MacDonnell'in dengesini sağlayabilmesine yardım etti.

"Tanrım," dedi Tilda Teyze, nefes nefese ikisi de doğrul-

duktan sonra. "Bir an Allen'a umduğumdan daha çabuk kavuşacağımı sandım."

"Ben de," diyerek kabul etti Saidh. "İyi inisiniz?"

"Evet," dedi Tilda Teyze ama sonra merdivenlere ters ters bakarak konuştu, "Dikkat et. Basamaklarda kaygan bir şey var. Galiba Marian, Alpin'e götürdüğü çorbanın bir kısmını dökmüş. Ya da Fenella'nın hizmetçisi yemeğini taşıırken bir şeyler dökmüş de olabilir," dedi mırıltıyla. Sonra da başını iki yana sallayıp tahta basamaktaki şeyden kaçınmak için iyice duvara yaklaşıp üst basamağa çıktı. "Ben Alpin'le otururken Marian'a burayı temizleteyim."

Saidh birkaç basamak daha çıkıp aşağıya göz gezdirdi ama zemin kattan biraz uzaklaşmışlardı ve yukarı salondaki fenerlerin ışığı da henüz bulundukları yere ulaşmıyordu. Basamaktaki kaygan şeyin ne olduğu hâlâ muammaydı.

"Pekâlâ, iyi uykular, Saidh," diye mırıldandı Tilda Teyze ve durup Saidh'i kucaklayarak yanağına bir öpücük kondurdu. "Ailemizde olmandan çok mutluyum."

"Teşekkür ederim," diye mırıldandı Saidh de ona sarılarak. "İyi uykular."

Leydi MacDonnell odaya girene kadar bekledi ve esneyerek kendi odasına doğru ilerledi. Kapıda durduğunda bakışları koridorun biraz ilerisindeki Fenella'nın odasına kaydı ve yüzündeki tebessüm kayboldu. Kuzeniyle konuşmak pek işe yaramamıştı ve hâlâ kocalarını öldürüp öldürmediğini merak ediyordu. Ama artık düşünmemesi gereken bir konuydu.

İçini çekerek odasına girip etrafına bakındı. Oda şömine-den yayılan alevlerle aydınlanmıştı. Ateşin başındaki iki koltuğun arasında peynir, ekmek, meyve ve sıcak elma şarabıyla dolu bir tepsi vardı. Her şey çok hoştu ve Saidh yeniden gülmüşlediğini fark etti.

Ödünç aldığı elbisesinin iplerine uzanıp açmaya başladı. Sonra da üzerinden çıkarmak için koltukların yanında durdu.

Yüzünü buruşturarak elbiseyi en yakın sandalyenin üstüne bıraktı. Uçuk sarı renkli güzel bir elbiseydi ama rengi Saidh'in yüzüne hiç gitmemişti. Ama Leydi MacDonnell gururla uzatıp kendi düğününde giydiğini söyleyince Saidh geri çevirip onu kırmak istemedi. Maalesef ki Leydi MacDonnell ondan daha iri bir kadındı ve gençliğinde de öyle olmuştu. Elbise çok büyük gelmişti, kısa ve zayıf bedeninden sarkıyordu ve omuzları da düşecek gibi duruyordu. Leydi MacDonnell sorunu düzeltmek için elbiseyi birkaç yerinden iğnelemişti ama törende iğneler kaymıştı ve Saidh gecenin geri kalanını omuzlarını yukarı çekiştirip durmakla ve korsesini düzeltmekle geçirmişti.

Ah ne iyi, diye düşündü Saidh, Leydi MacDonnell'in elbisenin altına giymesi için verdiği kombinezonla yatağa giderken. Hiçbir zaman modayla ilgilenen biri olmamıştı. Ayrıca Greer bazen elbisenin vücudunu açıkta bırakmasından hoşlanıyordu.

İçine her girdiğinde Greer'in gözlerinde beliren ateşi hatırlayarak kıkırdadı. Örtüleri kaldırıp yatağa girdi. Erkekler oyunlarını bitirene kadar en azından yarım saat uyuyabilmeyi umdu ve sonra...

İç geçirerek kendi tarafına doğru kıvrılıp Greer'in onu öpüp okşayarak uyandıracağını hayal ederek uykuya daldı.

Gürültüyle düşen bir şey ve kahkaha sesleri Saidh'i derin uykusundan sarsarak uyandırdı. Hemen yatakta oturup hiçbir şey anlamayarak paldır küldür odasına giren abilerine baktı. Omuzlarında ölü bir erkek geyik taşıyorlardı.

Saidh gözlerini kırptırıp başını yana eğdi. Hayır, ölü bir geyik değildi, kafasına kadın çorabına benzer bir şeyle çatal boynuzlar bağlanmış Greer'di. Büyük boynuzların etrafına sarılıp sağlam dursun diye çenesinin altında bağlanmışlardı. Abileri onu kapıdan sokarken başı yere düşünce fark etmişti.

"Lanet olsun, onu öldürdünüz mü?" diye bağırdı Saidh örtüleri kenara atıp öfkeyle ayağa fırlayarak.

"Hayır," dedi Aulay gülerek ve onu durdurmak için elini uzattı. Greer'ı abilerine bırakıp Saidh'i yoldan çekerek, "Ölmedi, sadece içkiyi fazla kaçırdı," dedi.

"Dougall onu sarhoş etti," dedi olup bitenin farkına vararak. Greer'ı abilerinin içki oyunlarından hoşlandıkları ve bu konuda oldukça iyi oldukları hakkında uyarmalıydı.

"Aslında o Dougall'ı sarhoş etti," dedi Aulay. Sesine bakılırsa Greer'ın halinden etkilenmişti.

Kaşlarını kaldırarak Greer'ı yatağına yatıran abilerine baktı ve sadece beş kişi olduklarını farketti. Dougall yoktu. Masanın altında düştüğü yerde sızıp kaldığından emindi.

"Ve sonra Rory ona meydan okudu ama kocan onu da sarhoş etti." Aulay fazla etkilenmiş benziyor, diye düşündü Saidh ve memnuniyetle gülümsedi.

"Hiç de değil," diye karşı çıktı Rory ve sendeleyerek yatağa Greer'ın üstüne düştü.

Saidh ellerini kalçalarına koyup sert sert bakarak Rory'nin kalkmasını bekledi. Ama Rory düştüğü yerde gürültüyle horluyordu.

Diğer abileri kahkahalar atarak kapıya doğru döndüler.

"Hey!" diye bağırdı Saidh. "Rory'yi burda bırakmayacaksınız herhalde."

"Hayır, tabii ki bırakmayacağız," dedi Conran kapıya yürümeye devam ederek.

"Böyle bir şeyi sana asla yapmayız, tatlım," dedi Georgie arkasından.

"Üzgünüm, Saidh," dedi Alick, Neils onu dışarıya itip kapıyı arkalarından kapatırken.

"Aulay," diye gürledi Saidh en büyük abisine dönerek.

"Sakin ol, canım. Ben onu çıkarırım," dedi Aulay ve yatağa gidip Rory'ye dönerek kaldırıp omzuna attı. "Kapıyı aç."

Saidh hemen kapıyı açtı.

“Yeni kocan görevini yerine getirecek durumda olmadığı için üzgünüm,” dedi Aulay yüküyle birlikte uzaklaşırken. Gitmeden önce hafifçe eğilip Saidh’i yanağından öptü ve, “Ama siz ikiniz dün gece zaten bunu yaptığınız için, ki kanıtı merdivenlerde asılı, bu gece böyle bir şeye ihtiyacınız yok.”

Saidh abisinin arkasından kaşlarını çatarak bakarak kapıyı çarptıktan sonra abilerinin kahkahaları uzaktan hâlâ duyulurken dönüp baygın yatan kocasına baktı. İçini çekerek başını iki yana sallayıp kendi tarafına geçmek için yatağın etrafından dolaştı. Yatmayıp oturarak örtüleri beline kadar çekip bakışlarını kocasına çevirdi.

Adam başındaki geyik boynuzlarıyla çok gülünç görünüyordu. Aslında çenesinin altından bağlanmış çorabın onu tam bir ahmak gibi gösterdiğine karar verdi. Tereddüt etse de örtüleri üzerinden tekrar atıp dizlerinin üstünde doğrularak boynuzları çözüp çıkardı ve öfkeyle yere fırlattı. Çıkan sesle irkilerek herkesi uyandırdığını düşünüp attığına pişman oldu. En azından uyuyor olanlar, diye düşündü aşağıdan yükselen müzik, kahkaha ve sohbet seslerini duyunca.

Sabah olduğunda birçok kişi ayılmakta zorlanacaktı. Kocasısı da dahildi. Saidh örtülerin bir kısmını kocasının altından çekip üstüne örttü ve tekrar yatağa girdi. Kendi tarafına kıvrılıp derin bir iç çekerek gözlerini kapattı. Dügün gecesinin böyle olacağını ummamıştı.

Greer gözlerini açıp ışık beynine hücum edince hızlı bir şekilde yeniden kapattı.

“Lanet olsun, n’oldü bana?” diye mırıldandı gözlerini elleleriyle kapatıp yan dönerek.

“Dougall’ı sarhoş ettin ve sonrasında neredeyse Rory’yi de sarhoş ediyordun ama olmadı.”

Greer gözlerini açık tutabilmek için birkaç kez kırpıştır-

dıktan sonra kendini yeşil sarı ve siyah renklerden oluşmuş bir eteğin altından uzanan iri ve kıllı bacağı bakarken buldu. Dehşete kapılarak geri çekilip yatağın üstünde oturdu. Bacak Aulay Buchanan'ın vücuduna aitti. Adam yanındaki yorgan ve çarşafın üstüne oturmuş, yatak başına yaslanmış, bacak bacak üstüne atıp kollarını da göğsünde birleştirmişti.

"Tanrı aşkına yatağında ne işin var?" diye sordu Greer irkilerek.

"Şey, öncelikle bunun senin yatağın olduğunu sanmıyorum," dedi Aulay sakince. "Ama buranın lordu olduğun için de kaledeki her yatağın senin olduğunu iddia edebilirsin."

Greer kaşlarını çatarak etrafına göz gezdirdi ve odasında olmadığını anladı. Saidh'in odasındaydı ve tamamen giyimliyd.

"Karım nerde?" diye bağırdı yataktan çıkıp perdeleri kapatmaya giderken. Başı fena halde zonkliyordu ve dışarıdan gelen güneş ışığı hiç de yardımcı olmuyordu.

"Aşağıda kahvaltı yapıyor," dedi Aulay ve sonra da eğlenerek ekledi, "Ve hayır burada olduğumu bilmiyor."

Perdeleri kapattıktan sonra Greer başını sallayıp ona baktı. "Neden buradasın?"

"Ailemize hoş geldin demek için," dedi Aulay ayaklarını yataktan sarkıtıp kalkarken. Kapıya yürüyüp açtı ve sonra durup arkasına döndü, "Ve sana eğer Saidhimizi incitirsen, boyunu koparıp başını mızrak üstünde taşıyacak tek Buchanan olmadığını söylemek istedim."

Cevap bile beklemeden odadan süzülüp kapıyı arkasından sessizce kapattı.

Greer rahat bir nefes alıp kendine baktı. Berbat görünüyordu, eteğinin plileri bozulmuştu ve yamuk duruyordu. Gömleğinde viski lekesi vardı. Elinde viskisiyle sızdığını tahmin etti. Ya da o sızdıktan sonra Saidh'in abileri içkilerini üstüne dökmüştü.

Suratını ekşitip kendi odasına geçmek için çıktı.

"Ah Greer, günaydın oğlum," dedi Tilda Teyze gülümseyerek odasına girdiğinde. "İyi uyudun mu?"

Alpin'in başucunda oturan kadına bakıp başını sallayarak sordu, "Çocuk nasıl?"

"Hâlâ ateşli," dedi Leydi MacDonnell i  geçirerek uyuyan çocuğın başını okşamak için elini uzatırken.

Greer suratını asıp temiz bir gömlek ve etek almak için dolabını açtı. Kıyafetleri omzuna atıp Alpinin ateşine bakmaya gitti. ılıktı ama önceki günkü kadar kötü olmadığını görünce rahatladı. Bakışları teyzesine kaydı. "Çocuğın başında oturmana gerek yok. Hizmetçilerden biri yanında kalabilir."

"Ah, sorun değıl," dedi Leydi MacDonnell gülümseyerek Alpin'in alnındaki bir tutam saçı geriye atıp. "Ben kalırım."

Greer eğılip yanağından öperken mırıldandı, "Teşekkür ederim."

Doğrulup kapıya yöneldi. "Yıkanmak için göle gidiyorum. Geç kalmam."

"Banyonu buraya istesen daha iyi edersin. O buz gibi gölde donacaksın," dedi Tilda Teyze alçak sesle.

Greer cevap vermek için ağızını açtı ama sonra oğlunun gölde boğulduğunu hatırlayarak hemen sustu. Sonunda sadece, "Belki bi dahaki sefere," dedi ve odadan  ıktı.

Dışarı çıkmak için salondan geçerken Saidh masada değıldi. Abilerinin hepsi oradaydı ve yemeklerini yiyip sohbet ederken gülüp eğıleniyorlardı. Dün gece içtikleri onca i kiden etkilenmemişe benziyorlardı. İlk sarhoş olan Dougall bile içlerinden birinin söylediklerine gülüyordu. Greer'ın başındaki zonklama ona uğramamıştı anlaşılan.

Kendi kendine kızarak dışarı  ıktı.

"Günaydın lordum," dedi kahya Greer'ın atını ahırdan çıkarırken. "Geldiğınızı gördüm ve eşinizin arkasından gideceğinizi düşünerek atınızı hazırladım."

Greer dizginleri alıp atına binmeye çalışırken bir eli eyerin üstünde ve bir ayağı üzengideyken adama şaşırarak baktı. "Eşimin arkasından mı?"

"Evet. Birkaç dakika önce atıyla çıktı," dedi adam başını sallayarak. "Bana göle gidiyor gibi geldi."

Greer başını sallayıp atına bindi, bir anda azıcık kendine gelmişti.

Saidh suya dalıp biraz yüzdükten sonra tekrar su yüzüne çıktı. İlk girdiğinde su buz gibiydi ama çabucak alışmıştı ve hoşuna bile gitmişti. Buraya gelmişti çünkü kalede kalıp abilerinin kafalarını birbirine çarpmaktan daha iyi bir fikir gibi gelmişti. Eğer bir kez daha dün gece Greer'a oynadıkları oyunu dinlemek zorunda kalırsam memnuniyetle içlerinden en az birini gebertebilirim, diye düşündü. Alçak herifler onu baygın düşürmeyi amaçlamışlardı. Eğer Dougall'a yaptığı gibi Rory'yi de alt etseydi, sırada Geordie varmış. Böyle bir yarış ona nasıl kabul ettirebildiklerini bilmiyordu ama her ne söyledilerse belli ki çok etkili olmuştu.

"Asla yalnız yüzmemelisin. En azından Allen'ın ölümü hepimize ders olmalı."

Saidh kıyıya bakmak için suda döndü. Greer'ın atından indiğini görünce kaşları havaya kalktı.

"Öyle mi? Yani sen hiç yalnız yüzmüyor musun?" diye sordu alaycı bir umursamazlıkla adamın atını kendininkinin yanına bağlayışını seyrederken. Greer temiz kıyafetlerini suyun kıyısındaki kayanın üstüne koydu.

"Ah, evet, her zaman," diye kabul etti dün geceden kalma eteğini ve gömleğini çıkarırken. "Ama aslında yapmamalıyım."

"Öyleyse seninle bir anlaşma yapalım," diye teklif etti Saidh. "Hiç yalnız yüzmezsen ben de yüzmem."

"Anlaştık," dedi Greer hemen üstünden çıkardıklarını kenara fırlattı ve ellerini kalçalarına koyup Saidh'i süzdü. "Çıplak mısın sevgilim?"

"En az senin kadar," dedi adamın vücudunu süzerek. Bütün ihtişamıyla Saidh'de şehvet uyandırmak için poz veriyorsa... evet, işe yaramıştı. Gerçekten, Tanrı onu mükemmel bir vücutla ödüllendirmişti. "Bütün gün orada öyle duracak mısın yoksa suya girecek misin?"

"Ah, geliyorum," dedi hınzır bir gülüşle ve göle doğru yürüdü. Su dizlerini biraz geçene dek yürümeye devam etti ve sonra kollarını kaldırıp suya daldı.

Saidh aralarındaki suya bakıp Greer'ın nereden çıkacağını anlamaya çalıştı ama tam önünde sudan fırlayana kadar bir türlü göremedi.

"Günaydın," diye bağırırken Saidh suyun altında elinin beline kaydığını hissetti. Sonra Saidh'i göğsüne çekip dudaklarına kapandı. Saidh gülümseyerek suda kaymamak için kollarını ve bacaklarını ona doladı. Kalçasına değen sertliği hissedince öpüşmeyi bırakıp kaşlarını kaldırdı.

"Bu sabah nasıl hissediyorsunuz, lordum?" diye sordu tatlı tatlı.

"Daha iyiyim," dedi sırtarak elleriyle kalçalarını tutup nazikçe sıkarak.

"Abilerimle oynamak hoşuna gitti mi?" diye sordu alaycı sesiyle.

"Seninle oynamak kadar değil," dedi Saidh'i hafifçe kucaklayıp. Adamın sertliğini vücudunda hisseden Saidh'in gözleri kocaman açıldı.

"İçki içme yarışı yapmak için seni nasıl ikna ettiler?" diye sordu Greer ona sürtünürken güçlükle nefes alarak.

"Senin hepsini sarhoş edebildiğini söylediler ve ben de senden daha güçlü olduğumu ispatlamak istedim," dedi.

Saidh kıkırdayarak başını iki yana salladı. "Aulay hariç hepsini sarhoş etmeyi başardım," diye ekledi. "Ve hepsini aynı anda."

"Aa," dedi Greer ilgisizce. "En azından şimdi benden daha az nefret ediyorlar. Yani bu sabah sadece bir tanesi beni öldürmekle tehdit etti."

"Aulay mı?" dedi Saidh neşeyle.

"Evet," dedi Greer. "Seni incitirsem hep birlikte beni mahvedeceklerini söyleyip diğerlerini de işin içine kattı."

Saidh başını yana eğip ilgiyle ona baktı. "Tehdidi pek umursamış gibi görünmüyorsun."

"Seni incitmek gibi bir planım olmadığı için umurumda değil," dedi ciddiyle.

Saidh sessizce yüzüne bakıp adamın belindeki bacaklarını gererek öpmek için uzandı. .

Kısacık öptükten sonra konuşmak için geri çekildi. "Evliliğimizi tamamına erdirmemiz gerektiğini biliyorsun, değil mi?"

"Bu benim hatam değil," diye cevap verdi. "Abilerim seni sarhoş edip boynuzlarınla birlikte yatağa bıraktıklarında sabırla seni bekliyordum."

"Boynuzlar mı?" diye sordu korkarak. Greer onu kıyıya taşıırken bir anda dehşet içinde durdu.

Saidh başını salladı. "Başına bağlanmış boynuzlar vardı. Çocuklar gibi çenenin altından bağlamışlardı. Çok komik görünüyordun," diye ekledi

"Abilerin yapmış olmalı," dedi sudan çıkmaya devam ederken kızgınlıkla. "Beni pek sevmediler sanırım."

Saidh, fikrini söylerken Greer'in yüzünde oluşan şaşkın ifadeye neredeyse gülecekti. Ama neyse ki kendini tutmayı başardı ve sadece, "Şaşırmış görünüyorsun," dedi.

"Evet, şey, genelde herkes beni sever... yani sanırım öldürdüğüm adamlar dışında," dedi düşünceli bir halde.

Saidh kaşlarını kaldırdı. "Çok adam öldürdün mü?"

"Ah, evet," dedi çok önemsiz bir şeymiş gibi. "Öyle olmasaydı para kazanamazdım."

"Ah evet, sen kiralık askerdin," dedi Greer yeşilliğin ortasında durduğunda hatırlayarak. Greer onu az önce çıkardığı eteğin üstüne bırakana kadar bekledi ve sonra dirseklerinin üstünde geriye yaslanarak sordu, "Nasıl bir şeydi?"

Greer bir süre sessiz kaldı, bakışları çıplak ve ıslak bedeninde dolaşıyordu. Her yerini inceledikten sonra yüzüne bakıp bir kaşını kaldırdı, "Konuşayım mı yoksa işimi mi yapayım?"

"İkisini de yapamaz mısın?" diye sataştı.

"Elbette yaparım. Sadece istemeyeceğini düşünmüştüm," dedi yanında dizüstü çekerken. "Çünkü öyle olursa seni öpe-mem."

Saidh gözlerini kocaman açıp hemen doğruldu. Bir elini boynuna dolayıp kocasını kendi çekerken fısıldadı, "Haklı-sın." Dilini yavaş hareketlerle Greer'ın dudaklarında gezdirdi.

Greer alçak sesle inlerken kollarını Saidh'e dolayıp ikisini de soluksuz bırakan yavaş ve tatlı bir öpücükle dudaklarını kapattı.

"Sana ihtiyacım var, sevgilim," diye haykırdı Greer, Saidh'i eteğin üstüne yatırırken. Elleri tüm bedeninde dolaşıyor, her zerresini okşuyordu.

Saidh dokunuşlarının altında huzursuzca kıpırdandı, elle-riyle onunkileri tutup kocasına dokunmaya başlamadan önce cesaretlendirircesine sıktı. Bir elini yukarıya kaldırıp göğsüne masaj yapmaya başladı ama diğer elini dizinden yukarıya doğ-ru kaydırdı. Tam ereksiyon olmuş aletine ulaşmıştı ki Greer elini tutmak için onu okşamayı bıraktı.

"Onu yaparsan birleşmeden boşalırım," dedi nefes nefese ama Saidh birdenbire doğrulup diğer eliyle az önce başara-madığı şeyi yapıp aletini kavradı. Sıkıca tutup dudaklarından öperek karşı çıkmasına engel olmaya çalıştı.

Greer tereddüt ederek dudaklarını aralayıp öpüşüne karşı-lık verdi. Dilini işin içine kattığında Saidh zevkle inledi. Öpüş-

menin etkisiyle dikkati o kadar dağılmıştı ki bir süre elini hiç kıpırdatmadı. Yapmaya niyetlendiği şeyi hatırlayınca elini çekinerek kaydırmaya başladı. Greer dudaklarını çekti.

"Ama..." Saidh karşı çıkmak üzereydi ki Greer onu hızla belinden tutup sırtı göğsüne yaslanacak şekilde ters çevirince şaşırarak cümlesinin devamını getiremedi. "Ne...?"

Greer göğsünü Saidh'in sırtına yapıştırıp kollarını yılan gibi vücuduna dolayarak bir eliyle memelerinden birini okşamaya diğerini de bacaklarının arasına kaydırmaya başlayınca Saidh şaşkınlıktan nerdeyse dilini yutacaktı.

"Ah," diye inledi Saidh, Greer'ın usta parmakları kadının kıvrımlarında gizli duran noktaya dokununca. Parmak uçları hassas teninde yavaşça dansetmeye başlayınca dokunuşlarına kıpırdanarak karşılık verdi. "Ah, erkeğim," diye inliyordu.

Greer da karşılık olarak boynunu ısırp emmeye başladı ve elini göğsünden çekip başını tutarak öpmek için kendine çevirdi. Saidh şehvetle karşılık verip dilini ağzına soktu, sonra da geri çekip onun dilini emmeye başladı. Bir yandan onu okşayan ele sürtünürken, kalçası vücutlarının arasında kalan sertliğine bir ileri bir geri sürtüyordu.

Greer aniden öpüşmeyi bırakınca Saidh inleyerek karşı çıktı ama sonra kocası sırtına bastırıp onu diz çökmeye zorlayınca şaşkınlıktan nefesi kesildi. Karşı koyamayarak bir anda ellerinin üstüne çöktü, ne olduğunu anlamamıştı. Ama sonra Greer birdenbire arkasından içine girince zevk dolu bir çığlık attı.

Çoktan orgazmın kıyısında olan Saidh, kocasının içine dalmasıyla önce şaşkın bir çığlık, ardından da zevk dolu bir haykırışla ağaçlardaki kuşların hepsini ürkütüp kaçırdı.

Greer donup kalmıştı. Saidh'in bedeni içinde ereksiyon olmuş kocaman bir penisle sarsılıyordu. Ama Greer okşamayı bırakmadı. Saidh bir anda o bölgesinin hassaslaştığını hisse-

derek bir eliyle kendini destekleyip diğeriyle Greer'ın parmaklarını uzaklaştırmak için uzandı. O sırada Greer geri çekilip yeniden içine girince yere tutunup destek almaya çalıştı. Şaşırtıcıydı ama üç dört defadan sonra Saidh'in sona erdiğini sandığı heyecan Greer'ın dokunuşları ve içinde gidip gelişiyse yeniden uyanmaya başladı.

Elleriyle daha sıkı tutunup dizlerini açıp daha fazla zevk alabileceğı bir açığa getirerek hızlı hareketlerle Greer'a karşılık vermeye başladı. Yeniden orgazm olmaya çalışıyordu ve neredeyse başarıyordu ki Greer birdenbire hem ellerini hem bedenini geri çekti. Saidh omzunun üzerinden sertçe arkaya bakıp azarlamaya hazırlanmıştı ki Greer kalçalarından tutup beşikteki bir bebek gibi havaya kaldırdı. Saidh sırtüstü düştü ve Greer ayak bileklerinden yakalayıp bacaklarını havaya kaldırarak yeni pozisyonda tekrar içine girerken sadece hayretle yüzüne bakabildi.

Bu pozisyonu sevip sevmediğinden bile emin olmayarak bacaklarının arasındaki adamın yüzüne baktı. Görünüşe göre o da bu pozisyondan düşündüğü kadar zevk almamıştı çünkü az önceki gibi hızlı bir şekilde bileklerini serbest bırakıp Saidh'i belinden tutarak yukarı kaldırdı. Şimdi Greer'ın kucağında ata biner gibi oturuyordu ve adam kalçalarının altındaki elleriyle Saidh'i yukarı aşağı hareket ettirirken kollarını omuzlarına dolayıp tutunabiliyordu.

Memeleri her harekette Greer'ın göğsüne sürtüyordu. O anda parmaklarıyla onu okşayamasa da onun yerine aleti aynı işi gayet başarıyla yapıyordu. Saidh'in hoşuna gitmişti özellikle de öpüşmeye başladıklarında. Bir süre sonra öpüşmeye konsantre olamayarak vücudu beklentiyle top gibi kıvrılırken çaresizce adamın dilini emmeye başlamıştı.

Bu defa neredeyse aynı anda ikisi de tatmin olmuştu. Saidh'in çılgılığından önce Greer'ın muhtemelen kaleden bile

duyulan haykırışı göğsü yükseldi. Fırtınada kaybolmuş çocuklar gibi birbirlerine tutunarak sakinleştiler ve sonra Greer sırtüstü yuvarlanıp Saidh'i de beraberinde alarak kollarına sarıp göğsüne yasladı. Yavaş yavaş düzenli nefes alıp vermeye başladılar.

Bölüm On Bir

Saidh gülümseyerek bir süre Greer'ın sıcacık kollarının tadını çıkararak hiç kıpırdamadan yattı. Ama sonra yerinde duramayıp ona bakmak için başını kaldırdı. Gözlerinin kapalı olduğunu görünce çenesine dokundu. "Uyuyor musun?"

"Uyumaya çalışıyorum," dedi uykulu gözlerini kırıştırarak.

"Böyle bir şeyden sonra nasıl uyuyabilirsin?" diye sordu hayretle.

Greer kaşlarını kaldırıp karşılık verdi, "Sen nasıl uyuyamazsın?"

Saidh yüzündeki ifadeye bakıp kıkırdadayaarak kollarını itip ayağa kalktı. "Ben çok harika ve uyanık hissediyorum."

"Ben tükenmiş hissediyorum," diye mırıldandı Greer bakışlarıyla Saidh'i baştan ayağa süzerek.

Saidh sırtıarak suyun kıyısına doğru aylak aylak yürüdü. Daha önce abilerini etkilemeye çalışan birkaç hizmetçiden gördüğü şekilde abartılı hareketlerle kısıtarak yürüyordu.

"Ah, sevgilim, böyle devam edersen yaratağı uyandıracaksın," diye uyardı Greer.

“Nasıl bir yaratılmış bu, lordum?” diye sordu Saidh işveli işveli arkasına bakıp gülümseyerek. Adamın aletine bakıp kaşlarını kaldırdı. Bayağı etkilenmiş benziyordu. En azından yıllardır abilerine gözü iliştikçe farketdiği kadarıyla öyle olduğunu düşünüyordu. Böyle durumlarda hiçbiri utanıp sıkılarak saklamaya çalışmazlardı. Onların palavralarına inanacak ol- saydı bunun sadece Buchananlara bahşedilmiş bir özellik ol- duğunu sanacaktı. Ama gördüklerine bakılırsa Greer da öyleydi. Kendini tutamayıp adamın penisini çimdikleyerek takıldı, “Bu minik şeyden bahsetmiyorsun herhalde?”

“Of!” Anında ayağa fırlayıp Saidh’e doğru hareket etti.

Saidh kahkahalar atarak dönüp suya doğru koşmaya başladı. Henüz soğuk suda iki adım atmıştı ki Greer arkasından ya- kalayıp onu kollarına aldı. Durmayıp su dizlerine gelene dek hızla ilerledi.

“Geri al,” diye emretti Saidh’i suyun üstünde havada tu- tarak.

“Neyi geri alayım?” diye sordu gayet masumca ve umursa- madan. Yüzmek istiyordu.

“Hey,” diye bağırды Greer uyarırcasına ve Saidh’in yüzünde- ki tebessüm değişerek yerini meraklı bakışlara bıraktı.

“Artık senin karım,” dedi tatlı tatlı ve Greer’ın kafasının karıştığını görünce açıkladı, “Artık tam anlamıyla karı kocayız.”

Greer hafifçe gülümseyip başıyla onaylarken Saidh’i göğsü- ne doğru çekti. Güçlü sesiyle, “Evet. Artık karı kocayız,” dedi.

Gülerek öpüşmek için birbirlerine doğru eğildiler ama du- dakları birbirine değemedi. Dallardan gelen hışırtı sesleriyle birlikte atları kışneyince hemen o tarafa dönüp harekete geçtiler.

Greer birdenbire dönüp onu sudan çıkarırken Saidh hiç şaşırmadı. Karaya çıkar çıkmaz da onu kucağından bıraktı. Saidh yere ayak basar basmaz Greer hemen kıyafetlerine ve kılıcına koştu. Saidh de yerden kılıcını kaptı ve ikisi birden atlarına doğru ilerlediler.

Atının üstünde durmuş ağaçların arasında belli bir noktaya bakan Greer'a, "Bir şey görüyor musun?" diye sordu.

"Hayır, sen?" diye cevap veren Greer onun tarafına doğru hızlı bir bakış attı. En azından Saidh kısa bir bakış olacağını düşünmüştü ama Greer'ın gözleri ona kilitlendi ve allak bulak olmuş şaşkın bir yüzle, "Bu halin ne, Tanrı aşkına? Üstünü giyin!" dedi.

Saidh sıkıntıyla gözlerini devirdi. Greer kendinin de çıplak olduğunun farkında değildi galiba. Ayrıca haydutlar geldiğinde giyiniyor olması çıplak görünmesinden daha kötüydü. Hem de elbisesi dövüşmesini engellemekten başka bir işe yaramazdı. Hızlı adımlarla kıyafetlerine ulaşp hemen giyerken bir yandan da bunları düşünüp söyleniyordu.

Greer, Saidh'in söyleneni yaptığını görür görmez bakışlarını yeniden ormana çevirdi. Saidh suratını asarak kılıcını torağa sapladı. Böylece eğer tam giyinirken saldırıya uğrarlarsa kolayca tutup çekebilecekti. İlk önce içliğini giydi.

Kumaşı başından geçirirken görüşünü engellediği kısıcak birkaç saniye içinde Greer ortadan kaybolmuştu.

Ürpererek ormanı kontrol ediyor olabileceğini düşündü elbisesini yerden alırken. Korsesiyle uğraşmayı düşünmedi bile. Elbisesini giyer giymez kılıcını yerden kapıp kocasının arkasından atını sürdü.

Saidh atlara ulaştığında Greer ağaçların arasından belirdi. Saidh, gergin olan atını sakinleştirmek için burnunu okşadı ve Greer'a döndü. "Bir şey var mı?"

"Hayır. Geyik ya da başka bir hayvan olabilir," dedi içini çekip gergin kaslarını rahatlatmak ister gibi elini boynunda dolaştırarak.

"Sesine bakılırsa hiç de öyle düşünüyor gibi değilsin," dedi Saidh ve Greer yüzünü buruşturdu.

"Atım normalde bu kadar korkak değildir. Sadece bir teh-

dit hissederse böyle yapar. Basit bir geyik ya da tavşan görünce hemen kaçmaz.”

“Hmmm,” diye mırıldandı Saidh ve kendi atına bir göz attı. Onun atı da iyi eğitimliydi ve aynı şekilde hemen öfkelenmezdi. Onun tepkisine bakılırsa yaklaşan bir hayvan değil insandı. Greer’a dönüp, “Abilerimden biri olabilir. Ya da birkaçı. Hepsi yüzmeyi severler. Gölü bulmak için gelip bizim burada olduğumuzu görerek rahatsız etmeden gitmiş olabilirler.”

Greer gülererek karşılık verdi. “Senin abilerin sessizce çekip gidecek tipte insanlar değiller ki. Hatta bana sorarsan rahatsız etmekten keyif alacaklarını bile söyleyebilirim.”

Saidh sözlerine sırtıp başını salladı. “Evet. Bence de,” diye hak vererek omuzlarını silkti. “Öyleyse belki adamlarından biriydi. Bowie’nin burda yüzmeyi sevdiğini biliyorum.”

“Evet, seviyor ama onu askerlerin başında bıraktım,” dedi Greer. “Burada yüzmeyi seven tek kişi o değil.” Boynunu bırakıp eteğine uzandı ve ekledi, “Bu koşullar altında burada kalmamız aptalca olur. Kaleye dönsek iyi olur.”

“Evet,” dedi Saidh hak vererek ve atların bağlı olduğu ağaca gidip hayvanı çözerek üstüne bindi. “Hadi yarışalım.”

“Ne? Bekle!” diye bağırdı Greer, Saidh atını ormana doğru sürerken. Durup soru sorarcasına Greer’a baktı. “Eteğimi katlayıp düzeltmem lazım,” dedi kocası.

“Biliyorum,” diye sırtıttı Saidh. “Bu da seni yenebilirim demek oluyor.”

Greer, Saidh’e onu beklemesi için bağırdı ama Saidh dinlemedi. Galiba evlilik yemininde yer alan itaat kısmını pek ciddiye almamıştı. Ya da kendi kahkahasından onu duymamış olabileceğini düşündü eteğini yere serip katlarken. Bu kadın... olağanüstü, diye kabul etti öfkesi geçip eteğini beceriksizce katlarken dudaklarının kenarında beliren tebessümle. Çok tutkuluydu, öfkeliydi ve yıllardır birlikte savaştığı pek çok erkekten daha cesurdu. Çok azı yedi Buchanan erkeğiyle birden

dövüşebilir ya da onun kadar iyi kılıç tutabilirdi. Hiç korkusu yok gibiydi. Hayattan keyif almayı da çok iyi biliyordu.

Greer daha önce hiç Saidh gibi bir kadın görmemişti. Saidh onun soluğunu kesiyordu... ve Greer onu bulduğu ve kazandığı için ne kadar şanslı olduğuna inanamıyordu.

Başını iki yana sallayarak hayatının beklenmedik bir dönemece girdiğini kabul etti. Eğer birkaç hafta önce birisi ona kendi kalesi ve Saidh gibi bir karısı olan varlıklı bir lord olacağını söyleseydi, kesinlikle çok gülerdi. Başka lordların topraklarını koruyan paralı bir asker olarak bu onun hayalini bile kurmasına izin vermeyecekleri bir şeydi. Ama işte burdaydı ve hepsine sahipti.

Her nedense bu düşünce Greer'ın içine bir korku saldı. Kaybedeceği çok... çok fazla şey vardı. Eteği yarım yamalak katlandıktan sonra kendini üstüne atıp hızlıca giydi. Ayağa kalktığı anda eteği tutturmak için kullandığı büyük iğneyi tam olarak tutturmamıştı bile. O işi atına bindikten sonra tamamladı.

Greer atın üstüne biner binmez uçarak çalılıktan çıktı. İçindeki korku giderek büyüyordu ve ani bir hisle Saidh'e hemen yetişmesi gerektiğini hissetti.

Greer o kadar hızlıydı ki neredeyse Saidh'i ezecekti. Durumu kurtaran atı olmuştu, onun acelesine rağmen hayvan yavaşlayarak Greer yoldaki bedenin yanında duran atı görmeden çok önce hızla durdu. Atın sırtından tepetaklak düşüp boynunu kırmadığı için şanslıydı. Yerinde durabilmeyi başarmıştı ama yine de kendini hemen aşağıya atıp neler olduğunu görmek için Saidh'in yanına koştu.

Önce atından düştüğünü sandı ama sonra yanına diz çöktüğünde yan tarafına saplanmış oku gördü. Kalbi neredeyse göğsünden fırlayacaktı. Sanki ok onun karnına saplanmış gibi hissetti.

"Saidh?" diye bağırdı omuzlarından kavrayıp vücudunun üst kısmını yerden kaldırarak. Saidh'in başı geriye düştü, saç-

ları toprağa döküldü ve hafifçe inledi. Greer karısının hâlâ hayatta olduğunu anlayınca sevinçten ağlayacaktı.

"Tamam," diyerek onu kucağına alıp rahatlatmaya çalıştı. "Yanımdayım. Seni eve götürüp iyileştireceğim ve çok iyi olacaksın."

Saidh kendinde olmadığı için onu duyamasa da Greer konuşması gerektiğini hissetti. Çünkü önce kendisinin duyup inanması gerekiyordu. Onu kaybedemezdi. Söylediklerini hiç durmadan tekrarlayarak onu atına taşıyıp bir şekilde bindirmeyi başardı. Nasıl başardığını soracak olan olursa o da bilmiyordu.

Greer, Saidh'in atını düşünecek durumda değildi, hayvan ya arkalarından gelirdi ya da orada kalırdı. Kaleye giden yolu yarılamıştı ki Saidh'in kendine geldiğinde atını kaybettiğine üzülebileceği aklına geldi. Etrafına endişeyle bakıp atın arkalarından geldiğini görerek rahatladı. Saidh'in atı daha küçük ve daha yavaştı, onlara yetişmekte zorlanıyordu. Biraz geride olsa da oradaydı, arkalarından aceleyle geliyordu ve bu yeterliydi.

Greer köprüyü ve ana kapıları geçip doğrudan merdivenlere yöneldi. Ahırların yanında Saidh'in abilerinden birini gördü ama ona seslendikleri halde duymazdan geldi. O sırada atı merdivenlerden yukarıya salona sürüp sürmemek konusunda karar vermeye çalışmakla meşguldü. Sonunda atın üzerindeyken kapıyı açamayacağını düşünerek merdivenlerin başında attan inmeye karar verdi. Saidh'i göğsüne sıkıca bastırıp yere atladı ve koşarak merdivenleri çıkıp içeriye girdi.

Tam odasına doğru koşuyordu ki içerde Alpin'in olduğunu hatırladı. Hemen dönüp onu dün gece uyudukları odaya taşımak istedi ama Saidh'den gelen inleme sesiyle fikrini değiştirip içeri girdi ve karısını nazikçe yatağa yatırdı. Sonra Alpin'in yanına gidip çocuğu sarsarak uyandırmaya çalıştı.

Çocuk inler gibi ses çıkardı ama cevap vermedi. Greer bir kez daha hızla sarstı. "Alpin!"

"Evet. Ne var? Lordum?" Alpin uykulu gözlerle boş boş ona baktı. "N'oldu, lordum? Savaş mı var? Kılıcımı mı alayım?"

"Hayır." Greer çocuğu yatağa itti. Hâlâ ücretli asker olduklarını sandığına göre ateşi düşünmesini etkiliyor olmalıydı. "Tilda ve Helen neredeler?"

"Tilda mı?" Alpin yine boş gözlerle baktı.

"Tilda Teyze," dedi Greer sabırsızlıkla. "Ben çıkarken senin yanında oturuyordu. Hizmetçisi hasta bakmakta çok iyidir. Neredeler?"

"Ah." Çocuk biraz daha kendine gelmiş gibiydi ama başını iki yana sallayıp odanın içine baktı. "Emin değilim. İlk uyandı-ğında Leydi Tilda buradaydı. Bana hizmetçisinin hazırladığı ilacı içirdi." Yüzünü buruşturup titredi. "İğrenç bir şey ama son damlasına kadar hepsini içirdi. Yeniden uyumuşum ve..." Çaresizce omuzlarını silktilti. "Ondan sonra ne zaman ve nereye gittiğini bilmiyorum."

Greer hayal kırıklığıyla homurdanıp kapıya doğru koştu. Açıp dışarıya göz attığında koridorda yürüyen bir hizmetçi gördü.

"Bana hemen Helen'ı getirin," diye emretti.

"Tamam, lordum." Kadın aceleyle koşarken Greer kapıyı kapatıp Saidh'i kontrol etmek için yatağa döndü. Alpin ürkek bakışlarla lordun hareketlerini takip ederken yatakta yanında yatan kadını farkedince gözleri dehşetle açıldı. Kafası karışmıştı.

"Leydi Saidh neden yatakta?" Panikleyerek ekledi, "Burada benim yanımda sevişmeyi düşünmüyorsunuz, değil mi?"

Greer çileden çıkmış bir halde çocuğa baktı. "Sence sevişebilecek durumda mı?"

Alpin yeniden kadına baktığında gözleri yerinden fırlayacaktı. "Aman Tanrım... o bir ok mu?"

"Evet," diye mırıldandı Greer kadının göğsüne saplanmış oka bakarak. Yaranın etrafında pek kan gözükmüyordu. Bunun iyi mi yoksa kötü mü olduğunu bilmiyordu. Bildiği tek

şey bu lanet şeyi çıkarıp yarayı dikmek zorunda olduklarıydı. Ona henüz kavuşmuşken kaybedemezdi.

“Siz mi vurdunuz?” diye sordu Alpin korkarak.

“Saçmalama,” diye atıldı Greer ve küfrederek yataktan kalkıp homurdandı, “Ne cehennemde bu Helen?”

“N’oldu?”

Greer başını çevirdiğinde telaşla içeri giren Rory ve Aulay’i gördü.

“Lordum leydimi vurmuş,” dedi Alpin kederli bir sesle.

“Elbette vurmadım,” dedi Greer çocuğa ters ters bakarak.

“Neden önce evlenip sonra da onu bir okla vurayım ki?”

“Çünkü yaptığın hatanın farkına vardın,” dedi Geordie odaya girerken.

“Evet,” diyerek ona katıldı arkasından gelen Dougall. “Sabah uyandın ve aklın başına geldi. Saidh gibi bir kadını mutlu edemeyeceğini anlayarak ondan kurtulmaya karar verdin.”

“Ya da onun biraz sert mizaçlı olduğunu anladın ve ona gözdağı vermezsen seni alt edeceğini düşündün,” dedi Alick de odaya girer girmez.

“Karımı vurmadım,” dedi Greer öfkeyle ve kapıya doğru gidip içeriye giren Niels ve Conran’ı durduran Rory’ye şüpheyle baktı. İki adama kısa bir şey fısıldadıktan sonra Niels ve Conran aceleyle uzaklaştılar.

“Bana bakın, çocuklar,” diye bağırdı Aulay sabırsızlıkla yeniden Greer’ın dikkatini üzerine çekerek. “Bu adamın kılıcı var ama oku ya da yayı yok. Ayrıca perişan halde. Belli ki o yapmamış.

“Teşekkür ederim,” dedi Greer ve sonra bağırarak, “Şimdi biriniz karım kan kaybından ölmeden önce gidip Helen’ı bu raya getirecek mi?”

“Gerek yok,” dedi Aulay onu yatıştırmaya çalışarak. “Rory onunla ilgilenir.”

"Ne?" Greer etrafına bakındı ve Rory'nin yatağın başucunda olduğunu gördü. Karısının üstüne eğilmişti. Dehşete kapılarak adamın kolunu yakalayıp Saidh'den uzaklaştırdı. "Ne yaptığını sanıyorsun sen? Daha fazla zarar vereceksin. Onu rahat bırak. Helen ilgilenir."

"Bırak onu, MacDonnell," dedi Aulay sertçe Rory'yi onun elinden çekerek. "Rory ne yaptığını biliyor. Buchanan'daki doktorumuzdan eğitim aldı."

Greer kaşlarını çatarak adamı serbest bıraktı. "Tamam ama onu bırakmam."

"Bırakmak zorunda değilsin. Ama en azından biraz kenara çekil ki Rory işini yapabilsin," dedi Aulay alçak sesle.

Greer karşı çıkacaktı ama söylenenin mantıklı olduğunu fark ederek gönülsüzce başını salladı. Sonra da hızla yatağın Alpin'in olduğu tarafına geçti. Ama bu durumdan hiç memnun değildi. Şimdi de yatağın yarısı ve Alpin karısıyla onun arasındaydı.

"Çantanı getirdim," dedi Niels telaşla odaya girerek.

"Teşekkürler." Rory çantayı alıp yatağın üstüne koydu. İçinden otlar ve ilaçlar çıkarmaya başladı. Sonra aniden durup Niels'a bir şişe uzattı. "Conran döndüğünde ona getirmesini söylediğim suya bundan altı damla koy."

Neils şişeyi alıp başını salladı. "Altı damla. Tamam."

"Altı damla ne?" diye sordu Conran elinde bezler ve aceleden her yere saçtığı bir kase suyla içeri girerken.

Greer başını iki yana sallayarak dikkatini Saidh'in elbisesinin okun etrafındaki kısmını kesen Rory'ye verdi. Göğsü ve okun sapı açıkta kalmıştı. Greer yaraya endişeyle bakıp Alpin'e döndü. Çocuk derin bir nefes alıp geri bıraktı. "Çok güzel."

Alpin'in bakışlarını Saidh'in açıkta kalan göğsüne diktiğini farkederek kaşlarını çatıp çocuğun suratına tokat attı. Sonra da yatağın etrafında toplanmış Saidh'in açıkta kalan göğsüne bakan altı erkeğe ters ters baktı.

“Kız kardeşinizin memesine ökü z gibi bakmayı kesin,” diye bağırdı.

“O bizim kardeşimiz,” dedi Dougall iğrenerek. “Memesine de ğ il yarasına bakıyoruz.”

“Evet,” dedi Georgie. “Ayrıca daha önce görmediğimiz bir şey de ğ il. Buchanan’da hepimiz gö lde çıplak yüzerdik.”

“Ve Saidh de,” dedi Niels. “En son bize katıldığı nda oniki yaşındaydı. Annem bir daha müsaade etmedi.”

“Evet, o zamanlar gö ğ üsleri bir tahta kadar yassıydı,” diye yorum yaptı Alick.

“Hmmm,” diye mırıldandı Dougall. Dudaklarını sıkıp baş ını iki yana salladı. “Bu kadar güzel bir kadın olacağı kimin aklına gelirdi ki? Öyle de ğ il mi?”

“Evet. Cılız bir çocuktı,” dedi Aulay hatırlamaktan mutluluk duyarak. “Ş imdi ne kadar da formunda. Ona kardeşim demek çok gurur verici.”

“Ç ıkın dışarı, hepiniz!” diye bağırdı Greer ö fkeyle.

“Hiçbir yere gitmiyoruz,” diye söylendi Dougall.

“Burası benim kalem,” diye gürledi Greer. “Ç ıkın dışarı!”

“Burada kalıyoruz. O bizim kız kardeşimiz,” dedi Alick savunmaya geçerek.

“Evet ama benim karım,” diye karş ılık verdi Greer.

Georgie kahkahayla gü ldü. “Karın olalı daha bir gün bile olmadı.”

“Do ğ ru söylüyor,” dedi Dougall. “Saidh’in üzerinde haki-miyet kurma konusunda bizden daha fazla ağırlığın yok. Kalmana izin verdiğimiz için şanslısın.”

Greer homudanarak Dougall’ın üzerine saldırdı. Tam ensesinden yakalayacakken tepesinde bir yığın Buchanan gö rdü.

Saidh’i kendine getiren şey gö ğ sündeki acı oldu. Gözlerini kırpıştırarak inledi ve yeni bir ağı rıyla hemen tekrar kapattı. Bu defa canını yakan gözlerine vuran ışıktı.

“Özür dilerim, tatlım. Okun sapını kesmek zorundaydım.”

Saidh gözlerini yeniden açmak için zorlayarak boş gözlerle abisine baktı. “Rory?”

“Evet.”

“Ne...” Ne olduğunu sormak üzereydi ki yanındaki bağrıışma ve yumruk seslerini farkederek, “Bu gürültü de neyin nesi?” diye sordu.

“Çocuklar kocanın üzüntüsünün üstesinden gelebilmesi için ona yardım ediyorlar. Çılgına dönmüştü,” dedi Rory omzunun üzerinden yerde yuvarlanan adamlara bakıp eğlenerek. Saidh’in görebildiği kadarıyla altıya bir kişiydiler ama anlaşılan canını yakmaya çalışmıyorlardı. Yoksa üst üste koca bir yumak gibi yerde yuvarlanmaktan fazlasını yapıyor olurlardı. Gördüğü şeylerin verdiği şaşkınlık bir yana asıl onu hayrete düşüren Rory’nin sözleri olmuştu.

“Greer mı? Çılgına dönmek mi?” diye sordu kuşkuyla.

“Evet.” Rory gülümsedi. “Sanırım sana karşı bir şeyler hissediyor Saidh. Üzüntüden ellerini ovuşturup duruyordu. Tıpkı kadınlar gibiydi.”

“Greer mı?” diye sordu şaşırarak. “Dün evlendiğim adam mı?”

“Evet.” Rory eğilip göğsündeki kısalmış sapa bakarak doğruladı. Saidh göğsünden dışarı fırlamış oku görünce kocasını falan unutmuştu. Birdenbire neler olduğunu hatırladı. Yarış yapıyorlardı, Greer’ı yenmeye kararlıydı ki bir anda göğsüne yumruk yemiş gibi hissetmişti. O kadar şiddetliydi ki Saidh’i geriye iterek attan yere düşürmüştü. Tam düşerken oku farketmişti. Önce başını yere çarptı ve acıyla kafatasının patladığını sandı. Sonrasıyla ilgili hiçbir şey hatırlamıyordu.

“Lanet olsun. Biri bana ok attı,” dedi dehşete düşerek.

“Evet.” Rory durup ciddiyetle yüzüne baktı. “Kim olduğunu gördün mü?”

Saidh başını iki yana salladı. "Greer'ı gölde eteğini katlar-ken bırakmıştım. Kaleye ondan önce ulaşip yarışı kazanabil-
mek için yola çok dikkatli odaklanmıştım. Atım kesinlikle bir
yerlere takılıp yaralanmamalıydı." Kaşlarını çatı. "Hiç kimse-
yi görmedim. Vurulduğum ilk an ne olduğunu bile anlama-
dım. Ancak düşerken oku gördüğümde farkına vardım."

"Hmmm." Rory hayal kırıklığına uğramıştı ama onu suç-
layamazdı. O da vuranı görmediği için aynı hayal kırıklığını
hissediyordu.

"Durumum ne kadar kötü?" diye sordu yarasına endişeyle
bakarak. Fazla kan yoktu, sadece okun etrafından çok az sızı-
yordu. Oku çıkardıklarında durumun değişmesinden endişe-
lendi. Sertçe Rory'ye baktı. "Sapı kırdın."

"Evet," diyerek kabul etti Rory. "Girdiği taraftan çıkarmak
yerine ters istikamete iterek çıkarmayı mı düşünüyorsun?"
diye sordu Saidh korkuyla.

"Saidh." Yatağın ucuna oturup ellerini avuçlarına aldı. "Ok
nerdeyse kendisi çıkacakmış. Ucu tam sırtına değişiyor. Hızlıca
itersem bir hamlede çıkacak."

Korkudan soğuk terler dökmeye başlayan Saidh neredeyse
yalvararak, "Girdiği taraftan yavaşça dışarı çeksen olmaz mı?"
diye sordu.

"Olabilir," dedi, "Ama daha fazla zarar verebilirim, özelli-
le de okun başı kırlangıçkuyruksa. Kimin vurduğunu bilme-
diğimiz için ne tür bir ok kullandıklarını da bilmiyoruz. Riske
atmamayı tercih ederim."

"Lanet olsun," diye mırıldandı Saidh abisinin haklı olduğu-
nun farkına vararak. Eğer kırlangıçkuyruk oksa, çengeller dı-
şarı çıkarken bir şeylere takılıp zarar verebilirdi. İkisinin aynı
açıyla dışarı çıkmasını umarak, ki mümkün değildi, vücudun-
dan iki kanca birden çıkarmak gibiydi.

Üzüntüyle içini çekerek doğrulmak için kıpırdandı ama
hissettiği şiddetli acıyla hemen durdu. Acının geçmesi için

durup Rory'ye baktı. Sabırla bekliyordu, o sorana dek yardım teklif etmemesi gerektiğini bilecek kadar iyi tanıyordu onu. Saidh hep ihtiyacı olduğunu söylemeden kendisine yardım etmeye çalışan abilerine kızardı. Sadece erkek değil diye güçsüz olduğunu düşünmelerinden hoşlanmazdı.

"Oturabilmem için yardım etmen gerekecek," dedi alçak sesle.

Rory rahatlayarak tuttuğu nefesini bıraktı, vücudunu gevşetti. Saidh onun beklerken gerildiğini o zaman farketti. Rory oturmasına yardım etmek için hemen eğildi.

Oturduğunda Saidh yatağın ayak ucunda olanları daha iyi görebildi. Adamların çoğu hâlâ yerde yuvarlanıyordu ama ikisi katlanmış kendi kendilerine kıvranıyordu. Geordie'nin acıyla inleyerek aralarından çıkmasıyla üç olmuşlardı. Greer, Aulay ve Dougall boğuşmaya devam ederken, Saidh, Greer'ın kendisini izlerken ders almış olduğunu düşündü.

Ve abilerinin ona davrandıkları gibi Greer'a da nazik davrandıklarını farkederek memnun oldu. Sonra bunun için onlara teşekkür etmesi gerektiğini düşündü. Kocasının kendisini koruyabileceğinden şüphesi yoktu ama yine de abilerinin böyle yapmasından memnundu. Onu sevdiklerinin bir göstergeydi.

"Hazır mısın?" diye sordu Rory.

Saidh dikkatini abisine verdi. Yatağın yan tarafına oturmuştu ve oku sırtından çıkarmak için hazırdı. Başını salladığında defalarca katlamış olduğu bir bez parçasını avcunun içine alıp bezi okun kırılan sapına bastırarak itmeye başladı. Saidh elinde olmadan acıyla haykırmaya başladı ve içgüdüsel bir hareketle kendini arkaya attı.

"Saidh!" Greer haykırarak ayağa kalkıp üzerindeki suyu silkeleyen köpek gibi diğer abilerini üstünden attı. Yatağa koşup Rory'yi yere devirerek bağırды, "Ne yapıyorsun ona?"

"Sorun yok kocacığım," dedi Saidh zayıf sesiyle ve sonra

söylediği sözcüğün tadını çıkarmak için durdu. Kocam. Onun kocasıydı.

“Sorun var. Seni iyileştiriyor olması gerekiyor, daha fazla zarar vermesi değil,” diye söylenerek ayağa kalkmaya çalışan Rory’ye baktı.

“Öyle yapıyor zaten,” dedi Saidh hemen. “Oktaki çengeller bana zarar verebilir. O yüzden oku girdiği yönden çekmek yerine aksi yöne itmek daha güvenli.”

Greer biraz rahatladı ama mutlu görünmüyordu. Yatağın kenarına geçerek üzüntüyle okun dışta kalan sapına bakıp başını iki yana salladı. “Haklı olduğunu biliyorum ve öyle yapmak zorunda olduğunu da ama...” Yutkunup Saidh’e baktı, gözlerinde çaresizlik vardı. “Birinin senin canını yakması fikrinden hoşlanmıyorum. İyiliğin için bile olsa.”

“Güven bana, benim de hoşuma gitmiyor,” dedi çarpık bir gülümsemeyle ve boğazını temizleyerek tekrar konuştu. “Belki de Rory işini yaparken beni sabit tutarak yardımcı olabilirsin. Çünkü beni ittiğinde içgüdüsel olarak geriye gidiyorum. Eğer beni sabit tutarsan hem daha hızlı hem de daha acısız olur.”

“Elbette,” diye mırıldandı Greer ve en iyi nasıl yardım edebileceğinden emin olamayarak tereddütle baktı.

“Biz de yardım edebiliriz,” dedi Aulay hemen.

Greer silkelenip serinkanlı olmaya çalıştı. Saidh’in en büyük abisine bakarak başını salladı. “Tamam. Aulay sen arkasına geçip onu desteklersen geriye gitmez.”

Aulay başını sallayıp yatağın başına geçerek ellerini Saidh’in sağlam omzuna yerleştirdi.

Greer diğerlerine döndü ama bakışları Dougall’a takıldı. “Dougall, Alpin’in yanına diz çöküp diğer omzuna destek versen...” dedi. Cümlesini tamamlamak için uğraşmasına gerek kalmadan Alpin kenara çekilmek için doğruldu. Dougall çocukla Saidh’in arkasından yatağa tırmanmaya çalışıyordu. Ellerini dikkatlice Saidh’in kolunun üst kısmına ve sırtına yer-

leştirdikten sonra başını sallayıp hazır olduğunu işaret etti.

"Tamam ben de belinden tutacağım ve..." Greer konuşurken kollarını Saidh'in beline kaydırđı ama o böyle yaparken Rory'ye oku itmek için yer kalmadığını farkedince durup etrafına bakındı.

"Pekâlâ. Ben ata biner gibi kucağına çıkıp destekleyebilirim," dedi Rory hemen ve yatağa çıkıp dediği şeyi yaptı.

"Biz de seni durdurmak için tekme atmasın diye bacaklarını tutacağız," dedi Geordie ve diğer abileri yatağın üzerine eğilip ayaklarını ve bacaklarını tutarak sabitlediler.

"Güzel, güzel," dedi Greer ve tekrar kollarını Saidh'e doladı. Rory'ye engel olmamak için göğsünün üst kısmını kenara çekmeye dikkat ediyordu. Saidh'i sıkıca tuttuktan sonra yüzünü görebilmek için başını geriye çekti. "Hazır mısın?"

Saidh etrafını sarmış olan adamlara baktı. Sevdıği adamlar, hepsi onu sabit tutabilmek için ordaydılar. Hafifçe güldü. "Benim gibi küçücük birini tutmak için gerçekten yedi güçlü adama ihtiyaç var mı?"

"Sekiz," diyerek onu düzeltti Alpin herkesin dikkatini diz çöküp küçük eliyle Saidh'in sırtını destekliyor olmasına çekerek. Diğer eli de ön tarafta Greer'in elinin hemen üzerindeydi... neredeyse yaralı göğsünü avuluyordu.

Greer homurdanmaya başlayınca Aulay, "Ufaklık, elini eksen iyi edersin yoksa elini bir daha gremeyebilirsin," dedi gülerek.

ocuk kıpkırmızı bir suratla elini gğslerinin arasına çekti. "zr dilerim."

Aulay başını sallayarak bakışlarını Saidh'e çevirdi. "Seni tutabilmek için bu kadar kişiye ihtiyaç duymamıza gelince, tatlım, senin ne kadar güçlü olduğunu biliyoruz. Seninle daha önce greştik."

"Evet," dedi Geordie. "zellikle öfkelendiğinde çok güçlü oluyorsun. Önlem alsak iyi olur."

“Hmm,” diye mırıldandı Saidh ve başını iki yana salladı.

“Kollarını bana dola ve orada tutmaya çalış,” dedi Greer. Ve ekledi, “İstediğin kadar çığlık atabilirsin, sevgilim. Buna hakkın var.”

“Emin ol zaten atacağım,” dedi Saidh gülerek ve Rory bir anda hiçbir şey söylemeden oku itince acıyla haykırp geriye gitmeye çalıştı.

Tabii ki onu tutan bu kadar çok kişi varken kıpırdayamadı bile. Hatta Aulay ve Dougall’ın onu daha da öne ittiklerine yemin edebilirdi. Greer da onlara doğru itmeye devam ediyordu. Durum ne olursa olsun, göğsünde yoğun bir acı vardı ve ok sırtından çıktığında canı korkunç derecede yandı.

“Çıktı!” Saidh, Aulay’in çığlığını duydu. “O taraftan çek, Dougall.”

“Dikkatlice ve düz çek. Kıvrılıp bükülmesin,” diyordu Rory. Saidh’in çığlığı hafif bir iniltiye dönüştü ve sonra her yer karardı.

Bölüm On İki

Greer, Dougall'ın yüzünde konsantrasyonla Saidh'in sırtından oku yavaşça çekişini seyrederken nefesini tuttu. Bittiğinde herkes rahat bir nefes aldı. Dougall oku kenara fırlattıktan sonra Aulay ve Apin'le birlikte Saidh'i bırakıp kenara çekildi.

Greer onu yatağa yatırırken Rory omzuna dokunup durdurdu.

"Hayır. Tut onu. Temizleyip hem önden hem arkadan sarmam gerekiyor," dedi.

Greer başını sallayıp Saidh'i tekrar kaldırdı. Sabit tutmaya çalışarak baygın yüzüne baktı ve ne kadar solgun olduğunu görerek üzüldü. Rory etrafındakilere bağırıp Conran'ın getirdiği temiz bez parçalarını uzatmalarını söyleyince Greer karısının yarasına baktı. Ok içerideyken çok az kan olmasına rağmen şimdi daha çok kan vardı. Sanki ok şişenin ağzındaki mantar görevini görmüştü ve mantarı alınca kan kalın ve koyu kırmızı bir şekilde oluk oluk akmaya başlamıştı. Rory yaraya hem önden hem arkadan bez basarak kanamayı durdurmaya çalışıyordu.

"İyileşecek, değil mi?" diye sordu Greer endişeyle onu izlerken.

“Evet, o çok güçlüdür,” dedi Rory güven vermeye çalışarak. Kan içinde kalmış bez parçalarını atıp Niels’in uzattığı temiz olanları aldı. “Kanama azalıyor.”

Greer’a pek öyle gelmedi ama dilini tutup Rory yaraya bez basmaya devam ederken sadece izledi.

“İlacı dediğim gibi suya koydunuz mu?” diye sordu Rory yaranın ön kısmına bastığı bezi ucundan kaldırıp sertçe arkaya bastırarak.

“Evet,” dedi Niels. “Altı damla.”

Rory başını salladı. “Öyleyse içine iki tane katlanmış bez batırın ama sıkmadan bana verin. Dikmeden önce yarayı temizlemem gerekiyor.”

“İyi misiniz, lordum?” diye sordu Alpin birdenbire.

Greer çocuğa şaşkınlıkla baktı. “Evet. Elbette.”

Çocuk pek inanmamış gibiydi. “O kadar solgun görünüyorsunuz ki sanki siz kan kaybediyorsunuz.”

Rory sert bir ifadeyle Greer’a bakıp kaşlarını çatı. “Eğer bayılacaksan Saidh’i tutma işini Aulay’e bırak ve...”

“Ben iyiyim,” diye atıldı Greer biraz daha dik oturup Saidh’i daha sağlam tutarak. Biraz yorgun hissediyordu ama bu adamların önünde güçsüz bir kadın gibi bayılmak istemiyordu. Sadece Saidh’in çok fazla kan kaybetmiş olmasından etkilenmişti. Ona aşırı fazla gibi gelmişti.

Rory bir süre daha ona baktıktan sonra dikkatini tamamen Saidh’e verdi. Büsbütün kana bulanmış olan bezleri Niels’in verdiği ilaca batırılmış olanlarla değiştirdi. Islak malzemeyi yaraya bastırırken mırıldandı, “İyi ki şu anda baygın. Yoksa ilaç fena yakacaktı ve ayrıca dikme kısmı da pek iç açıcı olmayacak.”

Greer sadece homurdanıp bakışlarını Saidh’in yüzüne çevirdi. Başı geriye düşmüştü, yüzünü sanki öpülmeyi bekliyormuş gibi yukarı kaldırmıştı. Saidh dudaklarına bir öpücük kondurduktan sonra alnını onunkine yaslayıp gözlerini kapat-

tı. Rory'nin etine batırıldığı iğneyi sokup çıkarışını görmek istemiyordu. Saidh hissetsin ya da hissetmesin, Greer eğer görürse kendisinin acıyı hissedeceğinden korkarak gözlerini kapalı tutup Rory yarayı temizledikten sonra dikme işine başlarken sessizce karısını tuttu.

Yataktan uzaklaşan ayak seslerine bakılırsa, sürecin bu kısmını izlemek istemeyen yalnızca Greer değildi. Kendisi gibi savaşı bu adamlar bunun gibi yaralar açmak konusunda hiç sıkıntı yaşamazken onarma kısmına gelince fazla hassas olabiliyorlardı. Bunları düşününce şimdiye dek ertelediği soru aklına düştü. Saidh'e ok atan kimdi?

"Onu kimin vurduğunu gördün mü?" diye sordu Aulay aniden, belli ki ikisi de aynı şeyi düşünüyordu.

Greer gözlerini açıp başını kaldırdı ama Rory'nin yaptığı şeyi görmemekte kararlıydı. "Hayır. Hızla yanımdan ayrılıp beni göl kenarında eteğimi katlarken bıraktı. Birkaç dakika sonra ona yetiştiğimde onu yerde yataarken buldum. Etrafta o ve atından başka hiç kimse yoktu."

"Haydutlar yapmış olabilir mi?" diye sordu Dougall.

Greer düşündü ama yüzünü buruşturdu. "Olabilir ama Bowie bu civarda haydutlar olduğundan bahsetmedi ve eğer onlar yapmışlarsa bu hiç mantıklı değil. Onu bulduğum yer kaleden fazla uzakta değil. Bir yüz adım daha gitmiş olsa ormandan çıkmış olacaktı ve kale duvarlarındaki muhafızların görüş alanına girecekti."

"Conran, git Bowie'yi çağır da bu aralar haydutlarla ilgili sıkıntı yaşıyıp yaşamadıklarını soralım," diye emretti Aulay.

Greer yorum yapmadı. Böyle bir şey olsaydı Bowie'nin ona kesinlikle söylemiş olacağından emin olsa da, sormakta fayda vardı. Ayrıca ondan birkaç adamı ormana gönderip bunu yapanlar hakkındaki tüm ipuçlarını toplatmasını isteyecekti. Hiçbir şey bulamayabilirlerdi. Suçlunun imzalı itirafının yazdığı bir kâğıt bıraktığını düşünmüyordu elbette bir şey düşür-

müş olabilirler ya da... kahretsin, başka ne yapabileceğini bilmiyordu ki.

"Gerçekten haydutların yapmış olabileceğini düşünüyor musunuz?" diye sordu Niels ve Greer sesindeki şüpheyi sezdi.

"Hayır," dedi Aulay içini çekerek. "Saidh'i vurmuş olmaları dikkatleri üzerlerine toplamaktan başka hiçbir işe yaramaz."

"Belki de ormanda karşılaştılar ve adamlar Saidh'in onları her şekilde ele vereceğinden korktular," dedi Alick.

"Öyle olsaydı onu vurmak yerine yanlarına alırlardı," dedi Dougall. "Böylece fidye de isteyebilirlerdi ya da tecavüz ederlerdi."

Geordie suratını buruşturdu. "Bizim Saidh'e tecavüz etmek mi? Hepsinin bağırsaklarını deşerdi."

"Haydutlar olmak zorunda," dedi Alick birdenbire. "Başka kim Saidh'in canını yakmak isteyebilir ki?"

Greer karısına baktı, kollarını içgüdüsel olarak sıkıca sarmıştı. Kafası Dougall'ın tecavüz konusunda söylediklerine takıldı. Bu güçlü ateşli kadının pis bir grup haydut tarafından yakalanıp tecavüz edilmesi fikri dehşet vericiydi. Geordie'nin haklı olduğundan oldukça emindi. Saidh bir ya da iki kişinin bağırsaklarını deşebilirdi ama sayıları çoksa ya da gafil avlanmışsa ya da o gün şansları yaver gitmişse Saidh'i alt edebilirlerdi.

Bunun düşüncesi bile ürpermesine neden oldu. Böyle bir şey Saidh gibi güçlü ve gururlu bir kadını hem fiziken hem de ruhen yaralardı. Greer böyle bir olasılığa şahit olmaktansa cehennem azabı çekmeyi tercih ederdi.

"Bitti."

Greer, Rory'nin bitkin sesine döndüğünde yalnızca yarayı dikmekle kalmayıp kendisi düşüncelere dalmışken aynı zamanda sargı işini de bitirdiğini gördü.

"Artık yatırabilirsin," dedi Rory Saidh'den uzaklaşıp yataktan inerken.

Greer tereddüt etti, nedense onu bırakmak istemiyordu. Ama sonra içini çekerek nazikçe yatağa bıraktı. Yatağın halini görür görmez kaskatı kesilerek yüzünü buruşturdu. Birisi yorganları yataktan aşağıya itmeyi akıl etmişti ama hem alttaki hem de üstteki çarşaf kan içindeydi.

"Hey!" diye bağırdı Greer bir anda Saidh'i ve üstteki çarşafı tutup kaldırınca üzeri açılan Alpin.

"İkiniz de uyumadan önce yatağın değişmesi gerekiyor," dedi Greer dönüp hızlı adımlarla odanın diğer tarafına yürürken. "Hazır olana kadar örtülere sarınıp ateşin başında bekle."

"Alick..." diye başladı Aulay.

"Yatağı değiştirmeleri için birkaç hizmetçi çağırayım," dedi Alick, Aulay cümlesini bitirmeden.

Greer homurdanarak teşekkür edip ateşin başındaki koltuklardan birine oturup Saidh'i kucağına yerleştirdi. Uyanıp yataktan kalkabilecek kadar iyileşene dek onu bırakmayacaktı. Ondan sonra da yanında hep iki adamını bırakacaktı, hayır dört, dört adamı onu koruyacaktı. Karısını kaybetme riskini bir kez daha almayacaktı. Bugün acı çektiği son gün olacaktı.

Saidh hafifçe iç geçirerek gözlerini açıp yanında uyuyan çocuğa baktı ve Alpin olduğunu fark etti. Ona dönüp yatmış sessizce uyuyordu. Çocuk ebedi istirahatteymişçesine tatlı görünüyor-du. Ona bakan uyanıkken ne tür bir baş belası olduğunu unuttabilir, diye düşünerek hafifçe gülümsedi. Ama sonra Alpin'in onun yatağında ne işi olduğunu düşününce kaşlarını çatı.

"Ah, çok şükür. Uyandın."

Saidh, Alpin'in yattığı taraftaki sandalyeden gelen kadın sesine döndü. Leydi MacDonnell öne doğru eğilmiş sanki az önce muhteşem bir şey yapmışçasına gözlerini hayranlıkla açmış Saidh'e bakıyordu.

"Leydim," dedi Saidh tereddütle ve sonra kendi odasında değil de Greer'ın odasında olduğunun farkına vararak şaşır.

"Bana Tilda Teyze demen konusunda anlaşmıştık," dedi Leydi MacDonnell tatlılıkla ve sonra başını yana eğerek hafifçe kaşlarını çatı. "Aklın karışmış gibi görünüyorsun, tatlım."

"Ben... Evet, öyle," diyerek neredeyse özür dileyerek kabul etti Saidh. "Ben neden..." Sırtının üstünde dönüp doğrulmak istedi ama koluna ve göğsüne yayılan şiddetli acıyla hemen durdu. Acıyı hissettiği omzuna baktı ama görebildiği tek şey üzerindeki gecelikti.

"Ah tatlım, kafana aldığın darbe biraz zarar vermiş olabilir," dedi Leydi MacDonnell endişeyle.

Saidh hayretle kadının yüzüne baktı. "Kafama aldığım darbe mi?"

"Evet. Abin, işinin ehli olduğundan hiç şüphem yok, omzunla ilgilenmekle o kadar meşgulmüş ki başka bir yerinde bir şey olup olmadığına bakmamış bile. Kafadaki şişliği Helen buldu. Atından düştüğünde çarpmış olmalısın," diye ekledi suratını buruşturarak: "Sana ok atanların bir de kafana vurmak için yanına geleceklerini hiç sanmam."

"Ok mu?" dedi Saidh güçlükle nefes alarak. Hatırlamaya başlıyordu. Kaleye dönerken birisi ona ok atmıştı. Bu odada kendine geldiğinde Rory oku sırtından çıkarmaya çalışmıştı. Bayılmış olmalıydı. Ondan sonrasını hatırlamıyordu.

"Şimdi hatırlıyor musun?" diye sordu Tilda Teyze kaygılanarak. "Öyle gibi görünüyorsun."

"Evet," diye gülümsedi Saidh ve tekrar sağlam olan tarafına doğru yatağa uzandı. "Kaleye dönerken biri bana ok attı ve Rory de onu çıkardı."

"Güzel, çok güzel." Tilda Teyze gülümseyip yeniden arkasına yaslandı. "Başa alınan darbeler aldatıcı olabiliyor ve bu kadar uzun süre uyuduktan sonra... bir an kalıcı bir hasar bıraktığını sandım."

"Ne kadar zamandır uyuyorum?" diye sordu Saidh merakla.

"İki gün üç gece," dedi Leydi MacDonnell ciddiyetle. "Bu

üçüncü sabah ve hepimiz endişelenmeye başlamıştık. Greer iki gün iki gece boyunca yanından ayrılmayı reddetti. Ama dün gece gidip uyuması için ısrar ettim. Çünkü sen gözlerini açtığında yorgunluktan çoktan sızmış olacaktı. O yokken uyanırsan hemen haber vereceğime söz vermiştim, o yüzden sanırım gidip...”

“Hayır! Bekleyin,” diye karşı çıktı Saidh, Leydi MacDonnell ayağa kalkıp kapıya yöneldiğinde. Durup şaşırarak arkasına baktığında Saidh tereddüt etse de yüzü kızararak, “Tuvalete gitmem lazım ve...”

“Ah, elbette,” diye mırıldandı Leydi MacDonnell yatağa koşarak. “Bu kadar uzun süre uyuduktan sonra patlayacak durumda olmalısın. “Leğen falan mı getireyim yoksa tuvalete gitmeyi başarabilir misin?”

“Tuvalet,” dedi Saidh yapabileceğinden emin olmasa da. Ya başaracaktı ya da burada Alpin’in yanında yapacaktı. Düşüncesi bile dayanılmayacak kadar üzücüydü. Bu yüzden derin bir nefes alıp yatakta oturmak için kendini yukarıya doğru kalkmaya zorladı. Umduğundan daha zordu. Sadece kolundaki ve göğsündeki acıdan değil, bu kadar uzun bir uykudan sonra aşırı zayıf düşmüş olmasından ya da belki de kan kaybetmiş olmasından kaynaklanabileceğini düşündü Leydi MacDonnell eğilip kalkmasına yardım ederken.

“İyi misin?” diye sordu Tilda Teyze yatağın üstünde oturmasına yardım ettikten sonra.

Saidh acısının dinmesini ve odanın dönmesinin durmasını beklerken duraksadı. Tanrım, berbat hissediyordu: Güçsüzdü ve midesi bulanıyordu, oturmak için çabalamaktan terlemeye başlamıştı. Tuvalete gitmeyi nasıl başaracaktı Tanrı aşkına? Ayağa kalkabileceğinden bile emin değildi.

Görünüşe bakılırsa, Leydi MacDonnell da başarabileceğinden kuşku duyuyordu çünkü durup dururken, “Helen bir leğen bıraktı. Belki de...”

“Hayır. İyiyim,” dedi Saidh kararlı bir sesle ve güçlkle

gölümsedi. En azından gülümsediğini umuyordu. Daha çok yüzünü buruşturmuş gibi hissetti. Dişlerini sıkarak nefesini tuttu ve ayaklarını yataktan sarkıttı. Şimdi yatağın kenarında oturuyordu. İlk aşamayı bu kadar kolay yapabilmiş olmanın verdiği rahatlıkla Tilda Teyze'ye gülümsedi. "Biraz..."

Cümlesini bitirmesine gerek kalmadı. Leydi MacDonnell çoktan yanında çömelmiş Saidh'in sağlam olan kolunu omzuna atıyordu.

"Üç dediğimde," dedi Tilda Teyze ve saymaya başladı. Üçe geldiğinde Leydi MacDonnell yukarı doğru çekerken Saidh de kendini yukarı kaldırdı.

"İşte oldu," dedi Leydi MacDonnell nefes nefese ikisi de ayağa kalktıklarında.

Saidh sadece homurdanıp gözlerini kapattı. Oda etrafında deli gibi dönüyordu ve sağa sola sallandığından kesinlikle emindi.

"Leğeni getirmemi istemediğinden emin..."

"Evet," diyerek sözünü kesti Saidh. Gözlerini açık tutmak için kendini zorluyor ve ayakta durabilmek için derin derin nefes alıyordu. "Yapabilirim."

Tilda Teyze karşı çıkmadı, Saidh öne doğru adım atana kadar sadece bekleyip onunla birlikte hareket etti. Elinden geldiğince ağırlığını ona vermesi için çabalıyordu.

Lordun yatak odası oldukça genişti ama hiç o sabah odadan çıkmaya çalışırkenki kadar büyük gelmemişti. Aman Tanrım, kapı sanki kilometrelerce ötedeydi ve oraya ulaşmak sonsuza dek sürebilirmiş gibiydi ama sonunda vardılar. Tilda Teyze'nin kapıyı açması için durduklarında Saidh duvara yaslanıp nefes almaya çalıştı. Kalbi gölden buraya kadar bütün yolu koşarak gelmiş gibi çarpıyordu. Sırtı ve bütün bedeni terden sıırılsıklamdı.

"İşte oldu," dedi Leydi MacDonnell kapıyı ardına kadar açarken.

Saidh içini çekerek tekrar ilerledi, tuvaletin ne kadar uzakta

olduğunu düşünmemeye çalışıyordu. Koridorun diğer ucundaydı. Tahminine göre şimdiye kadar yürüdüğü mesafenin en az üç katını yürümek zorundaydı. Muhtemelen beş ya da altı katı kaddı, ciddi ciddi yapıp yapamayacağını düşünmeye başlamıştı. Yarı yola varmadan yere düşüp kendini rezil edebilirdi.

“Saidh!”

Durup geldiğinden beri kendisinin kullandığı odanın açık kapısından kendisine koşan Greer’a baktı.

“Uyandığında bana haber verecektin,” diye kızdı Greer, Saidh’i kucaklarken.

“Haber verecektim canım,” dedi Tilda Teyze. “Ama Saidh’in tuvaleti kullanması gerekiyor. İşimizi hallettikten sonra sana haber verecektim. Gerçekten.”

Greer onu odaya geri götürmek üzereydi ki hemen durup koridorun diğer ucuna yöneldi. “Onu ben götürürüm. Gidip biraz dinlen Tilda Teyze. Bütün gece başında bekledin. Teşekkür ederim,” diye ekledi.

“Evet, teşekkür ederim Tilda Teyze,” dedi Saidh, Greer’ın omzunun üzerinden. Kocasının onu tuvalete götürüyor olmasının verdiği endişeye rağmen kendini gülümsemeye zorladı. Ne kadar utanç vericiydi.

“Benim için bir zevkti tatlım,” dedi Tilda Teyze, Greer durup tuvaletin kapısını açmak için Saidh’in yerini değiştirirken.

Greer onu küçücük odaya sokarken Saidh dehşete kapılarak etrafına bakındı. MacDonnell’da iki tuvalet vardı. Birisi içinde pek çok delik ve uzunca bir oturak olan, birkaç kişinin aynı anda ihtiyacını giderebileceği bir tuvaletti. Bu ise içinde küçük bir bank ve tek delik olan çok dar bir kabindi. İki kişi için yapılmamıştı ama Greer umursamadı. Başını ya da bacaklarını duvarlara çarpıması için uğraştığına göre bunun farkındaydı. Yine de içeriye girmekten vazgeçmedi.

Greer onu oturttuğunda Saidh rahat bir nefes aldı ve beklentiyle kocasının yüzüne baktı.

Greer bir kaşını havaya kaldırıp yüzünü buruşturdu. "Geceliğini kaldırmamı ister misin?"

Saidh korkuyla baktı. "Hayır!"

"Peki o zaman neyi bekliyorsun? Hadi," dedi kaşlarını çatarak.

"Dışarı çıkıp bana biraz mahremiyet hakkı tanımanrı," dedi Saidh.

Greer'ın yüzü asıldı. "Ya bana ihtiyacın olursa?"

"Böyle bir iş için yardıma ihtiyaç duyacağımı sanmam, lord kocacığım," dedi Saidh ciddiyetle. "Ama dışarıda bekleyebilirsin, yardımın gerekirse seslenirim."

"Çok iyi," dedi Greer üzüntüyle ama biraz tereddüt ediyordu. Eğilip Saidh'in alnına bir öpücük kondurdu. "Seni ayakta gördüğüm için çok mutluyum," dedi boğuk bir sesle. "Senin için çok endişelenmişim."

"Teşekkür ederim," diye mırıldandı Saidh ama Greer çoktan dönüp dışarı çıkmıştı.

Saidh iç geçirerek başını iki yana salladı. Geceliğini yukarı kaldırıp oturdu. Kocasını dışarı çıktığı için rahatlamıştı. Sadece fena halde sıkıştığı için değil, kendi kendine ayakta durabildiği için de minnet duydu. Şu anda acınacak derecede güçsüzdü ve Greer olmasaydı, Tilda Teyze yardım etmiş olsa bile tuvalete kadar gelemeyeceğinden oldukça emindi. Çok şükür ki bu geçici bir durum, diye düşündü işini bitirip kapıyı açmak için ayağa kalkarken.

Greer kapıyı gözlüyor olmalıydı. Saidh henüz açmak için davranmıştır ki Greer onun yerine açtı. Koridora çıkar çıkmaz Saidh'i yeniden kucağına aldı.

Saidh göğsüne sokulup alnını boynuna yasladı. Greer'ın temiz ve odunsu kokusunu içine çekip gülümsedi. Göl kenarındaki çiçekler gibi tatlı kokuyordu.

"Göle yüzmeye mi gittin?" diye sordu.

“Dün gece Tilda Teyze uyumam için beni gönderince hemen gidip suya dalıp çıktım,” diye kabul etti ve suratını buruşturarak ekledi, “Yoksa uyuyamazdım. Rory yaranı temizlerken o iğrenç kokulu ilacı üstüme döktü. İki gün boyunca burnumun dibinde kokuktan sonra göle gidip çabucak temizlenebildiğime memnun oldum.”

Saidh anlayışla bir şeyler homurdandı. Greer konuşmaya devam edince kaskatı kesildi. “Sende de hâlâ çok fena kokuyor ama şu anda yapabileceğimiz bir şey yok. Kokuyu yok etmek için bile olsa Rory’nin seni götürüp göle sokmamdan pek hoşlanacağını sanmam”

“Yine de götürebilirsin,” dedi Saidh suratını asarak. Üzerine yapışmış iğrenç kokunun farkındaydı. İşte bu yüzden onu görmeden önce tuvalete gitmek istemişti ama şu anda koku için yapabileceği hiçbir şey yoktu. Gerçekten çok nahoş bir durumdu.

“Aklımı çelmeye çalışma sevgilim,” dedi Greer muzip bir gülüşle. “Öyle bir şey yaparsam abin Rory büyük olasılıkla biramanın içine bir şeyler katar. Herhalde bir iki gün tuvaletten çıkamam.”

Sırıtarak güldü. “Daha önce Dougall’a yaptığını anlattılar mı?”

“Kendisi anlattı. Abilerinle birlikte sen uyurken başucunda epey zaman geçirdik ve biraz konuştuk,” dedi alçak sesle ve ekledi, “Rory ve ben dün gece yine başında oturmayı planlıyorduk. Tilda Teyze ve Aulay uykuya ihtiyacımız olduğu konusunda ısrar edip aksi taktirde sen uyandığında faydamız olmayacağını söyleyerek bizi gönderdiler. Kaşlarını çatarak ekledi, “Aulay demişken, Tilda Teyze’yle birlikte yanında olması gerekiyordu. Neden seni tuvalete kadar taşımadı?”

“Uyandığımda Aulay orada değildi,” dedi Saidh. “Sadece ben, Tilda Teyze ve Alpin odadaydık.

Greer şaşırarak durup yüzüne baktı. “Sahiden mi?”

“Evet.”

Hoşnutsuzlukla başını iki yana salladı. “Abinin sözünü tutmayacak bir tip olduğunu düşünmemiştim. Gece boyunca başında oturup seni koruyacağına söz vermişti.”

“Ve öyle de yaptım,” dedi Aulay merdivenlerden çıktığında dikkatlerini üzerine çekerek. “Birkaç dakika önce çıktım çünkü Tilda Teyzen ona elma şarabı getirmemi istedi. Ve gördüğün gibi hemen geldim.” Greer’ın yanında duran Aulay boşta olan eliyle uzanıp Saidh’in yanağını şefkatle okşadı. “Kendine geldiğini görmek çok güzel canım. Hiç uyanmayacağından korkmaya başlamıştık.”

“Ben biliyordum. Şifa yeteneğime hiç mi güvenmiyorsun, kardeşim?”

Saidh, Greer’ın omzunun üstünden bakıp Rory’nin geldiğini görünce gülümsedi. “Günaydın abicim.”

“Günaydın canım,” diye cevap verdi Rory, Greer kucaklarında Saidh’le ona dönerken. Rory yaklaşıp elinin tersini kardeşinin alınına koyup memnuniyetle başını salladı. “Ateş yok.”

“Daha önce var mıydı?” diye sordu Saidh kaşlarını çatarak. “O yüzden mi iki gün üç gece boyunca uyudum?”

“Hayır. Şükür ki böyle yaralanmalardan sonra takip eden ateşten yırttın. Sadece ben uyurken çıkıp çıkmadığına baktım,” dedi çarpık bir tebessümle ve devam etti, “aşırı kan kaybettiğin için uzun süre uyudun. Vücudunun telafi edebilmesi için dinlenmeye ihtiyacı vardı.”

Greer dönüp odaya doğru ilerlerken Rory ve Aulay de arkasından takip ettiler.

Odaya girerken Greer, “Saidh banyo yapmak istiyor,” dedi.

“Tabii ki olmaz,” diye cevap verdi Rory hemen.

“Yaramı ıslatmayacağıma söz versem bile mi?” diye sordu kocasının omzunun üzerinden. “Berbat kokuyorum Rory. Dayanılmaz bir koku.”

“Banyo işe yaramayacak ki,” dedi gülerek. “Çünkü sen iyileşene dek sürekli aynı ilaç ve merhemleri sürmek zorunda kalacağım.”

Saidh yüzünü astı ve Greer durup onu yatağa yatırırken etrafına bakındı. Alpin hâlâ derin uykudaydı. Aşırı derecede solgun görünüyordu, üzülerek sordu. “Hâlâ ateşi var mı?”

“Hayır,” dedi Rory çocuğa bakmak için yatağın yan tarafına dolanarak. “Ateşi dün öğlen düştü ama hâlâ halsiz ve büyük ihtimalle iyileşene kadar birkaç gün daha uyumak isteyecek.”

Saidh başını sallayıp Aulay’e ve elindeki içeceğe baktı. Ağzı yeraltı mezarlarındaki eski kemikler kadar kuruydu. “Tilda Teyze uyumaya gittiğine göre elma şarabını ben içsem olur mu, Aulay?”

“Elbette.” Aulay, Greer’ın yanına gidip içeceği Saidh’e uzattı ama elini bile sürmesine fırsat vermeden Rory hemen uzanıp bardağı kapdı.

“Hayır. İki gün ve üç gecedен beri hiçbir şey yiyip içmedi. Elma şarabı şu anda midesi için çok fazla. Aşçıdan biraz et suyu çorba isteyin. Şu anda sindirebileceği tek şey o.”

Saidh yüzünü ekşitti. Aulay yemekten bahsedene kadar açlığı aklına hiç gelmemişti ama şimdi yemekten bahsedilince et suyu çorba biraz az geldi.

Saidh’e anlayışla bakan Aulay başını sallayıp odadan çıktı. Çorbayı almaya gittiğine şüphe yoktu. İçini çekerek Alpin’in tarafındaki sandalyeye oturan Rory’ye baktı.

“Karıcığım?”

Saidh, Greer’a dönüp hafifçe gülümsedi. Artık karısıydı. Yaralanmadan hemen önce göl kenarında birlikte olmuşlardı.

“Seni vuranı gördün mü?”

Soruyu duyunca Saidh’in yüzündeki gülümseme söndü, yüzünü buruşturarak başını iki yana salladı. “Hayır, hiç bakma şansım olmadı. Beklenmedik bir andı ve birden attan düştüm.” Kaşlarını çatı. “Atım...”

“O iyi. Seni bulduğumda yanındaydı,” diyerek onu rahatlattı Greer. “Bizi kaleye kadar takip etti ve şu anda ahırda güvende.”

Saidh başını sallayıp duyduklarıyla rahatladı. Atının kaçacağını düşünmemişti ama onu vuran kişinin atını da vurmuş olabileceğini düşünmüştü.

“Greer olaydan sonra haydutları aramaları için adamlarını ormana gönderdi,” dedi Rory.

Saidh’in kaşları yukarı kalktı. “Burda MacDonnell’da haydutlarla sorunuz var mı?”

“Bowie’ye göre, hayır,” dedi Greer kaşlarını çatarak. “Ama başka kim seni vurmak isteyebilir ki?”

“Belki de bir kazaydı?” dedi Rory soru karşısında sessiz ve düşünceli duran Saidh, “Avcının birinin attığı başıboş bir ok olamaz mı?”

“Olabilir,” diye mırıldandı Greer ama hâlâ kuşku duyduğu belliydi ve Saidh onu suçlayamazdı. Köylülerin lordların topraklarında avlanmaları yasaktı ve çok azı lordlarının gazabıyla karşılaşma riskini alırdı, özellikle de kaleye bu kadar yakinken. Peki ama haydutlar ya da başıboş bir ok değilse onu kim vurmuş olabilirdi?

Saidh bir anda aklına gelen cevapla huzursuzca yerinde kıpırdandı. Onu vurmak isteyebilecek sadece bir kişi vardı. Saidh ölen kocaları hakkında sorular sormaya başlayınca Fenella çok öfkelenmişti... ve bir de Saidh’e kızmadan önce Greer’la kendisinin evlenmek istediğinden bahsetmişti. Greer’ın Saidh’le evlendiği haberi onun için şüphesiz kötü bir sürpriz olmuştu.

“Zar zor uyandı ama hemen azara başlamış. İşte bizim Saidh’imiz.”

Saidh kapıya dönüp şaşırarak şarkı söyler gibi mırıldanan neşeli sese baktı. Georgie önde, Dougall, Alick ve Niels arkasında odaya girdiler. Hepsi sırtıyordu, çok nadir gülen Dougall bile.

"Aulay uyandığını söyledi," dedi Niels ve hepsi birlikte yatağa çıkıp Saidh'e sarıldılar.

"Vakti gelmişti yani," diyerek söylendi Dougall eğilip Saidh'e canını yakacak kadar sımsıkı sarılırken. Bırakmadan önce, "Hepimizi çok korkuttun. Bir daha böyle şeyler yapma," dedi.

Saidh hafifçe gülümseyip başını sallayınca doğrulup kenara çekilerek Alick'e kardeşine sarılması için yol verdi.

"Onu vuran kişiyi görüp görmediğini sordunuz mu?" diye sordu Geordie, Alick ile Niels yer değiştirirlerken.

"Evet. Görmemiş," dedi Greer somurtarak.

İçeride kısa bir sessizlik oldu. Abilerinin hepsi orada durmuş, kimisi mutsuz, kimisi endişeli ifadelerle Saidh'e bakıyorlardı. Dougall tıraşlı kafasında elini gezdirip Greer'a baktı. "Bir süre bizim buralarda olmamız gerekebilir gibi gözüküyor."

"En azından şu işi çözene kadar," dedi Geordie başını sallayıp onaylayarak.

Greer, Saidh'in umduğunun aksine üzülmemişti, başını sallayarak mırıldandı, "Teşekkür ederim."

"Bize teşekkür etmene gerek yok," dedi Dougall omzuna dokunarak. "O bizim kız kardeşimiz. Bunu yapanı bulmayı senin kadar istiyoruz ve yardım etmekten mutluluk duyarız."

Saidh hayretle gözlerini kırıştırdı. Son gördüğünde Dougall, kocasını hâlâ seviyordu. Ya da en azından öyleymiş gibi davranırdı. Şimdi ise eski bir arkadaşımıymış gibi konuşuyordu. O uykudayken neler olmuştu böyle?

"Sırayla yapabiliriz," dedi Dougall. "Gün boyunca sürekli iki kişi onun yanında olur ve gece de odanızın kapısında iki kişi bekler."

"Kendi askerlerimi görevlendirecek olsaydım her seferinde dört kişi olacaktı," diye itiraf etti Greer. "Ama sizin nasıl savaştığınızı gördüm ve iki kişinin yeteceğinden hiç şüphem yok."

"Bir dakika," dedi Saidh, abileri Greer'ın iltifatıyla şımarırken kaşlarını çatarak. "Siz neden bahsediyorsunuz?"

"Senin korunmandan," diye açıkladı Alick. "Seni vuranın kim olduğunu bulup bir daha yapmayacağından emin olana kadar sürekli içimizden iki kişi sırayla yanında olacak."

Saidh şaşkın şaşkın baktı. Korumaları mı olacaktı? Kendini korumayı bilmeyen sulu göz kızlar gibi. Buna izin vereceğini sanıyorlarsa yeniden düşünmeleri gerekecekti.

"Bu bilgiyi kendinize saklayıp onun yanında olmaktan hoşlandığınızı düşünmesini sağlasaydınız iyi ederdiniz. Şimdi bizimle kavgaya edecek," dedi Aulay kapıdan dikkati bir süredir konuştuklarını duymuş olduğuna çekmeye çalışarak. Başını iki yana sallayarak odaya girdi ve et suyu olduğunu düşündüğü kaseyi komodinin üstüne bıraktı.

"Ne yazık ki doğru, kavgaya edeceğim," diye atıldı Saidh. "Kendimi korumak için muhafıza ihtiyacım yok, bunu hepiniz kafanıza sokun. Kendimi korumayı bana öğreten sizlersiniz."

"Saidh, birisi seni vurdu," dedi Alick mantıklı bir şekilde.

"Evet ve içinizden biri benimle birlikte at biniyor olsaydı yine buna engel olmazdı," dedi sabırsızlıkla.

"Haklı," dedi Dougall kaşlarını çatarak. "Onu vuran her kimse muhtemelen kendini koruyabildiğini biliyor. Açık bir şekilde saldırmayacaklardır ama ok gibi sinsi saldırılar yapmaya devam edeceklerdir."

"Evet," dedi Greer da kaşlarını çatıp başını sallayarak. "Öyleyse kale sınırları içinde kalması en iyisi."

Saidh dehşet içinde baktı. "Ne?"

"Evet. Belki de burada yukarıda ona yaklaşan herkesi kontrol edebileceğimiz yerde tutmamız en iyisi," dedi Geordie.

"Ama bu şekilde onu vuranı bulamayız," dedi Aulay. "Eğer buraya taşınmak istemiyorsak, odadan hatta kaleden çıkması na izin vermeliyiz."

“Evet ama tekrar vurulması riskini alamayız, onu yem olarak kullanırken bir kez daha yaralanmasına sebep olabiliriz,” diye bağırdı Greer.

“Olanlara son vermenin tek yolu bu olabilir,” dedi Aulay ciddiyetle ve hemen ekledi, “Ama bunu sonra düşünürüz. Şimdilik bunları düşünemeyeceği kadar güçsüz.”

Kocası ve abileri onu güvende tutabilmek için planlar yaparken Saidh sadece onları izledi. Onun yanlarında olduğunu unutmuş gibiydiler ve onlara attığı delici bakışlarından kesinlikle bihaberdiler. Eğer bu kadar halsiz olmasaydı ayağa kalkıp hepsini dövebilirdi. Ne yazık ki, iki gün üç gece baygın kaldıktan sonra bütün bunlar onun için çok fazla olduğundan birdenbire kendini çok yorgun hissetti.

Üzülerek dudak büküp başını iki yana salladıktan sonra yatağa iyice gömülerek uzandı.

Onları planlarıyla baş başa bırakıp sağlam olan tarafına yatarak gözlerini kapattı. Gücünü yeniden kazanmaya odaklanıp hepsini patakladıktan sonra istediği yere gidebilmeyi diledi. Kendine bakmaktan aciz bir bakire gibi odaya tıklı kalmaya hiç niyeti yoktu.

Komplolar üreten homurtulu sesler arasında uykuya daldı.

Bölüm On Üç

"Koz!" Alpin zafer kazanmışçasına sevinçle bağırdı.

Saidh bakışlarını aralarındaki oyun tahtasına kaydırıp sonra da karşısında oturan çocuğa dönerek, "Bende de uyuyan iki kardeş var," dedi.

Alpin gözlerini kocaman açıp ateşin başında oturan iki adama baktı. Niels ve Conran'ın koltuklarına iyice gömülüp horladıklarını fark edince keyifle sırıttı. "Evet öyle. Kozdan daha iyi sayılabilir."

Saidh kıkırdarak yataktan yavaşça inip kapıya yöneldi. "Hadi o zaman, kimse bizi kontrol etmeye gelmeden gidelim. Yoksa planım altüst olabilir."

"Benim de mi gelmemi istiyorsunuz?" diye sordu Alpin şaşırarak.

"Tabii ki." Saidh kapıda durup çocuğa baktı. "Gelmek istemiyor musun? Burda tıklı kalmaktan benim gibi sıkılmış olduğunu düşünmüştüm."

"Evet ama şey..." Cümlesini bitirmeden oyun tahtasını kenara çekip yataktan indi ve Saidh'e yetiştirdi.

Saidh gülümseyerek onu bekledi ve odanın kapısını aralayıp etrafı kolaçan etti.

“İçeceklerine koyduğun şey neydi?” diye sordu Alpin meraklı bir fısıltıyla.

“Gördün mü?” diye mırıldandı koridorda ilerleyip merdivenlere yürüyen hizmetçiye bakarken.

“Evet,” dedi Alpin nefes nefese.

“Rory’nin uyku ilaçlarından biri. Dün gece senin döktüğün şarabın yerine yenisini almaya gittiğinde çantasından aldım.”

“Koluma çarptığınız için döktüm... ah,” dedi kasten ittiğini anlayınca ve kaşlarını çatı. “Neden benim içkimi üstüme dökmek yerine kendinizinkini dökmediniz?”

“Çünkü eğer dökülen benim içkim olsaydı bir şeylerden şüphelenebilirdi. Bazen sakarlık yaptığım doğru ama döken sen olursan daha az şüpheleneceklerini düşündüm,” diye açıkladı ve Alpin’i kolundan tutup boş koridora çekti.

“Nereye gidiyoruz?” diye sordu fısıltıyla merdivenlere doğru yürürlerken.

Saidh güldü. Alpin’in sesi ilk kez ava çıkan bir gencin sesi gibi çıkıyordu. Onu suçlayamazdı. Kendisi de çok heyecanlıydı. Kazadan sonra ayağa kalkalı sadece üç gün olmuştu ama ona yıllar gibi gelmişti. Adamlar gülünç derecede korumacıydı ve Saidh bu durumdan çok sıkılmıştı.

“İkimiz de hâlâ güçsüzüz, o yüzden sadece mutfağın arka tarafındaki bahçeye çıkıp biraz temiz hava alacağız,” diye mırıldandı aşağıda büyük salonda olanları kaşlarını çatarak izlerken.

“Oraya nasıl ulaşacağız?” diye sordu Alpin, sesi kuşku doluydu.

Saidh içini çekti. O kadarını düşünmemişti. Kolayca merdivenlerden inip büyük salondan geçerek mutfaklara ve oradan da hiç kimseye yakalanmadan bahçeye çıkabileceklerini ummuştu. Hizmetçiler şüphelenemeyebilirdi ama salonda onlardan fazlası vardı. Tilda Teyze ateşin başında dikiş dikiyordu, Geordie ve Dougall da masada oturmuş sessizce konuşuyorlardı.

"Gizli geçidi kullanabiliriz," dedi Alpin aniden ve Saidh irkilerek dönüp ona baktı.

"Ne gizli geçidi?"

"Aşağıya giden gizli bir geçit ve merdivenler var," diye açıkladı Alpin. "ben buraya geldikten kısa bir süre sonra Lord MacDonnell göstermişti. Sadece Bowie'nin ve kendisinin bildiği bir geçit olduğunu söyledi. Bana da bir saldırı olursa ve savaş kötüye giderse kadınları güvende tutabilmem için söylemişti."

Saidh'in gözleri duydukları karşısında kocaman açıldı. "Nereye açılıyor peki?"

"Pek çok yere. Kilere açılan bir kapı var, bir tanesi de bahçeye açılıyor. Ve bir de kalenin dışında gölün kıyısındaki mağaraya açılan bir tünel var."

Saidh bir dakika boş gözlerle ona baktı ve sonra dudaklarına bir tebessüm yayıldı. "Göster hadi."

Alpin başını sallayıp dönerek tekrar yatak odasına yöneldi. Kapıyı açmak için uzandığında Saidh, Alpin'i durdurup kendisi açabilmek için onu kenara itti. Yavaşça açıp kafasını içeriye uzattı ve hem Niels'in hem Conran'ın hâlâ ölüyü mezarından kaldıracak kadar gürültüyle horladıklarını gördü. Rahatlayarak Alpin'i içeri soktu. Tam arkasından gidecekken koridorun yukarısında kapanan bir kapının sesini duydu. Hemen dönüp baktı ama koridorda hiç kimse yoktu.

Kaşlarını çatarak bir an tereddüt ettiyse de omuzlarını silkip odaya süzüldü. Kapıyı yavaşça kapatıp Alpin'e bakındı. Çocuk duvardaki kandillerden birini almış yakabilmek için şöminenin alevlerine tutuyordu.

"Orası karanlık," diye fısıldadı Alpin, Saidh yanına geldiğinde.

Saidh sadece başını salladı, şaşırmamıştı. Buchanan'daki gizli geçit de bir kuyu kadar karanlıktı. Bütün gizli geçitler öyle olmalıydı.

Elindeki kandille doğrulan Alpin şöminenin yanındaki duvara baktı. Sonra da uzanıp göğüs seviyesindeki bir taş bastırdı. Duvarın bir kısmı içeri doğru kayarken bir gümbürtü duyuldu. Saidh gergin bir şekilde abilerine baktı ama ikisi de uyuyordu.

Rahat bir nefes alıp Alpin'e önden gitmesini işaret etti, sonra da arkasından dar geçide girdi.

"İterek kapatmamız gerekiyor," diye fısıldadı Alpin ikisi de girdikten sonra.

Saidh başını sallayıp büyük taş kapıyı iki eliyle itmek için döndü. Kapı kolayca kapanınca şaşırdı. Büyük olduğu için kapatmanın zor olacağını düşünmüştü. Bir çeşit çark sistemi olmalıydı.

"Bu taraftan," dedi Alpin karanlık ve dar koridorda ilerleyerek.

"Geçidi bana göstermek istemene şaşırdım," dedi Saidh sessizce çocuğun arkasından giderken. "Beni lordunun eşi olarak onaylamadığını sanıyordum."

"Aslında evet," diye kabul etti Alpin buruk bir sesle. "Ama fikrimi değiştirdim."

"Öyle mi?" diye sordu ilgiyle. "Neden? Hâlâ bir leydi gibi değilim. Küfrediyorum, kılıç taşıyorum ve biraz hırçınım."

"Evet ama lordum da öyle," dedi içini çekerek ve ekledi, "ve sanırım size âşık."

Saidh duyduklarından sonra yürümeyi bırakıp yola devam eden çocuğun arkasından bakakaldı. Elindeki kandille arkadan karaltı gibi görünüyordu. Sözleri soluğunu kesmişti. Greer ona âşık mıydı?

Çocuk, Greer'ın ona âşık olduğunu *düşündüğünü* söylemişti. Greer böyle bir şeyi Alpin'e itiraf etmiş değildi, yani kesin değildi. Yine de... ya gerçekten öyleyse? Kocasının ona âşık olması... şey, çok güzel olurdu, diye düşündü. Hatta muhteşem. Çünkü bu kocaman, aptal ve inatçı adama âşık olmak üzere olduğun-

dan emindi. Nasıl olmayacaktı ki? Saidh'in kendisine gelmesinden sonraki üç gün boyunca sürekli üzerine titremiştii.

Alpin ve Saidh yatağı işgal ettiklerinden, Greer hemen yanında yerde bir minderin üstünde uyuyordu. Genellikle sabah Saidh uyandığında uyanıp gitmiş oluyordu ama her zaman öğle ve akşam yemeklerini birlikte yemek için yanlarına geliyordu. Akşam yemeğinden sonra da erkeklerle içki içmek için aşağıya inmeyip yukarıda oturup onlarla satranç ve eğlenceli başka oyunlar oynuyordu.

İlk gece Saidh oyun oynayamayacak kadar yorgundu ve onu Alpin'le bırakıp yatakta onların seslerini dinleyerek şekerleme yapmıştı. İkinci gün ayakta durabilmeyi başarmış ve bir iki oyun oynamışlardı. Şaşırtıcıydı ama Greer daha çok oyun kazanmıştı. Stratejik bir zekâya sahipti. Kiralık asker olduğu zamanlar hakkında Greer'a sorular sormuştu ve Saidh uyuklamaya başlayana kadar ondan savaş ve askerlik hikâyeleri dinlemişti. Sonra da onu yatırıp üzerini örtmüş ve alnına bir öpücük kondurduktan sonra kendisi de yere yatmıştı. Saidh bir süre sessizce uzanmış sonra da yan tarafına dönmüştü. Greer'ın elini tuttuğunu hissettiğinde uykuya dalmak üzereydi.

Dün gece üçü birlikte oyunlar oynayıp gülüşmüş ve yorgun düşüp yatağa yatana dek sohbet etmişlerdi. Yine Saidh'in üstünü örtüp kendi yatağına yatmıştı. Yine elini tutmuştu ve Saidh yüzünde bir gülümsemeyle uykuya dalmıştı.

"Ayrıca," diye devam etti Alpin az önce söylediklerinin onu ne kadar etkilediğinin farkında olmadan. "Düşünüyordum da..."

Saidh'in kendini toparlayıp mırıldandı, "Ah? Ne düşünüyordun peki?"

"Şey, benim annem ve babam kurallara bağlı insanlar. Anemi hiçbir zaman küfrederken ya da elbisesinin altına içlik giyerken göremezsiniz," dedi sola doğru köşeyi dönerlerken. "Babama gelince asla kontrolünü kaybedip küfretmez. Ama..."

“Ama?” diye tekrarladı Saidh merakla.

“Şey, onlar benim ailem, bu yüzden belki bunları söylemem günah ama onlar iyi soylular değiller.”

Saidh sessiz kaldı, çocuğu devam etmeye teşvik etmek için ne söylemesi gerektiğinden emin değildi. Onunla aynı hasta yatağını paylaştığından sırtındaki yaraları görüp birisi tarafından alçakça ve defalarca kırbaçlandığını anlamıştı. Greer’ın bunu yapmayacağından emindi, bu yüzden ailesinden biri olmalı, diye düşündü.

“Annem hoş gözüktür. Yapmacık bir şekilde güler ve sürekli yere bakar. İyi bir yoldaştır. Ama ağzını her açtığında yalan söyler ve babamın bir numaralı adamına eteğini kaldırırken hiç de kurallara göre davrandığı söylenemez.”

Saidh yine durdu, ağzı hayretle açıldı.

“Babama gelince, ağzından bir tek küfür bile çıktığını duymadım ve asla öfkelenmez. Kazara en sevdiği hokkasını kırdığımda bile kızmamıştı. Kralın hediyesiydi ve en değerli eşyasıydı. Soğuk soğuk gülüp kırbağını aldı ve cezamı verdi. İşini bitirene dek sadece gülümsedi. Sonra da hizmetçilerden birine kanları temizlemesini emretti ve sırtıma biraz merhem sürdükten sonra çekip gitti.”

Saidh dudaklarını sıkıp yürümeye devam etti. Çocuğun babası karşısına çıkmış olsaydı...

“Ve yalan söylediğini de biliyorum. Birileriyle anlaşmalar yapıp asla sözünde durmaz. Sürekli köylülerimizi aldatır ve onların da ellerinden hiçbir şey gelmez.” Üzülerken içini çekip başını iki yana salladı. “Lord Greer böyle bir şeyi asla yapmaz. Babamın onu beni yardımcısı olarak almaya ikna etmesinden sonraki altı ay boyunca bana bir kez bile elini kaldırmadı ve kırbaçlamadı. Yeşil elma yedirip neredeyse atını öldürdüğümde bile yapmadı. Ve atını çok seviyor,” dedi daha da vurgulamak için omzunun üzerinden Saidh’e bakarak.

Saidh başını sallayarak tasdik etti. Greer'ın atını çok sevdiğini duyduğuna şaşırmamıştı. O da yıllardır aynı ata sahipti ve onu çok seviyordu.

"Ve böyle düşününce," diye devam etti Alpin, "doğru davranışlar sergilemenin iyi bir lord ya da leydi olmaya yetmediğini anladım. Böyle davranmak onları nazik, cesur ya da insanlara iyi davranan kişiler yapmaz. Ve bence iyi insan olmak, içlik giymemekten ya da küfretmemekten daha önemli."

"Anlıyorum," diye mırıldandı Saidh zayıf bir tebessümle. "Böylece benim leydi olarak eksik oluşumu bağışladın."

"Aynen öyle." Alpin durup daracık yerde yüzüne bakıp içtenlikle konuştu, "Siz iyi bir leydisiniz, leydim."

Saidh gülerek devam etmesini işaret etti ama o inatla olduğu yerde durup devam etti, "Abileriniz ve lordum ilk iki gece birlikte başımızda durup sizi bırakmayı reddettiler."

Saidh başını salladı. Greer uyandığı sabah bununla ilgili bir şeyler söylemişti. Konuştuklarını da söylemişti bu yüzden Alpin devam edince şaşırmadı.

"Abileriniz sizin hakkınızda çok şey konuştular, yaptığınız şeyler hakkında hikâyeler anlattılar. Annenizin ölümüne neden olan hastalıkta ona nasıl baktığınızı, hizmetçiye bırakmak yerine her şeyiyle kendinizin ilgilendiğini. Karısını ve çocuklarını dövdüğünü öğrendiğinizde Buchanan'daki demirciyi nasıl kırbaçladığınızı. Kale hendeğine yuvarlanan bir köylü kızını hendeğe atlayıp nasıl kurtardığınızı. Kocasının ona arkasında bir şey bırakmadan öldüğünü öğrendiğiniz çocuklu genç köylüye nasıl para ve yemek verdiğinizi." Durup başını sağa sola salladı. "Ve Leydi MacDonnell'in düğünde giymeniz için verdiği elbiseyi sevmediğiniz belli oluyordu ama yine de yalnızca onu memnun etmek için elbiseyi giydiniz."

Takdirleri karşısında rahatsız olan Saidh omuzlarını silkti. "Doğru olan oydu."

“Evet. Ama leydi diye geçinen pek çok kadın böyle düşünmezdi. Annem bir keresinde bakılmayacak kadar çirkin olduğunu düşündüğü için yeni bir hizmetçiyi kovmuştu. Anneanneme karşı da çok zalimdi. Hasta olsaydı eminim ona asla bakmazdı.” Sertçe başını salladı. “Küfredebilir ya da elbisenizin altına içlik giyebilirsiniz, kılıç taşıyıp erkek gibi dövüşebilirsiniz ama asıl bir kalbiniz var ve bütün bunlara rağmen gerçek bir leydisiniz.”

Saidh yüzünü buruşturup başını çevirdi, gözlerinde biriken yaşları saklamak için gözlerini kırıştırmak zorunda kalarak utandı. Yüce Tanrım, göğsüne atılan okun acısıyla bir damla gözyaşı dökmemişken, baş belası bir çocuğun iltifatlarıyla sulu göz bir kadın oluvermişti. İğrenç olduğunu düşünerek sinirlendi.

İçini çekerek Alpin’e bakıp devam etmesini işaret etti. “Devam etsek iyi olur yoksa abilerim biz kaleden bile çıkamadan uyanacaklar.”

Alpin başını sallayıp dönerek ilerlemeye devam etti. Saidh arkasından takip etti ve kısa süren sessizlikten sonra, “Artık lorduna layık bir eş olmadığımı düşünmüyor olmana memnun oldum Alpin. Ben de senin onun için harika bir yardımcı olduğunu düşünüyorum,” dedi.

“Öyle olmaya çalışıyorum leydim,” dedi. “Ama sanırım ona nasıl düzgün bir lord olacağı hakkında sürekli vaaz vermeme kızıyor.”

“Hayır, hoşuna gidiyor,” dedi Saidh gülerek.

“Sahiden mi?” diye sordu Alpin yine arkasına bakarak.

Saidh başıyla onayladı ama sonra kandilin ışığının onu aydınlatmadığını, bu yüzden de Alpin’in onu göremeyebileceğini düşünerek, “Evet. Düşünsene Alpin. Hoşuna gitmiyor olsa, hâlâ yardımcısı olabilir miydin?” Hafifçe gülerek ekledi, “Ayrıca bu ikimiz için de iyi. İkimizin de biraz cilaya ihtiyacı var.”

“Ah,” dedi Alpin ve dönüp yürümeye devam etti, şimdi daha hızlı hareket ediyordu. “Öyleyse yardım etmek için çabalamaya devam etmeliyim.”

Saidh kendi kendine gülümsedi. Aksini söyleseydi de çocuğun konuşmaya son vermeyeceği barizdi. Neyse ki, çocuktan hoşlanmaya başlamıştı ve onunla gevezelik etmesinden rahatsız olmuyordu. Çabucak merdivenlere ulaşp dikkatle aşağıya indiler.

“Buradan mutfığa bir giriş var,” diye fısıldadı Alpin zemin kata ulaştıklarında. Kandili yukarı kaldırıp duvardaki ahşap kaldıracı gösterdi. “Ordaki kaldıracı görüyor musunuz?”

“Evet,” diye fısıldadı Saidh geçidin duvarına yaslanarak. Merdivenler sona erince rahatlamıştı. Yatakta uzanıp oturmakta zorlanmadığı halde, kısa yürüyüş ve merdivenlerin kendisini yorduşunu hissetti.

“Onu çekerseniz, duvar kayar ve mutfığa girebilirsiniz.”

“Bunu bilmek çok güzel,” diye mırıldandı Saidh. “Bahçeye giriş ne kadar uzakta?”

“Bu taraftan,” dedi Alpin. Saidh bunun sorusunun gerçek cevabı olmadığını düşündü ama bir şey demeyip sadece takip etti. Neredeyse durup dinlenmek isteyecekti ki Alpin nihayet durdu. Rahat bir nefes alan Saidh duvara yaslanıp Alpin’in duvardaki bir boşluğa kandili koyuşunu izledi.

Kandili kaldırmak için iki elini kullandığını ve ellerinin biraz titrediğini fark edince endişeyle, “İyi misin?” diye sordu.

“Evet. Sadece yoruludum,” dedi ve ekledi. “Gerçekten uzun bir geçit.”

Saidh bir kahkaha attı. “Sanırım kocam sana ilk gösterdiğinde bu kadar uzun gelmemiştir.”

“Evet,” diyerek hak verdi, sesi şaşkındı.

Duvardan uzaklaşmaya çalışıp çocuğun koluna dokundu ve kapıyı açmak için kaldıracı uzandı. “İkimiz de hâlâ güçsüzüz. Gücümüzü geri kazanmamız gerekiyor ve bunu yatakta yatarak

başaramayız. Biraz güneş ve temiz havaya ihtiyacımız var.”

“Umarım iyi gelir. O merdivenleri tekrar çıkmak zorundayız ve korkarım inmek kadar kolay olmayacak,” dedi üzülerек.

“Gerekirse çıkarken yolda dinleniriz,” diyerek onu rahatlattı Saidh ve sonra kaldıracı çekip geri adım attı. Kapı içeriye doğru açıldı. Açılan kapıdan giren temiz havayı ikisi de derin derin içlerine çektiler.

“Şimdiden daha iyi hissediyorum,” dedi Alpin ve Saidh kapıdan sızan gün ışığında yüzündeki sırtışı görebiliyordu.

Saidh, etrafı gözetleyip yakında kimsenin olmadığından emin olmak için gülümseyerek dışarı uzandı. Bahçenin bu tarafının boş olduğunu görerek gevşedi ve vurulduğundan beri ilk kez gün ışığına ve temiz havaya çıktı.

“Oh,” dedi Alpin arkasından gelerek. Bakışları bahçenin bu tarafını dolduran meyve ağaçlarına kaydı ve mutlulukla iç geçirdi. “Cennet gibi.”

Saidh kıkırdadı ama sessizce haklı olduğunu kabul etti. Mavi gökyüzü, parlak gün ışığı, yemyeşil çimenler, elma ağaçları, cıvıldaayan kuşlar... cennet gibiydi. Komikti ama normalde kanuksadıkları güzellik birkaç gün görmeyince nasıl da kıymetli gelmişti. Saidh en yakındaki ağacın alçak dallarına uzandı. “Elma ister misin?”

“Evet, lütfen!” Alpin heyecandan neredeyse zıp zıp zıplamıştı. Saidh, eğer bu kadar yorgun olmasaydı Alpin kesin yerinde duramazdı, diye düşündü.

Yukarıya uzanıp erişebileceği yükseklikte görebildiği en olgun elmalardan ikisini kopardı ve birini Alpin’e uzattı. “Bunları yemek için nereye otursak?”

“Ağacın gölgesine,” diye karar verdi Alpin ve ağacın gövdesine yaslandı.

Saidh yanına oturdu ve sessizce elmalarını yediler.

“Sizce abileriniz ne kadar uyur?” diye sordu Alpin birdenbire.

Saidh soruyu düşünerek elmanın çöpünü kenara fırlatıp esneme isteğini bastırdı. "Emin değilim. Bir ya da iki saat. Neden sordun?"

"Ağacın altında biraz kestirmenin çok güzel olabileceğini düşünüyordum da," dedi üzgün bir ifadeyle.

Saidh, Alpin'in itirafına tatlı tatlı kıkırdadı güldü ama sonra çocuğun utandığını fark etti. Burada uyumaktan o da rahatsız olmazdı. Bu da demek oluyordu ki yatak odasından sadece çimlerde uyumak için onca tehlikeyi göze alarak kaçmışlardı. Başını iki yana salladı. "Geordie ve Alick bir iki saat uyuyabilir ama onlar uyanmadan önce Aulay ya da Dougall bize bakmaya gelebilir."

"Evet," diye hak verdi Alpin içini çekerek ve elindeki bitmiş elmayı kenara attı. "Kim bilir belki de çoktan gelip odada olmadığıımızı görmüşlerdir."

"Hayır," dedi Saidh onu rahatlatırcasına. "Öyle olsaydı Aulay'ın, Geordie ve Alick'e kaçmamıza izni verdikleri için başı sağ olsun."

"Bu kadar uzaktan mı?" diye sordu Alpin kuşkuyla.

"Aulay'ın istediğinde sesi çok yüksek çıkar," dedi Saidh ve gönülsüzce, "sanırım geri dönüş yoluna koyulmalıyız," dedi.

"Şimdi mi?" diye homurdandı Alpin.

"Merdivenleri çıkmamız inmemizden daha uzun zaman alabilir," dedi Saidh sessizce. "Özellikle de bir iki kez durmak zorunda kalırsak."

"Ah, evet," dedi Alpin iç geçirerek ve sordu, "Peki yarın tekrar çıkabilir miyiz?"

"Eğer Rory'nin uykusu ilacından biraz daha almama yardım edersen çıkabiliriz," dedi ayağa kalktıklarında.

"Çantası büyük ihtimalle odasındadır. Şimdi dönüşte odasına girip biraz alabiliriz," diye önerdi Alpin, Saidh'in eteğine yapışmış olabilecek yaprakları silkeleyişini izlerken. "Böylece daha sonra onun dikkatini dağıtarak almak zorunda kalmayız."

“Bu geçitten onun odasına giriş var mı?” diye sordu şaşırarak doğrulurken.

“Salonun o tarafından bütün odalara giriş var.”

Saidh üst katın düzenini düşünerek kaşlarını çattı. “Pencereler.”

“N’olmuş pencerelere?” diye sordu Alpin başını merakla yana eğerek.

“Geçit kale duvarlarının dışmda ama orada pencereler var,” diye açıkladı, “Nasıl...”

“Pencereler zeminden çok yüksek değil. Lordun odasından çıkınca zemin aşağıya doğru eğimleniyor. Fark etmediniz mi?”

“Hayır,” dedi Saidh böyle bir detayı kaçırmış olmasına şaşırarak.

“Diğer odalardan da merdivenler var, taşa oyulmuş çok dar basamaklar ama kalenin yan duvarından başlayıp dış duvarı boyunca ilerlediği için sadece lordun odasından çıkınca yol eğim kazanıyor.”

“Hmmm,” diye mırıldandı Saidh ve dönüşte daha çok dikkat etmesi gerektiğine karar verdi. Omuz silkip Alpin’e bakarak kaşlarını kaldırdı. “Hazır mısın?”

Sorusuna gülerek cevap verdi. “Sizi bekliyordum. Eteğinizle uğraşmanız bitti mi?”

Saidh yüzünü buruşturup elini Alpin’in sırtına koyarak hâlâ açık olan girişe doğru itti. “Sen de silkelensen iyi edersin. Poponda bir yaprak var. Abilerim görürse bizi ele verirsin.”

“Hayır!” Alpin yürümeyi bırakıp arkasını görmeye çalışarak üstünü silkeledi. “Gitti mi? Alabildim mi?”

Saidh eğlenerek sırtıp geçidin girişine doğru yürümeye devam etti. Sadece dalga geçiyordu. Poposunda yaprak falan yoktu.

“Saidh!”

Alpin ona seslendiğinde Saidh şakasını anladığını sandı bu yüzden çocuk sırtına çarpıp Saidh’in öne fırlamasına neden

olunca neye uğradığını şaşırđı. Başı Alpin'in ağırlığıyla duvara çarpıp geri sekti. Aldığı darbeyle beyni uğıldarken uzaktan Alpin'in acı dolu sesini ve arkalarında ağır bir şeyin gürültüyle yere çarpışını duydu.

Saidh bir elini içgüdüsel bir hareketle alnına kaldırıp diğerini kale duvarına bastırarak uzaklaşmaya çalışırken kafası karışmıştı. Ama Alpin hâlâ sırtına yapışık... ve sonra çocuğun aşağıya doğru kaymaya başladığını hissetti.

Başını unutup etrafına bakınarak onu tutmaya çalıştı. Çocuğun sırtındaki parlak kırmızı kanı görünce gözleri dehşetle yuvalarından fırladı.

"Alpin?" diye bağıırken hemen arkasında duran bir yığın iri taşı farkettti. Kale duvarının üst tarafındaki mazgal siperleri aşağıya düşmüş gibi görünüyordu... ve Alpin düşen taşlarla yan taraftan bir darbe almıştı. Saidh taşların durduğu yere bakınca Alpin üzerine atılmasaydı taşların kendisine çarpacağını anladı. Hayatını kurtarmıştı... ama aynı zamanda yaralanmıştı.

Saidh küfrederek Alpin'i bırakıp kayarak bacaklarına yaslanmasını sağladı. Sonra da dikkatlice onunla duvar arasından çıkıp döndü ve dizlerinin üstüne çökerek Alpin'i kontrol etti. Çocuk iki büklüm bir halde yere düşmüştü ve Saidh yaralanan tek yerinin sırtı olmadığını gördü, başının arkasında da kan vardı.

Dudakları gerilirken çocuğı çevirdi. Ateş içinde geçirdiğı günlerden sonra yüzü korkunç derecede solgundu ama şimdi ölü gibi bembeyazdı.

"Alpin?" dedi yanağına nazikçe vurarak. Cevap alamayınca hizmetçilerden birinin ot ya da çorbaya koyacağı sebzeleri almak için bahçeye çıkmış olmasını umdu ama bahçe boştu. Yardım çağırmak zorundaydı ama onu yalnız bırakmaktan korktu. Ya bir mazgal siperi daha düşerse?

O riski alamazdı. Alpin'i alıp götürmeliydi. Bir hafta önce olsaydı hiç sorun değildi, çocuğı omzuna atıp mutfağı kolay-

lıkla taşıyabilirdi. Ama şimdi kendini omzunda bir kedi yavrusu taşıyabilecek kadar bile güçlü hissetmiyordu. Tanrım, birkaç dakika önce sadece kendi bedenini bile merdivenlerden yukarıya çıkarmak büyük bir iş gibi geliyordu. Otuz-otuz beş kilo ağırlığındaki bir çocuğu nasıl taşıyacağını düşünemiyordu bile.

Hayal kırıklığıyla dişlerini sıkarak Alpin'e dönüp işe koyuldu.

Bölüm On Dört

“Bütün araziye altıncı arayışımız, Greer ve hiçbir şey bulamadık.”

Greer, Aulay’ın gayet mantıklı olan sözlerine karşılık içini çekerek aramaktan vazgeçip atına binmek için hareket etti. Adam haklıydı, elbette. Adamlarına defalarca ormanı aratmıştı ve bundan önce birçok defa da kendisi kontrol etmişti. Bugün de o ve Aulay altı kez daha aynı yeri arayıp elleri boş çıkmışlardı. Okçunun beklemiş olabileceği yere dair bir iz bile yoktu. Elinden gelen her şeyi yaptığı için içi rahat olmalıydı ama değildi. Greer kaçırdıkları bir şey varmış gibi hissetti.

Ama bu sadece bir şey bulma konusunda umutsuz olmasından kaynaklanıyor olabilirdi, ona karısını vuran kişiyi işaret edecek herhangi bir şey. Ona göre yapılabilecek en iyi şey haydut kamplarının izini bulmak ya da köylülerden birinin avlanırken yanlışlıkla yaptığına dair bir işaret bulabilmektir. İkisi de olurdu. Geldikleri bu noktada, bir avcının yapmış olmasının onu kızdırmayacağını düşündü. Bunun sadece bir defaya mahsus olduğunu ve bir daha tekrarlanmayacağını bilerek rahatlayacaktı.

Elinde hiçbir kanıt olmamasına rağmen, her nedense kasıtlı bir saldırı olduğunu düşünüyordu. Bu da Saidh'i güvende tutmak için ne yapılması gerekiyorsa yapmaya devam etmek zorunda oldukları anlamına geliyordu.

Greer düşüncelerinin etkisiyle yüzünü astı. Yarası iyileştikçe ve kan seviyesi düzeldikçe karısı odada tıkalı kalmaktan sıkılmaya başlamıştı ve Greer onu suçlamıyordu. Kendisi de sürekli o odada olmaktan yorulmuştu ki, o sadece öğlen yemeklerinde ve akşamları oradaydı. Bu meseleyi en kısa zamanda temizleyemezse Saidh'in isyan edeceğinden korkuyordu ve öyle bir durumda ne Greer ne de abileri onu odada tutamazlardı.

"Belki de başka ipuçları aramalıyız," diye önerdi Aulay. "Oku bir kez daha kontrol edip daha önce farketmediğimiz ve bizi, yapan kişiye götürecek herhangi bir işaret ya da başka bir şey olup olmadığına bakabiliriz."

Greer başını iki yana sallayarak hızla atına binip onu dizginledi. "Dediğin şeyi en az yirmi kez yaptık. Hiçbir işaret yoktu, hiçbir şey. Gayet sıradan, geniş uçlu, gri kaz tüylü bir ok."

"Evet, çok sıradan," diye hak verdi Aulay, sesi Greer kadar umutsuzdu. "Belki de yolun diğer tarafına bakmalıyız," dedi birdenbire.

Greer sabırsızlıkla kıpırdandı, bakışları Saidh'i atının yanında yerde yatarken bulduğu noktaya takılmıştı. "Hayır, okun açısı çok dardı ama bu taraftan atıldığını gösteriyordu. Diğer taraftan atılmış olması için atına ters binmiş olması ve okçuyu geçtikten sonra vurulmuş olması gerekirdi."

"Kendi gözlerimle görmedim," diye kabul etti Aulay kaşlarını çatarak. "Yani yarayı ve ucundaki oku gördüm ama bir açısı olup olmadığına dikkat etmedim." Sabırsızlıkla bacağına vurdu. "Açıdan emin misin?"

"Sırtındaki yara göğsünden çok koluna yakın," diye açıkladı Greer.

“Evet ama Rory oku itti. O sırada açısını biraz değiştirmiş olabilir,” dedi Aulay ve hüsrarla yerinde kıpırdanarak, “Hayır. Böyle bir şey yapmış olamayacak kadar dikkatlidir,” dedi.

“Evet, öyle,” dedi Greer. “Ayrıca Rory itmeden önce ok zaten Saidh’in sırtına değiyordu. Oku itmeyi tercih etmesinin nedeni de bu...” Ağzından çıkanları düşündükçe sesi canlılığını yitirdi. Ok sırtındaki deriye baskı yapıyordu, çıkıntısı görünüyordu. Bu kadar ilerleyebilecek bir etkiye sahip olması için oldukça kısa bir mesafeden atılmış olması gerekirdi. Yani kesinlikle okçu üç gündür defalarca aradıkları alandan çok daha yakın bir yerde durmuş olmalıydı.

Küfürler savurarak atını ileri sürüp okun atılmış olduğunu tahmin ettiği açıdaki yörünge boyunca ağır ağır dolaştı. Aulay’ın atının nal seslerini duydu, diğerleri de arkasından geliyor olmalıydılar. Aulay hiçbir şey sormadan sabırla arkasından takip etti. Greer aniden dizginleri çekip atından indi, Aulay de aynı şeyi yapıp Greer’in yanına gitti.

İkisi de yolun kenarındaki büyük meşe ağacının yanındaki ezilmiş otlara baktılar. Bir beden izi vardı.

“Birisi uzanarak beklemiş,” dedi Alay.

“Evet,” dedi Greer da ama daha söylerken kaşlarını çattı ve, “Ama eğer onu yerden vurmuş olsalardı okun açısının yukarı doğru ve yan olması gerekirdi.”

Aulay de hak verircesine bir şeyler mırıldanıp etrafta dolaşmıştı. Dikkatlice göz gezdirerek, “Burada uzanıp atın geldiğini duyunca ayağa kalkarak vurmuş olabilirler.”

Mantıklı, diye düşündü Greer ve bu ihtimalle içine bir korku düştü. Bu demekti ki ortada Saidh’i geyik ya da başka bir hayvan zannederek vurmuş bir avcı yoktu. Hiç kimse bir atın nal sesiyle ondan çok daha ufak bir geyiğin ayak seslerini karıştırmazdı. Haydutların vurmuş olması da pek olası değildi çünkü onlar genellikle ormanda pusuya yatıp kadınları vurmazlardı. Onları kaçırmazlardı ya da paralarını alırlardı. Sadece vurup atından dü-

şürüp kaçmazlardı. Greer, Saidh'i bulduğunda etrafta kimsenin olmadığından emindi. Olsaydı mutlaka fark ederdi.

Birisi karısını öldürmeye çalışmıştı. Pusuya yatıp öldürmek niyetiyle kasıtlı olarak vurmuştu.

Düşünceler zihninde, havada kanat çırpın bir kuş gibi süzülüp tüylerini ürpertti. Hızla dönüp atma doğru koştu, üstüne binip kaleye doğru çevirdi. Bir anda Saidh'in iyi ve güvende olduğuna dair korkunç bir emin olma ihtiyacı hissetti.

Aulay'ın arkasından gelip gelmediğini görmek için bakmasına gerek yoktu. Adam hemen yanında atını ormana doğru sürüyordu. Yüzü en az onunki kadar erdişe yüklüydü. Son birkaç günde Buchanan erkekleri hakkında sevecek pek çok şey bulmuştu. En çok takdir ettiği şey kız kardeşlerini ne kadar çok sevdikleriydi. Onu güvende tutmasına yardım edeceklerdi, biliyordu ve o an düşünebildiği tek iyi şey buydu.

Greer ve Aulay telaşla avluya girdiklerinde, satıcılar, hizmetçiler, çocuklar, köpekler ve hatta bir iki tavuk kenara kaçtılar. Merdivenlerin başında atlarından inip birlikte çift kanatlı kapıya koştular. Greer, masanın başındaki Dougall ve Geordie'yi fark etti. İkisi de telaşla içeriye girdiklerini görünce hemen ayağa fırladılar. Greer durmadı, Saidh'in iyi olduğunu kendi gözleriyle görmek zorundaydı.

Anlaşılan o ki Aulay de aynı şeyi hissediyordu. Durup kardeşlerine durumu anlatmak yerine Greer'la birlikte hızlı adımlarla merdivenlere ilerledi. Ancak ondan sonra birkaç adım gerisinde kaldı çünkü ikisi de geniş omuzlu oldukları için yan yana merdivenlere sıgmaları imkânsızdı. Ama hızlı adımlarla takip etti ve Greer odanın kapısına ulaşmış açtığında yalnızca bir adım arkasındaydı. İkisi de önce boş yatağı, sonra da ateşin başında uyuyan iki adama görünce kapıda donup kaldılar.

Greer, Alpin'i kızdıracak bir dizi küfür savurdu. Koltuklarında uyuyan adamları da uyandırdı.

“N’oluyor?” diye bağırdı Niels ayağa fırlayarak. İki adam da hemen kılıçlarına davranmıştı.

Greer onları umursamadan dönüp merdivenlerden aşağıya koştu. Adamların uyuyor oluşu ve Alpin’in de yatakta olmayışı kaçırılmadığını, kendisinin kaçtığını işaret ediyordu. Nasıl becerdiği hakkında hiçbir fikri olmasa da, iki abisinin de uyuyor oluşundan faydalandığı belliydi. Onu koruyor olmaları gerekirken uyuyakalmaları Saidh’i ne kadar umursadıklarını belli ediyordu.

“N’oldu?” diye bağırdı Dougall basamaklarda durup yanlarına geldiğinde geçmesi için kenara çekilerek.

“Kaçmışlar,” dedi Greer aceleyle yanlarından geçerken.

“Kim kaçmış?” diye sordu Georgie kafası karışmış bir halde.

“Saidh ve Alpin, tabii ki. Başka kaçmak isteyen kim var ki?” dedi Dougall öfkeyle. Greer arkasına baktığında hepsinin peşinden geldiğini gördü. Aulay hâlâ iki kardeşini Saidh’e göz kulak olamadıkları için paylamakla meşguldü.

Greer merdivenlerden henüz inmişti ki mutfak tarafından gelen panik dolu bir ses kulağına çalındı. Dönüp hemen sallanan kapılara doğru koştu. Sıcak ve buharla dolu odaya girdiğinde içerideki sessizliğe şaşırdı. Mutfak genelde çok hareketli ve telaşlı olurdu ama şimdi hizmetçiler donmuş gibi duruyordu. İçerideki tek ses ocaktaki tencerenin fokurtusuydu. Greer odaya hızlıca göz gezdirdi ve odanın diğer tarafında Saidh’i gördü. O sırada birisi sırtına çarptı ve Greer sendeledi. Sonra öne doğru ilerlemeye devam etti ve eşine yaklaştıkça adımları hızlandı. Saidh’in solgun yüzüne düşen saçları dar-madağınıktı, alnundaki yeni yaradan kan sızıyordu ve üzerinde sadece kombinezonu vardı.

“Greer,” diye bağırdı yaklaştığını görünce rahatlatarak. Ama ona koşmak yerine mutfak zemininin eğri büğrü taşlarında bir şeyi sürüklemeye başladı. “Rory’yi getir. Ona ihtiyacımız var.”

Greer kafası karışmış bir halde sürüklediği çuvala baktı. Biraz inceleyince çuval olmadığını farketti. Elbisesiydi. Başını iki yana sallayarak, sordu, "Ne..."

Saidh durup eğreti çuvalı yapmak için yukarı topladığı elbisesinin uçlarını serbest bıraktı ve kumaş yere düştü. Küçük solgun bir kol elbisenin katları arasından düşerek cansız bir şekilde yere uzandı.

"Alpin?" diye sordu dehşete düşerek.

Saidh, "Evet," dedi Greer çocuğu örten kumaşı almak için eğilirken. "Hayatımı kurtardı."

Saidh'in sesindeki bir şey Greer'ı harekete geçirdi. Hemen başını kaldırıp baktı, Saidh iki yana sallanıyordu. Greer hızlıca doğrulup tam bayırlırken Saidh'i yakaladı.

Gözlerini kapatıp karısını göğsüne bastırdı. Sonra hemen kucağına alıp geldiği yoldan geri gitmek için döndü. Dougall, Geordie, Niels, Conran ve Aulay'ın arkasında olduğunu görünce durakladı.

"Aulay..." diye söze başladı.

"Çocuğu ben alırım," dedi Buchanan Kardeşlerin en büyüğü Greer sözünü tamamlamadan. Sonra Geordie'ye baktı. Rory'yi bul ve ilaçlarını getirmesini söyle."

"Teşekkür ederim," dedi Greer ve karısını mutfaktan dışarı çıkardı.

Saidh gözlerini uykulu bir şekilde açtı ve şakakları zonklamaya başlayınca suratını ekşitti. Yüce Tanrım, bunu atlattığını düşünmüştü. Vurulup attan düşmesinden sonraki ikinci günden beri başı ağrıamamıştı. Sırtı da berbat durumdaydı ve o an sırtüstü yattığını farketti.

Hemen yan döndü ve kendini Alpin'in uyuyan yüzüne bakarken buldu. Son birkaç gündür her uyanışında gördüğü manzaraydı. Alpin'in yatağın içinde değil de örtülerin üstünde

olduğunu o zaman farketti. Rory'nin onu iyileştirmeye çalıştığını görünce başının neden ağrıdığını hatırladı.

"İyileşecek mi?" diye sordu endişeyle yatağın üstüne oturarak.

"Evet. Tanrı'ya şükür taşlar tamamen üstüne düşmeyip teğet geçmiş. Başındaki yara sadece bir sıyrık."

"Ama bayıldı," diye karşı çıktı Saidh kaşlarını çatarak. "Basit bir sıyrık böyle..."

"Sanırım sırtına aldığı darbe bayılmasına neden olmuş," diye araya girdi Rory.

Saidh bakışlarını Alpin'in küçük sırtına kaydırıp dudağını ısırды. Omzundan neredeyse kalçasına kadar derisi yüzülmüştü. "Ne kadar kötü?"

Rory, Alpin'in yarasını temizlediği kanlı bezi çekerken yüzünü ekşitti. Bezi kovadaki suya daldırıp sıkı ve yaptığı işe geri döndü. Bitirdikten sonra, "İyileşecek," dedi.

Saidh, abisinin söylediklerinden çocuğun uzun ve acılı bir iyileşme süreci geçireceğini anlayarak üzüntüyle içini çekti. Yutkunarak fısıldadı, "Hayatımı kurtardı."

Rory durup soru soran gözlerle Saidh'e baktı.

"Taşların düştüğü yerde ben duruyordum. Beni kenara itti," diye açıkladı ciddiyetle.

"Peki alın?" diye sordu Rory.

"Alpin beni itince duvara çarptım. Beni itmemiş olsaydı..." Cümlesini tamamlayamadı. Nefes alıp, "Kocam nerede?" diye sordu.

"Aulay ve diğerleriyle kale burçlarına çıktı, mazgal siperlerinin yerlerinden nasıl çıktığını inceliyorlar," diye cevap verdi Rory işine dönerken.

Saidh başını salladı ama sonra hemen kaşlarını çatı. "Mazgal siperlerini nereden biliyorlar? Bayılmadan önce ona söyleme fırsatım olmadı."

"Aulay yerden kaldırırken Alpin uyandı. Buraya taşırken

olayın nerede gerçekleştiğini ve mazgal siperlerini o söyledi," diye mırıldandı Rory işine odaklanmaya çalışarak.

"Ve sonra sen yaralarıyla ilgilenmeye başlayınca yeniden bayıldı," dedi Saidh zavallı çocuğa üzülererek.

"Hayır. Yarasını temizlerken uyusun diye biraz uyku ilacı verdim. Acı çekmesine hiç gerek yoktu."

"Ah, teşekkürler," dedi Saidh minnet duyarak. Rory çalışırken Saidh sessizce izledi, sonra da kararsızlıkla sordu, "Greer kaçmamıza çok kızdı mı?"

"Evet," dedi Rory ve soğuk bir bakış attı. "Hepimiz kızdık." Saidh başını çevirince Rory, "Saidh, sizi bugün olan şeyden korumaya çalışıyorduk. Yapmamalı..."

"Biliyorum," diye lafını kesti Saidh. "Yapmamalıydık."

"Yapmamalıydık mı?" diye sordu Rory. "Tahminimce yapan sendin, Alpin'i de yanında sürükledin."

"Aslında onu sürüklememe gerek kalmadı," diye karşı çıktı. "Benim kadar o da bu odadan sıkılmıştı."

"O sadece bir çocuk," dedi Rory. "Sen bir kadınsın, yetişkinsin ve bazı şeyleri ondan daha iyi bilmen gerekir."

Saidh yerinde huzursuzca kıpırdanarak konuştu, "Evet ama etrafında bir sürü korumayla bir odaya günlerce kapatılsan sen ne yapardın?"

"Ölmeyi istemezdim," dedi Rory. "Sadece Alpin'in sırtıyla ölmekten kurtulmuşsun."

Saidh çocuğa suçlulukla bakıp başını öne eğdi. Rory nadi-ren sinirlenirdi. Alick ve o dünyada kızacak en son iki kişiydi. Ama şu anda çok öfkeliydi, Saidh onu suçlayamadı bile. Eğer abilerini kurnazca kandırıp kaçmak konusunda o kadar kararlı olmasaydı, Alpin şu anki durumda olmazdı.

Kendi kendine suratını ekşitip dizlerini örten örtüyü çekiş-tirirken bunun ne anlama geldiğini bilerek kaygılandı. Rory bu kadar öfkeliyse, kim bilir Greer ne durumdaydı? Neredeyse yardımcısının ölümüne neden oluyordu. Korkakça olabilirdi

ama kocasının ona ne kadar kızgın olduğunu öğrenmek istemiyordu. Öfkesi yatışana kadar onunla uğraşmak zorunda kalmazsa mutlu olacaktı. Alpin'i kıskanıyordu. En azından uykudaydı ve Greer'ın öfkesiyle yüzleşmek zorunda kalmayacaktı. Bu düşünceyle durgunlaşarak Rory'ye baktı. "Başım çok acıyor," dedi.

"Hiç şaşırmadım," dedi Rory pek umursamayarak. Alpin'in yarasını temizlemekten başını kaldırmadı bile.

Saidh sert sert bakıp boğazını temizleyerek sordu, "Eminim dinlenirsem geçer. Uyku ilacından bana da biraz verebilir misin?"

Doğrulup gözlerini kısarak Saidh'e baktı.

Saidh nefesini tutup kendini acındırarak bakmaya çalıştı. Pek yapmadığı bir şeydi o yüzden beyni haşlanmış gibi göründüğünden şüphelendi.

Bir süre sonra Rory işine döndü ve sakince konuştu, "Maa- lesef, uyku ilacımın büyük bir kısmını nasıl olduysa kaybettim ve elimde çok az kaldı. Kalan ilacın iyileşene kadar Alpin'e yeteceğinden emin değilim, bu yüzden korkarım ki hayır demek zorundayım." Durup Saidh'den tarafa bakarak nazikçe ekledi, "Ama ağrı için ilacım var. Tadı iğrenç ama fayda edebilir."

"Hayır," dedi Saidh iğrenerek ve yatağa uzandı. Greer'ın öfkesinden kaçma yolunu seçtiği için hak ettiğini bulmuştu aslında. Tamamen ona aykırı bir davranıştı, Saidh korkak değildi. Senelerdir abilerinin öfkesi karşısında pek çok kez mağrur ve güçlü durmuştu, bu defa neden farklı olduğunu söyleyemedi. Greer'dan korkmuyordu. Ne kadar kızgın olursa olsun ona zarar vermeyeceğini biliyordu. Aslında hissettiği şeyin korku olduğunu bile düşünmüyordu. Sadece yüzündeki hayal kırıklığını ve Saidh'in hak ettiğini bildiğini gösteren suçlayıcı ifadeyi görmek istemiyordu.

Saidh koridordan gelen erkek seslerini duyunca aceleyle tekrar yatağın üstüne oturdu. Greer'la yüzleşecekse yatakta

olmamalıydı. Hatta yataktan kalkıp ayakta olmayı tercih ederdi ama o kadar zaman yoktu. Kapı açılıp Greer abileriyle içeri girdiğinde Saidh henüz oturabilmişti. Hepsinin orada olduğunu fark etti. Kocasını onu paylamayı bitirdiğinde abilerinin de azarlamak için sıraya gireceklerini biliyordu.

Adamlar yatağa doğru yürürlerken kendisini başına geleceklerle hazırladı ama Greer birdenbire eğilip örtüleri kenara çekerek onu kucaklayınca nefesi kesildi. Onu odadan çıkarmak için döndüğünde Saidh anladığını düşündü. Bağırıp çağırırken Alpin'i uyandırmak istemiyordu. Abilerinin arkalarından geldiklerini sanarak Greer'ın omzunun üzerinden baktı ama hepsi yatağın etrafına toplanmış sessizce Rory'yle konuşuyorlardı.

Kaşlarını çatarak Saidh'in üstüne yürümeden önce kocasının kendi başına onu paylaşmasına müsaade etmiş olabileceklerini düşündü. Kocasını onu MacDonnell'a ilk geldiğinde kaldığı odaya doğru götürdü. Uzun adımlarla içeriye girip kapıyı ayağıyla kapattı. Sonra onu ateşin başındaki koltuklara taşıyıp birine oturdu, Saidh'i de kucağına oturttu.

Saidh paylamaya başlamasını beklerken çenesini gururla havaya kaldırdı ama Greer dudaklarını kendi dudaklarıyla kapatıp öpünce soluğu kesildi. Tam şaşkınlığını yenip öpüşüne karşılık verecekti ki Greer dudağını çekip onu göğsüne bastırarak mırıldandı, "Tanrı'ya şükür iyisin."

"Alpin hayatımı kurtardı," dedi Saidh suçlulukla.

"Evet, bunun için onu ödüllendireceğim. O iyi bir çocuk," dedi karısının saçlarına doğru.

"Evet," diyerek Saidh de ona katıldı. Suçluluk ve şaşkınlığı bir arada hissediyordu. "Bana kızacağınızı düşünmüştüm."

"Sana kızgıyım," dedi elleriyle Saidh'in başını geriye atıp yüzüne bakarak.

Kocasının yüzündeki acı dolu bakışla Saidh şaşkına döndü.

“Ama iyi olduğun için o kadar rahatladım ki. Ezilmiş çimle-
ri bulunca hemen kaleye döndüm ve seni odada göremeyince
kalbim duracak sandım.”

“Özür...” Greer tekrar öpünce Saidh’in özü yarım kaldı.
Kocası dilini ağzına sokmuş karşılık vermesini bekliyordu.
Kısa bir tereddüitten sonra kollarını boynuna dolayıp o da onu
öptü. Eninde sonunda paylanacaktı ama en azından Greer
tarafından değil. Abileri başka bir meseleydi ama bunun için
daha sonra üzülebilirdi. Şu anda kocasının eli yaralanmamış
olan göğsünü bulmuş arzuyla okşuyordu. Diliyle de bir yan-
dan Saidh’i çıldırtıyordu.

Saidh inleyerek kucacağında kıpırdandı. Vücudunun üst kıs-
mını daha sıkı bastırarak okşamalarına cevap verdi, elleriyle de
saçlarını okşuyordu. Greer onu o kadar kolay tahrik ediyordu
ki; bir öpücük ve bir okşamayla hemen çıra gibi tutuşuyordu.

Eteğini çekiştirdiğini hissedip ellerini saçından çekerek ona
yardım etti. Ama kıyafeti omzundan sertçe çekmeye başladı-
ğında durup acıyla inledi. Yaralı sırtı ve göğsü çok acıyordu.
Greer hemen öpüşmeyi kesip endişeyle geri çekildi.

“Özür dilerim, unuttum. İyi misin?” diye sordu açıkta ka-
lan sargılarına bakarak.

“Evet,” dedi nefes nefese ve güçlkle gülümsedi. “Ben sa-
dece...” Cümlesini tamamlamadan kombinezonu nazikçe be-
line kadar indirdi. Saidh kendine baktı ve sonra şurattını astı.
Sargıları yaralı göğsünün üzerinde zikzaklar çizerek omzunun
üstüne, kolunun altına ve beline, oradan da diğer göğsünün
altına kadar uzanıyordu. Açıkta bir tek sağlam olan memesi
duruyordu. Pek çekici olmadığına karar vermişti ki Greer bir-
den başını eğip sargıların arasındaki meme ucunu okşamaya
başlayınca toparlandı.

“Ah,” dedi şaşırarak Greer’ın belini destekleyen koluna
doğru yaslanırken. Güçlkle nefes alırken kucacağında kıpır-

dandı. Sıvı bir alev bedeninden kayarak bacaklarının arasında toplanıyordu.

Greer memesini ağzına alıp diliyle oynamaya başlayınca, "Erkeğim," diyerek inledi bir eliyle başma, diğeriyle omzuna yapışarak. Boşta kalan elinin bacağından yukarıya, eteğinin altına kaydığını hissedince nefes almakta zorlandı. Kasıklarına ulaştığında kalbi deli gibi çarpıyordu. Ama sonunda bacaklarının arasına dokununca her şey bir anda durdu.

Greer memesini bırakıp onu tekrar öpebilmek için başını kaldırdı. Saidh de öpüşüne karşılık verdi. Kocasının parmakları elinin olduğu yerdeki yumuşak katmanlarda dolaşırken Saidh'in kalbi duracak gibi oldu. Sonra parmaklarını ustalıkla sıcak ıslaklığına kaydırdı. Saidh titreyerek Greer'ın okşayışlarıyla inledi. Bedeni dokunuşlarına karşılık verip daha fazlasını arzulayarak istemsizce kıpırdanıyordu.

Parmaklarından birini içine soktuğunda dilini de ağzına soktu. Saidh heyecandan nerdeyse adamın dilini ısıracaktı. Tam zamanında durmayı başarıp emerek tadını çıkarmaya başladı. Ta ki Greer dilini geri çekip onu öpmeyi bırakana dek. İçindeki parmağını da aynı anda geri çekip hassas teninde dolaştırmaya başladı. Dokunuşları tatminkâr olmaktan çok tahrik ediciydi.

Saidh gözlerini açtığı anda Greer'ı onu izlerken buldu.

Dudağını ısırp omuzlarından tuttu, kalçaları parmaklarının ritmiyle dansediyordu. Ama bir dakika sonra bakışlarına da tahrik eden dokunuşlarına da dayanamayarak inledi, "Hadi ama... lütfen."

Hemen bir parmağını tekrar içine kaydırdı. Saidh kıvrılarak mırıldandı, "Evet. Lütfen."

Greer parmağını çekip kulağını ısırarak fısıldadı, "Bir daha kaçmayacağına söz ver."

Saidh ne olduğunu anlamadan şaşırarak durdu. Gözlerini kırıştırıp hayretle kocasına baktı.

“Ne?” diye sordu tereddütle ve Greer bir kez daha parmağını içine soktuğunda Saidh içini çekerek kasıklarının Greer’in bileğinin ve kolunun etrafında sıkı.

“Bir daha kaçmayacağına söz ver,” diye tekrarladı Greer kulağını ısırarak.

“Tamam,” diye inledi Saidh, Greer’in ustalıklı hareket eden eliyle kendinden geçerek.

“Söz ver,” diye ısrar etti Greer parmağını kıpırdatmadan.

Saidh gözlerini kırıştırtarak yaşadığı hayal kırıklığına öfkelenildi. “Ben...”

“Söz ver,” dedi Greer bir kez daha. “Seni kaybetmek istemiyorum Saidh. Karım olduğun için çok mutluyum. Seni burada şu an olduğu gibi kollarımda istiyorum. O yüzden bir daha kaçıp kendini tehlikeye atmayacağına söz ver.”

Saidh üzülen huzursuzca kıpırdandı. “Taşlar kazayla düşmemiş mi?”

Başını ciddiyetle iki yana salladı. “Ok da kaza değilmiş. Kanıt bulduk.”

“Ne kanıt?” diye sordu kaşlarını çatarak.

“Sonra açıklarım,” dedi. “Şimdi bana söz ver.”

“Söz veriyorum,” dedi Saidh. “Bir daha kaçıp kendimi tehlikeye atmayacağım.”

Greer rahat bir nefes alıp alından öptü. “Teşekkür ederim.”

Greer belinden tutup kucağından kaldırdı.

“Ne...?”

“Bacaklarını aç,” dedi Saidh’i havada tutarak.

Saidh tereddüt ederek yatağa doğru baktı. “Yatağa gidip...”

“Sırtüstü ya da yüzüstü yatamazsın,” dedi Greer. “Böylesi senin için daha kolay. Sen kontrol edeceksin.”

Saidh dikkatlice yüzüne baktı. Onu kontrol edecekti. Ne kadar sert ya da hızlı olacaklarını ve Greer’in ne kadar ileri gideceğini kontrol edecekti. Çok cazip bir fikirdi. Greer sırtını yeni-

den dizlerine yaslariken gülümseyerek bacaklarını iki yana açtı.

"Bu gülümsemeyi sevdiğimden emin değilim," dedi Greer, Saidh onun eteğini kaldırırken. Sonra gözlerini kapatıp karısı öne doğru gelerek bütün ıslaklığıyla kendini kocasının sertliğine bastırırken derin bir nefes aldı.

"Harika," dedi Saidh kocasına sürtünerek.

Greer zevkle inleyerek Saidh'in dudaklarına uzandı, dilini ağzına soktuğunda Saidh kucagında kıpırdanarak dilini emmeye başladı. Bedeniyle kocasına sürtünürken kendisi de zevk alıyordu. Greer'ın ellerinin kalçalarını tuttuğunu hissetti ama içine girmek için Saidh'i kıpırdatınca karşı çıktı. Çünkü bu çok hoşuna gitmişti ve hemen bitsin istemiyordu. Bu defa ipler onun elindeydi.

"Hayatım," diyerek Greer da karşı çıktı. Öpmeyi bırakıp dudaklarını Saidh'in kulağında ve boynunda gezdirdi.

"Kocacım," dedi Saidh nefes nefese başını oynatıp devam etmesi için teşvik ederek. Sonra sağlam olan meme ucunu ağzına aldı. "Evet," diye inledi, Greer emmeye başladığında daha hızlı sürtünerek. Greer homurdanarak meme ucunu ısırdı ve Saidh arzuladığı tatmin hissini bir an önce yaşamak için acele etti.

Greer birdenbire kazayla içine girdi. Saidh'in vücudunu birazcık yükseltmesiyle içindeki baskıyı hissetmesi bir olmuştu. Kocasının aleti henüz içine girmişti ki bir an durdu ve kendini tekrar yukarı kaldırıp indirdi. Az önce Greer'ın ona yaptığı gibi biraz takılmak istiyordu ama bir anda birleştiler.

Greer boğuk bir sesle inleyip kısa bir an Saidh'i olduğu yerde tuttu. Sonra bir elini aralarına sokup onu okşarken diğeriyle tekrar Saidh'i yukarı aşağı hareket ettirmeye başladı. Saidh o an kocasının istediği zaman kontrolü ele alabileceğini ama kendi isteğiyle ipleri ona bıraktığını anladı. Bedeni hâlâ arzuladığı zevkin peşindeydi ve zihninden bağımsız kendi iradesiyle hareket etmeye başladı. Kendini ona arzuyla iyice bastırıp

içinde büyüyen fırtınayı yatıştırmak istedi. Fırtına içinde patladığında, tırnaklarını sırtına geçirip onunla birlikte dalgaların tadını çıkarmak için dondu. Greer'ın boşalmasını hangisinin tetiklediğinden emin değildi ama sonraki dakika çığlıkları birbirine karışmış halde dalgalara kapıldılar.

Bölüm On Bes

“Okun bir kaza olmadığına dair kanıt bulduğunuzu söylemiş-tin?”

Greer başını Saidh’in sağlam olan omzundan kaldırıp yü-züne bakmak için koltuğa yaslandı. Saidh’in içine boşaldığın-da onu esir almış olan titreme henüz yavaşlıyordu ama Saidh çoktan kendine gelmişti. Kadınların böyle tutkulu bir şeyden sonra nasıl olup da bu kadar enerjik ve oyunbaz olabildikleri-ni ve bunun hiç de adil olmadığını düşündü. Oysaki kendisi üzerinden koca bir ordu geçmiş gibi hissediyordu ve kendine gelmek için zamana ve uykuya ihtiyacı vardı.

“Evet,” dedi sonunda. “Otların ezilmiş olduğu bir nokta bulduk. Belli ki birisi orada uzun bir süre yatıp uzanmış. Ama okun göğsüne girdiği açıya bakılırsa ayakta duran biri tarafın-dan vurulmuş olman gerekiyor.”

“Yani uzanıp beklediler ve yaklaştığımı görünce vurmak için ayağa kalktılar,” diye mırıldandı sessizce.

Greer başını sallayıp yanağını okşadı. Onun gibi birini bul-duğu için ne kadar şanslı olduğuna hayret ediyordu. Birçok kadına bunu kendisi anlatmak zorunda kalırdı. Ayrıca kar-sısında korkmuş, hıçkırarak ağlayan bir kadın olurdu. Saidh

öyle değil. Ağlamaklı ya da korkmuş gibi değil de kızgın görünüyordu.

"Peki ya düşen mazgal siperi?" diye sordu.

"Taşların kıyısında ve geride kalan parçada koparıldığına dair izler var," diye cevap verdi.

"Yani birisi taşları oyup aşağıya itmiş," dedi Saidh iç geçirerek.

"Evet, biz de öyle düşünmüştük, ta ki ikinci kez kontrole gidene dek."

"Neden?" diye sordu Saidh şaşırarak ve sonra tahminde bulundu, "Okun bir kaza olmadığını bildiğiniz için mi?"

"Hayır. Aulay onu merdivenlerden yukarıya taşıırken Alpin kale burcunda taşları iten birini gördüğünü söylemiş," diye açıkladı Greer ve ekledi, "Bu sayede hem kendini hem de seni uzaklaştırabilecek kadar zamanı olmuş. Bir saniye daha geç görmüş olsaydı ikinizi de kaybetmiş olabilirdik."

"Kim olduğunu da görmüş mü?" diye sordu çabucak.

"Hayır." Greer üzüntüyle içini çekti. "Gözüne güneş gelmiş. Gördüğü tek şey bir karaltı. Bir kadın mı, erkek mi yoksa bir çocuk mu olduğunu söyleyemiyor."

"Ah." Saidh hayal kırıklığıyla başını eğdi ve sonra dönüp göğsündeki kıllarını okşayan eline bakarak fısıltıyla konuştu, "Özür dilerim. Bilseydim Alpin'i kesinlikle yanuma almazdım ve..."

"Geçti artık," dedi Greer ellerini tutarak. "Üzgünsün ve yeniden olmayacağına yemin ettin. Artık kafana takmayı bırak."

"Ama Alpin..."

"Onu yanında zorla sürüklediğini sanmıyorum," diyerek araya girdi Greer.

"Hayır ama yine de..."

"Saidh," dedi nazikçe tekrar sözünü keserek. Bir elini çekip yanağını okşadı. "Gördüğüm kadarıyla berbat bir suçluluk

duyuyorsun. Alpin'in yaralanmasından kendini sorumlu tutuyorsun, değil mi?"

"Evet," dedi üzülerek.

"Öyle düşünme," dedi Greer. "Alpin sana katılmayı seçti ve muhtemelen çok da istekliydi. Bu çok aptalca. İkiniz de yaralandınız ve ölebilirdiniz ama hayattasınız. Ve Alpin'in de seni suçlamayacağını biliyorum. Şu an ihtiyacın olan tek şey bunları kafana takmaman. Pişmanlık ve suçluluk insanı çoktan olup bitmiş bir geçmişte tutan faydasız duygulardır... ve öğrendiğim bir şey varsa o da geçmişin seni yıkmasına izin vermenin kimseye faydası olmadığıdır. Yalnızca olman gereken yerde, yani şu anda olmanı ve ânu yaşamayı engeller."

"Şimdi," dedi onu belinden yakalayıp ayağa kaldırarak. "Aulay aşağıda bizi bekliyor. Üstümüzü başımızı toplayıp gidip onunla konuşalım. Bir kez daha olmadan bu saldırıların arkasındaki kişiyi yakalamanın bir yolunu bulmalıyız."

Saidh aşağıya inmesine izin vereceklerini duyunca gözlerini hayretle açtı ama bir şey demedi. Dikkatini çabucak kendini temizleyip giyinmeye verdi. Neyse ki hizmetçiler yıkanabilmeleri için bu odada su dolu bir küvet ve bez bulunduruyordu. Saidh hızlıca temizlenip giyindi ve Greer'la birlikte aşağıya indi.

Aulay, Greer'ın dediği gibi çoktan gelip masaya oturmuştu. Rory hariç bütün abileri oradaydı. O muhtemelen hâlâ yukarıda Alpin'in yanındaydı. Ya hâlâ yaralarını temizliyordu ya da sadece iyi olduğundan emin olmak için yanında oturuyordu.

"Başın nasıl?" diye sordu Aulay, Saidh otururken.

"İyi," dedi Saidh omuz silkerek. "Ufak bir yara."

Aulay gözlerini kısıp başını iki yana salladı. "Neden sordugumu bilmiyorum. Sen de kardeşlerin gibisin."

"Bu da ne demek şimdi?" diye sordu Dougall kaskatı kesilerek.

"Yani her biriniz parmağınız kopsa ve yaranızdan kanlar fışkırıyor olsa bile iyi olduğunuzu, önemsiz bir yara olduğunu söylersiniz."

"Evet, öyle," dedi Niels sırtarak ve ona dönüp, "sen de," dedi.

"Doğru," diye kabul etti Aulay ve sonra Saidh'e dönüp konuştu, "Buchanan'dan ayrıldığından beri kimi kızdırdın?"

"Ne?" dedi Saidh şaşırarak. "Ne demek istiyorsun?"

"Buchanan'da hiç kimse seni öldürmeye çalışmıyordu," dedi gayet makul bir ses tonuyla. "Yani Sinclair'de ya da burada karşılaştığın biri olmak zorunda."

Saidh bezginlikle homurdandı. "Ah, evet, beni suçlayın. Birinin beni öldürmek istemesi benim hatam."

"Şey... evet," dedi Geordie. "Daha önce hiçbirimizi öldürmek isteyen birileri olmadı," diye açıkladı ve Aulay'e dönüp desteklemesini bekledi. Bakışları abilerinin yarasına takılınca hemen gözlerini kaçırıp ekledi, "Savaş haricinde elbette."

"Geordie haklı, Saidh," dedi Dougall. "Hiç kimsenin akıldan sinsi sinsi izleyip bizi öldürmek geçmedi ama bu seni öldürmeye çalışan ikinci zanlı."

"İkinci mi?" diye sordu Greer ona sertçe bakarak.

"Önemli bir şey değil," dedi Saidh ve abilerine dönüp, "Geçen yıl Sinclair'deki asıl kurban ben değildim."

"Sendin," diye karşı çıktı Conran. "Bize kadının seni ve Joe'yu öldürmeye çalıştığını kendin söyledin."

"Joe? O kim?" diye sordu Greer kaşlarını çatarak.

"Çok yakın bir arkadaşım," dedi Saidh ve sonra abilerine dönüp, "Hedef bendim çünkü katil suçu bana atmak istiyordu, benden hoşlanmadığı için değildi."

"Senden hoşlandığı için de değildi," dedi Alick özür dilercesine. "Yoksa öldürüp kendi cinayetlerini üstüne atacak başka birini bulmayı denerdi."

Saidh, abisine sert sert bakıp, "Elinin altında en kolay ulaşabileceği ben vardım."

"Hepiniz neden bahsediyorsunuz Tanrı aşkına?" diye patladı Greer. "Kim Saidh'i öldürmeye çalıştı? Ve bu Joe denen adam kim?"

"Jo bir adam değil, Leydi Jo Sinclair," diye açıkladı Saidh. "Ve..."

"Konudan uzaklaşıyoruz," diyerek araya girdi Aulay, Saidh konuyu dallandırıp budaklandırmadan önce. "Sinclairları ve diğer şeyleri daha sonra da anlatabilirsin. Şimdi seni kimin öldürmek isteyebileceğini bulmak zorundayız."

"Belki Saidh'in az önce söylediği gibi başka bir durum vardır," dedi Leydi MacDonnell. Saidh etrafına bakınca arkasında dikilen kadını gördü. Tilda Teyze ona gülümseyip devam etti, "Belki yine aslında sevilmeyen kişi sen değilsin ama bir şekilde yol sana çıkıyordur ya da onun gibi bir şey." Saidh'in omzunu sıkmak için elini kaldırıp ekledi, "Böylesi bana daha mantıklı geliyor. Birinin seni sevmeyeceğini ya da öldürmek isteyebileceğini düşünemiyorum, tatlım."

"Teşekkür ederim," dedi Saidh hafifçe içini çekerek ve omzundaki eli sıkmak için uzandı. Ne kadar kabul etmek istemese de, kendi abilerinden birinin onu sevmeyip öldürmek isteyebileceğini düşünmeleri biraz üzücüydü... durum öyle gösteriyor olsa bile.

"Bilmiyorum," dedi Conran şüpheyle. "Bazen tam bir baş belası olabiliyor."

Saidh homurdanıp kalkmaya niyetlendi ama Leydi MacDonnell nazıkçe omzunu sıkıp oturmaya zorladı, "Sana gelince, Conran Buchanan. Kardeşini sevdiğini biliyorum. Hepiniz seviyorsunuz. Bu masada onun için canını vermeyecek hiç kimse olduğunu sanmıyorum."

Adamların hepsi homurdandı ama gönülsüzce başlarını

sallayıp onayladılar ve Tilda Teyze gülümsedi. "Görüyorsunuz ya! Böyle bir sadakat ve sevgi uyandırmış bir kadının onu kendinden kaynaklanan sebeplerle öldürmek isteyecek bir düşmanı olamaz. Hayır, ben olsam kesinlikle Saidh'in ölümünden çıkar sağlayacak ya da onu önünde bir engel olarak gören birini bulmaya çalışırdım."

Masadaki herkes söylenenleri düşünürken sessizlik hakimdi.

"Sanırım size üzerine kafa yorabileceğiniz bir ipucu verdim," dedi Leydi MacDonnell. "Siz Saidh'in ölümünden kimin çıkarı olabileceğini düşünürken ben gidip aşçıdan sizin için biraz yiyecek içecek bir şeyler isteyeyim. Hmm?"

Cevap vermelerini beklemeden dönüp mutfağa yöneldi.

"Eee" dedi Geordie ağır ağır bir Saidh'e bir Greer'a bakarak. "Saidh'in ölümü kime yarar sağlar?"

Greer şaşkınlıkla başını iki yana salladı. "Hiç kimse."

"Saidh ölürse bir yerlerde seninle birlikte olma şansı elde edebilecek eski bir sevgili falan var mı?" diye sordu Aulay.

"Tabii ki yok," dedi Greer ters ters bakarak ve kaşlarını çatıp ekledi, "Saidh'den önce sadece hayat kadınlarıyla birlikte oldum. Leydiler askerlerle pek ilgilenmiyor."

Aulay başını sallayıp özür dilercesine konuştu, "Sormak zorundaydım."

"Sanırım," dedi Greer ve ensesini ovuşturarak konuştu, "Doğruyu söylemek gerekirse, Tilda Teyze'nin önerisi gerçekten çok uzak gibi gözüküyor. Saidh'in ölümünden çıkar sağlayacak hiç kimse yok."

"Peki ya Fenella?" diye sordu Alick birdenbire bütün bakışları üzerinde toplayarak.

Greer ters ters bakıp kendinden emin konuştu, "Fenella'ya hiç dokunmadım ve asla dokunmam."

Alick hemen geçiştirerek, "Zaten öyle düşünmemiştim ama belki Saidh'in onun yerini aldığını ve eğer o olmasaydı kendisinin hâlâ kalenin leydisi olacağını düşünüyor olabilir."

“Saçmalama,” dedi Geordie iğrenerek. “Duyduklarıma göre Fenella, Saidh geldiğinden beri bir leydi gibi davranmıyormuş. Odasına çekilmiş orada kalıyormuş. Geldiğimizden beri onu görmedik bile.”

“Evet ama...” diyerek durdu Alick, kaşlarını çatı, anlaşılan düşünceleri toplamaya çalışıyordu. “Akıl sağlığı yerinde olmayabilir. Yani, Leydi MacDonnell oğlunun boğulmasının kaza olmadığından ve ölümünün arkasında Fenella’nın olduğundan emin.”

Saidh duydukları karşısında kaşlarını kaldırdı. Bildiği kadarıyla hizmetçiler Tilda Teyze’nin Fenella hakkındaki şüpheleriyle ilgili dedikodu yapmıyordu. Aslında geldiğinden beri öğrendiğine göre kaledekilerin çoğu Fenella’yı seviyordu. Saidh’in anladığına göre, Tilda Teyze kuşkularını sadece Edith ve kendisiyle değil, birkaç kişiyle daha paylaşmıştı. Bunlardan birinin de Alick olduğu belliydi. Saidh hiç şaşırmamıştı. Alick iyi bir dinleyiciydi.

“Ve ayrıca,” diye devam etti Alick. “Kuzenimiz dört yılda dört koca gömdü. Bunun şanssızlıktan öte bir şey olması gerekir,” dedi başını iki yana sallayarak. “Ve eğer onları öldürdüyse başkalarını da öldürmediğini ve Saidh’imizi de öldürmeye çalışmadığını kim söyleyebilir ki?”

“Ama neden Saidh’i öldürmek istesin?” diye sordu Conran. “Ölümü ona bir şey sağlamaz ki.”

Alick omuz silkti. “Saidh’in mutluluğunu ya da başka bir şeyi kıskanıyor olabilir. Dediğim gibi, bütün gün ve geceyi o odada geçiren birinin akıl sağlığının yerinde olduğunu düşünmüyorum. Onda yanlış bir şeyler var.”

“Hayatım?” dedi Greer birdenbire. “Dudaklarını ısırıyor-sun. Ne düşünüyorsun?”

Saidh, Greer’in ciddi sesiyle kendine geldi ve gerçekten endişeyle dudaklarını ısırıldığını fark etti. Bir an hiçbir şey söylememeyi düşündü ama birisi şimdiye dek iki kez onu öl-

dürmeye çalışmıştı ve sonuncusunda Alpin ciddi şekilde yaralanmıştı. Peki ya onların arkasında Fenella varsa? Ya bir sonrakinde Greer'ın ya da abilerinden birinin canı yanarsa? Ya ölürlerse? Vicdan azabından ölürdü, söylemiş olsaydı öyle olmayacağı bilirdi.

İçini çekerek gönülsüzce kabul etti, "Abilerimin geldiği günün sabahı Fenella senin ona karşı çok nazik olduğunu ve belki de... şey... gerdek konusunda ölen kocası kadar anlayışlı olabileceğini söyledi. Sanırım seni beşinci kocası olarak düşünüyordu."

"Ne?" dedi canı sıkılarak ve kaşlarını çatıp sordu, "Peki benden böyle bir şey duymuş mu?"

Saidh sakinleştirmek istercesine koluna dokundu. "Sanırım ona nazik davrandığın için ona ilgi duyuyor olabileceğini..."

"Ona gösterdiğim tek nezaket elbisemin üstüne salya sümük ağıladığında onu itmemek, ki bunu sürekli olarak yapıyor," dedi iğrenerek. "Onun dışında konuşmuyoruz bile. Eğer bunun nezaket olduğunu ve onunla evlenebileceğime dair bir işaret olduğunu düşünüyorsa gerçekten akıl sağlığı yerinde değil demektir."

"Belki de onunla konuşmalıyız," diye önerdi Aulay alçak sesle.

Greer kaşlarını çattı ama sonra başını sallayıp onayladı. "Tamam."

"Ben yaparım," dedi Saidh hemen ve ayağa kalktı. Buraya Fenella'nın kocalarını öldürüp öldürmediğini öğrenebilmek için gelmişti ve sonra kadını üzmemek için oralı olmamıştı. Tek sorun, Saidh'in sulu göz kadınların yanında kendini rahat hissetmemesiydi. Hayatın zalimlikleri karşısında ağlayıp inlemek onun doğasına tersti ve böyle davranan kadınlarla nasıl başedeceği hakkında hiçbir fikri yoktu. Ama öyle ya da böyle meseleyi çözmek zorundaydı. Özellikle de Fenella'nın yeni sal-

dırılarda parmağı olduğuyla ilgili yaygın bir şüphe varken.

"Hayır," dedi Greer kararlılıkla kolundan tutup. "Sen gidip dinleniyorsun. Aulay ve ben onunla konuşuruz."

Aulay, Greer'la birlikte kadınla konuşmak zorunda kalma fikrinden hoşlanmayarak kaşlarını havaya kaldırdı. "Korkarım yine omzunda ağlamaya kalkışacaktır."

Greer suratını buruşturup, "Evet ve eğer bu saldırıların arkasında onun olduğunu öğrenirsem onu öldürürüm."

"Ah," dedi Aulay gülerek Greer, Saidh'i kucakladığında ayağa kalkarak.

"Ne yapıyorsun?" diye bağırdı Saidh şaşırarak ve bacaklarını sallayıp çırpınmaya başladı. Greer merdivenlere doğru yürürken sağlam koluyla göğsünü itti. "Beni indir."

"Seni yukarı çıkarıp yatağına yatıracağım. Dinleniyor olman gerekirdi, hâlâ iyileşme sürecindesin."

"Yürüye bilirim," dedi sert sert bakarak.

"Biliyorum," dedi Greer. "Ama seni kollarımda hissetmek hoşuma gidiyor."

Saidh gözlerini kırıştırdı, merdivenleri çıkmaya başladıklarında çırpınmayı bıraktı. "Sahiden mi?"

"Elbette, seni deli kadın. Seninle neden evlendim sanıyorsun?"

"Abilerim seni öldürmeden benimle sevişebilmek için?" dedi umursamaz bir alaycılıkla.

Greer sessizce gülerek hatırlattı, "Onlara seninle seviştiğimi söyleyen bendim."

"Doğru," dedi Saidh gülümseyerek. "Seni şaşkın. Onlara asla söylemezdim ve benimle evlenmeni de istemezdim. Sa-dece yaşadıklarımızın tadını çıkarıp sonra da kendi yoluna giderdim."

"Onu da biliyorum," dedi Greer, pek hoşuna gitmemiş gibiydi. "Abilerinin geldiği sabah anladım. Benimle gönül eğlendirip sonra da terk edecektin." Burnuna dokunup başını iki

yana salladı. "Çok zalimsin. Birinin seni öldürmeye çalışmasına şaşmamalı."

"Hey!" diye bağırdı gücenerek ve yeniden ayaklarını çırpıp göğsüne vurmaya başladı. Ama bu defa Greer kollarını açıp onu bıraktı. Saidh yere düşerken soluğu kesildi ama daha fazlasını yapamadan yumuşak bir şeyin üstüne düştü. Etrafına şaşkın şaşkın bakındı. Greer'a kızmakla meşgulken çoktan odasına gelmişlerdi. Saidh'i yatağa bırakmıştı, öyle bir şekilde yapmıştı ki oturur pozisyonda düşüp yarasını acıtmamıştı.

Kocasına dönüp bir kaşını yukarı kaldırdı. "Neden buradayım?"

"Abin ve ben Fenella'yla konuşurken dinlenmen için," diye cevapladı ve eğilip ellerini yatağın üstüne Saidh'in kalçalarının iki yanına bastırdı. Dudaklarını sıcakık öperken Saidh kollarını boynuna doladı. Greer dudaklarını bırakıp yanağını öptüğünde Saidh nefes nefese ve heyecanlıydı.

"Öğrendiklerimi anlatmak ve bunu bitirmek için hemen döneceğim," diye mırıldandı kulağını ısırırken boğuk bir sesle.

"Neyi bitirmek için?" diye sordu Saidh kocası boynunu ısırırken. Beyni söylediklerini anlamakta güçlük yaşıyor gibi görünüyordu.

"Bunu." Elini eteğinin altına kaydırıp bacaklarının arasına çoktan sıılsıklam olmuş tenine dokundu.

"Ah," diye inledi Saidh çekmek üzereyken elini yakalamak için uzanarak. "Önce bunu bitiremez miyiz?"

Greer kendi kendine gülerek elini çekip dudaklarına bir öpücük daha kondurdu, hızlı ve sertti. Sonra Saidh'in kollarını çekip, "Abin koridorda bekliyor. Hemen dönerim," dedi.

Saidh'in boşta kalan kolları iki yanına düşerken kocasının kapıya yürüyüşünü seyretti. Greer dışarı çıkıp kapıyı arkasından kapattığında Saidh içini çekerek yatağa uzandı fakat sonra sırtına saplanan acıyla yüzünü buruşturup yan döndü. Yarasını unutmuştu.

Yeni kapanmış olan kapının birdenbire tekrar açılmasıyla şaşırdı. Hemen doğrulurken Greer başını içeri uzatınca rahat bir nefes aldı. “Geordie ve Dougall kapının önünde olacak. İhtiyacın olursa seslen.”

Cevap beklemeden kapıyı bir kez daha çekip kapattı.

Saidh bir süre kapıya baktıktan sonra yan yatarak gözlerini kapattı. Alpin’le birlikte bahçeye kaçtıklarında öğleden sonraydı. Bilincini kaybetmiş olsa da dışarda çok uzun kaldıklarını düşünmedi. Uyandığında henüz Rory, Alpin’in sırtındaki yarıyı temizleme işini bitirmemiş olduğuna göre çok fazla baygın kalmış olamazdı. Burada biraz Greer’la oynamışlardı ve sonra aşağıda oturmuşlardı, yani tahminine göre akşama hâlâ biraz zaman vardı. Akşam yemeğinden önce kısa bir uyku uyuması için yeterli bir zamandı. Yani çok kısacık bir uyku uyumak ve elbette kocasıyla biraz daha oynamak için.

Gözlerini kapatırken düşündükleri onu gülümsetti ama kulağına gelen hışırtıyla gülümsemesi söndü. Gözlerini kırptırıp açarak dinledi. Tarif etmesi gerekse, sanki koca bir yılanın yerde süründüğünü söylerdi. Problem şu ki, sesin nerden geldiğini söyleyemiyordu. Oturup etrafına bakındı ama hiçbir şey ya da hiç kimse yoktu.

Kaşlarını çatarak saçlarını kulaklarının arkasına atıp dik-katle dinledi ama nereden geldiğini gerçekten anlayamadı. Dört yanından geliyor gibiydi ya da altından. Ayağa kalkmak için hızla ayaklarını yataktan aşağıya sarkıttı.

Ayakları sert zeminden daha yumuşak bir şeye değdi. Korkmuş birinin nefes alıp verişini duyunca hemen durdu. Çabucak öne doğru eğildiğinde ayaklarının Fenella’nın poposunda olduğunu gördü.

Bölüm On Altı

“Korkuttuysam özür dilerim,” dedi Fenella sessizce başını kaldırıp bakarak. “Yatağın altından çıkabilmem için ayaklarını kaldırabilir misin acaba?”

Saidh önce Fenella’nın üstüne iyice bastırıp olduğu yerde tutarak açıklama yapmasını istemeyi düşündü ama bu daha önce hiç karşılaşmadığı bir Fenella’ydı. Sakin görünüyordu ve yüzünde mahcup bir ifade vardı. Daha önce yüzünü hiç böyle görmemişti. Acıyıp merhamete gelerek ayağını kaldırdı ve bacak bacak üstüne atarak yatağın kenarına oturdu ve Fenella’nın yatağın altından çıkışını seyretti.

Kuzeni dışarı çıkınca ayağa kalkıp elbisesine yapışan tozları temizlemek için üstünü başını silkeledi. Bir türlü çıkmayan tozlarla sinirli sinirli uğraşırken mırıldandı, “Hizmetçilerin işlerini pek dikkatli yapmamışlar. Yatağın altı çok pis.”

“Hmmm,” dedi Saidh sadece. Aslında kendisinin çok kısa süredir burada leydi olduğunu ve ondan önce Fenella’nın leydi olduğunu söyleyebilirdi.

“Onlara yatağın altı da dahil her yeri temizleyip yeni çarşaf lar sermelerini emretmelisin,” dedi Fenella suratını buruşturup elbisesini temizlemekten vazgeçerken.

“Düşünürüm,” diye mırıldandı Saidh ve bir kaşını havaya kaldırdı. “Yatağımın altında ne yaptığını anlatır mısın artık?”

Fenella tereddüt etti, bir yandan gönülsüzce Saidh’e, diğer yandan da neredeyse özlemle kapıya bakıyordu. Saidh açıklama yapmaktansa gitmeyi tercih edeceğini düşündü. Ama Fenella onu şaşırtıp içini çekerek, omuzları düşmüş halde nazikçe sordu, “Seninle oturabilir miyim?”

Saidh hayretle kaşlarını havaya kaldırdı. Fenella’nın bir şey yapmak için izin almasına alışkın değildi. Doğrusu kuzeni o an tam bir yabancı gibiydi; sessiz, kibar ve ona pek uymayan bir uysallık vardı üzerinde.

“Otur,” dedi Saidh hafifçe kıpırdanıp Fenella’nın yanına oturması için yatağın ucunda yer açarak. Bir süre bekledi ama Fenella konuşmayınca sordu, “Burada ne işin var?”

“Greer seni kucağına alıp yukarıya taşımaya başladığında salondaydım. Seni kendi odasına götüreceğini sanarak buraya daldım. Kapıyı aralık bırakmıştım. Siz içeriye girer girmez odama geçecektim ama seni bu tarafa getirdi ve...” Fenella yüzünü buruşturdu. “Panikledim. Önce yatağın diğer tarafına saklandım, sonra da tam seni içeri sokmadan önce altına kaçtım.”

Fenella başını iki yana sallayıp öne eğilerek parmaklarıyla oynamaya başladı. Başını kaldırıp konuşmadan önce ellerine baktı. “Alpin yaralandığı için üzgünüm.” Bakışları Saidh’in altına kaydı ve ekledi, “Ve tabii senin için de.”

Saidh başını salladı. “Teşekkür ederim.”

“Ben yapmadım,” dedi gözlerine bakarak. “Aşağıda konuştuklarınızı duydum. Hizmetçim olanları anlattı, düşen taşları ve Alpin’i,” diye açıkladı. “O yüzden salondaydım. Aşağıya inip iyi olup olmadığınıza bakacaktım ama merdivenlerden inmek üzereydim ki Leydi MacDonnell’in orada olduğunu gördüm ve ben...” Kafasını iki yana salladı. “Gitmesini beklemek için durdum ve konuşmalarınızı dinledim.”

Birbirine dolanmış parmaklarına baktı. "Seni ve Alpin'i yaralayanın ben olduğumdan kuşkulandığınızı biliyorum."

Saidh konuşmadan bekledi ve Fenella bir şey söylemeyince açık açık sordu, "Öyle mi peki?"

"Hayır," dedi soluk soluğa ve hemen karşı çıktı. "Sana yapmadığımı söyledim ve bu doğru. Yemin ederim." Kaşlarını çatarak bakışlarını yine ellerine çevirip alçak sesle konuştu, "Bana inanmadığın için seni suçlamıyorum. Alick'in dediği gibi dört yılda dört ölü koca oldukça şüphe uyandırıcı ve..." Özur diler gibi baktı. "Tatlıyı sana fırlattığım gün çok korkuntum, biliyorum. Kırılmıştım ve biraz da kızgındım. Ama seni asla incitmem Saidh. Sen benim en yakın arkadaşısın, hatta ailemsin."

Saidh'in ilk tepkisi şaşırmak oldu. Peşinden acıma geldi ve yüzünden anlaşılmış olmalıydı ki Fenella acı acı gülüp tekrar başını eğdi.

"Evet. Acınası; değil mi? Seni hayatımda sadece üç kez gördüm ve her görüşmemizde birlikte geçirdiğimiz gün sayısı onu geçmemiştir. Ama yine de bana kendi babam ve annemden daha nazik davrandın ve artık Allen öldüğüne göre hayatımda bir arkadaş en yakın kişi sensin."

Saidh nasıl cevap vereceğini bilemeyerek sessiz kaldı. Doğruyu söylemek gerekirse gerçekten acınasıydı. Anne, babası ve abilerinin sevgi ve desteğiyle büyümüştü. Ailesi ölmüş olsa da abileri hâlâ hayattaydı ve şimdi Greer, Tilda Teyze ve hatta Alpin de vardı.

Fenella'yı listeye dahil etmediğini fark edince suçluluk duygusuyla bakıp iç geçirerek uzanıp eline dokundu. "Eğer okla vurulmamın ve Alpin ile benim üzerimize düşen taşların arkasında olmadığını söylüyorsan sana inanıyorum."

Fenella, Saidh'in elinin altındaki kendi elini çevirip neredeyse çaresizlikle sıktı. Sesi hüzünlüydü. "Fark etmez ki. Diğerleri hâlâ benim yaptığımı düşünüyor." Güldü ve devam

etti, "Ve onları suçlayamam. Conran haklıydı. İnsan nasıl olur da dört yılda dört koca kaybedebilir ki?"

Saidh sadece kaşlarını çatı, ne söyleyeceğini ya da neye inanacağını bilmiyordu.

"Ama onları gerçekten öldürmedim," dedi sefil bir halde ve yüzünü ekşitti. "Yani Hammish'i öldürdüm ama diğerleri..." Başını aciz bir biçimde iki yana salladı. "Bu nasıl oldu? Hayatım nasıl bu kadar karmaşık ve sefil bir hal aldı? Çocukken çok büyük umutlarım vardı. Shamus'la evlenip ailemden uzaklaşacağım günün hayalini kurardım."

"Shamus?" Saidh şaşırıp araya girdi.

"Evet." Fenella üzüntüyle içini çekti. "Ben doğarken ailemin benim için söz verdiği nişanlımdı ama ailelerimiz bozuştı ve babam sözünü geri aldı."

"Anladım," diye mırıldandı Saidh düşüncelere dalarak.

"Sonra Hammish evlenme teklif etti," diye devam etti, tik-sintiyile ürperirken. "Ben bile kadınlara ne kadar kötü davrandığı ve tuhaf fantezileri hakkındaki hikâyeleri duymuştum. Babam başta reddedince biraz da olsa bana değer verdiğini sandım. Ama sadece pazarlık yapıyormuş. İlk teklifi reddetti, Hammish'in ikinci bir teklifle geleceğinden emindi. Daha büyük bir teklifle." Acıyla dudaklarını büktü. "Ve öyle de oldu. Aç gözlü adi babamı bile havalara uçuracak kadar iyi para teklif etti. Beni başka türlü o kadar hızlı elde edemezdi."

Saidh anlayışla bir şeyler homurdandıktan sonra boğazını temizleyip sordu, "Fenella, Shamus bu işin olmamasına üzül-müş olabilir mi?"

Fenella omuz silkti. "Bilmem. Olabilir ama kısa süre sonra öldü yani bilmem bir şey ifade etmez ve..." Birdenbire durup Saidh'e döndü, ellerini çaresizce tutup, "Onu ben öldürmedim, yemin ederim."

Saidh içini çekip elini sıktı. "Böyle bir şey aklımdan bile geçmedi," diyerek onu rahatlatı ve gerçekten de öyleydi. Ama

Shamus'ın öldüğü haberi çok üzücüydü. Kafasında geliştirdiği teoriye göre bu Shamus bozulan söze o kadar sinirlenmişti ki Fenella'nın kocalarının hepsini öldürmeye kalkışmıştı. Amacı ya Fenella'yla evlenmekti ya da Fenella'nın suçlanıp cezalandırılmasını sağlamaktı. Eğer adam çok önceden ölmüşse böyle olmuş olması imkânsızdı.

"Ben ne yapacağım Saidh?" diye sordu Fenella üzülerek.

"Hangi konuda?" diye sordu Saidh alçak sesle.

"Şey..." Omuzlarını çaresizlikle kaldırdı. "Her şey."

Saidh'in cevabı yoktu. Neyse ki Fenella da cevap beklemiyordu. "Hayatım berbat... ve kocan ve abilerin seni öldürmeye çalışan bir çatlak olduğumu düşünüyorlar."

"Pekâlâ, onları senin bir katil olmadığına ikna etmek zorundayız," dedi Saidh bilgiçlik taslayarak.

"Nasıl?" diye sordu Fenella.

Saidh durumu tartarak omuzlarını silktili. "İkimiz de koruma altında olduğumuzdan emin olmalıyız. Bu şekilde bir daha böyle bir girişim olduğunda hiç kimse seni suçlamayacaktır."

"Yani göğsüne atılan oktan beri hizmetçimin sana yapıldığını söylediği gibi abilerinden ikisi sürekli beni mi izleyecek?" diye sordu emin olamayarak.

Saidh başıyla onayladı.

Fenella biraz düşünüp, "İşe yarayabilir... En azından bir kez daha aynı şeyi yaşarsan işe yarar," dedi.

"Evet," dedi Saidh, Fenella'nın suçsuzluğunu ispatlamak için bir kez daha ölümle burun buruna gelmeyi göze almanın biraz tuhaf olduğunu düşünerek. Ama kanıtlamanın başka bir yolunu düşünemiyordu ve gerçeğin ortaya çıkmasını çok istiyordu. Fenella için üzülmüyordu. Kuzeni şimdiye dek kolay ve mutlu bir hayat yaşamamıştı ve Saidh bu şansı elde ettiğini görmek istiyordu.

"Ama kanıtladık diyelim, sonra ne olacak?" diye sordu Fenella birdenbire.

"Nasıl yani?" dedi Saidh.

"Şüpheler ortadan kalktığında hayatım yine berbat durumda olacak. Kocam ya da evim olmayacak, olabilmesi için küçük bir ihtimal bile yok," diye açıkladı. "Hangi adam dört kocası da evliliklerinin ilk günlerinde ya da ilk aylarında ölmüş bir kadınla evlenmek ister ki?"

Hiç kimse, diye düşündü Saidh ama, "Neden problemlerimizi adım adım çözmeye çalışmıyoruz?" dedi.

"Ama ne yapacağım? Nereye gideceğim?" dedi Fenella gözünde biriken yaşlarla.

Saidh gözyaşlarıyla panikleyerek onu göğsüne çekip sırtını okşadı. "Burası istediğin sürece senin evin Fenella."

"Sahiden mi?" Kocaman sulu gözleriyle geri çekilip yüzüne baktı.

"Elbette."

"Burada olmam seni rahatsız etmiyor mu?"

Saidh omuz silkti. "Neden etsin ki? Yedi abiyle büyüdüm, etrafımda çok insan olmasına alışkınım. Ayrıca bana hizmetçileri idare edip işleri yürütmemde yardımcı olursun ve..."

"Ah!" Fenella kendini Saidh'in kollarına atıp hıçkırarak ağlamaya başladı.

Saidh kıpırdamadan bir çeşit korkuyla kadının kafasına baktı. Onu eğlendirip gözyaşlarını durdurmaya çalışıyordu. Ama Fenella hâlâ ölecekmiş gibi ağlıyordu.

"Teşekkür ederim," diye inledi hıçkırıklarının arasında. "Teşekkür ederim Saidh. Pişman olmayacağına söz veriyorum. Bir daha asla sana sesimi yükseltip başına dert açmayacağım."

Saidh bunun pek mümkün olmayacağını düşündü. Ayrıca böyle cömert bir teklif yapmadan önce Greer'la konuşması gerektiğini düşündü.

Kaşlarını çatıp Fenella'nın sırtına dokundu ve kapıya baktı, Greer'ın neden geri dönmediğini merak ediyordu. Fenella'yla

konuşmaya gitmişti ama Fenella onun yanındaydı. şimdiye kadar dönmüş olması gerekmez miydi?

“Ne kadar rahatladığımı bilemezsin,” dedi Fenella burnunu çekerek. Pek güzel ağladığı söylenemezdi. Gözleri kırmızıydı, yüzü kabarmıştı ve burnu fena halde akıyordu. “Bütün gece bana ne olacağını düşünüp kaygılanmaktan uyuyamadım.” Birden durdu ve suratı dşti. “Burada kalamam.”

“Neden?” diye sordu Saidh şaşkınlık içinde.

“Allen’in annesi,” dedi. “Allen hayattayken iyi anlaşıyorduk. Beni seviyor gibi görünüyordu ama Allen’in ölümünden beri hakkımda korkunç şeyler söylüyor.”

“Peki sen söylediklerine nasıl cevap verdin?” diye sordu Saidh.

Fenella kafası karışmış halde yüzünü buruşturdu. “Ne demek istiyorsun?”

“Seni Allen’in ölümüne sebep olmakla suçladı. Peki sen böyle bir şey yapmadığını Allen’a âşık olduğunu söyledin mi? Yoksa hıçkırıklara boğulup katın mı?” Saidh cevabı Fenella’nın yüzünde okuyabiliyordu. İçini çekerek kararlılıkla konuştu, “Ona Allen’m ölümüyle hiçbir ilgin olmadığını söylemek zorundasın. Ona âşık olduğunu, minnettar olduğunu ve bir daha bu tip suçlamaları duymak istemediğini söylemelisin.”

“Ya dinlemezse?” diye sordu Fenella zlrek.

“O zaman onunla ben konuşurum,” dedi Saidh ve ekledi, “ama fikrini değiştirmezse bile, o yaşlı bir kadın, Fenella ve sağlığı da son zamanlarda pek iyi değil.”

Güldü. “Allen’la evlendiğimden beri sağlığı kötü. Tanrım, oğlunun öldüğü sabah kötü hissettiği için yatıyordu. Ama hâla burada.” Yüzünü eşitti. “Bence hasta olmaktan çok ilgi beklediği için böyle yapıyor.” Bitkin bir halde içini çekti. “Beni suçlamaktan vazgeçse bile onu affedip birlikte yaşayabileceğimi sanmıyorum.”

Saidh, Aulay'ın Buchanan'da diğer abileriyle birlikte yaşamasına izin verebileceğini söylemeyi düşündü ama sonra mantıklı olmadığına karar verdi. Fenella böyle bir şeyden bahsedip Saidh'in önerisi olduğunu söylerse, Saidh bu durumun abilerinin pek hoşuna gitmeyeceğini düşündü.

"Bowie sence de yakışıklı mı?" diye sordu Fenella dalgın bir halde.

Konu birden değişince Saidh gözlerini kırptırıp şaşırarak sordu, "Greer'ın sağ kolu mu?"

"Evet. Çok hoş açık renk bir saçları ve sert batları var. Gerçekten yakışıklı."

"Sanırım öyle," dedi Saidh konuşmanın nereye gittiğini ve buraya nasıl geldiğini anlamaya çalışarak.

"Allen'ın en iyi arkadaşıydı," diye açıkladı Fenella.

Saidh hiç konuşmadan merakla yüzüne baktı. "Öyle mi?"

Fenella başını salladı. "Her zaman birlikteledir, gölde yüzerlerdi, köylüleri kontrole giderlerdi, günlerce süren avlara çıkarlardı ve gece onları çoğu zaman odasında birlikte bulurdum. Sohbet ediyor ya da satranç oynuyor olurlardı," dedi. Düşünceli bir tavırla ekledi, "Ve her zaman bana karşı da çok tatlı ve nazikti."

"Hmmm," dedi Saidh, Bowie ve Allen'ın arkadaştan daha fazlası olabileceğini düşünerek. Sağ kolu olan adamla avlanıp köylüleri ziyaret etmesi çok sıradışı değildi ama geceleri Allen'ın odasında birlikte olmaları biraz fazlaydı. Tilda Teyze oğlunun erkeklerden hoşlandığını söylemişti.

"Sence Bowie'yle evlensem Greer bizi köyde bir kulübe yerleştirir mi? Bu şekilde hem sana yakın olurum hem de Tilda'yla yaşamak zorunda kalmam."

"Şey..." Saidh neye uğradığını şaşırarak yüzüne baktı. Ulu Tanrım! Fenella boğulmak üzere olan çaresiz bir kurban gibiydi. Akıntıda sürüklenirken karşısına çıkan her dala tutunmaya çalışıyordu. Önce Greer'ı düşünmüştü, şimdi Bowie'yi. Aulay

ve diğerk çocuklar birinci derece kuzenleri olmasaydı büyük olasılıkla onlardan biriyle evlenmeyi de düşünürdü.

“Ne düşünüyorsun?” diye sordu Fenella.

Saidh, Bowie ve Allen’in onun kuşkuLandığı tarzda bir arkadaşlıkları varsa, Fenella’nın yanlış ağaca tutunmaya çalıştığını düşündü ama bunu ona söyleyemezdi. Onun yerine, “Bence bunu daha sonra düşünmeliyiz. Bana yapılan saldırıların seninle alakası olmadığı konusunda çocukları ikna ettikten sonra. Şu an en önemli şey bu.”

“Galiba,” diyerek mırıldanıp odaya göz gezdirdi. “Gayet güzel bir oda, değil mi?”

“Evet öyle,” dedi Saidh. Arkasından ne söyleyeceğini tahmin edebiliyordu.

“Benimkinden daha güzel,” dedi Fenella. “Benimki gülünç derecede küçük ve yatağım da yamru yumru ve de...”

“İstersen buraya geçebilirsin Fenella,” dedi Saidh.

“Sahiden mi?” diye sordu dudaklarında bir tebessümle.

“Elbette,” diye cevap verdi Saidh sabırla.

“Ah, teşekkür ederim,” dedi Fenella çok sevinmişti. Saidh’e sıkıca sarılıp sonra geri çekildi. “Şu anki odamda pek rahat uyuyamıyorum. Sadece küçük olduğu için değil. Duvardan sesler geliyor. Fare ya da başka bir şeyler var. Seslere bakılırsa çok da büyükler. Orada öyle oturup duvarı delerek odaya gireceklerini düşünüp endişeleniyorum ve...”

“Öyleyse yorgun olmalısın,” dedi Saidh ve aklına parlak bir fikir gelmiş gibi hemen ayağa kalktı. “Neden uzanıp biraz uyumuyorsun?”

“Burada mı?” diye sordu Fenella.

“Evet. Ben onlarla konuşana kadar Aulay ve kocamın seni görmemeleri daha iyi olur. Hâlâ iki saldırının arkasında senin olduğunu düşünüyorlar,” dedi.

“Ah, evet. Öyleyse burada kalmam daha iyi olabilir,” di-

yerek ona hak verdi Fenella. Bacaklarını yukarı çekip yatağa uzandı. "Gerçekten çok yorgunum."

"O zaman ihtiyacın olan tek şey uyku," dedi Saidh örtüleri çekip üstünü örterek.

"Teşekkür ederim," diye mırıldandı Fenella Saidh üstünü örterken.

"Rica ederim," dedi Saidh alçak sesle ve kaçabileceği için rahatlayarak kapıya yöneldi.

"Dinleniyor olman gerekiyor," dedi Dougall kızarak Saidh odadan çıkıp kapıyı kapatırken.

"Öyle mi?" dedi Saidh sinirlenerek. "Kocamla konuşmam gerekiyor."

"Aşağıda Aulay ve diğerleriyle konuşuyor," diye bilgi verdi Geordie. "Fenella kayıp ve onlar da nerede olabileceğini bulmaya çalışıyorlar..."

Saidh dönüp devamını dinlemeden merdivenlere yöneldi. İnerken ikisinin de arkasından gelen ayak seslerini duyunca şaşırmadı. Ne de olsa muhafızlarıydı ve buna alışması gerekiyordu, en azından bu durum netleşene kadar. Saidh bir daha korumalarını atlatmaya çalışmayacaktı. Hiç kimsenin onun yüzünden canının yanmasını istemiyordu.

Tabii bu, korumalarının olmasından mutlu olduğu anlamına gelmiyordu. Düşüncesi bile kızmasına yetiyordu, çok geçmeden abilerinin köpek yavruları gibi arkasından gelmesinin onu çıldırtacağından emindi.

"Karıcığım," dedi Greer şaşıracak ve Saidh masaya geldiğinde hemen ayağa kalktı. "Dönmediğim için özür dilerim. Ama Fenella odasında değildi. Hizmetçisi aşağıya inmek için odadan çıktığını söyledi ama hiç kimse..."

"Fenella'nın nerede olduğunu biliyorum," dedi Saidh.

Masadaki adamlar hemen kulak verip sanki nerede bulacaklarını öğrenir öğrenmez yakalayıp icabına bakacaklarmış gibi kulak kabarttılar.

“Nerede?” diye sordu Greer ayağa kalkıp.

Görülen o ki, o da diğerleri gibi Fenella’nın peşini bırakmak konusunda istekli, diye düşündü Saidh bıkkınlıkla ama sadece, “Yaşadığım saldırıların arkasında onun olduğunu sanmıyorum,” dedi.

“Olabilir,” dedi Greer. “Ama emin olmak için onunla konuşmamız gerekiyor.”

“Ben konuştum bile,” diyerek itiraf etti Saidh.

“Nasıl becerdin?” diye sordu Dougall. “Hep odandaydın ve biz de kapıdaydık. Önümüzden geçmedi.”

“Geçit,” dedi Greer, Saidh tereddüt edince. “Yatak odasına çıkan gizli bir geçit var. Tabii ki, Allen’in karısı olarak, geçidi ve nasıl açıldığını biliyor olmalı. Saidh’in yanına girip çıkmak için orayı kullanmış olmalı.”

Saidh onu düzeltmedi, sadece, “İçeri nasıl girdiğinin önemi yok. Önemli olan konuşmuş olmamız ve olanlarla hiçbir alakası olmadığını düşünüyorum. Ama ikimiz de bunu ispatlamanın imkânsız olduğunu biliyoruz, bu yüzden gece gündüz başında bir korumanın beklemesini kabul etti. Böylece yeniden saldırı olursa, onun yapmadığını anlamış olacağız.”

Greer karısının yanına oturdu, tedirgin görünüyordu. “Yeniden mi?”

“Yeni bir saldırıyı beklemeden suçluyu yakalamanın bir yolu olmalı,” dedi Aulay kaşlarını çatarak. “Fenella’nın suçlu olmadığını düşünmene neden olan şey ne?”

“Ona sordum ve o da yapmadığını söyledi,” dedi Saidh soğukkanlılıkla ve sonra yüzünü buruşturup ekledi, “elbette yalan söylüyor olabilir ama...”

“Ama?” diyerek Greer sabırsızlandı.

“Ona inanıyorum,” dedi zayıf bir sesle.

“Bunu henüz bilemezsin Greer,” dedi Aulay alçak sesle, “ama iş, insanları tanımaya gelince Saidh’in içgüdüleri sağlamdır.”

Greer içini çekti. "Eğer suçlu o değilse, kim olabileceğini bir kez daha düşünmeliyiz."

"Lordum, onu bulabildiniz mi?"

Saidh arkasını dönünce Fenella'nın hizmetçisinin yanlarında durduğunu gördü. Yüzündeki endişeyi görünce, "Lordun odasının yanındaki yatak odasında," dedi.

"Ah." Kadın başını sallayıp aceleyle merdivenlere koştu.

Saidh kadın gözden kaybolana kadar arkasından baktıktan sonra masaya döndü. "Çoktan geçidi kullanıp odasına dönmüş olabilir," dedi Greer.

"Hayır, onunla karşılaşmanızdan önce sizinle konuşmamın daha iyi olacağını düşündüm. O da beklerken biraz uyuyor."

Greer başını sallayıp masadaki adamlara döndü. "Evet... eğer Fenella'nın suçlu olmadığı ortaya çıkarsa, başka kim olabilir?"

Dougall sinirlenerek, "Saidh'in son zamanlarda birilerini kızdırıp kızdırmadığı hakkında fikir sahibi olabilseydik işimizi yarayabilirdi," dedi.

Saidh hemen öne atıldı. "Yine mi aynı konu? Diyelim ki birini çok kızdırdım. Beni öldürmesi mi gerekir?"

"Evet," dedi Dougall.

Saidh tam kızmaya hazırlanırken yukarıdan bir kadın çığlığı duyuldu. Sesin Fenella'nın hizmetçisine ait olduğunu anlayan Saidh fırlayıp üst kata koştu. Arkasından bağırarak Greer'in sesini ve hepsinin koştuklarını duydu ama yavaşlamadı. Sanki bir sürü at onu kovalıyormuş gibi hissedip daha da hızlandı.

Nerdeyse en üst basamağa gelmişti ki lordun yatak odasının kapısı açıldı ve Rory dışarı fırladı. Saidh'in odasına koşarken Greer, Saidh'e yetişip onu arkasına çekerek odaya önce kendisi girdi. Saidh odada onları bekleyen şeyi yalnızca bir an için gördü. Greer hemen onu Geordie ve Dougall'a doğru itti. "Onu odama götürün ve Alpin'le ikisinin yanında bekleyin."

Saidh karşı çıkmadı. Yeteri kadar görmüştü.

Bölüm On Yedi

Greer, Dougall ve Geordie, Saidh'i yandaki odaya götürüp içeri sokana kadar onları izledi. Kapının üçünün arkasından kapanmasını bekleyip Aulay ve diğerlerinin yatağın başında bekledikleri odaya döndü. Sadece Alick orada değildi. Fenella'nın hizmetçisini ateşin başındaki koltuklardan birine oturttmuş sakinleştirmeye çalışıyordu.

Yatağın başındaki adamlara yaklaşıp eğilerek Fenella'ya baktı. Birisi, muhtemelen hizmetçisi, örtüleri kaldırmıştı. Fenella uykudaymış gibi kıvrılmış yan yatıyordu. Ama uyumuyordu. Yüzü bir bahar çiçeği kadar beyazdı ve üzerindeki açık sarı gecelik kana bulanmıştı.

"Birisi ensesinden bıçaklamış," dedi Rory başını kaldırıp.

"Yani Saidh haklıymış, suçlu o değilmiş," dedi Aulay.

"Kahretsin," dedi Niels. "Önce Saidh'i öldürmeye çalışıyorlar ve şimdi de Fenella'yı öldürüyorlar? Sırada kim var?"

"Fenella'yı öldürmek istememiş olabilirler," dedi Greer.

"Ne?" diye sordu Niels şaşırarak.

"Yüzünün yarısı yastığa gömülü," diye açıkladı.

"Evet," dedi Aulay ve Greer'in ne demek istediğini anlayarak devam etti, "Ve Buchanan burnu ve saçlarına sahip."

"Onu Saidh sandıklarını mı söylemeye çalışıyorsun?" dedi Conran yavaşça.

“Hayır,” diye karşı çıktı Niels. “Fenella farklı. Saidh daha kaslı ve yapılı. Saidh olmadığını anlamış olmaları.”

Greer başını iki yana salladı. “Üzerinde örtüler varken anlayamazlar.”

Aulay başını sallayıp onayladı, yüzü çok ciddiye. “Örtülerin altında, sadece saçları ve yüzünün bir kısmı görünürken Saidh’le kolaylıkla karıştırılmış olabilir.”

“Lanet olsun,” dedi Niels üzülenle.

“Madem ki durum anlaşıldı, nasıl yapıldığına odaklanalım.” Aulay, Greer’a döndü. “Salondaki masada otururken ben merdivenlere ve üst kata dönüktüm. Odasının kapısını net olarak görüyordum. Saidh çıktıktan sonra odaya giren çıkan olmadı. Yukarıda da Fenella’nın hizmetçisinden başka kimse yoktu ve o da Saidh, Fenella’nın burada olduğunu söyleyene kadar odanın yakınına bile yaklaşmadı.”

“Onu Saidh’in öldürdüğünü söylemiyorsun, değil mi?” diye sordu Niels dehşete düşerek.

Aulay uzanıp ensesine bir tokat attı.

“Bu hayır demek,” dedi Rory.

“Evet, anladım,” diye homurdandı Niels ensesini ovuşturarak.

Aulay onları umursamayarak bir kaşı havada Greer’a döndü. “Sen ve Saidh’den başka geçidi bilen var mı?”

Greer bir süre düşündü. “Alpin’e söyledim ve büyük olasılıkla Tilda Teyze de biliyor ve bir de...”

“Büyük olasılıkla mı?” diye araya girdi Aulay. “Tilda Teyze büyük olasılıkla biliyor? Buraya lord olarak geldiğinde sana geçidi gösteren o değil miydi? Yoksa Fenella mı göstermişti?”

“Hayır.” Greer başını iki yana salladı. “Tilda Teyze ve Fenella ben geldiğimde benimle ilgilenemeyecek kadar çılgına dönmüşlerdi. Beni karşılayan tek kişi Bowie’ydi ve kaleyi de o gezdirdi. Geçidi ondan öğrendim.”

“Bowie mi?” Aulay kaşlarını çatı.

"Evet. Ölmeden önce Allen'ın yardımcısıydı ve şimdi de benim," dedi Greer.

"Bir lordun başyardımcısı gizli geçitten neden haberdar ol-
sun ki?" diye sordu Rory.

Greer şaşırarak baktı. "Bilmesi olağandışı bir durum mu?"

"Buchanan da sadece aile üyeleri gizli geçidi bilir," dedi
Aulay alçak sesle.

Greer kaşlarını havaya kaldırdı. Öyle olduğunu bilmiyor-
du. Lordun başyardımcısı ve güvenilir bir asker olduğu için
bildiğini sanmıştı.

Kısa bir sessizlikten sonra Aulay sordu, "Bowie'yi ne kadar
iyi tanıyorsun?"

"Onunla Allen'ın ölümünden sonra MacDonnell'a geldi-
ğimde tanıştım," diye başladı. "Çok çalışkan ve güvenilir gö-
züküyor. Ve Saidh'in kötülüğünü istemesi için hiçbir sebep
görmüyorum. Bildiğim kadarıyla, birbirleriyle hiç konuşma-
dılar."

"Hmmm," dedi Aulay dalgın bir halde ve içini çekerek,
"Öyleyse bu kez belki de hedef Fenella'ydı."

"Yani iki katil olduğunu mu düşünüyorsun?" diye sordu
Greer inanamayarak. "Biri Saidh'in diğeri Fenella'nın peşin-
de?"

"Şimdilik en mantıklı görünen bu," dedi Aulay hüsrarla.
"Saldırlardan birinde Alpin de Saidh'le birlikte yaralandığı
için Fenella'yı o öldürmüş olamaz. Rory'yle yan odadaydı.
Öyle değil mi?" Sorusunu sorarken kardeşine döndü ve Rory
başıyla onayladı.

Aulay, Greer'a dönüp omuz silkti. "Geriye Leydi MacDon-
nell ve Bowie kalıyor."

"Tilda Teyze, Saidh'e zarar vermez," dedi Greer kendin-
den emin. "Düğünden beri ona kızı gibi davranıyor, düğünde
giymesi için kendi gelinliğini verdi ve yaralandığında bütün
gece başında bekledi." Saidh'e karşı hep nazik davranan o tatlı

kadının ona zarar verebileceğini düşünmek bile istemeyerek başını iki yana salladı.

“Evet ama Fenella’nın oğlunun ölümüyle ilgisi olduğunu düşünüyor,” dedi Aulay alçak sesle. “Yataktakinin Fenella olduğunu bilerek onu öldürüp suçun Saidh’i öldürmeye çalışan kişiye atılacağını düşünmüş olabilir.”

Greer duyduklarının mantıklı oluşu karşısında hüsrarla elini saçlarına götürdü. Teyzesinin cinayet işlemiş olabileceğine inanmak istemiyordu. Ama koşullar sağlandığında herkesin can alabileceğini inanıyordu. Ve Tilda Teyze tek oğlunun ölümünün arkasında Fenella olduğuna inanıyordu.

“Onu buraya getirin,” dedi Aulay. “Hizmetçi, Saidh ve bizzimkiler dışında hiç kimse ne olduğunu bilmiyor, bu yüzden kimse ona söylemiş olamaz. Onu buraya getirelim ve Fenella’yı gördüğünde tepkisinin ne olacağını görelim. Eğer o yapmışsa muhtemelen kendini ele verecektir.”

Greer göz ucuyla Aulay’e baktı, önerisini geri çevirip Tilda Teyze’yi bunun dışında tutmakta ısrar etmek istedi. Ama sürekli olarak Saidh için endişelenmekten ve ona kimin zarar vermek isteyebileceğini düşünmekten yorulmuştu. Mesele artık çözülsün istiyordu.

“Tamam. Getirin,” dedi sonunda. “En azından şüpheliler listesinden çıkar.”

Aulay, Conran’a bir bakış attı ve Conran hemen başını sallayıp odadan çıktı. Gider gitmez Aulay, Rory, Niels ve Alick’i yatağın çevresine topladı. Böylece içeriye giren kişi Fenella’yı hemen görmeyecekti. Sonra Aulay de yatağın ayak ucunda duran Greer’a katıldı. Ayak altında olmamak için ve Buchanan Kardeşlerin en küçüğü kenara çekilip Fenella’yı açıkta bıraktığında Leydi MacDonnell’in yüzünü görebileceği en iyi yerd.

Conran’ın Tilda Teyze’yi alıp getirmesi için fazla bekleme-leri gerekmedi.

"Beni görmek istemişsin, Gr..." diye başladı ama Rory, Niels ve Alick kenara gelip de Fenella ortaya çıkınca sözcükler boğazında düğümlendi ve kadın bir anda sersemledi. Bir süre olduğu yerde dondu kaldı, önce kafası karışmış gibiydi, sonra yüzünden şoka uğradığı belliydi. Yüzündeki bütün kan çekilmiş gibiydi. Çok uzakta olmasına rağmen Fenella'ya dokunabilecekmiş gibi elini uzattı. Sonra elini geri çekip göğsüne bastırdı ve görünmeyen bir şey boğazını sıkıyormuş gibi sesler çıkararak bir anda yere düşüp bayıldı.

Greer bayılmış olmasını umdu. Kar gibi beyaz yüzüne bakarken korkarak zavallı kadının kalp krizi geçirmesine neden olmuş olabileceklerini düşündü.

"Yaptığınızı beğendiniz mi?"

Saidh arkasında Dougall ve Geordi'yle telaşa odaya girdiğinde Greer şoktan çıkıp ona baktı. Diğerleri de onunla birlikte kendilerine gelmişti. Rory hemen Leydi MacDonnell'a koştu.

"Tilda Teyze'yi öldürdünüz!" diye suçladı karısı kadının yanına diz çöküp nazıkçe yanaklarını tokatlarken. Rory de diğer yanına diz çöküp muayene etmeye başladı.

Greer, Saidh'i güvenli bir şekilde odasında tutmaları gereken adamlara ters ters baktı. Dougall ve Geordie karısının arkasında durmuş özür dilercesine ona bakıyorlardı. Anlaşılan abileri uyanıkken bile Saidh'i istemediği yerde tutamıyorlardı.

"Yaşıyor," dedi Rory, Saidh'i teskin etmeye çalışarak. "Sa-dece bayıldı."

"Emin misin?" diye sordu Saidh kaygılanarak. "Düştüğünü gördüm, kalbini tutuyordu."

Rory başını Tilda Teyze'nin göğsüne eğip dinledi. Bir dakika sonra doğruldu, daha az emin görünüyordu. "Onu yatağa alsak iyi olur."

"Hizmetçisi Helen'ı isteyecektir," dedi Saidh, Rory, Tilda Teyze'yi kucakladığında ayağa kalkarken. "O da şifa eğitimi almış. Tilda Teyze'nin hastalıklarıyla ilgileniyor."

"Alick?" dedi Rory omzunun üzerinden ve Alick önde Saidh de Dougall ve Geordie'yle arkasında kapıya yöneldiler.

"Hemen alıp gelirim," dedi Alick.

Küçük topluluk giderken Greer sessizce izledi. Saidh'in arkasına dönmesini ya da ona bir şey söylemesini umdu. Ama yapmadı ve Greer orada öylece durup Tilda Teyze'yi böyle bir şeye alet ettiği için berbat hissetti. Eğer kadın ölürse kendini asla affetmeyecekti. Ama daha kötüsü, Saidh'in de affetmeyeceğinden kuşkulandı. Tilda Teyze yaşasa bile affetmeyebilirdi.

"Leydi MacDonnell numara yapmıyor," dedi Aulay. Hayal kırıklığına uğramıştı.

"Evet," dedi Greer.

"Hmmm." Aulay içini çekti. "Sanırım şimdi Bowie'yle konuşmalıyız."

"Gerçekten iyiyim tatlım. Fenella'yı o halde görünce altüst oldum," dedi Tilda Teyze, Saidh üzerine örttüğü örtülerle uğraşmayı bıraktığında elleri titreyerek.

Greer'in teyzesi, Rory onu odasına taşıdığı anda uyandı. Önce neden birinin onu taşıdığını anlamadı ve kafası karıştı. Sonra sessizce bekledi ama şimdi bütün bu karışıklıktan utanmıştı.

Yatağın kıyısında oturan Saidh elini tutup endişeyle ona baktı. Leydi MacDonnell'in rengi biraz kendine gelmişti ama hâlâ oldukça solgundu ve elleri de titriyordu.

"İyi olduğundan emin misin?" diye sordu Saidh elini nazikçe sıkarak. "Düşerken kalbini tuttun. Şimdi nasıl?"

"İyiyim," diyerek Tilda Teyze onu rahatlatmıştı. "Doğruyu söylemek gerekirse daha ziyade bayıldığım için utanç hissediyorum." Yüzünü buruşturarak ekledi, "Onca olandan sonra Fenella'yı o halde görünce mutlu olacağımı sandınız. Şoke ediciydi. Ben sadece..." Başını bitkin bir halde iki yana salladı.

"Greer seni o şekilde şaşırtmamalıydı," dedi Saidh elini tekrar sıkarak.

"Eminim Conran'ın beni bulmaya geldiğinde olanları anlatacağını düşünmüştür," dedi Tilda Teyze alçak sesle Greer'ı koruyarak. Sonra da, "Conran da onun söylemesinin uygun olmayacağını düşünmüştür," diyerek Conran'ı korudu." Tamamen talihsizlikler silsilesi."

Saidh yorum yapmadı. Greer'ın Tilda Teyze'yi önceden uyardıktan Fenella'yı görmeye getirerek ne yaptığını kesinlikle bildiğinden kuşkulanıyordu ama neden bunu yapmak zorunda hissettiğini anlamadı. Aslında tahmin ediyordu. Gizli geçitleri bilen çok az kişi olduğundan emindi. Muhtemelen Buchanan'daki gibi sadece aile üyeleri idi. Ama anlaşılan MacDonnell'da durum öyle değildi. Aile dışından birisi biliyor olmalıydı çünkü Fenella'yı o öldürmemişti ve Greer ya da Alpin de yapmış olamazdı. Geriye sadece Tilda Teyze kalıyordu. Saidh bu olayın Greer'ın aklındaki şüpheyi silmiş olmasını umdu.

"Ah, Helen," dedi Tilda Teyze, Helen içeri girdiğinde rahat bir nefes alarak.

"Leydim," dedi hizmetçi korkup yanına koşarak. "N'oldu? İyi misiniz?"

"Şok geçirip bayıldı," diye açıkladı Rory sessizce.

"Evet ama şimdi iyiyim," dedi Tilda Teyze oturmaya çalışarak. "Ve ayağa kalkmalıyım. Fenella'yla ilgilenmemiz gerekiyor."

Helen şaşırarak doğruldu, gözleri kocamandı. "Leydi Fenella mı? Hasta mı?"

"Öldü," diye açıkladı Tilda Teyze bir çırpıda ve ayağa kalktı. "Cesedi görmemiz gerekiyor."

"Şu anda hiçbir şeyle ilgilenecek halde değilsin," dedi Saidh kadını yatmaya zorlayarak. "Dinlenmelisin. Fenella'yla ben ilgilenirim."

"Ama..." diye başladı Tilda Teyze ve içini çekerek kendini yastıkların üstüne bıraktı. "Evet. Belki de öyle yapmalıyım. Çok yorgunum." Yüzünde kederle ekledi, "Tabii Fenella'yı o halde gördükten sonra uyuyabilirsem."

"Uyumanıza yardım edecek bir ilaç hazırlayayım," dedi Helen hemen ve duvar kenarındaki bir masada duran sandığa koşuşturdu. Açıp içinden çeşitli otlar ve ilaçlar çıkardı.

"Ah, Saidh," dedi. "İlaç... iğrenç."

Saidh anlayışla gülümsedi. "Uyumana yardım edecekse en berbat şeyi bile içmene değer."

"Sanırım." Tilda Teyze içini çekerek Saidh'in eline dokundu. "Helen yanımda. Senin kalmana gerek yok." Kaşlarını çatıp ekledi, "Sen de biraz bitkin görünüyorsun canım. Helen senin de için de ilaç hazırlayabilir. Bu şekilde kalkıp koşturmanın iyi olduğunu düşünmüyorum. Hala iyileşme sürecindesin."

"İyiyyim," dedi Said ama yalandı. İskoçya'dan buraya koşmuş gibi hissediyordu. Aslında Fenella'nın hizmetçisi çığlık attığında merdivenleri nasıl koşarak çıktığını hatırlamıyordu. İnerken bile ne kadar yorulmuştu. Çığlık sesinin ve Fenella'nın cesedini görmenin onu geçici olarak canlandırdığını sanıyordu. Ama şimdi canlılığı kaybolurken yerini güçsüz ve biraz titrek bir Saidh'e bırakıyordu.

"Haklı. Rengin gitti," dedi Rory onun için endişelenerek. "Yatsan iyi olur. Ayrıca, Leydi MacDonnell'in odasının bu kadar çok erkek tarafından istila edilmesinden hoşlanmadığından eminim."

"Ah, evet," dedi Saidh farkına vararak. Abilerinin etrafında olmalarına alışmıştı ama zavallı kadının odasında bu kadar erkek olması rahatsız ediciydi. Tilda Teyze'ye gülümseyerek ayağa kalktı, "Abilerimi de yanıma alıp sizi dinlenmeniz için yalnız bırakıyorum."

“İyi öyleyse,” diye mırıldandı Tilda Teyze ve yanındakilere bakıp, “Dinlendiğinden emin olun. Pek iyi görünmüyor.”

Saidh arkasından gelen abilerinin Tilda Teyze’ye hak veren mırıldanmalarını duydu. Ama sessiz kaldı, halsizliğini geçiştirmek için derin nefes almaya çalışmaktan yorgun düşmüştü.

“Çok haklı, dinlenmen gerekiyor,” dedi Rory odadan çıkışlarında alçak sesle ve Dougall da arkalarından kapıyı kapattı. “Ciddi bir yara aldın Saidh ve bu koşturmaca senin için pek iyi değil. Ayrıca yaranı kontrol edip biraz daha merhem sürmek istiyorum.”

“Birazdan,” dedi Saidh, Alick’in arkasından Fenella’nın olduğu odaya giden Bowie’yi görünce yavaşlayarak. Kaşlarını çatarak sordu, “Neden Bowie?”

“Greer, Alpin, Leydi MacDonnell ve senden başka geçitleri bilen tek kişi o,” diye cevap verdi Rory alçak sesle. “Leydi MacDonnell’a yaptıkları gibi Fenella’yı gördüğünde ne tepki vereceğini görmek istiyorlar sanırım.”

Saidh kaşlarını çatıp biraz daha hızlandı ama sadece birazcık. Aşırı uzun bir koridordu ve Leydi MacDonnell’in odası ne-redeyse koridorun en sonundaydı. Odanın kapısına ulaşmak sonsuza dek sürecekmış gibi geldi. Ulaştığında kapı açıktı. Bowie içeri girdiğinde kapatmamıştı. Bowie eğilmiş Fenella’ya bakarken Saidh merakla yüzünü inceledi, hâlâ şoktaydı. Greer, Aulay, Alick, Conran ve Niels etrafını çevirmişti.

“Ve odaya kimse girmedi öyle mi?” diye sordu ağır ağır.

“Hayır. Koridordan giren olmadı,” diye cevap verdi Greer.

“Öyleyse geçidi kullanmış olmalılar,” dedi Bowie hemen kocaman olmuş gözlerle Greer’a dönerek.

“Evet, biz de öyle düşünüyoruz,” dedi Greer.

Bowie kaşlarını çatıp tekrar Fenella’ya baktığında Greer ekledi, “Aulay kalelerdeki gizli geçitleri sadece aile üyelerinin bildiğini söylüyor. Ama bana gösteren sendin. Allen neden geçidi sana gösterdi?”

Bowie hayretle yüzüne bakıp cevap vermek için ağzını açtı ama sonra durup tekrar kapatarak bakışlarını çevirdi.

“Evet?” dedi Greer adam sessiz kalınca.

“Sanırım abilerim dışarı çıkarsa daha kolay cevap verebilir,” dedi Saidh odaya girerken alçak sesle.

Hepsi dönüp Saidh’e baktılar, Bowie ve Greer haricinde hepsi geldiği için kızmış görünüyordu. Bowie ürkmüş gibiydi ama Saidh nedenini anlamasa da Greer rahatlamış görünüyordu.

“Dinleniyor olmalıydın, aşkım,” dedi Greer onu kucaklamak için uzun adımlarla ilerleyerek.

“Siz Bowie’yle konuşurken burada olmak istiyorum,” diye karşı çıktı Saidh kocası onu odadan çıkarırken. Greer durunca, “Bildiğim şeyler var. Yardımım dokunabilir,” dedi.

Neyse ki kocası başını sallayıp onu ateşin başındaki koltuklara taşımak için döndü. Birine oturtup yerleştirdi. Saidh kollarını kocasının boynundan çekmeyip fısıldadı, “Abilerimi dışarı çıkarır mısın? Onların önünde konuşamaz.”

Greer sessizce yüzüne baktı, kaşları havaya kalkarken fısıltıyla sordu. “Ne biliyorsun, sevgilim?”

“Onlar çıkınca söylerim,” dedi Saidh kendinden emin.

“Neden çıkmak zorundayız?” diye sordu Aulay kulağına yaklaşarak. Saidh şaşırarak yerinden sıçrayınca Greer arkalarında durmuş eğilip sohbetlerine katılan Aulay’e bakmak için döndü.

Saidh adamlara bakıp suratını astı. “O ve Allen, bizim aşçı ve Quintin gibi arkadaşlardı.”

Aulay söylediklerini düşünüp başını sallayıp kardeşlerine baktı. “Kılıcını ve diğer silahlarını alın. Koridorda bekliyoruz ama onu silahlı bırakamam.”

Saidh ne demek istediğini sormasını umarak tekrar Greer’a baktı ama onun yerine Greer, “Tilda Teyze iyi mi?” diye sordu.

“Evet.” Kızgın olduğunu hatırlayarak içini çekerek cevap

verdi. "Ve böyle bir şeyi neden yaptığını anlıyorum ama o yaşlı bir kadın Greer. Ölebilirdi."

"Evet, biliyorum," diyerek kabul etti. "Ve yapmak zorunda kaldığım için çok pişmanım."

"Yani yine olsa yine yaparsın," dedi özür dilemediği gerçeğini kaçırmayarak.

"Bir dakika bile düşünmeden," dedi ciddiyetle. "Katili bulmak ve seni güvende tutmak için ne gerekiyorsa yaparım Saidh. Seni seviyorum."

Saidh bir anda sudan çıkmış balık gibi ağzı açık bakakaldı. Nasıl cevap vereceğini düşünürken Aulay kapıda durup, "Koridorda olacağız. Seslenirseniz koşar geliriz," dedi.

Greer gözlerini Saidh'den ayırıp abisine baktı. Başını sallayıp mırıldanarak, "Teşekkürler," dedi ve kapı Buchanan erkeklerinin arkasından kapanırken dikkatini Bowie'ye verdi. Kısa bir sessizlikten sonra tekrar, "Allen neden sana gizli geçitten bahsetti?" diye sordu.

Saidh tuttuğunu farketmediği nefesini bırakıp dikkatini o anki konuya verdi. Greer'ın söylediğini daha sonra düşünecekti.

Adamın içinde bir fırtına kopuyor gibiydi, ne söyleyeceğini düşünerek kendisiyle mücadele ediyordu.

"Sana geçidi kullanabilmen için gösterdi," diyerek Saidh tahminde bulundu. Ve Bowie yüzüne bakıp inkâr etmeyince ekledi, "Çünkü onun âşığıydın."

Saidh, Greer'ın şaşırmasını bekliyordu ama şaşıran tek kişi Bowie gibi görünüyordu. Gözleri dehşet ve korkuyla kocaman açılırken başını iki yana sallamaya başladı.

Greer'ın neden şaşırmadığını merak ederek göz ucuyla Bowie'ye bakmaya devam etti. "Allen'm erkekleri kadınlara tercih ettiğini biliyorum. Ve Fenella ikinizin sürekli birlikte yüzmeye ve ava gittiğinizden bahsetti. Sevgili miydiniz?"

Bowie başını sallamayı bırakıp öne eğerek teslimiyetle omuzlarını düşürdü. Bir dakika sonra, "Onu seviyordum," dedi. Sesi o kadar cılız çıkmıştı ki Saidh güçbela duyabildi.

Saidh derin bir nefes aldı. Fenella'yla konuştuğundan şüphelenmişti ama emin olamamıştı. Şimdi emin olduğuna göre, taşlar yerine oturmaya başlıyordu. "Öldüğü sabah göl kenarında kavga mı etmiştiniz? Başka birini mi bulmuştu ya da...?"

"Onu ben öldürmedim!" diye bağırды Bowie böyle bir ihtimali bile düşünemeyecek olmanın verdiği şokla. "Onu asla öldüremezdim. Ona âşıktım."

"Peki Fenella'nın yaptığını mı düşünüyorsun?" diye sordu Greer alçak sesle.

"Ne?" Bowie afallamış görünüyordu ve sonra kanlar içindeki kadma bakınca ne demek istediğini anladı. Omuzlarını yukarı kaldırıp kararlılıkla cevap verdi, "Fenella'yı ben öldürmedim?" Çenesini kaldırarak, "Neden öldüreyim ki!" diye sordu.

"Kıskançlıktan?" dedi Saidh. "Âşık olduğun adamın karısıydı."

Saidh'in fikrine gülerек cevap verdi. "Sadece sözde. Birlikte bile olmadılar. Her geceyi yatağında geçiren bendim. Ve bütün gününü de onunla geçiren bendim, onunla sohbet eden ve..." Başını iki yana salladı. "Fenella'yı kıskanmam için hiçbir sebep yoktu. Allen'ın ona verdiği değersiz mücevherlerle mutlu olup yatağından uzak duran saf bir çocuktu."

Saidh dudaklarını sıkarak Fenella'ya baktı. Bu tanım gerçekten kuzeninin Allen'la evliliğindeki halinin mükemmel bir portresiydi. Elbette dahası da vardı. Ya da olabilirdi, eğer izin vermiş olsaydı. Fenella, Allen'ın nezaketi ve onu beraber olma konusunda zorlamayışına o kadar minnettardı ki etrafındaki görmek istemediği her şeye gözlerini kapatmıştı. Onunla yaşayıp da nasıl bunu farketmediğini açıklamanın tek yolu buydu.

“Sana inanıyorum, Bowie,” dedi Greer boynunu ovuşturarak. “Problem şu ki, Fenella’yı öldürmüş olan her kimse odaya gizli geçidi kullanarak girmiş. Ve bildiğim kadarıyla bu geçitten haberdar olan yalnızca ben, Alpin, karım, Leydi MacDonnell ve sensin. Başka bilen var mı?”

Bowie yavaş hareketlerle başını iki yana salladı. “Hayır. Bildiğim kadarıyla yok,” dedi kaşlarını çatarak ve birdenbire canlanarak ekledi, “Ama ben değildim. Alpin de böyle bir şeyi yapacak durumda değil,” dedi Fenella’yı işaret ederek. “Sizden biriniz de değilse bence Allen’ın annesini düşünmelisiniz. Fenella’dan nefret ediyordu.”

Saidh ters ters baktı. “Allen’ın ölümüne Fenella’nın sebep olduğunu düşündüğünü biliyorum ama...”

“Hayır. Daha öncesinde de ondan nefret ediyordu,” diye açıkladı Bowie. “Onu Allen’ı değiştirecek kadar kadın olamamakla ve çocuk yapamamakla suçluyordu. Bu yüzden ondan nefret ediyordu. İkisini de onun öldürdüğünü duysam hiç şaşırmam.”

“Hayır,” diye karşı çıktı Saidh. “Tilda Teyze kendi oğluna asla zarar vermez. Allen’ı anlıyordu ve çok seviyordu.”

“Evet ama ona istediği torunları vereceğini ve artık erkeklerle ilgi duymadığını söylediği sürece,” dedi Bowie açık açık. “Ama bizi yakaladığında...” Dudakları gerildi. “Hiç öyle bir nefret görmemiştim. Oracıkta ikimizi de öldüreceğini sandım.”

“İkinizi birlikte mi yakaladı?” diye sordu Greer sertçe.

“Evet. Burada odasında,” dedi Bowie kederle etrafına bakınarak. “Allen büyük odayı Fenella’ya bırakıp düğünden sonra bu odaya geçti.” Bakışlarını Saidh’e çevirip ekledi, “Dediğiniz gibi geceleri yanına gelmek için gizli geçidi kullanıyordum. O gece de öyle yapmıştım. Annesi bir anda içeri dalınca ikimiz de neye uğradığımızı şaşırdık.”

Bowie başını iki yana sallarken gözleri sanki o karşılaşmayı tekrar yaşıyormuş gibi doldu. “Avazı çıktığı kadar bağırma

başlayınca Allen gitmemi önerdi. Kıyafetlerimi toplayıp çıktım. Koridorda giyinmek için durduğumda annesine cehen-nemin dibine gitmesini söylediğini duydum. Sırf o ısrar ettiği için küçük fahişe Fenella'yla evlendiğini ama asla birlikte olmadıklarını ve sürekli tekrarlayıp durduğu o lanet torunları ona vermeyeceğini haykırdı. En iyisi bunu unutup onu rahat bırakmasını yoksa kalenin kenarında küçük bir kulübeye yerleşip buraya bir daha asla adım atmayacağını söyledi."

Bowie durup içini çekerek alnını ovuşturdu ve nerdeyse özür dileyerek, "Allen normalde öyle değildi ama annesi sınırlarını zorlamıştı."

Saidh önemsemedi. Birisi odaya dalıp Greer'la kendisini bassa o da üzülürdü. "Ne dedi?"

"Duymadım," dedi Bowie üzülerek. "Giyinmişim ve birisi yukarıya çıkıyordu, görünmemek için hemen ortalıktan kayboldum. Kulübeme dönüp bütün gece bir aşağı bir yukarı yürüyerek Allen'ın çağırmasını bekledim ama yapmadı... ve sonra ertesi sabah gölde ölü bulundu."

Saidh ve Greer bir süre sessiz kalarak anlattıklarını hazmetmeye çalıştılar. Sonra Greer hayal kırıklığıyla ofladı. Saidh kocasının yüzündeki ifadeyi fark edince kaşları yukarı kalktı. Anlaşılan hikâyeyle ilgili bir şey aklına yatmamıştı ve Saidh ne olduğunu merak ederken, "Ertesi sabah Allen ölü bulunduktan sonra Leydi MacDonnell burada kalmana nasıl izin verdi? O kadar öfkelen-diyse seni hemen kovmasını beklerdim."

"Ben olduğumu bilmiyordu," dedi omuzlarını silkerek.

Saidh hayretle ona döndü. "Nasıl olabilir ki?"

"Drummondlar kuzeye Sinclair'e giderken dinlenmek için mola vermişlerdi ve MacDonaldlar da iş için buradaydı. Allen onları bahane ederek o gece maskeli balo yapmaya karar verdi," diye açıkladı Bowie ve sonra kederli bir gülüşle, "Allen festival ve kutlamaları severdi," dedi.

"Bunun nasıl seni..." diye başladı Saidh kafası karışmış halde.

“İkimiz de çıplaktık ama maskelerimiz duruyordu,” diye açıkladı Bowie hafifçe yüzü kızarıırken. “Öyle şeylerden hoşlanırdı.”

“Ah, anladım,” diye mırıldandı Saidh ama bakışları maskeyle seviştiklerini hayal ettiğini belli eden bir ifadeyle ona bakan Greer’ın üzerindeydi.

“Saçlarımı da kurumla kaplamıştım,” diye ekledi Bowie. “Sarı renk saçlarım çok belirgindir, bu yüzden tanınmamak için kurum sürmüştüm,” diye açıkladı ikisi de boş gözlerle dönüp ona bakınca. “Ne de olsa maskeli baloydu. Saçımı boyamamış olsaydım, beni hemen tanırlardı. O kadar maskeli adam arasında Allen’ın beni bulup bulamayacağı oyununu oynuyorduk.” Başını iki yana salladı. “Leydi MacDonnell o gece Allen’la olan kişinin ben olduğumu biliyor olamaz. Bilseydi çoktan gitmiş ya da Allen gibi ölmüş olurdu.”

“Allen’ı onun öldürdüğünü düşünüyorsun,” dedi Greer ve bu bir soru değildi.

Bowie tereddüt ederek, “Çok öfkeliydi. Doğrusu onu hiç öyle görmemiştim. Öfkeden deliye dönmüştü. O...” Cümlesini bitirmeden sustu.

“Neden geldiğimde şüphelerinden bana bahsetmedin?” diye sordu Greer.

Bowie gözlerini kaçırdı. “Onun öldürdüğünden emin değildim. Hâlâ da değilim. Nasıl yapmış olabilir? Yani, ben gitmeden önce Allen birlikte banyo yapmaya çağırmıştı ve küvet hâlâ su doluydu. Orada da boğmuş olabilir ama eğer öyleyse cesedi göle nasıl taşındı?” diye sordu çaresizce.

Greer sadece başını sağa sola sallayınca Bowie ekledi, “Ve eğer bunu küvette yapmayıp onu göle kadar takip ettikten sonra öldürdüyse, onu nasıl becerdi? Allen iri ve güçlüydü. Bedeninde hiçbir darbe izi yoktu.” Umutsuzca omuz silkti. “Yani kuşkulandığımda nasıl yapmış olabileceğini aklım almadı.”

Bowie durup ekledi, "Ve ayrıca ilişkimizden bahsetmeden hiç kimseye anlatamazdım."

"Ki bu da yakılarak öldürülmene, sakat bırakılmana ya da oğlancı olarak asılmana sebep olurdu," dedi Saidh alçak sesle.

Bowie sefil bir halde başını salladı. "Şimdi size anlattığım için bu bir şekilde gerçekleşecek."

Greer, hayır dercesine başını sallayınca Saidh rahatladı.

"Hayır Bowie," dedi. "Kimi seveceğin senin bileceğin iş. Pedere ya da bir başkasına gidip masallar anlatacak değilim."

Bowie rahatlamıştı ama sonra emin olamayarak Saidh'e baktı.

"Ah, Tanrım, ben de söylemem elbette," diyerek onu rahatlattı.

Bowie'nin yüzünde çarpık bir gülümseme belirdi. "Teşekkür ederim, lordum, leydim." Tereddüt ederek omuzlarını dikleştirdi. "Eşyalarımı toplayıp sabah gitmiş olacağım... eğer hâlâ Allen ya da Fenella'nın ölümüyle ilgim olduğunu düşünüyorsanız," dedi kuşkuyla.

Sorusuna cevap vermek yerine, "Nereye gideceksin?" diye sordu Greer şaşırarak. Greer artık Bowie'den kuşkulanmıyordu, Saidh de.

Bowie omuzlarını silkti. "Bir yer bulacağım. Ama topraklarınızı terk edeceğim ve beni bir daha görmek zorunda kalmayacaksınız."

"Demek öyle," dedi Greer. "Sen benim başyardımcımsın ve işinde çok iyisin. Bana bağlılık yemini ettin Bowie. Yeminini tut ve bana hizmet etmeye devam et."

Bowie gözlerini kapattı. Yeniden açtığında gözyaşlarıyla savaşıyormuş gibi parlaktılar. Boğazını temizleyerek, "Teşekkür ederim lordum," dedi.

"Teşekkür etmen için bir sebep yok," dedi Greer. "Sonuçta sana bol bol dinlenebileceğin basit bir iş teklifi yapmıyorum. Çok iyi bildiğin gibi zor bir işverenim."

Bowie başını iki yana sallayıp gülümseyerek, "Şey... aslında, lordum, sıkı çalışma ve itaat beklediğiniz gibi adilsiniz de. Muazzam bir lord olduğunuzu düşünüyorum," dedi.

"Ah." Greer rahatsız olmuştu. "Sen iyi bir işçi olduğun için öyle. Seni hiç işini savsaklarken görüp cezalandırmak ya da sövüp saymak zorunda kalmadım."

"Umarım öyledir lordum," dedi Bowie.

Greer başıyla onayladı. "Gidip çalışma sahasındaki adamlara göz kulak ol. Karımla konuşacağım."

"Tamam lordum. Teşekkür ederim." Bowie başını eğip odadan çıkmak için döndü.

Bölüm On Sekiz

"Fenella'yı öldürmediğinden kesinlikle eminim," dedi Saidh odanın kapısı Bowie'nin arkasından kapanır kapanmaz.

"Ben de aynı şeyi söyleyecektim," dedi Greer yorgun yorgun iç çekerek. "Ama bu geriye sadece Tilda Teyze'yi bırakıyor."

Saidh suratını buruşturdu. Bowie kadının çok farklı bir yanını açığa çıkarmış olsa da hâlâ Tilda Teyze'nin onun ölümünü isteyebileceğine inanmak zordu. Saidh kadını seviyordu. Onun da kendisini sevdiğini düşünüyordu. Ve bildiği kadarıyla onu kızdıracak hiçbir şey yapmamıştı.

"Tilda Teyze'nin seni öldürmek isteyeceğine inanmak çok güç," dedi Greer birdenbire. Belli ki aynı şeyleri düşünüyorlardı. "Senden çok hoşlanıyor gibi."

"Evet," dedi Saidh rahatlayarak.

"Ama Bowie'nin de sana zarar vermek isteyeceğini düşünmiyorum, Fenella'mın yapmadığını da biliyoruz," diye ekledi. "Ve şimdi de Allen'ın ölümünü merak ediyorum. O gece gerçekten o kadar kızdıysa..."

"Çok kızgın olması, Allen'ı öldürdüğü anlamına gelmez. Allen onun oğluydu," dedi.

“Yani, Allen kazara boğuldu ve Fenella hiçbir zaman risk altında değildi ama senin yerine kazara öldürüldü,” diye karar verdi Greer üzülerek.

“Belki de öyle olmadı,” diye karşı çıktı Saidh. Birinin onu öldürmek istemesi fikri içine dert olmuştu. “Belki de Fenella zor bir kadındı. Burdayken bir iki düşman edinmiş olabilir. Yani ölümünün benim başıma gelenlerle alakası olmayabilir.”

“Yani Fenella’yı bıçaklayan kişinin yatakta yatanın o olduğunu bildiğini ve seni öldürmeye çalışırken kazara onu öldürmediğini söylüyorsun?” diye sordu şüpheyle.

Saidh ters ters baktı. “Bu kadar ihtimal dışıymış gibi konuşmana gerek yok. Sanki çok despotmuşum da cümbür cemaat herkes ölmemi istiyormuş gibi konuşuyorsun.”

Greer yüzündeki ifadeye sessizce gülüp Saidh’i sandalyeden alarak kucakladı. Sonra sandalyeye kendisi oturup Saidhi dizlerine oturttu ve alnundan öptü. “Öyle demek istemedim. Ama Saidh kaleden düşen kocaman taşla ve göğsüne saplanan okla ölümden döndün. Birisi seni öldürmeye çalışıyor. Gerçekten aynı zamanda Fenella’yı da öldürmeye çalışan biri olduğuna inanıyor musun?”

Saidh sinirle başını eğdi, “Bilmiyorum. Fakat buraya Fenella’nın kocalarını öldürdüğünden şüphelendiğim için geldim ve hatalıymışım. Aynı şeyi Tilda Teyze’ye yapmak istemiyorum.”

Greer, geri çekildi. şaşkınlıkla “Buraya Fenella’nın kocalarını öldürdüğünü düşündüğün için mi geldin?”

“Evet,” dedi suçluluk hissiyle. Kuzeninin ilk kocasının ölümündeki rolünden Greer’a hiç bahsetmemişti. Aslında evlenmeden önce söylemiş olması gerekirdi. Bir cinayeti örtbas etmiş bir kadınla evlenmek istemeyebilirdi.

Greer gözlerini kısarak baktı. “Neden kocalarını öldürmüş olabileceğini düşündün?”

Saidh anlatmak istemiyordu ama zorunda olduğunu hissetti ve kısa bir tereddütten sonra, "Çünkü Hammish'i öldürdüğünü biliyorum."

"Ne?" dedi yaşadığı şokla soluğu kesilirken.

Saidh yüzünü buruşturup Fenella'nın ilk evliliğinin hikâyesi hızlıca anlattı. Düğünü, düğün gecesini ve ertesi günü. Her şeyi itiraf etti, Fenella'nın kocasını öldürdüğünü gizlemesine yardımcı olduğunu bile. Sonra da kuzeninin evlendikten kısa süre sonra ölen diğer kocalarını duyduğunda hissettiği kuşkuyu anlattı.

Saidh bitirdiğinde Greer yüzüne endişeyle bakarak anlatıklarını sindirmeye çalıştı. Hammish'in ölümüyle ilgili gerçeği gizlediği için kocasının onu tiksintiyle itip uzaklaşmasından korkmuştu.

"Yani Fenella, Hammish'in işkencelerine maruz kalmak yerine onu bıçakladı, öyle mi?"

"Evet," dedi Saidh.

Greer bir süre konuşmadı ama sonra, "Kral, Macİverların ölümlerini inceledi ve şüpheli bir durum olmadığına karar verdi," dedi.

"Onları öldürdüğünü düşünüyor musun?" diye sordu.

Saidh tereddüt etti. "Aslında başta öldürdüğünden korkmuştum ama Fenella'yla konuştuktan sonra fikrimi değiştirdim. Ama..."

"Ama?" diye tekrar etti Greer ve kaşlarını çatarak devam etmesini bekledi.

"Doğruyu söylemek gerekirse, bilmiyorum," diye itiraf etti ve sonra hayal kırıklığıyla ekledi, "Fenella'yla her konuşmamdan sonra Hammish'ten başka kimseye zarar vermediğine ikna oldum. Ama şu tüy olayı canımı sıkıyor. Yaşlı Macİver'ı öldürmüş olabileceğini gösteriyor. Ama Fenella diğer kocalarının ölümleriyle ilgisi olmadığına yemin etti ve..." Durdu ve bezmiş bir halde elleri iki yanına düştü. "Artık önemi var mı ki? Öldü.

Kocalarını öldürüyorsa bile artık yapamaz. Hammish'i öldürmenin bedelini de yaşadığı hayatla fazlasıyla ödedi."

"Evet," dedi Greer. "Ama bahsettiğin tüy nedir?"

"Ah," dedi Saidh bir elini sabırsızlıkla sallayarak. "Tilda Teyze yaşlı MacIver ve Fenella'nın düğünlerinde oradaymış. Ertesi sabah ölü bulunduğunda onu defne hazırlayan kadınlar arasındaymış. Onu temizlerken ağzında bir tüy bulmuş ve gözleri de kan çanağı gibi kıpkırmızıymış. Uykusunda boğulup ölen çocuklarının da gözleri öyle olduğundan adamın boğulmuş olabileceğini düşünüyor."

"Ne?" diye sordu Greer şaşırmış halde. "Ne çocuğu?"

Saidh kaşlarını havaya kaldırmıştı ki Greer'ın lord olmadan önce teyzesinin hayatıyla ilgili pek bilgisi olmayabileceğini düşündü. Muhtemelen kaybettiği bebeklerinden haberi yoktu.

"Tilda Teyze'nin Allen'dan önce üç çocuğu varmış," diye açıkladı. "Üçü de bebekken bakıcıları tarafından boğularak öldürülmüş. Tilda Teyze son çocuğu öldürürken bakıcıyı yakalamış. Herhalde kadını asmışlardır," dedi kaşlarını çatarak. Kadına ne olduğunu sormak aklına gelmemişti ve Tilda Teyze de bahsetmemişti. Aklındakileri bir kenara atarak devam etti, "Ama iki bebeğin de boğulduktan sonra gözlerinin nasıl kıpkırmızı olduğunu anlattı. Birisi boğularak öldürüldüğünde böyle olabileceğini düşünüyor. Tüyü bulduğunda MacIver'ın da gözleri öyle olduğundan boğularak öldürülmüş olabileceğini söyledi." Durdu ve ekledi, "Yaşlı olduğu için genelde gözlerinin kırmızı olduğunu, yani Fenella'nın böyle bir şey yapmamış olabileceğini de söyledi. Ama yine de bilmiyorum..."

"Saidh."

"Hmmm?" Fenella'nın Lord MacIver'ı öldürüp öldürmediğini çözmeye çalışmaktan vazgeçerek soru soran gözlerle kocasına baktı.

"Allen, Tilda Teyze'nin tek oğluydu," dedi Greer. "Zor bir doğum yaptı ve başka gebeliği olmadı."

Gözleri fal taşı gibi açıldı ve sonra kafası karışmış halde gözlerini kısıtı. "Ama ondan önce üç çocuğunun olduğunu söyledi."

"Hayır." Başını kendinden emin iki yana sallayarak ekledi, "Ama eniştemin ilk karısının vardı, hiçbiri kundaktan öteye gidemedi. Üçüncü çocuğu da öldükten sonra kendini kayalıktan aşağıya atarak öldürdü," dedi.

Saidh gözlerini kırpıştırdı. "Ve sonra da Tilda'yla mı evlendi?"

"Evet. Karısı öldükten sonra onu Tilda Teyze teselli etti, çocuk verdi ve amcam da onunla evlendi. Ve," diye ekledi sesi giderek sertleşirken, "Tilda Teyze ilk karısının kız kardeşiydi. Kundakta ölen bebeklerin hepsine dadılık yapmıştı."

Saidh boş gözlerle bakarak mırıldandı, "Ah, Tanrım," dedi ve kocasının kucağından indi. Kan beynine sıçrayınca önceki halsizliğinden eser kalmadı. Kapıya doğru uzun adımlarla yürümeye başlamıştı ki durup ayağa kalkmakta olan Greer'a bakmak için durdu. "Bebekleri o öldürdü."

"Ben de aynı şeyden kuşkulaniyorum," dedi ve Saidh'in öfkesini ikiye katlayarak ekledi, "Ve amcamın ilk karısının ölümüne tanıklık eden tek kişi Tilda Teyze'ydi, kız kardeşi, sanırım..."

"Kız kardeşini de öldürdü," diye tamamladı Saidh.

Greer başını salladı. "Öyleyse istediğini vermeyeceğini anlayınca oğlunu da öldürmüş olmalı."

"Evet," dedi Saidh ve aklı karışmış halde başını iki yana salladı. "Çok tatlı yaşlı bir kadına benziyordu."

"Evet," diyerek ona hak veren Greer, Saidh'e doğru yürüdü.

"Onu sevmiştim. Ona artık Tilda Teyze dememi istemişti," dedi Saidh neredeyse hüznü dolu bir sesle. Sonra da iççerlemiş gibi ekledi, "Ve en başından beri beni öldürmeye mi çalışıyor-muş? Peki ama neden? Ben ona ne yaptım ki?"

“Bilmiyorum ama öğreneceğim,” diyerek Greer önünde durup söz verdi.

“Birlikte öğreneceğiz,” dedi Saidh yeniden kapıya dönerek.

“Hayır.” Greer onu kollarına alıp kapıya kadar kalan yolda kucagında taşıdı. “Ben öğreneceğim. O kadına yaklaşmanı istemiyorum. Ayrıca Rory’nin yarana bakması gerekiyor çünkü sargıların arasından kan sızıyor.”

Saidh eğilip baktığında Greer’ın doğru söylediğini görerek suratını buruşturdu. Soluk mavi renkteki elbisesinin üzerinde kocaman kırmızı bir leke vardı. Kapıya gelmişlerdi ve Saidh kapıyı açmak için uzanmak istedi ama gerek kalmamıştı. Kapıyı tekmeleyip geri çekildi ve kapı dışardan hemen açıldı.

“Karımın...” diyerek Greer söze başladı.

“Dougall onu alacak,” diyerek Aulay sözünü kesti. “Rory de odanda, çantasından gerekli malzemeleri alıyor.” Sırtarak ekledi, “Her şeyi duyduk. Kapılarınız çok ince, MacDonnell.”

“Ve kız kardeşimiz biraz gürültücü,” dedi Dougall onu Greer’ın kucagından alırken.

Conran sözcükleri uzatarak konuşmaya başladı, “Her şeyde öyle. Bir dahaki sevişmenizde bunu düşünmek isteyebilirsin.”

Saidh, Dougall’ın omzunun üstünden Conran’a ters ters baktı. Conran ve kardeşleri, Tilda Teyze’nin odasına giderken kafa kafaya vermiş aralarında fısıldaşarak konuşuyorlardı. Tilda Teyze’yle nasıl daha doğru konuşabileceklerini tartıştıklarını düşündü ve canı sıkılarak ofladı. Tilda Teyze’yi gerçekten sevmişti. Böyle iğrenç yaşlı bir katile dönüşmüş olması hayal kırıklığından da öteydi.

“Afedersin Saidh,” dedi Dougall ciddiyetle. “Onu sevdiğini biliyorum.”

“Evet,” dedi üzülerek ve Greer’ın odasının önünde durduklarında kapıyı açmak için uzandı.

Dougall hemen içeri girmek için adımını atmıştı ki önce homurdandı, sonra sendelemeye başladı ve Saidh’le birlikte yere

düştü. Her şey çok hızlı olmuştu, Saidh'in çığlık atmak için bile fırsatı olmamıştı. Az önce abisinin kollarındayken şimdi yere düşmüştü ve Dougall üzerine doğru geliyordu.

Saidh hangisinin canını daha fazla yaktığından emin değildi, yaralı omzunun ve kalçasının üstüne düşmüş olması mı yoksa Dougall'ın altında ezilmesinin mi. Ama ikisi birlikte sersemletip canını yakmıştı.

"Ah, tatlım, çok canın yanmış olmalı."

Saidh gözlerini kırıştırıp açtığında Tilda Teyze'nin odanın kapısını kapattığını gördü. Kadın kilitlemeye yeltenince Saidh acısını bir kenara bırakıp Dougall'ın altından çıkmaya çalıştı ama Tilda Teyze arkasını dönünce önünde tuttuğu Alpin'i görerek dondu.

Çocuk uyanıktı ama Tilda Teyze koluyla boynundan tuttuğu için ayakta durabiliyor olmalıydı. Yoksa tıpkı Saidh gibi o da sersemlemiş gözüküyordu.

"Çığlık atmak yok," dedi Tilda Teyze eteğinin katları arasından bir bıçak çıkarıp Alpin'in boğazına dayayarak. "Ufaklığın canı yansın istemeyiz, değil mi?"

Saidh ağzını kapatıp kıpırdanmayı bıraktı.

"Hayır, hayır. Kalk ayağa," dedi Tilda. "Çocuklar her an odamda olmadığımı abilerine haber vermek için gelebilirler. Eğer onlar geldiğinde hâlâ burada olursak korkarım ki Alpin'i öldürmek zorunda kalacağım."

Saidh kadına ters ters bakarak Dougall'ın altından çıkıp ayağa kalkmayı başardı. Ama çok zorlanıyordu, sağa sola sallandığından emindi.

"Geçide," diye emretti Tilda ve sertçe ekledi, "Hemen."

Saidh, Alpin'e bakıp gönülsüzce dönerek şömine rafının yanındaki duvara doğru yürüdü. Odanın diğer ucunda yerde yatan Rory'yi fark etti ve Tilda'nın onu hazırlıksız yakaladığını anladı. Odaya muhtemelen gizli geçitten girip kafasına vuraarak bayıltmıştı. Hiç kimse onu görmeden koridordan gelmiş

olmasına imkân yoktu. Saidh ve Greer, Bowie'yle konuşurken abileri koridordaydı.

"Geçidi aç," dedi Tilda, Saidh'in duvarın önünde durduğunu görünce.

"Nereye gidiyoruz?" diye sordu Saidh, Alpin'in ona gösterdiği taşa bastırırken. Ulu Tanrım, daha üzerinden yalnızca birkaç saat geçmişti. Bir asır geçmiş gibi hissediyordu.

"İçerdeki kandili al ve şöminede yak," diyerek Tilda komut verdi sorusuna cevap vermeden.

Saidh söyleneni yaptı, acının etkisiyle hareketleri yavaştı. Her yeri acıyordu ama en çok omzunda ve göğsünde ağrı vardı.

"Gir şimdi," diye emretti Saidh kandili yaktığında ve sonra da kıpırdaması için itti.

Saidh tökezleyerek dar geçide girip arkasına baktığında Tilda'nın kapıyı kapattığını gördü. Bıçağı Alpin'in boğazına o kadar sıkı dayamıştı ki altından incecik kan sızıyordu.

"Kıpırda," dedi Tilda, sesi buz gibiydi. "Çabuk ol, çocuk. Seni hızlandırmak için minik Alpin'in canını yakmak istemiyorum. O iyi bir çocuk. Her zaman saygılıdır."

Saidh dişlerini sıkıttı ama dönüp yola devam etti. Yolu aydınlatmak için elindeki feneri kullanıyordu. Ne yazık ki, Greer'in odasında Alpin'in yanında uyandığından beri kılıcını hiç düşünmemişti. Yanında taşımadıktan sonra kılıç sahibi olup onu kullanmayı bilmek ne işe yarar ki? diyerek kendine kızdı. Sonra kendi kendine iç geçirip dikkatini daha önemli konulara verdi. Mesela, "Neden?"

"Ne neden?"

"Kendi oğlunu neden öldürdün?" diye sordu, cevabı bilme-yi gerçekten çok istiyordu.

"Sence neden? Tam bir hayal kırıklığıydı," dedi Tilda. "Ona sahip olabilmek için yaptığım onca şeyden sonra."

"Sanırım kız kardeşini ve çocuklarını öldürmüş olmaktan bahsediyorsun?" dedi Saidh rahat tavırlarla.

“Kesinlikle,” dedi Tilda ve elindeki bıçakla Saidh’in sırtını dürttü. “Daha hızlı.”

Saidh acıyla yüzünü buruşturdu ama hızlandı.

“Kız kardeşim işe yaramazın tekiydi,” dedi Tilda bir dakika sonra yaptığı şeyi haklı göstermek istercesine. “Sadece kız çocuk doğuruyordu. MacDonnell’a bir erkek çocuk ve varis veren bendim.”

“Ve sonra onu öldürdün,” dedi Saidh.

“Onu doğurmaya çalışırken o da neredeyse beni öldürüyordu,” dedi Tilda sanki bu geçerli bir sebepmiş gibi. “Ve doğduktan sonra da bir daha çocuk sahibi olamadım.”

“Bunun için onu mu suçladın?” diye sordu inanamayarak.

“İçimi paramparça etti. Kanamadan ölmek üzereydim,” diyerek homurdandı. Sonra da içini çekerek, “Yine de kendi kendime bir oğlum olduğunu söyleyip durdum. Soyumun devam etmesini güvence altına alan değerli bir erkek çocuk.” Tilda acı acı güldü. “O zamanlar çok az şey biliyordum. Kardeşim mezarında bana gülüyor olmalıydı.”

Leydi MacDonnell bir süre durup birdenbire cırladı. “Nasıl tip adamlar kadınlar yerine erkekleri tercih ederler? O şekilde varis bırakmayı nasıl düşünüyordu acaba? Elbette bırakamazdı,” dedi kendi sorusuna kendisi cevap vererek. “Ve umurunda bile değildi.”

“Yani onu sen öldürdün,” dedi Saidh alçak sesle ilk geçidin sonuna geldiklerinde yavaşlayarak. Daha önce Alpin’le yaptıkları gibi sola döndü.

“Hayır, sağa dön,” dedi Tilda hemen sırtını bir kez daha dürterek.

Saidh dönüp elindeki kandille kadma vurmamak için dişlerini sıktı. Alpin’in canının yanacak olması ihtimali onu durduruyordu. Kadın da elbette buna güveniyor, diye düşünerek sağa döndü. “Allen’ı nasıl öldürdün?”

“Bana lord olduğunu, artık benim istediğim şeyleri yapmayacağını söyledikten sonra mı? Yani karısıyla yatmayacağını ya da bana bir torun vermeyeceğini ve en iyisinin çenemi kapatıp onun söylediklerini yapmam yoksa avludaki küçük kulübede yaşamak zorunda kalacağımı söyledikten sonra mı?” diye sordu alaycı tavırlarla. “Bütün bunlardan sonra bir de ona şarap gönderip Bowie’yi çağırmanı istedi.”

“Ama çağırmadın,” dedi Saidh kendinden emin. Bowie’den öğrenmişti. Bütün gece Allen’in onu çağırmasını beklemişti.

“Evet,” dedi Tilda gayet memnun. “Bowie’den hemen o gece beni kulübeye yerleştirmesini isteyeceğinden şüphelendim. Bu yüzden de onu çağırmadım ve şarabı da kendim götürdüm. İçine Helen’in otlarından birkaç tane koyduktan sonra şarabı götürdüm ve Bowie’yi çağırması için bir hizmetçi gönderdiğimi ve birazdan geleceğini söyledim.”

“Ne gibi otlar?” diye sordu Saidh kaşlarını çatarak. Merdivenlere geldiklerini görerek yavaşladı.

“Devam et,” diye emretti ve Saidh merdivenlerden çıkmaya başlayınca cevap verdi, “Onu biraz uyuşturacak bir karışım. Çok işe yaradı,” diye ekledi. “Böylece geçide sokup peşimden gelmesini istemek ve göle kadar götürmek hiç zor olmadı. Sonra da onu soyup suya soktum ve başını suyun içine bastırdım. Hiç çırpınmadı. Çabucak kaleye dönüp yatağıma girdim.”

Ve bebek gibi uyuduğundan Saidh’in hiç şüphesi yoktu ama bir şey demedi. Onun yerine, “Peki ya Fenella?” diye sordu.

“Onu sen sandım,” dedi Tilda sinirlenerek. “Yataktakinin Fenella olduğunu gördüğümde geçirdiğim şoktan neredeyse ölecektim.”

Saidh kendine kızdı çünkü Fenella’yı o öldürmediği için bayıldığını düşünmüşlerdi. Ama asıl sebep yanlış kadını öldürmüş olmasıydı. Böyle bir olasılığı düşünmüş olmaları gerekirdi.

“Fenella’yı sen ve Allen’in ölümü için kullanıyordum,”

dedi Saidh'i daldığı düşüncelerden çıkararak. "Ama tabii ki artık böyle bir şey yapamam."

"Beni neden öldürmek istiyorsun? Beni sevdiğini sanıyordum," dedi Saidh ve sesindeki ağlamaklı tınıyı farkederek kendine kızdı. Ama Tilda Teyze'yi gerçekten sevmişti. En azından Tilda Teyze'nin olduğunu düşündüğü kişiyi.

"Seni seviyorum," dedi Tilda. "Çok eğlencelisin. Abilerinle başatme şeklin ben de hayranlık uyandırıyor."

"Peki öyleyse neden?" diye sordu Saidh hayretle ve kandil birkaç adım yukardaki bir taş duvarı aydınlatınca yavaşladı.

"Devam et," diye tısladı Tilda bir kez daha ve bu kez daha sert dürterek. Sırtından akan şeyin kan olduğunu hissedip durarak bağırды, "Bir kez daha beni dürtmeye kalkarsan dönüp bu kandille gırtlığınızı keserim."

"O zaman Alpin ölür," dedi Tilda soğuk soğuk.

Saidh dişlerini tekrar sıkarak son basamakları da çıktı. Bu defa, sırtından bir kez daha dürtmesine fırsat vermeyerek tereddüt etmeden yürüdü. Ve sonra karanlık ve serin hava yüzlerine çarptı.

"Neredeyiz?" diye sordu ilerlemeye devam edip merakla etrafına göz gezdirirken. Küçük bir odaya benziyordu. En azından duvarları ve tavanı olan bir yerdi ama duvarların hepsinde penceresiz açıklıklar vardı.

"Çan kulesinde," dedi Tilda ve Saidh arkasına baktığında taş duvarı iterek kapattığını gördü. İş bitince Saidh'e döndü, Alpin'i yine kolunun altına sıkıştırmıştı. Kapıyı kapatmak için bıçak olan elini kullanmıştı ama sonra hemen tekrar boğazına dayadı.

"Burada çan yok," dedi Saidh.

"Evet," dedi Tilda "Artık yok."

Daha fazlasını açıklamayınca Saidh boşverip Alpin'in yüzüne baktı. Biraz daha kendine gelmiş gibiydi ama hâlâ halsizce Tilda'ya yaslanmış duruyordu. Bunun onların lehine olabi-

leceğini düşünerek Leydi MacDonnell'a döndü. "Peki? Neden beni öldürmek istiyorsun?"

"Cevabı biliyor olmalısın," dedi Tilda. "Seni sevsem de bir leydi değilsin. Doğrusu, hafif meşrep kızlardan biraz hallice-sin. Göl kenarında Greer'a eteklerini açsın, azgın hayvanlar gibi davranışın, sana yapmasına izin verdiğin şeyler..." Başını iki yana salladı. "Kardeşimden çok da farklı değilsin. Onun da zevk çığlıkları kale duvarlarında yankılanırdı."

Saidh güldü. "Demek oğlunu karısıyla yatmadı diye öldür-dün ve beni de kocamla zevkle yattığım için öldüreceksin, öyle mi?"

Tilda'nın dudakları öfkeyle gerildi. "Kocasının fantezile-rinden mustarip bir leydi. Hiçbirinden zevk almıyor ama bir fahişe gibi zevk çığlıkları atıyor. Ayrıca," diye ekledi, "Mac-Donnell kalesinde hükmedebilecek kadar iyi değilsin. Bura-daki insanların düzgün bir leydiye ihtiyacı var, bir çocuk gibi küfredip kabadayılar gibi yürüyen birine değil. Greer'ın da öyle davranıyor olması yeteri kadar kötü ama bir kadın olarak senin yapman daha da kötü. Onu da kötü davranmaya teşvik ediyorsun. Sen gidince ona uygun bir eş bulup onu düzeltmem için bana yardım etmesini isteyeceğim ve..."

"Onu düzeltmek için sana yardım etmek mi?" diye sordu Saidh inanamayarak. "Bunun için, sen daha hiçbir şeyi düzel-temeden seni asacaklar. Allen ve Fenella'yı öldürdüğünü bili-yorlar, beni de senin öldürdüğünü anlayacaklar."

"Fenella'yı öldürdüğümden şüphelenebilirler ama ellerinde kanıt yok ve onlara Alpin'in boğazıma bıçağı nasıl dayayıp seni istediği şekilde öldürmem için beni zorladığını söylersem..."

"Alpin mi?" dedi güçlkle nefes alarak. "Fenella'yı bıçak-layanın Alpin olduğuna ve abilerimin hepsini alt edip beni öl-dürdüğüne onları ikna edebileceğine gerçekten inanıyor mu-sun?" Başını iki yana salladı. "O sadece bir çocuk."

"Ben de güçsüz yaşlı bir kadınum," dedi Tilda tatlı tatlı.

"Sana iyi davranmaktan başka hiçbir şey yapmamış olan bir kadın. Alpin, lordunun atına semer vurmaktan, zırhını taşımaktan kas yapmış güçlü bir genç. Bugüne dek o da herkese senin bir leydi olmadığını söyleyip durdu." Üzüntüyle dudak büküp içini çekti. "Sanırım o da yoksullara hizmet etmekten korktu tatlım."

Saidh duydukları karşısında donup kaldı ama sonra yutkunarak konuştu, "Greer buna asla inanmaz. Alpin'in Allen'ı öldürmesi için hiçbir neden yok."

"Allen'ın kazara boğulmadığından gerçekten emin olan kimse var mı?" diye sordu. "Bir kaza olmadığına inanan tek kişi bendim. Eğer onu öldüren bensem, neden her yerde bunu söyleyip bunun bir cinayet olduğunu düşünmelerine neden olayım ki? Çünkü daha öncesinde herkes sadece bunun bir kaza olduğunu düşünüyordu."

Saidh kaşlarını çatı. Kadının söyledikleri çok da saçma sayılmazdı. İkna edici olabiliirdi... Doğrularak zafer kazanmışçasına konuştu, "Ok. Ormanda vurulduğumda Alpin yatağında hasta yatıyordu. O yapmış ol..."

"Tüneli kullanarak göle gidip seni dönüş yolunda vurmak için bekledikten sonra Greer seni bulup kaleye getirmeden önce yine tüneli kullanarak yatağına dönmüş olabilir."

"Geçidi kullandın," diye mırıldandı Saidh. Tünelin gölün neresine açıldığı hakkında bir fikri yoktu ama atların ağaçların arasındaki bir şeyden ürktüklerini hatırlıyordu. Şimdilik bunu kafasından uzaklaştırıp toparlanarak devam etti, "Alpin'in Rory ve Dougall'ı devirebileceğine inanmazlar."

"Neden olmasın ki? Ben yaptım ve o benden daha güçlü," diye açıkladı. "İhtiyacı olan tek şey Dougall'ı yıkmak için kapının önüne bir tabure koymaktı. Ben oraya bir tane koydum," diye ekledi ve sonra devam etti, "Rory'ye gelince, odaya girdiğimde masanın üstündeki çantasına eğilmişti. Yani kafası tam çocuğun erişebileceği yükseklikteydi."

“Ama Alpin ayağa kalkamıyor ki,” dedi Saidh. “Rory’nin uyku ilaçları...”

“Onları alıyormuş gibi yapmış olamaz mı?” dedi Tilda omuzlarını silkerek.

Saidh başını iki yana salladı. “Greer buna asla inanmayacaktır.”

“Belki de ama aksini de asla kanıtlamayacaktır,” dedi kendinden emin. “Eğer yaparsa da onu öldürüp bir sonraki varisin lord olmasını sağlayabilirim.”

Saidh kısaca yüzüne baktı ve sonra kapıda karanlıkta bir hareket fark ederek yanından geçti. Tam görmek için kandelili kaldırmak üzereydi ki gelenin yardım olması durumunda bunun bir hata olacağını farkederek dikkatini Tilda’ya verdi. Başını iki yana sallayıp, “Alpin üzerime attığın taşlardan beni korumaya çalışırken yaralandı.”

“Ya da acaba seni taşların altına mı itmeye çalışıyordu?” diye sordu Tilda.

Çocuk hem onu itip hem de taşı yuvarlayamayacağına göre bu savı asla işe yaramazdı ama Saidh sadece, “Tam bir hayal kırıklığısın,” dedi.

“Ben mi?” dedi Tilda öfkelenerek.

“Evet,” dedi Saidh sertçe. “Aslında sana hayrandım ve gerçek bir leydi olduğunu düşünüyordum, nazik ve tatlı. Ama karşısına çıkan her şeyi mahveden beyni sulanmış bir engerek yılanı gibi sinsiymişsin. Kız kardeşin, çocukları, oğlun, Fenella... hayatında öldürmediğin kimse var mı?”

“Kardeşinin kocası ama onu da öyle sefil hale getirmiş ki, adam ondan kaçmak için kendini düşmanın önüne atmış,” dedi Greer, Tilda’nın arkasında gölgelerin içinden ortaya çıkıp kılıcını kadının boğazına dayadı. “Bıçağı at ve çocuğu serbest bırak yoksa gırtlığını keserim.”

Tilda dondu, yüzünden bir korku dalgası geçti. Saidh kadının bir şey denemiş olabileceğinden kuşkulandı, durumu ter-

sine çevirip gözdağı vermek için hile yapmış olabiliirdi. Ama Tilda'nın bakışları Greer'ın arkasından küçük odaya giren Aulay ve diğer kardeşlerine takıldı ve gözlerini kapattı. Yeniden açtığında bakışları bomboştu, kaygısızca omuzlarını silkti. "Hadi devam et, kes boğazımı. Şu andan sonra başıma geleceklerden daha kötü olamaz."

Saidh bir an Greer'ın bunu yapabileceğini düşündü. Aşırı öfkeli görünüyordu ve onu suçlayamazdı. Diğer yandan, Alpin'in yaralanmasını istemiyordu. Bu yüzden ikisi birbirine bakmakla meşgulken Saidh hızlıca öne atılıp kadının elini yakalayarak Alpin'in boğazından çekti. Sonra diğer eliyle, kadın acıyla inleyip bıçağı atana kadar Tilda'nın bileğini sıktı.

"Teşekkür ederim karıcığım," dedi Saidh, Tilda'nın kollarını arkasında bağlayıp Alpin'in serbest kalmasını sağlarken.

"Benim için zevkti," dedi Saidh, Alpin, Tilda'dan kurtulup ona doğru sendelerken eliyle destekleyerek.

"Ah, leydim," diye mırıldandı Alpin üzerine düşerken. "Çok cesurdunuz. Bütün o sırtınıza bıçakla dürttüğü anlarda bir kez bile çığlık atmadınız."

"Ne?" diye bağırdı Greer. Tilda'yı Saidh'in abilerine doğru fırlatıp hemen ona doğru koşarak omuzlarından yakalayıp sırtını görmek için çevirdi.

"Sadece bir ya da iki kez dürttü," dedi Saidh, Alpin'i yere düşmesin diye sıkıca tutarak.

"Hayır. Seni bıçakladı," dedi Alpin yüzüne bakmak için göğsünden başını kaldırarak. "Sanırım üç kez ve her seferinde bıçak en az 2-3 santim içeri girdi."

"Ne?" diye bağırdı Saidh ve sırtını görebilmek için dönme-ye çalıştı. Beceremeyince Greer'a bakıp yüzündeki ifadeyle iyice paniğe kapıldı. Sesi titreyerek sordu, "Gerçekten bıçaklamış mı? Sadece dürtmüş gibi hissetmişim."

"Sinirliydin," dedi Aulay, Alpin'i karşı koymayan kollarından alıp kucağına kaldırırken. "Sonunda hissederdin. O kadar

fazla kan kaybetmiş olurdun ki kendini koruyamayacak kadar güçsüz olurdun. Bu yüzden seni sürekli konuşturmuş olmalı.”

Saidh boş gözlerle abisine baktı. O da kendisinin Tilda’yı konuşturup meşgul ettiğini sanmıştı. Arkasından gelen yırtılma sesiyle dönüp omzunun üzerinden bakınca Greer’ın diz çökmüş elbisesinden parçalar yırttığını gördü.

“Ne yapıyorsun?” diyerek karşı çıktı.

“Sana başka bir elbise alırım. Hatta, bir düzine alırım,” dedi. Sonra doğrulup kumaşı beline ve sırtına sarmaya çalıştı ama Saidh kıpırdanarak kızdı.

“Elbisem için endişelenmiyorum, seni aptal adam. Yaralarımı pislik içindeki geçitte her yere sürünmüş paçavralarla sarmandan endişeleniyorum. Rory kirli sargıların yaralar için iyi olmadığını söylüyor.”

“Tabii ki elbisen için üzölmüyorsun,” dedi Greer elindeki kumaş parçalarını atıp onu kucaklayarak.

“Bu da ne demek oluyor?” diye sordu Saidh şüpheyle, kocası onu kapiya doğru taşıırken.

“Şöyle ki...” Alick çğılık atınca Greer hemen durup geriye döndü.

En küçük kardeşi açıklıklardan birinden dışarıya uzanmış iri gözlerle ve kireç gibi bembeyaz yüzüyle aşağıya bakıyordu. Saidh kaşlarını çatarak sordu, “Sorun ne?”

“Tilda nerede?” diye sordu Greer aynı anda ve Saidh o an kadının artık çan kulesinde olmadığını farketti.

Alick yavaşça doğrulup yüzünü buruşturarak çaresizce, “Atladı,” dedi.

“Nasıl yani?” diye sordu Greer. “Onu tutmuyor muydunuz?”

“Sadece...” dedi. “Conran’ın diğer kolunu tuttuğunu sandım. Sadece bir anlığına bırakmıştım ki kendini aşağıya attı.”

“Özür dilerim. Ben de senin tuttuğunu sandım,” dedi Conran. Bakmak için kenara gitti ve bir ısıık çaldı. “Yere yapışmış.”

“Yaşlı yarasaların uçabildiğini sanmıştım,” dedi Geordie.

Saidh dudağını ısırıp Greer’ın yüzüne baktı. Greer ağzını açtı, kapattı, sonra sadece başını iki yana sallayıp Saidh’i taşımak için döndü.

Merdivenler karanlıktı, bu da dikkat çekmeden kapıyı nasıl açabildiklerini açıklıyordu. Greer basamakları katederken Saidh sessiz kaldı. Onu rahatsız edip dikkatini lüzumsuz şeylere çekmek istemiyordu. Ama merdivenlerden indiklerinde geçidin tamamı kandillerle aydınlatılmıştı.

“İyi tarafından bak,” diye mırıldandı Saidh odaya giden yola girdiklerinde. “Artık hiçbirimiz onunla uğraşmak zorunda değiliz.”

“Evet,” dedi Greer. “Ve belki vurulmayı ya da bıçaklanmayı da bırakırsın.”

“Sanki isteyerek oldu,” dedi Saidh öfkeyle. “Ayrıca o senin teyzen.”

“Di,” diyerek Greer onu düzeltti.

“Di,” dedi açık geçit kapısından geçip odaya girerlerken.

Bölüm On Dokuz

"Onu yatağa koy ki sırtına bakabileyim."

Saidh odaya girerlerken Greer'ın omzunun üzerinden Rory'ye baktı. O ve diğer abileri arkalarından gelerek odayı doldurdu. Diğerlerinin takip ettiğini farketmemişti ama tahmin etmesi gerekirdi. Greer yatağa yöneldiğinde Saidh arkasına dönüp karşı çıktı, "Yatak olmaz. Oku çıkardıktan sonraki gün, yeni hizmetçim Joyce hizmetçilerin çarşaflardaki kan lekelerini çıkaramadıklarından yakındığını söyledi."

"Sandalyeye oturturum," dedi Greer o tarafa dönerek ama Rory karşı çıkınca durdu.

"Orada sırtına ulaşamam."

Greer bir şeyler mırıldanıp Saidh'i ateşin başındaki koltukların arasında duran masaya oturttu. "İşte. Bu ikinizi de memnun eder mi?"

"Evet," diye cevap verdi Rory çantasından bir şeyler alırken ona doğru bakıp.

"Evet," diye mırıldandı Saidh ve kafesinden kurtulmuş kaplan gibi odadan dışarı koşan Greer'ı seyretti.

"Aklına bir şey geldi," dedi Dougall, Saidh'in yanında durup.

“Evet,” diyerek hak verdi Aulay ve sonra Alpin’i Niels’a uzatıp, “Onu yandaki odaya götür. Rory, Saidh’dan sonra onunla ilgilenir,” dedi.

Niels tereddüt etti ama sonra konuştu, “Fenella hâlâ orada.”

Saidh, Alpin’in uykulu yüzüne bakıp, “Öyleyse onu Fenella’nın odasına götür,” dedi.

Niels başıyla onaylayıp çocuğu dışarı çıkardı.

“Geordie,” dedi Aulay. “Fenella’nın hizmetçisini bul ve ona Fenella’yı cenazeye hazırlamak için yanma yardım edecek birkaç hizmetçi bulmasını söyle.”

“Kalenin leydisi olarak sanırım benim yardım etmem gerekiyor,” dedi Saidh gönülsüzce. Çok istediği bir şey değildi. Daha önce sadece bir kez annesiyle birlikte yapmıştı.

“Sen şu an o durumda değilsin,” dedi Aulay ve Georde’ye odadan çıkmasını işaret etti. Sonra da Conran’a dönüp, “Alick’i al ve Leydi MacDonnell için ne yapabileceğinize bakın.”

“Bir şey yapmak mı?” diye sordu Conran kuşkuyla. “O öldü.”

“Evet,” dedi. “Öyleyse belki onu avludan alabilirsiniz.”

“Ah evet,” dedi Conran ve Alick’le birlikte odadan çıktı. İkisi de verilen görevden pek hoşnut olmamıştı. Ama nöbette gevşek davranmaları yüzünden kadın camdan atladığında onu durduramadıkları için adil olan bunu onların temizlemesiydi.

Rory çantasını karıştırmayı bırakıp Saidh’in oturduğu masaya geldi. Hâlâ öylece oturduğunu görünce kızdı.

“Neden hâlâ elbisenle oturuyorsun?” diye sordu kızarak.

“Muhtemelen biz hâlâ burada olduğumuz için,” dedi Aulay.

“İyi o zaman çıkın,” dedi Rory. “Sırtını temizleyip sarmam gerekiyor. Ve belki de sonra okun açtığı yarayı tekrar dikmem gerekebilir.”

"Tamam çıkıyoruz," dedi Aulay. "Sadece biraz acele etmen gerektiğini söylemek istedim. Sanırım MacDonnell'in karısıyla yalnız kalmaya ihtiyacı var."

"Ne kadar gerekirse o kadar sürecek," dedi Rory. "Sırf MacDonnell'la konuşsun diye acele edip bu yaradan dolayı ölmesine izin veremem."

"Kocamla ne hakkında konuşmamız gerekiyor?" diye sordu Saidh endişeyle. Leydi MacDonnell onları kaçırdığında bir şeyler olup olmadığını merak etti.

"Çıkın," dedi Rory sertçe Aulay cevap veremeden. "Onunla ilgilenmem lazım."

Saidh, Rory'ye ters ters bakıp Aulay'a, "İçerde kal. Rory beni o kadar çok sardı ki zaten giyimli gibiyim."

"Saidh," diye atıldı Rory. "Ya elbiseni çıkar ya da onu ke-seceğim."

"Peki, kes o zaman," dedi Saidh ve sonra, "Hareket etmek canımı daha fazla yakıyor," dedi.

"Ah, evet, evet tabi," dedi Rory biraz sakinleşerek. "Özür dilerim. Fark etmeliydim."

Saidh omuz silkip Rory bir bıçak çıkarıp elbisesinin üst kısmını kesmeye başladığında soran gözlerle Aulaya baktı. "Ne söylemek istemiştin?"

"Ben sadece..." Tereddüt etti, rahatsız gibiydi, içini çekerek sordu, "MacDonnell'a karşı hislerin neler?"

Saidh ifadesiz gözlerle bakarak sordu, "Ne? Neden? Niye so..."

"Sanırım sana âşık, tatlım," diyerek Aulay araya girdi. Şimdi biraz daha rahatsız görünüyordu.

"Evet," dedi Saidh.

Aulay kaşlarını havaya kaldırdı. "Evet? Sadece bu kadar mı? Evet?"

"Başka ne diyebilirim ki?" diye sordu kaşlarını çatarak. "Sürpriz olmadı. Bana söyledi."

"Ah." Şaşırmış görünerek sordu, "Peki, sen ne dedin?"

"Hiçbir şey."

"Adam sana âşık olduğunu söylüyor ve sen hiçbir şey söylemiyorsun, öyle mi?" dedi Dougall dehşete kapılmış gibi.

"Şey, bir şey söyleme fırsatım olmadı," dedi. "Bowie'yle konuşuyorduk ve..."

"Tamam, tamam. Kendini zorlama," dedi Aulay, Greer'a doğru bakarak. Saidh onun bakışlarını takip ederek koşturmayı bırakmış kuşkuyla onlara bakan kocasını gördü.

"Carının o kadar sıkkın olmasına şaşmamak lazım," dedi Dougall, Greer yeniden uzaklaşırken. "İlan-ı aşk etmiş ve karşılık alamamış."

"Ona âşık mısın, Saidh?" diye sordu Rory merakla bir yandan çalışmaya devam ederken. Elbisesinin belden yukarısını kesmişti ama sağlam olan göğsünün açıkta kalan kısmını bir parçayla kapatmıştı. Artık sırtındaki bıçak yaralarını temizlemeye başlayabilirdi.

"Pekâlâ, âşık mısın?" diye sordu Dougall cevap alamayınca.

Saidh çaresizce omuz silkti. "Bilmiyorum. Birine âşık olduğunu nasıl anlarsın?"

Aulay soruyu biraz düşünüp, "Onunla seks yapmaktan zevk alıyor musun?"

Saidh gülümsedi. "Beni her öptüğünde onu yumruklamak istiyorum."

"Ne?" diye bağırdı Rory doğrulup yüzünü görmek için ön tarafa gelerek.

"Evet, aynen öyle," dedi çaresizce. "Elbette öyle yapmıyorum. Öpüşüyle kanımı öyle kaynatıyor ki içimden..." Başını iki yana salladı. "Ama ona vurmuyorum ve sonra dokunup içime girmeye başlıyor ve kendimden geçerek ona vurmaktan vazgeçiyorum."

"Ah," dedi Rory ve işine dönmek için tekrar arkasına geçti.

Saidh, Aulay'a bakıp yüzündeki gülüşü görünce kaşlarını çattı. "Ne?"

"Yok bir şey," dedi hemen toparlanarak.

"Yani hoşuna gidiyor mu, gitmiyor mu?" diye sordu Dougall karar veremeyerek.

"Gidiyor," dedi Aulay gülerек.

"Peki öyleyse neden ona vurmak istiyor?" diye sordu Dougall. "Eğer hoşuna gidiyorsa biraz tuhaf değil mi? Ayrıca başının patlayacak gibi olması da pek sağlıklı değil."

Aulay inanmayan gözlerle Dougall'a baktı. "Hiçbir kadımla birlikte olmadın mı, Dougall?"

"Oldum elbette," dedi. "Ama hiçbirine vurmak istemedim ve başım da patlayacak gibi olmadı. En azından omuzlarımla üzerindeki başım," diye ekledi sırtarak.

"Gerçekten ona vurmak istediğini söylemeye çalışmıyor ya da başı gerçekten patlayacak gibi olmuyor, Dougall," dedi Rory arkasında bezmiş bir halde.

"Peki, öyleyse neden öyle söyledi?" diye sordu Dougall kaşlarını çatarak.

"Şey ... daha sonra açıklarım," dedi Aulay ve tekrar Saidh'e döndü. "Onunla ilgili hoşuna giden başka bir şey var mı?"

"Ah, evet. Harika bir... poposu var," diye bitirdi *yüzü* diyeceğine. Bakışları Aulay'ın yaralarına takılmıştı ve Aulay'ın bu konuda ne kadar içine kapanık olduğunu düşündü.

"Poposu güzelse n'olmuş?" diye sordu Dougall tiksintiyle, Rory gülmeye ya da öksürüğe benzer tuhaf sesler çıkarırken.

Saidh ters ters bakarak cevap verdi, "Ve onunla konuşmayı çok seviyorum. Çok zeki. Düşünme tarzı hoşuma gidiyor. Ve üzerime titremesi çok hoşuma gidiyor."

"Sahiden mi?" diye sordu Rory şaşırarak temizlediği yaralarını kapatmak için belini sarmaya başlarken. Çabuk bitmişti ve ilgisi dağılınca canı da pek yanmamıştı.

"Biz üzerine titrediğimizde sadece kızırıyorsun," diye söyledi Dougall.

"Evet, şey, onunki farklı," dedi Saidh. "Benim için gerçekten

endişelendiğini hissediyorum, güçsüz olduğumu düşündüğünü değil.”

“Kalede yangın çıksa önce kimi kurtarırsın?” diye sordu Aulay birdenbire.

“Alpin’i,” dedi hemen. “Çünkü en güçsüz o.”

“MacDonnell’ı değil mi yani?” diye sordu kaşlarını çatarak. Saidh kahkaha attı. “O çoktan beni kurtarmaya gelmiş olur.”

Aulay hafifçe güldü.

“Ne?” diye sordu Saidh kuşkuyla.

“Ona güvenebileceğinden eminsin,” dedi ve dönüp Dougall’a dışarı çıkmaları için işaret etti. Böylece Rory göğsündeki yarayı temizlerken ona biraz mahremiyet tanımış olacaktı.

“Elbette ona güveniyorum,” dedi Saidh kafası karışmış bir halde.

“Saidh,” dedi Aulay ciddi bir sesle arkasına dönmeden. “Daha önce hiç güçlü ve zeki olduğunu düşündüğün ve güvenebileceğin bir erkekle tanıştın mı?”

“Yani kocamın dışında mı?” diye sordu ve Aulay başını sallayınca cevap verdi. “Evet. Babam. Sen. Ve Dougall, Rory, Conran, Geordie, Niels...”

“Buchanan olmayan erkeklerden bahsediyorum,” diyerek Aulay araya girdi.

Saidh soruyu düşündü. “Belki Sinclair. İyi görünüyor ama erkeklerin çoğu mızımız ve beyinsiz... Ah,” dedi Saidh birden anlayarak.

Aulay başını salladı. “Adam hoşuna gidiyor, saygı duyuyorsun, ona güveniyorsun ve yatakta zevk alıyorsun.”

“Ona âşık,” dedi Dougall ve Saidh, abilerinin birbirlerine sırtıttığını gördü.

“Evet,” dedi Rory gülümseyerek. Eski sargıları kesmeyi bitirmiş göğsündeki yarayı muayene ediyordu.

“Böyle olmasına sevindim. Ben de onu seviyorum ve saygı duyuyorum,” dedi Aulay.

“Evet,” dedi Dougall. “Bir Buchanan olabilirdi.”

Saidh bunun abilerinden duyabileceği en büyük iltifat olduğunu düşünerek gülümsedi.

“İyi bir eş seçmişsin,” dedi Rory.

“Teşekkür ederim,” diye fısıldadı ve Rory’nin çıkardığı sargıların yerine yenilerini sarışını izledi. “Daha fazla dikiş gerekmiyor mu?”

“Hayır. Birkaç dikiş yıpranmış ama hâlâ tutuyorlar ve yaran çoktan iyileşmiş. Çok hızlı yol katediyorsun,” diye ekledi, sanki umulmadık bir yetenek için onu tebrik eder gibiydi.

Saidh başını iki yana sallayıp Rory’nin işini bitirmesini seyretti. Bitirdiğinde nerdeyse belinden boynuna kadar sargılarla kaplıydı. Sadece kolları ve omuzları açıktaydı. Üzülerек bu defa sağlam olan göğsünü de sarmış olduğunu farketti.

“Bitti,” dedi Rory doğrularak.

“Artık ikinizi yalnız bıraksak iyi olur,” dedi Aulay ve sonra eğilip kardeşini yanağından öptü. “Kocana ona âşık olduğunu söyle ve acısına son ver.”

“Tamam.” Saidh başını sallayıp onayladı ve abilerinin gidişini izledikten sonra Greer’a bakmak için döndü. O da koşturmayı bırakmış gitmelerini izliyordu, yüzündeki ifade anlaşılmazdı. Saidh dudaklarını ısırp ona âşık olduğunu nasıl söyleyeceğini düşündü. Öyle birdenbire söylemeli miydi yoksa onun tekrar söylemesini mi beklemeliydi? Karar veremedi ama tekrar söylememesinden de korktu. Daha önce söylediği için pişman olmuş da olabilirdi. Ya da Saidh’in de söylemesini bekliyor olabilirdi.

“Abilerinle neler fısıldaşıyordunuz bakalım?”

Saidh başını kaldırdı ve kocasının tam önünde durduğunu gördü. Greer baktı... Saidh yüzünü buruşturarak doğru sözleri bulmaya çalıştı. Aklına gelen tek sözcük *metanetti* ama doğru kelime değildi. Karşıdan gelecek olan bir darbeye hazırlanır gibiydi.

"Fısıldaşmıyorduk," diye karşı çıktı Saidh ve itiraf etti. "Sana âşık olup olmadığımı anlamaya çalışıyorlardı."

Greer çok şaşırdı, ağzı açık kalmıştı. Hemen kapatıp bir kaşını kaldırarak sordu, "Ve? Sonuç ne?"

"Beni her öptüğünde sana vurmak istemem ve kalede yavgın çıksa ilk önce seni kurtarmayacak olmam," diye yumurtladı.

Greer dayak yemiş gibi oldu, sendeleyerek bir adım geriledi, yüzü bembeyaz olmuştu. Kendini ayakta durmaya zorlayarak kısık sesle sordu, "Seni ne zaman götürecekler?"

"Nereye götürecekler?" diye sordu Said, kafası karışmıştı.

"Buchanan'a," dedi sertçe.

Saidh dehşet içinde başını iki yana salladı. "Neden beni Buchanan'a götürecekler?"

"Çünkü berbat bir kocayım ve seni korumayı beceremiyorum," dedi kısaca.

Saidh güldü. "Bu yüzden mi kızgın kızgım dolanıp duruyordun? Yaralarım için kendini mi suçluyorsun?"

"Ben senin kocanım ve seni koruyabilmeliydim."

"Öyle de yaptın. Beni ve Alpin'i Tilda'nın elinden kurtardın," dedi omuzlarını silkerek.

"Daha fazla yara almama engel olamadım ama."

"Tilda beni kaçırdığında başımda abilerim vardı," dedi Saidh. "Alpin'le bahçeye kaçtığımızda da beni onların koruyor olması gerekiyordu. Eğer birini suçlayacaksan onları suçla."

"Hey!" Kapıdan boğuk bir ses duyuldu. "Sizi duyabiliyoruz! Kapılar çok ince."

"O zaman kulaklarınızı kapıya yapıştırmayı kesip aşağıya inin. Burada kocamla konuşmaya çalışıyorum!" dedi Saidh ve abilerinin kapıdan uzaklaşan ayak seslerini dinledi. Boğa sürüsü gibi olduklarını düşünüp tekrar kocasına döndü. "Benim evim burası. Abilerim sana âşık olduğumu biliyor. Beni hiçbir yere götürmeyeceklerdir."

Greer doğru duyup duymadığından emin olmaya çalışarak gözlerini kırpmıştı. “Bana âşık mısın?”

“Evet. Az önce abilerimin anlamama yardım ettiklerini söylememiş miydim?” diye sordu sabırsızlıkla.

“Hayır. Seni her öptüğümde bana vurmak istediğini ve yangın çıksa ilk önce beni kurtarmayacağını söyledin,” dedi.

“Kesinlikle,” dedi Saidh halinden gayet memnun. “Seni o kadar çok seviyorum.”

“Ne?” diye sordu inanamayarak. “Yani beni öpmek yerine vurmak ve yanan bir binada ölüme terk etmek bana âşık olduğun anlamına mı geliyor?”

“Demek istediğim o değildi,” dedi Saidh ve cıkladı. “Ve onlara çok zeki olduğunu söyledim.”

“Karıcığım,” dedi dişlerinin arasından.

Saidh içini çekerek başını iki yana salladı. “Seni asla yanan bir binada bırakmam,” dedi Saidh çileden çıkarak ve açıkladı, “Aulay yangın çıksa ilk kimi kurtaracağımı sordu ve ben de Alpin dedim çünkü kaledeki en güçsüz kişi o. O da neden sen olmadığını sordu ve ben de senin çoktan koşup beni kaleden çıkarmış olacağını söyledim.” Kaşlarını kaldırdı. “Anladın mı? Aulay bunun sana çok fazla güvendiğimin işareti olduğunu söyledi, ki öyle. Babam ve abilerim gibi cesursun ve zekisin. Her zaman yanımda olup beni koruyacağına inanıyorum.”

“Ah,” dedi Greer derin bir nefes alıp rahatlayarak. Çarpık bir gülüşle karısının ellerini tuttu. “İşte seni bu yüzden seviyorum, Saidh. Güçlü oluşunu, inatçılığını, bedeninin her yerinden yansıyan haşarılığı,” dedi hayranlıkla ve öpmek için eğildi. Dudakları birbirine nazikçe değmişti ama sonra hemen şehvete dönüşerek her zaman olduğu gibi ateşle Saidh’i kavurdu.

Saidh inleyerek, içini dolduran arzu ve ihtiyaçla kollarını Greer’ın boynuna doladı. Hızla o çıldırtan noktaya ulaşıyordu. Kendini çok hırçın hissediyordu. Dudaklarını ondan ayırarak

başını yana çevirdi ve nefes nefese konuştu. "Yumruklamaya gelince."

"Hatırladım," dedi Greer kulağına.

"Gerçekten mi?" diye sordu kafası karışmış halde. "Neyi hatırlıyorsun?"

"Ahırda olanları," diye hatırlattı bir elini eteğinin altına kasıklarına doğru kaydırarak. Saidh o günü hatırlayarak gülümsedi. Greer'ın ona yaptıklarının, Saidh'in aslında ne istediğini ona göstermiş olmasının, içinde onu yumruklama hissi uyardığını söylemişti. Çok uzun zaman önce gibiydi. Bir asır gibi, diye düşündü ve Greer'ın eli hareketsiz durduğunda ona bakmak için geri çekildi.

"N'oldu?" diye sordu endişelenerek. Üzerindeki sargılarla ona dokunmak istemeyeceği kadar kötü görüldüğünü düşündü. Düşündüğü şeyi utanmadan dile getirdi, "Mumya gibi sargılar içinde olduğumdan, değil mi?" Suratını astı. "Pek çekici olmadığını farkındayım."

"Saidh," dedi Greer karısının yüzünü avuçlarının içine alarak. "Seni her zaman güzel bulacağım." Sonra umduğu gibi onu öpmedi ama, "Sadece şu anda çok yaran var, seni incitmekten korkuyorum," dedi.

"O zaman ellerini belimden aşağıda tut ve dudaklarını da boynumdan yukarda," dedi ve ekledi, "Çünkü birini yumruklayacak gibi hissediyorum."

Greer küçük bir kahkaha atıp mırıldandı, "Leydim nasıl isterse," dedi ve bacaklarını açarak arasına girdi. Sonra durup yüzünü tekrar ellerinin arasına aldı. "Seni seviyorum, Saidh."

"Ben de seni seviyorum, Greer," dedi dudakları birleşirken.

Kılıç kuşanmak, küfretmek ve ata bacaklarını iki yana açarak binmek Saidh Buchanan için son derece doğaldı. Yapmacık bir tavırla gülümsemek ve dilini tutmak... kesinlikle değildi. Gürültücü yedi ağabeyle büyüyen Saidh'in bağlanacağı bir koca bulmakla hiç alakası yoktu... ta ki yeni Lord MacDonnell ile adam gölde çıplak olarak banyo yaparken karşılaşana kadar. Her ne kadar Saidh tam bir hanımefendi olmaktan fazlasıyla uzak olsa da, güçlü İskoç, onu her noktasına kadar bir kadın gibi hissettiriyordu.

Kızın melek gibi görüntüsü, savaşçı tavrı vardı ve adamın öpücüklerine tutkuyla karşılık veriyordu. Greer'in bu beklenmedik misafire ilgi göstermesi pek de şaşılacak bir durum değildi. Pervasız bir tutku her ikisini de ele geçirdiğinde, Greer ipleri eline alıp onunla evlenmeye karar vermişti. Fakat Saidh gizli bir düşmanın hedefindeydi ve Greer her şeyden çok istediği kadını korumak için hayatının en önemli savaşıyla karşı karşıya kalmak üzereydi...

Çeviren: Merve Solmaz

YABANCI

9 786059 585262

25 TL

www.yabanciyyayinlari.com
facebook.com/yabanciyyayinlari
twitter.com/yabanciyyayinlar
internet satışı: ilknokta.com